

Giới thiệu Cặp Đôi Siêu Quậy

Khác với Chờ Ai Đó Yêu Tôi Nghiêm Túc và Học Viện Clamp, tựa truyện mới nói về đứa con gái, chuyển vào trường học mới, nhờ có bạn bè mới, những người bạn mới và một lớp học mới. Một tình yêu thú vị... để xóa đi những kí ức đau buồn.

Hôm nay là ngày đầu tiên đi học của nó ở trường mới-ngôi trường tuyệt nhất cả nước-trường cấp III Sunshine. Trước đây nó học Moonlight, học rất giỏi nên vào năm lớp 11, nó nhận học bổng vào Sunshine, ngôi trường mà nó mơ ước. Cuối lớp 9, nó cũng đã thi thử vào trường nhưng trượt. Đó cũng là lí do tại sao giờ nó lại học giỏi như thế.

Nhà nó không được gọi là giàu có nhưng cũng có của ăn của để. Họ ngoài nhà nó nhiều họ hàng, các bác, các cậu ,các mợ nó ai cũng thành đạt, sắm hẳn cho bà ngoại nó một toà biệt thự hoành tráng và một cửa hàng tạp hoá nhỏ. Ngay từ nhỏ nó đã sống với bà ngoại nên cũng được hưởng theo bởi công việc của pama nó thường xuyên phải ra nước ngoài làm việc mà.

Nó là một con nhóc tinh ranh nhưng luôn phải che giấu bản lớp vỏ bọc nhu mì, hiền lành để mọi người yêu quý mình nhưng chuyển tới nơi trường lớp mới, nó không chỉ cần những điều đó mà còn cần một ngoại hình đẹp nữa. Và, trước hôm nhập học một này, nó đã được bà ngoại sắm cho những bộ váy áo tuyệt vời nhất. Ôi, yêu bà quá!

Cứ tưởng ngày đầu đi học sẽ suôn sẻ nhưng ai dè nó lại phải gặp một tên ác bá, ngang ngược, hống hách, thích làm theo ý mình.

Mời bạn đọc khám phá truyện teen mạng tên Cặp Đôi Siêu Quậy để đắm mình trong tuổi học sinh đầy thú vị và hài hước.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ngày Đầu Đi Học Có Một Không Hai

Chương 1: Ngày đầu tiên đi học có một không hai

Hôm nay là ngày đầu tiên đi học của nó ở trường mới-ngôi trường tuyệt nhất cả nước-trường cấp III Sunshine. Trước đây nó học Moonlight, học rất giỏi nên vào năm lớp 11, nó nhận học bổng vào Sunshine, ngôi trường mà nó mơ ước. Cuối lớp 9, nó cũng đã thi thử vào trường nhưng trượt. Đó cũng là lí do tại sao giờ nó lại học giỏi như thế.

Nhà nó không được gọi là giàu có nhưng cũng có của ăn của để. Họ ngoài nhà nó nhiều họ hàng, các bác, các cậu ,các mợ nó ai cũng thành đạt, sắm hẳn cho bà ngoại nó một toà biệt thự hoành tráng và một cửa hàng tạp hoá nhỏ. Ngay từ nhỏ nó đã sống với bà ngoại nên cũng được hưởng theo bởi công việc của pama nó thường xuyên phải ra nước ngoài làm việc mà.

Nó là một con nhóc tinh ranh nhưng luôn phải che giấu bản lớp vỏ bọc nhu mì, hiền lành để mọi người yêu quý mình nhưng chuyển tới nơi trường lớp mới, nó không chỉ cần những điều đó mà còn cần một ngoại hình đẹp nữa. Và, trước hôm nhập học một này, nó đã được bà ngoại sắm cho những bộ váy áo tuyệt vời nhất. Ôi, yêu bà quá!

Cứ tưởng ngày đầu đi học sẽ suôn sẻ nhưng ai dè nó lại phải gặp một tên ác bá, ngang ngược, hống hách, thích làm theo ý mình. Thật đúng là xui xẻo mà! Chuyện là thế này.

Đang định bước vào cổng trường thì nghe có tiếng gọi:

-Này cô kia!

Nó đoán là ai đó gọi mình nhưng nghĩ lại thì đây là lần đầu tiên nó xuất hiện ở đây, làm sao mà có người quen được chứ. Nghĩ thế, nó lại đi tiếp. Ngưng mà hình như cái kẻ đó vẫn không chịu buông tha cho nó, tiếp tục gọi, thậm chí là mắng nó:

-Cậu điếc à? LÂM....LÂM...LÂM THANH HOÀ QUỲNH

Hừm... Đúng lạ trong tên nó có đủ bốn chữ ấy nhưng đây lại không phải tên của nó. vậy kẻ đó không gọi nó rồi. Thế thì tiếp tục đi thôi, đứng đây làm cảnh hả. Bỗng nhiên...

-Á Á..... THIẾU GIA DU DUYỆTTTTT

-Á.....CHÚNG EM IU ANHHHHH

-CHO EM LÀM BẠN GÁI ANH NHAAAA

-LÀM BẠN TRAI EM ĐIIIII

-THIỆU GIA DU DUYỆTTTTTTT

-Á.....

Trời ạ! Cái lũ “vịt giời” này, thật là..... Nhưng mà nói cho cùng thì dù có cuồng cái tên thiếu gia khi gió gi đó thì cũng phải để ý xem có làm ai ngã !

Bỗng một bàn tay kéo nó đứng lên và kéo nó chạy?!! Muộn học rồi! (hix, này đầu tiên đi học ở trường cao cấp mà đã bị một tên khi gió nào đó làm cho muộn học, thật là xui rủi cho đời con gái xinh đẹp này!-trích trộm nhật kí của nó). Khi ý thức được mình đang ở ngọn núi sau trường thì nó phát hiện bàn tay nó đang bị hấn cầm rất chặt. Nó đứng khựng lại và phẩy tay hấn ra.

-Sao lại kéo tôi lên đây?-nó hỏi

-Hoà Quỳnh, chào mừng cậu tới trường trung học Sunshine-hấn giới thiệu

-Có 3 điều tôi cần nói với cậu-nhỏ nghiêm túc hấn-thứ nhất, CẬU, tại cậu mà ngày đầu tiên đi học mà tôi bị muộn nên CẬU PHẢI ĐẾN

-Ồ. Còn gì nữa không?-hấn thân nhiên

-Thứ hai, tên tôi là LÂM HOÀ THANH QUỲNH. NGHE RÕ CHƯA?-nó gầm lên

-Ồ. Còn gì nữa không?-hấn thân nhiên

-Ồ, ừm, hết rồi-nó lúng túng

-Thế mà cậu bảo có ba điều cần nói-hấn nói đều

-Thì..... Cậu đưa tôi trở lại trường đi. Muộn giờ học của tôi rồi!-nó bí quá, đành nói vậy

-Yên tâm. Hôm nay bà chẩn ý bị bệnh, nghỉ rồi, có một ông thầy khác dạy thay. Với lại, cậu đi cùng tôi thế này đảm bảo không bị mắng hay bị kỉ luật đâu mà lo-hấn ung dung lấy sáo ra thổi

-ĐƯA TÔI VỀ TRƯỜNG NHANH-nó bực thật rồi

-Con gái gì mà dữ thế-hấn ngừng thổi sáo rồi bỏ cây sáo vào túi áo, đứng lên-Ồ thì đi

-biết điều như thế ngay từ đầu có phải tốt hơn không?! Khi khi-nhỏ cười

Hấn bị nhỏ hóp hóp bởi nụ cười đẹp như thiên thần. Ngây ra một lúc, cuối cùng hấn cũng đưa nó về tới lớp. Nó học lớp 11A.

-Này Du Duyệt, sao cậu biết tôi học lớp này?-nhỏ bắn khoản

-Tôi là ai nào, đừng xem thường tôi thế chứ?-hấn cười_một nụ cười tự tin

-Có thật là tôi sẽ không bị kỉ luật?-nhỏ vẫn sợ

-Thật. Mà nếu có thì chịu cùng thiếu gia đây thì tốt quá còn gì!-hấn vẫn thế

-Muốn chết hả?-ngoài mặt thì đe dọa nhưng trong lòng nó lại rất vui vì nếu có bị kỉ luật thì chỉ cần đổ hết tội cho hấn là được thôi mà (t/ghỏ này ác à na)

-Phải sống chứ! Đời còn đẹp lắm!-hấn khề thờ dài

_____Lớp 11A, thứ 6, giờ sinh hoạt lớp_____

-Ồ cái bà này. Tôi tưởng hôm nay bà ốm nghỉ cơ mà?-hấn tròn mắt khi nhìn thấy người phụ nữ đứng trên bục giảng

-Hờ hờ-bà ta giờ mặt hình sự, nhìn đến là đáng sợ-Ta mà nghỉ thì con khi này sẽ làm hư học sinh mới ngoan ngoãn của ta mất

-Hừ! Lúc nào bà cũng nghĩ xấu về tôi. Nhưng mà đáng tiếc, chậm chân rồi. Tôi đã đợi nhỏ đó từ lúc nhỏ ở ngoài cổng trường cơ. Hê hê-hấn giơ tay tạm biệt bà ta rồi về chỗ

-Sao cơ????????!!!!!!-sét đánh ngang tai toàn bộ 32 học sinh cùng bà chủ nhiệm

-Trời ơi! Lại chậm rồi!-bà ta ôm trán

-Cô ơi, giới thiệu học sinh mới đi rồi trả thù sau cô-một cô gái xinh đẹp với nụ cười đẹp mê hồn lên tiếng, phá tan bầu không khí đáng sợ đang bao trùm

-Ồ ờ-bà ta tìu nguôi kéo nó đứng cạnh mình-giới thiệu với cả lớp, đây là học sinh nhận học bổng của trường trung học Moonlight_ bạn Lâm Hoà Thanh Quỳnh. Từ nay Quỳnh sẽ học cùng lớp chúng ta

-Yeahhhhh! Bạn ơi ngồi cạnh mình nè-nam sinh 1

-Mĩ nữ ơi, ngồi đây với mình đi-nam sinh 2

.....

Hàng loạt những lời mời gọi nhưng nó chẳng thèm để ý. Với nó, chuyện này cũng không phải lần đầu mà. Thấy lớp tranh nhau như thế, bà ta cũng thấy khó chịu, đành nói:

-Quỳnh, em ngồi cạnh Tiên An đi. Chỗ dưới con khi kia kia

Nó nhìn theo tay bà ta. A, là cô gái xinh đẹp lúc nãy. Hay rồi!

-Chào Thanh Quỳnh, tớ là Mỹ Tiên An, chào mừng cậu tới lớp chọn siêu quậy đặc biệt duy nhất trong toàn thể 18 lớp học của trường-nhỏ ấy cười

-Chào cậu. Nhưng tớ vẫn chưa hiểu về lớp học đặc biệt-nó băn khoăn

-À. Cái này từ từ cậu sẽ biết. Hì...

-Thế còn cái tên đó-nó chỉ tay về phía hấn-Hấn là ai mà sao ngang tàng quá độ. Nói trống không, thiếu lễ phép với GVCN

-À... Cậu thích hấn hả? Cũng đúng thôi-nhỏ quay lên đập "bốp" cái vào lưng hấn-ê khi, giới thiệu với bạn mới một chút về bản thân mình đi chứ

-Ồ hèm. Tôi quên-hấn gãi đầu-Kính thưa tiểu thư Lâm Hoà Thanh Quỳnh, tên tôi là Đỗ Lập Du Duyệt, 17 tuổi, là hotboy khối 11 nói riêng và là hotboy của trường trung học Sunshine nói chung. Tôi là một thiếu gia tài mạo song toàn với vô số tài lẻ như bóng bàn, cầu lông, bóng rổ, v.v....-hấn đang nói dở

-Thôi thôi, thế là đủ rồi!-nó ngắt lời-Tiên An nè, thực ra cậu hiểu lầm rồi. Thực ra tớ hoàn toàn không có tình ý gì với con khi loi chơi, cà chón này đâu. đừng hui lắm ó-nhìn mắt nhỏ gian gian và cái kiểu cười khúc khích của nhỏ, nó đã đoán biết được cái ý nghĩ lúc nãy của nhỏ

-Ồ ờ, tớ biết mà-nhỏ cười khúc khích

-Này cậu kia! Cậu nói ai là con khi loi chơi, cà chón hả?-hấn gầm lên

-Ai thì tự biết-nó thoải mái

-Cậu!!!!-hấn cứng họng

-Du Duyệt gặp kì phùng địch thủ rồi-tên ngồi cạnh hấn nhưng khác tổ chăm chọc

-Im ngay! Hừ!-hấn hừ một tiếng rồi quay lên

Hoàn thành nốt bài giới thiệu của hấn nha! Hấn có thể nhìn vào ánh mắt người khác để đoán biết tính cách và hiểu suy nghĩ của họ. Tuy là con trai nhà tài phiệt nhưng việc học của hấn được bố mẹ quan tâm một cách kì dị. Bố mẹ hấn không cho hấn học lớp học sinh giỏi mà cho hấn học lớp chọn siêu quậy mặc dù hấn học phải nói là tuyệt vời. Mỗi kì thi ở trường, hấn không bao giờ bị đá ra khỏi top 3 học sinh có bảng điểm cao nhất. Tuy nhiên, hấn nổi tiếng không chỉ vì học giỏi, đẹp trai, nhà giàu mà còn bởi những trò quậy phá đáng ghi vào lịch sử. Mỗi trò quậy phá của hấn khiến cho lớp của hấn nổi tiếng hơn rất nhiều. Còn thêm nữa, hiệu trưởng trường con là em trai của mẹ hấn. Điều này càng làm hấn trở nên ngang tàng, phá phách.

Nhớ lúc hấn và nó ở trên ngọn núi sau trường, khi đọc ánh mắt của nó, hấn gần như đã lồng lộn lên bởi nó nhìn hấn không phải ánh mắt sung sướng, ngưỡng mộ, mê đắm mà nhìn theo kiểu căm giận. Bực lắm đấy!

_____ Lớp 11A, thứ 6, giờ toán _____

-Bài trên bảng ai giải nhanh nhất đây nhĩ?-bà cô cười gian

Sau khi ghi xong đề bài trên bảng, bà cô giáo nở nụ cười gian xảo nhìn về phía lũ học sinh đang cố gắng làm bài của mình. Nó làm nhanh nhất lớp nhưng cứ nhưng làm nhanh chẳng để làm gì đâm ra chẳng nói với cô. Có điều...

-Xong rồi cô ơi!-hấn nghênh ngang lên bảng rồi viết bài chừa-Hê hê

-Lại là con khi nhà cậu hả?!!-bả thờ dài ngoa ngán rồi nhìn bài giải của hần-haizzzzz. Đúng rồi! Viết đi. Hừ

-Hê hê, hay lắm!-hần viết thêm đề bài nữa lên bảng-mấy người lại mất tiền rồi!

-Trời oiiiiiiiiiiii!-cả lớp đau khổ

-Tiên An! Chuyện gì vậy?-nó khó hiểu

-À, cậu mới vào nên không biết đấy thôi. Lớp mình có một cái thú vị đó là nếu cô giáo giao một đề bài, ai giải nhanh nhất sẽ được quyền giao cho cả lớp một bài toán khác. Cứ thế cho tới khi mà không ai giải được nữa thì thôi. người cuối cùng sẽ được sai cả lớp làm một việc. Bình thường con khi đó luôn giải nhanh nhất lớp nên hần toàn sai cả lớp đái hần kem thôi. hần ăn nhiều lắm-nhỏ vừa giải thích vừa lắc đầu

-Sao? Có trò này nữa à. Lớp này thú vị thật!-nó cười gian

Đọc xong đề bài hần viết, nó thấy khá khâm phục hần. Với trình độ của nhỏ thì rất dễ nhưng bọn lớp nó không làm được cũng đúng thôi. Đây là chương trình cuối lớp 11 mà, còn bọn nó mới là học sinh lớp 11 được hơn 1 tháng chứ mấy. nó học hết chương trình lớp 12 sơ cấp rồi, chuẩn bị học lên trung cấp đấy! Giỏi nhĩ?!

30 phút trôi wa.....

Chưa ai giải được

"Phen này mí người lại tốn cả đồng tiền rồi"

Hần đang nghĩ tới những chiếc kem ngọt ngào thì một sự thực đánh tan cái suy nghĩ ấy.

có người đã giơ tay...

Là nó chứ ko ai khác.

Hần đơ người, nó tự tin bước lên

Nó giải đúng, thậm chí cách làm còn rất ngắn gọn đầy đủ. Và.....

-Quỳnh ơi, tuyệt lắm!

-Quỳnh đúng là số một mà!

-Giỏi ghê nha Quỳnh!.....

Hành loạt những lời khen ngợi nó. Mặt nó ửng hồng, nhìn đáng yêu hết xẩy. Hần giận lắm! Giận vì mới ngày đầu vào lớp nó đã cướp mất cái danh hiệu của hần. Giận vì nó làm hần ko được ăn kem miễn phí. Giận vì mọi người yêu quý nó.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Hình Phạt Dành Cho Đại Thiếu Gia

Chương 2: Hình phạt đặc biệt dành cho đại thiếu gia

- Cậu định ra hình phạt gì đây?- Lâm Duyệt hỏi

- Tổ muốn lớp trưởng lớp làm lao công!-nhỏ vô tình đụng phải ai đó

-Này! muốn chơi nhau thì cũng vừa phải thôi chứ? tại sao lại bắt một thiếu gia như tôi đây làm lao công được chứ? - hần giận dữ đập bàn

- Oh, tôi xin lỗi! Tôi ko biết cậu là lớp trưởng- nhỏ ngây thơ nhìn hần

- Ko sao đâu Quỳnh! ko biết ko có tội - Lâm Duyệt chống cằm nhìn hần- Phải ko Du Duyệt?

Lâm Duyệt cố tình nói như vậy bởi "ko biết ko có tội" là câu cửa miệng của hần mà. Hần bực bội, dùng ánh mắt sắc như dao lam nhìn Lâm Duyệt.

- Giờ cậu về phe con nhỏ đó hả?-hần nhìn Lâm Duyệt cười khò

- Tớ chỉ về phe lẽ phải thôi!- Lâm Duyệt tỏ ý hối hận

- Quỳnh đúng hay sai cậu đều phải về phe cậu ấy. Nếu ko, tôi ko chắc cậu còn cơ hội để trở về thăm phụ hoàng và mẫu hậu của cậu đâu-Tiên An lạnh lùng đe dọa

-Tôi rõ rồi thưa tiểu thư Shine- Lâm Duyệt mặt căm phẫn_ "ko tin nổi đường đường là thái tử của Kanya Mius mà lạn có ngày đi làm quả gia cho con tiểu yêu này. Shine cái nổi gì chứ! gloom thì có"

-Nó xấu tôi hả? đừng tưởng tôi ko biết cậu thích gọi tôi là Gloom!- Tiên An giọng vẫn vô cảm

-...- Lâm duyệt chợt giật mình ko nghĩ nữa- Xin lỗi tiểu thư! tôi ko có ý đó

- E hèm! Vậy cuối giờ hôm nay.... Khi! Quét sân trường!- bà cô này giờ bị "bơ" giờ mới lên tiếng

- cô ơi! vậy là ko công bằng- hấn dùng khuôn mặt cún con- cả lớp cx phải chịu phạt cùng em chứ cô

- việc này.....- bà cô nhìn về phía bọn học sinh

cả lớp chợt dạ, vội vã lác đầu, xua tay.... làm đủ mọi trò để trốn. bà cô khó xử nhìn về phía nhỏ. Nhỏ hiểu bà cô khó xử thế nào nên dùng hết mọi chất xám trong đầu để suy nghĩ và....

- vậy thì lớp trưởng quét sân, các bạn còn lại quét lớp!- nhỏ cười gian nhìn hấn"Thật ko ngờ con khi này lại được làm lớp trưởng. Chả biết may hay xui nữa."Sao có thể thế đc! Nhiều bạn quét lớp quá!- hấn tỏ ra bất mãn nhưng rồi lại đổi giọng y như cún con- mọi người phải biết thương hoa tiếc ngọc chút chứ!

-Nhưng chẳng phải lớp trưởng luôn phải làm gương sao?-nhỏ kích đều

Ở ngôi trường ms này, nhỏ chẳng cần phải mang cái mặt nạ hiền dịu để mọi người chơi với mình nữa. Nhỏ sống thực với chính con người sẵn có của nhỏ- thông minh lanh lợi, pha chút gian manh và thích chọc phá người khác. Cái mặt nạ hiền thực bị gỡ bỏ, tuy nhỏ vẫn đáng yêu như ban đầu nhưng bây giờ, nhỏ mới hiện nguyên hình. 11 năm qua, từ khi giấu mình trong cái vỏ bọc hoàn hảo ấy, nhỏ mới dám để người ngoài biết con người thật của mình.

-Cuối giờ chúng ta bắt đầu! Tiết học hôm nay kết thúc tại đây- bà cô dọn đồ rồi quay qua nhìn hấn-Khi, ra đây cô nói chút

Hấn hậm hực nổi gót theo bà cô. Cùng lúc đó trong lớp, nhỏ đang phồng mũi trong những lời khen của bọn cùng lớp."Không biết mình có thể như thế này mãi ko nhì?"_nhỏ cười buồn kkhi nghĩ về quá khứ.

-Quỳnh ơi, cậu thật siu, mìn iu cậu wá hà!- Ngọc Anh mắt trái tim nhìn nó

-Cậu là con trai hay con gái vậy Ngọc Anh!- Huỳnh Tuấn ngồi cạnh khẽ nhấc Ngọc Anh

- Kệ tớ! Cái đồ con trai dzô dziên!-Ngọc Anh hứ một cái làm mặt giận rồi quay sang cười với nhỏ-hì hì

- Quỳnh, mừng cậu chiến thắng trở về- Tiên An nở một nụ cười đẹp mê hồn

-.....-Mọi người trong lớp dừng việc tán dương khen thưởng nhỏ, im bất

- Có chuyện gì vậy?- nhỏ ngơ ngác như con nai vàng

-.....-Im lặng một chập và...-woa, Tiên An cười nhìn xinh wá!-bùng nổ trừ An, Quỳnh và Lâm Duyệt

-Hà?-nhỏ nghệt mặt ra ko hiểu

-Rảnh!-An lạnh lùng đứng dậy rồi bỏ ra khỏi lớp

Tuy vậy nhưng ai đó đã nhìn thấy mặt cô thoáng đỏ, ánh mắt ánh lên niềm vui. Cậu hiểu cô đang nghĩ gì, muốn đuổi theo cô nhưng lại thôi. Cậu biết cô ko muốn ai nhìn thấy vẻ mặt ngượng ngập đó của cô. Nhỏ thì chẳng hiểu gì nhưng cũng về chỗ

-Này bạn ơi, cho tớ hỏi An sao thế? Sao cô ấy cười mọi người lại ngạc nhiên như vậy? An ít cười lắm à?- Nhỏ khều vai Lâm Duyệt

- ko phải ít. Shine à An, chưa bao giờ cười- Lâm Duyệt giải thích

-Sao chứ?!-nhỏ thật sự bị loạn rồi-Chẳng phải an vừa cười với tớ đó sao?

-Thì thế mọi người ms ngạc nhiên-Lâm Duyệt thần thơ nhớ lại nụ cười của An

Trong lúc mọi người trong lớp đang bàn tán sôi nổi về nụ cười của An thì ở ngoài, hấn đang tú điên người. Bà cô ấy trước đây chỉ giao bài vừa tầm với bọn trong lớp để có thể tìm ra người giải được bài toán. Thế nhưng bây giờ đã có người qua mặt được hấn nên bà ta sẽ cho những bài tập cao cấp hơn.

Bà ta bảo rằng nếu hần mà con không về nhà học thêm chương trình cao hơn thì sẽ bị tụt hạng, sẽ bị mất đi cái danh hiệu mà bọn trong trường gán cho hần "THIỆU GIA ĐA TÀI". Bà ta chỉ ns vậy thôi mà hần đã nổi xung lên rồi. Thật hết ns nổi mà!

_____ Tan học _____

Như đã thỏa thuận với nhỏ, hần vác cây chổi ra giữa sân trường mà quét. Nhìn thấy thiếu gia CỦA MÌNH lại đi làm cái việc này, bọn "vịt giò" hết sức đau lòng. Có vài đứa chẳng cần câu nệ mình là ai, thân phận gì cũng đem chổi ra quét cùng hần. Trong lòng hần giờ bức lắm luôn.

Mời Bạn Đọc Tiếp Tại Trang : [Cấp Đới Siêu Quậy \(2\)](#) - Truyện Tình Cảm Tuổi Teen - Truyện Teen Đang Sáng Tác - Diễn Đàn Kênh Truyện <http://kenhtruyen.com/forum/44-342-2#ixzz3KGzUT3A2>Ừ thì trời nóng chang chang dù đã sang tháng 10...

Ừ thì một đại thiếu gia như hần lại phải đi làm lao công...

Ừ thì hần ko thua nhỏ....

nhưng bức hơn, hần phải chịu những ánh mắt thương hại của mọi người... và hần ghét như vậy. có cảm giác mình là một thằng tệ hại, ko ra gì, cần tới sự bố thí. lòng tự trọng của hần quá cao, hần ko cho phép ai nghĩ như thế.

nhỏ lần đầu tiên tới lớp học kì lạ như thế nhưng trong thâm tâm lại thấy rất vui. lớp học ko phân biệt giàu nghèo hay xuất thân từ đâu, gia thế như thế nào mà họ quan tâm đến học lực. dù có một chút ganh đua nhưng cx ko quá đáng như trường cũ của nhỏ(thật là ko quá đáng?!)

.....

Hần quét lung tung beng hết cả lên. từ nhỏ tới lớn, đây là lần đầu tiên hần cầm chổi mà. lúc hần quét xong thì mọi người đã về hết, chẳng còn ai. hần ra sân sau lấy con Suzuki V-storm 650 ABS của mình phóng về nhà.

mọi sự mới chỉ là bắt đầu

Bạn đang đọc truyện *Cấp Đới Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Bạn thân và bạn tốt***

Trải qua ba ngày ở lớp học mới, nhỏ đã hiểu được phần nào tính cách của các bạn trong lớp. Trước khi nhỏ gia nhập, lớp có 3 thành viên là Tiên An và song Duyệt được gọi là Tam Tuyệt. tuy họ rất giỏi nhưng dường như họ luôn che giấu điều đó.

An tên đầy đủ là Mỹ Tiên An-một cô nàng lạnh lùng đến tàn bạo nhưng lại luôn đối xử ân cần, nhẹ nhàng với nhỏ. ở trường có rất nhiều lời đồn về cô nàng, nghe nói có chàng lớp 12 nào đó tỏ tình, An ko những chẳng đoái hoài gì đến mà còn sai người đánh anh ta bầm dập, sợ tới nỗi phải chuyển trường. hay có chị lớp a1 nào tới hăm dọa phải tránh xa Lâm Duyệt ra, An dùng ánh mắt lạnh lùng của mình nhìn chị ta rồi bỏ đi. kết quả, vài ngày sau..... nhà phá sản....nợ nần....bị làm nhục(chị ta xinh mà)....Mọi người nói An lắm nhưng thực ra cô chẳng làm tí nào.

Lâm Duyệt đầy đủ họ tên là Thượng Lâm Duyệt, hơi bí hiểm. tuy bình thường ăn nói với nhỏ rất dễ nghe nhưng vs mọi người thì lúc nào cx tỏ ra kiêu căng ngạo mạn. Anh chàng đối xử tốt với An lắm luôn, lúc nào cx nghe lời cô sai bảo dù việc đó có quá đáng đến đâu đi chăng nữa thì cậu đều làm theo. Cậu luôn gọi An với cách gọi rất đặc biệt: tiểu thư shine. thật là lạ. mà cậu chàng lúc nào cx được mọi người gọi là Thái tử chứ ko phải là Thiếu gia như hần.

nói tới hần thì nhỏ lại thấy thú vị. cái tên này chưa ai đánh đã khai. Ngay từ hôm đầu mới vào lớp thì hần đã khai hết rồi còn đâu. nhưng khi điều tra thì nhỏ biết thêm một điều rất lí thú: biệt danh mà tất cả bọn trong lớp bao gồm cả fan của hần đều gọi hần là Khi.

Hôm nay nhỏ đi học sớm. Hôm nay nhỏ ko đi bộ như mọi khi mà nhỏ lại đi xe đạp. Nhỏ ưa cái làn gió tạt vào mặt mỗi khi đi xe đạp, ưa cái cách mà mình nhìn mọi vật xung quanh một cách ko quá nhanh mà cx chẳng chậm nhưng hơn hết, nhỏ đi xe đạp hôm nay vì là ngày sinh nhật của người ấy... người ấy rất thích đi xe đạp.....

Dừng xe trước cổng trường, nhỏ thấy mọi người xung quanh đang nhìn mình chăm chú, y như nhỏ là người ngoài hành tinh vậy. Nhỏ ko hiểu mọi người tại sao lại nhìn mình như thế. Và nhỏ chợt nghe thấy...

-ko ngờ trường mình lại nhận những kẻ thấp kém như thế này chứ?- hs1

- chắc là nhận học bổng thôi, người đâu mà nhếch nhác thấy ón- hs2

-lớp nào mà nhận con nhỏ này kiểu gì cx hét khối cho mà xem-hs3

.....

Lại nữa rồi.

Kí ức bỗng dội về.

Tại sao chứ?

Nghèo thì đã sao?

ko có xe đưa đón hay xe riêng như mấy người thì sao?

Nhận học bổng.....có vấn đề gì ak?

Các người kì thị cái nghèo....vậy gia đình các người...tổ tiên các người... có ai ko tay trắng lập nghiệp để có cơ đồ như hay hôm nay?

Hỏi rằng trong gia đình các người có ai đã từng trải qua cái nghèo hay chưa?

Nhỏ buồn quá. Nhỏ muốn rời khỏi nơi này quá... nơi này thật toàn những kẻ ngu xuẩn. Nhỏ ghét!

-Ránh!- Tiên An xuất hiện, buông một chữ lạnh băng. Thế nhưng câu nói lạnh băng ấy lại làm ấm lòng nhỏ. Ít nhất là vẫn còn người sáng suốt

-Mấy người ko có việc gì khác làm hay sao mà đứng đây tán dóc hả?-Hà Linh_sao đỏ toàn trường, hs 11A, cùng lớp vs nhỏ.

-Xử!- An buông một chữ lạnh lùng rồi kéo tay nhỏ ra vườn hoa sau trường.

Lâm Duyệt đi sau An nãy giờ hiểu ý, nhẹ nhàng nhường bước cho cô đi. Cậu tiến lại gần bọn học sinh đó, cụ thể là bọn 10A1, 11A1 và 12A1, khuôn mặt tà khí nặng nề. Thằng lớp trưởng lớp 10A1 run bần bật. Mới vào trường, tên đó đã nghe qua những "chiến tích" của "thế hệ đi trước" mỗi khi đụng vào Tiên An, cảm thấy đáng sợ nên đã cực kì hạn chế bén mảng tới lớp 11A. Ai dè, vì một chút nông nổi mà cơ sự đã ra thế này....

-yaaaaaaaaa.....-Lâm Duyệt chưa kịp làm gì thì Ngọc Anh đã xông ra tặng cho "đàn em" một cái đập thật mạnh, đưa cậu em trở về đất mẹ... á nhầm.. chưa chưa.... mới chỉ hôn đất mẹ thôi.

-đó là hậu quả cho việc đụng tới 11A-Huỳnh Tuấn đứng bên cạnh nhăn nhó cười

-chính vì thế từ nay....-hắn bỗng xuất hiện-....chọn ai thì chọn...tốt nhất đừng nên dây dưa vào 11A chúng tôi-hắn trừng mắt đe dọa.

-hậu quả khôn lường đấy-Nhật Linh 11a cười khinh bỉ

- Shine sai tôi làm mà, sao các cậu cứ thích nhảy vào vậy hả?-Lâm Duyệt giận

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Trong lúc đó, trong khu vườn sân sau trường, đã có những giọt nước mắt lăn dài trên má nhỏ. Nhỏ buồn lắm. Tại sao trên đời này lại sinh ra sự phân biệt đối xử, để cho những người muốn bình yên nhưng lại ko thể bình yên như vậy? Nhỏ ko phải là kẻ yếu đuối, nhưng cũng ko biết lí do gì mà nhỏ lại khóc.

An thấy thương cho nhỏ. Cô là một tiểu thư, chưa bao giờ cô phải chịu những lời nói cay nghiệt như thế, đương nhiên cô ko hiểu nhưng cô lại muốn bảo vệ cho cô gái bé nhỏ này. Trái tim băng giá ngập tràn tình thương thôi thúc cô. An ôm nhỏ vào lòng, lau đi những giọt nước mắt nóng hổi kia.

-Quỳnh ko sao chứ?-An khẽ hỏi

-.....-Ko có tiếng trả lời, chỉ có tiếng nấc nghẹn ngào

-Đừng khóc nữa, chẳng có gì đáng bận tâm cả-Dù nói rất nhẹ nhàng nhưng sự lạnh lùng trong đó vẫn ko thay đổi

-Ừ, ko đáng!-Nhỏ cố nín nhưng vẫn ko thể

-Từ nay An sẽ bảo vệ Quỳnh-Trở về với sự lạnh lùng như thường ngày nhưng câu nói này của An lại làm nhỏ cảm thấy ấm lòng

-Quỳnh đã rất mong câu nói này-nhỏ nín bật, khoé mắt long lanh-nhưng ko phải từ An

-Từ Khi hả?-Phi từ băng giá cuối cùng cx biết đùa

-Khi? thôi đi-nhỏ xua tay-từ người mà Quỳnh yêu

-Quỳnh có rồi?-An nhăn nhó. cô ko nghĩ Quỳnh lại có...

-Chưa. Ý Quỳnh nói sau này-nhỏ lắc đầu

-Cho đến lúc đó, An sẽ là close friend của Quỳnh, được chứ?- An hơi đỏ mặt. cô đã bao giờ ns như thế với ai đâu

-Ừ, cảm ơn An nhiều.- nhỏ cười

Trong khuôn viên ấy tràn ngập tiếng cười giòn tan của cô nàng vừa khóc xong đã cười.

Gần đó, có hai thằng con trai đang rình mò linh tinh. Lâm Duyệt thấy câu chuyện đã dứt, nhẹ nhàng đến bên cạnh An, cúi xuống cung kính:

-Tiểu thư Shine, tôi đã cho người phạt lao động bọn họ rồi

-Gi? -An nhăn nhó, đôi mày thanh tú khẽ chau lại

-Chẳng phải tiểu thư muốn tôi xử họ sao? - Lâm Duyệt mặt biến sắc. mỗi lần cậu làm sai ý của An, y như rằng bị cô "dằn" cho toi tã

-Xe! -An trở lại đúng bản chất thật

-Sao...? -Mặt Lâm Duyệt tím tái

Nhỏ biết Lâm Duyệt đang sợ hãi. Cx vì nhỏ mà cậu mới chuẩn bị gặp chuyện. Thôi thì giúp cậu vậy. Nhỏ khẽ giật áo An, nhìn cô với ánh mắt long lanh:

-Thôi nhé An, tha cho Lâm Duyệt đi. Dù sao cậu ấy cx vì Quỳnh mà.

-...-An hơi chần chừ. Cái tên kia nhìn vào tường tốt đẹp nhưng còn lâu nhé. cô đã sớm nhìn rõ bộ mặt thật của cậu rồi. mọi việc cô sai cậu cậu có bao giờ thêm làm, toàn dùng MỈ NAM KẾ.....-Nể Quỳnh. THA!

Mọi việc êm ả. 4 người trở về lớp, mang theo 4 tâm trạng khác nhau

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Phơi bày thân phận***

Đã một tuần kể từ ngày nhỏ chuyển tới Sunshine. Mọi người trong lớp ngày nào cx phải mua kem cho nhỏ hết. Thực ra nhỏ đã nghĩ ra một trò ác hơn nhưng giờ chưa phải lúc. Nhỏ vẫn còn thấy mắc nợ họ chuyện họ đã ra mặt giúp đỡ chuyện lần trước.(cái này là Lâm Duyệt kể à).

Giờ nhỏ với hấn ở lớp cứ suốt ngày lao vào phá rối thầy cô. Hấn là người đã gợi ý cho nhỏ trò này. Hồi đầu thì nhỏ ko làm theo nhưng sau thấy cx vui nên... Lừa gần rom lâu ngày cx bén mả. Nhưng mà nếu ngày nào mà ko chọc phá đc thầy cô thì cả lớp tụi nó sẽ cùng nhau đi chọc phá bọn lớp A1. ko phải nhỏ thù họ mà bởi vì hấn thích và cả lớp cx thích, nhỏ mà ko theo thì lạc loài à. Dần dần, ý định trả thù của nhỏ cx được người ngoài.

Chiều nay, nhỏ có hẹn với hấn ở quán kem mà hai người thường tới. Đang đứng đợi hấn lấy xe thì nhỏ thấy một nhóm người mặc đồ đen đang rình mò ai đó. Tò mò, nhỏ đi theo họ. Đc chừng 10 phút sau thì nhỏ thấy bóng dáng một người con gái với mái tóc tím lạnh lùng đang bước ra khỏi nhà xe."chẳng phải là An sao?"-nhỏ thoáng ngỡ ngàng

-Lên đi tụi bay-Tiếng một thằng tóc hung đỏ vang lên.

Chắc thằng đó là đại ca nên sau khi nghe chỉ thị ấy, 8 thằng mặt mũi bặm trợn cùng xông ra. Mục tiêu của họ là An. Nhỏ muốn tới cứu An nhưng thân cô thế cô, trong người thì chẳng có chút võ nào, hơn nữa lại là con gái, đấu với 8 thằng....THUA CHẮC. Thời thì, đành tìm người giúp đỡ vậy. Nhỏ gọi cho hân nhưng hân ko bắt máy.

An bị tám thằng con trai lực lưỡng vây kín. cô hôm nay tâm trạng thoải mái, lại ko có vương bận gì, muốn vòn, muốn cho chúng chơi thêm một chút, để tí chết cx đc. chứ nếu ko, chỉ vài quyền là cả lũ này sẽ nhập viện hết cho mà xem.

-cô em nếu ngoan ngoãn thì bọn anh sẽ đối xử nhẹ nhàng cho tới khi nhận đc tiền chuộc. còn nếu ko nghe thì....-Tóc Hung Đỏ cười gian trá

-Thì..?-An mặt ngây ngô, ko chút cảm xúc

-Thì con bé kia sẽ ko sống nổi đâu.

-con bé?-cả nhỏ và Quỳnh cùng ngạc nhiên

nhỏ đứng ko quá xa bọn chúng nên có thể nghe đc chúng nói gì. Nhỏ nghĩ rằng bọn họ đang lấy tính mạng của ai đó trong gia đình An ra để uy hiếp nhưng ko.... Từ đâu ra, có hai bàn tay to lớn đang ghi chặt lấy hai tay nhỏ, nắc bông nhỏ lên.

-Quỳnh?-An thoáng ngạc nhiên. Đôi mày thanh tú nhú lại chút xú.

-...-"chết tiệt!"_nhỏ thầm nghĩ_"kiểu này khó thoát rồi", thế nên nhỏ gào to, mong ai đó có thể biết đc - THẢ TA RA! CÁC NGƯỜI MAU.....

Nhỏ bị chụp thuốc mê, chìm vào giấc ngủ. An ko nói gì, khề thở dài rồi đi theo chúng. bọn họ là bọn bắt cóc tổng tiền, có 10 người chứ ko phải 8. Kì này bọn họ chết chắc với Lâm Duyệt rồi

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Nhỏ tỉnh dậy. Đôi mắt đã lâu ko tiếp xúc với ánh sáng khó nhọc mở ra. NHỎ cảm nhận được chân tay mình bị trói, cảm nhận đc mình đang ngồi trên nền đất lạnh lẽo...cảm nhận đc vai trái mình nặng nề...hình như ai đó đang dựa vào.... Khi ánh mắt đã hoàn toàn thích ứng, nhỏ nhận ra An bên cạnh. có vẻ như cô nhóc (!!) còn đang ngủ.

-An! An! Dậy đi!-nhỏ nhếch nhếch vai cầu mong đánh thức đc cô bạn

-Im!-thế nhưng đáp lại sự mong muốn của nhỏ, An lại buông một chữ lạnh lùng đến tàn nhẫn.

Nhỏ khề rùng mình. An nói cái kiểu í thật đáng sợ. Nhưng nhỏ ko chịu thua đâu, nhỏ là con nhỏ gan lì hơn cả cóc cơ mà. Lấy hết can đảm, nhỏ lại nhếch vai lần nữa:

-Dậy đi An. Quỳnh đây. Dậy nghĩ cách gì đi, tụi mình bị bắt cóc rồi!

-Hum...-có vẻ như lời nói của nhỏ có tác dụng rồi. An ngồi thẳng dậy, ánh mắt xám tro bỗng trở nên đục ngầu. cô mở to tròn mắt, nhìn về phía trước, khuôn mặt ngây ngô khề gọi tên ai đó- Pun.....

-Làm sao chúng ta thoát khỏi đây đây? Làm sao giờ?-nhỏ (giả vờ) hoang mang lo sợ.

-Pun....-An vẫn thế, ko nhúc nhích, luôn miệng gọi Pun

-An! An ko sao đấy chứ?-nhỏ thấy An lạ quá

Ràmmmmmmmm...!!!!

Cánh cửa phòng bật mở, năm tên bặm trợn, to con, khắp người đầy xăm trổ bước vào. Tóc Hung đỏ tới gần nhỏ và an, dùng cánh tay bần thiêu nâng cầm An lên, khoé miệng nhếch lên một đường cong tà dị:

-Gọi điện về gia đình mang tiền chuộc tới. Nhận đc tiền tao sẽ thả chúng mày ra. Mày thấy tao nhân từ chứ hả? ko đánh đập? ko như lũ bắt cóc khác, dù nhận đc tiền hay ko cx sẽ giết con tin. Chúng mày nghĩ xem, roi vào tay tao là may mắn của chúng mày đấy.

-Ngu dân!-An ko chút oán hận, ko chút thù ghét, trong mắt cô tên đó chẳng đáng để cô bận tâm

-Mày...!!!-Tóc Hung Đỏ rít lên một tiếng rồi nở nụ cười man rợ- Chúng mày, đánh nó đi!

-CÁC NGƯỜI KO ĐC ĐÁNH BẠN TÔI!!-nhỏ gào lên

-a, định chơi trò anh hùng rom hả? tao thích đấy, thì sao? Xử luôn cả con này đi.-Tóc Hung Đỏ xoay lưng bỏ đi

-Đại ca, hai con nhỏ này, đẹp thế, đánh ko nỡ, chỉ bằng thưởng thức qua.....-một tên râu quai nón nhìn 2 đứa với ánh mắt thèm thuồng

-Gọi bọn con My tới xử đi. Tới lúc đó chúng mày tha hồ mà chiêm ngưỡng thân xác bọn nó-tên đó bỏ đi

Lát sau, vài đám con gái bước vào. Dẫn đầu là một con nhỏ tóc hai màu cực xinh nhưng nhìn rất giang hồ. Nghe những câu khen ngợi của bọn con trai dành cho nhỏ và An, à hết sức tức giận, cứ thế mà lao vào đánh đập, chửi rủa chúng nó. Đánh kinh khủng tới mức rách cả áo đồng phục, đánh tới mức mà máu đã lấp đầy chiếc áo thủy thủ trắng.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Rầm.....

Một lần nữa, cánh cửa sắt bật tung. Một chàng trai với mái tóc gỗ mun, ánh mắt hằn lên những tia đáng sợ bước vào. Theo sau là hán trong bộ đồng phục nhàu nát.

An chẳng thèm liếc họ. Một sức mạnh giúp cô bật tung những sợi dây thừng đáng nguyên rửa. Cô chạy tới bên nhỏ. Khoé mắt tiêu thư lạnh lùng chợt xuất hiện một thứ gì đó uồn ứ và nóng hổi nhưng cô ko quan tâm và cũng ko biết đó là gì. Điều cô quan tâm lúc này là lịch sử sẽ được tiếp diễn.....

-Joe, ta thật ko ngờ mi lại dám làm cái trò hèn hạ này!-Lâm Duyệt lên giọng, oai quyền như một bậc đế vương

-Thái tử, xin người tha tội. Thần thật sự ko biết đó là người phụ nữ của người. Xin người tha tội-Tóc Hung Đỏ hiểu ra vấn đề, vội vàng quỳ lạy dưới chân Lâm Duyệt, sắc mặt tái nhợt

-Dù ta có tha nhưng mi cx sẽ chẳng sống nổi đâu.-Cậu khẽ đánh mắt nhìn về phía cô nàng lạnh lùng đang ôm nhỏ trong vòng tay và người bạn thân đứng bên cạnh rồi đập Joe thẳng ra xa, miệng lầm bầm"ta còn ko thoát nổi nói gì đến mi"

Joe sợ hãi, co rúm người vào trong góc phòng. Bọn đàn em Joe thấy vậy thì toát mồ hôi lạnh. Rốt cục thì những người trước mặt là ai mà có thể làm cho đại ca uy quyền của chúng sợ tới vậy?

-Tiểu thư Shine, Quỳnh ko sao đâu, chỉ là mệt và lo lắng nên ngất đi thôi. Tôi sẽ đưa 2 người về Hoàng Cung. Có lẽ ông ấy sẽ cho người giải quyết....-Lâm Duyệt cố gắng trấn an An

-Giết hết!-An lạnh lùng nhưng ánh mắt ngập tràn yêu thương lại nhìn về phía nhỏ.

-Sao..?-Lâm Duyệt kinh hoàng

-Ta nói giết hết. Người nên nhớ người là ai! Đừng để ta nói lại!- An trừng mắt. An thật đáng sợ. Từ trước tới nay cô chưa bao giờ như vậy.

-Bắt hết bọn chúng lại- Lâm Duyệt hét lên rồi đánh An ngất xỉu. Bình thường thì cậu đánh ko lại nhưng cô đang bị cảm xúc chi phối nên mới có thể yên giấc nằm trong vòng tay cậu.

Lâm Duyệt bế An trên tay có hán thì lại phải bông nhỏ. 4 con người tài sắc vẹn toàn nhưng thân phận còn đang bí ẩn bước đi, để lại cho lũ người phía sau một con ác mộng mang tên "Tiểu thư Shine"

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 8

Phôi bày thân phận Mỹ Tiên An và Thượng Lâm Duyệt***

Hắn thì sao? Hắn đang buồn lắm. Hắn nhìn ra trong mắt cô bạn thân là sự lo lắng mà lần đầu tiên hắn nhìn thấy. Hắn nhận ra mình chưa biết gì về những người bạn của mình. Hắn cảm thấy có lỗi vì hồi chiều định cho nhỏ leo cây. Hắn hối hận lắm.

Thế nhưng, chiều đó, hắn ko trả thù nhỏ mà vẫn tới điểm hẹn. Lúc ko tìm thấy nhỏ, hắn đã nghĩ nhỏ định cho hắn leo cây. Trong đầu thẳng nhóc siêu quậy là hàng loạt sự tức giận, phần nộ và... khó hiểu. Hắn ko thể xác định rõ đó là thứ tình cảm gì nhưng hắn biết, người con gái đó đối với hắn đặc biệt hơn cả những người con gái khác. Trong lòng hắn bây giờ thực sự rất hỗn loạn.

Khi biết An bị bắt cóc, hắn vẫn đứng đưng nghĩ An có thể tự lo liệu đc nhưng khi tới nơi, hắn bàng hoàng khi thấy nhỏ ở đó-trong bộ đồng phục đầy máu tanh.

....

Nhỏ mở mắt ra, thấy xung quanh mình là một màu trắng thật đẹp. Bên cạnh nhỏ là một nàng tiểu thư tóc tím đang ngồi gặm táo nhưng vẫn nhìn nhỏ ko rời

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

-An à, sao Quỳnh lại ở đây?-nhỏ ngây ngô nhìn người con gái trước mặt, lòng ko khỏi bất ngờ-Đây là đâu?

-....-An như một con người khác trước mắt nhỏ_lạnh lùng, băng giá và ko quan tâm tới bất cứ gì cả.

-An ơi, An sao thế?-nhỏ sợ hãi

Cửa phòng đột nhiên mở ra, hắn và Lâm Duyệt bước vào, trên tay cầm một bát cháo gà khói nghi ngút, thơm ngậy ngát. Hắn nhìn thẳng vào mắt nhỏ. Hắn thấy nhỏ đang hoang mang lo sợ, thấy nhỏ đang lo lắng bồn chồn thì bỗng dưng, trong đầu nổi lên ý nghĩ muốn che chở cho nhỏ.

-Quỳnh tỉnh rồi đấy à?-Lâm Duyệt là người mở lời trước-Cậu ăn cháo đi.

-à, cảm ơn nhưng thôi. Tớ ko đói-nhỏ xua tay rồi hỏi-Tớ ngủ bao lâu rồi?

An thấy thế, chẳng hiểu sao lại đứng lên ra ngoài. Nhỏ muốn can nhưng lại thôi. Lâm Duyệt đang định nói cho nhỏ nghe thì thấy An như vậy, đành đứng lên đi theo cô. Trong phòng chỉ còn nhỏ và hắn.

-Cậu ổn rồi chứ hả?-hắn quan tâm

-Tớ ổn mà-nhỏ cảm thấy lòng nặng trĩu

-Hỏi đi, tớ có thể trả lời. Tớ biết cậu là đứa con gái nhiều chuyện, tò mò,...-Hắn đang thao thao bất tuyệt cái điệp khúc nói mĩa nhỏ thì..

-Này Khi, tớ tự biết tớ thế nào nhưng cậu ko cần phải nói ra đâu-nhỏ đen mặt, lòng thoáng chút xấu hổ. Có ai muốn mình bị nói hết những khuyết điểm ra đâu chứ-Tớ muốn hỏi, tại sao tớ ở đây?

-Thì tớ bế tới chứ sao! Con gái gì mà nặng khiếp!-hắn là kẻ vô nhân đạo mà

-yaaaaaa...Tớ đang hỏi nghiêm túc á! cậu muốn xuống địa ngục sớm hả?!--nhỏ dứ dứ nắm đấm

-ko, có muốn thì phải là lên thiên đàng cơ-hắn thật xấu xa mà

-Ác như cậu thì sao lên thiên đàng đc. mà thôi, kể lại cho tớ chuyện từ lúc tớ bị ngắt đi- nhỏ nén giận, cười cầu hoà. Muốn biết thì phải nhin. ko hỏi An được đâu, cô đang giận nhỏ mà(Chiryr: ai nói thế?)

-Thì...ơ nhưng tớ biết cậu ngắt lúc nào đâu mà kể-mặt hắn ngây thơ vô số tội

Con giận lên đến đỉnh điểm. Nhỏ ko quan trọng chuyện đó nữa. Giờ nhỏ đã an toàn rồi, ko lo. Cái tất yếu quan trọng là phải cho hấn biết thế nào là lễ độ. Nhỏ mà ko trả thù ra trò thì nhỏ ko phải Lâm Hoà Thanh Quỳnh. Vậy là, từng cái gối trên giường bay vù vù đến gương mặt của Đỗ thiếu gia. Hấn khò sở chui xuống gầm bàn.

Cửa mở, An và Lâm Duyệt bước vào. An khẽ nhếch miệng. Tuy chưa là một nụ cười nhưng cx là một dấu hiệu đáng mừng. Lâm Duyệt mặt trắng bệch, định hét lên gì đó nhưng lời nói chưa thoát ra khỏi miệng đã bị chữ "Im" lạnh lùng của ai đó làm cho nín bật.

-Quỳnh uống đi- An chìa cho nhỏ cốc sữa

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

-An...có giận Quỳnh ko?-Nhỏ đón ly sữa trong tay An, lo lắng hỏi

- Có đc sao?-An cười hiền

-Tại Quỳnh thấy An ra ngoài...-nhỏ lí nhí

-An đi pha sữa cho Quỳnh. Quỳnh ko ăn cháo mà-hoá ra là vì vậy nên An mới ra ngoài

-A! Thật hả?-Mắt nhỏ sáng lấp lánh

-An đùa Quỳnh, An đc lợi gì?-An cười nhẹ

-Có vẻ như cậu chưa làm đc gì rồi thì phải- Lâm Duyệt nhìn hấn chăm chăm

-Cậu ấy toàn đánh tở-hấn làm mặt đáng thương

-Ai tin-An ngoảnh mặt làm ngo-Làm đi

-ừ!-Lâm Duyệt gật đầu-Cậu có gì muốn hỏi thì hỏi tở nè. tở sẽ nói hết cho cậu

- Hay quá! có người trả lời nghiêm túc rồi, đầu cà chón như ai kia!-nhỏ mĩa mai ai đó nhưng cứ nhìn về phía hấn với ánh mắt "thân thương trĩu mến"-Đây là đâu?

-Nhà tở- Nói thế này thì thà ko nói còn hơn

-tở biết nhưng ý tở muốn hỏi là....-nhỏ ko biết giải thích thế nào nx

-Là Hoàng Cung-An đúng là số 1

-à-nhỏ cảm thấy bội phục An muôn phần-Cậu, An, Khi, 3 người thật sự là ai?

-Cậu gan nha. Lần đầu có người dám hỏi bọn tở câu ấy đấy.-hấn tự mãn-Chắc trên đời này chỉ có mình cậu ko biết bọn tở ớ

-sao cậu là con trai mà cậu còn nói nhiều hơn cả tở vậy?-nhỏ bực bội

-Thôi, mỗi người một câu, nhịn đi. Có chết ai đâu nào-Lâm Duyệt can-thực ra Về khi thì chắc cậu cx biết rồi nhỉ?

-ừ. có ai đó chẳng đánh cx đã khai hết rồi-nhỏ ko thể nhịn một câu đc-còn cậu với An nữa

-Ấy ấy, hôm đó tở còn chưa nói hết mà-hấn nhảy dựng lên

-Thế thì nói đi-nhỏ nhăn mặt-bỏ qua phần tính cách, nói mỗi thân phận thôi

-Tở là con trai của chủ tịch tập đoàn K&P, tuổi trẻ tài cao...-hấn đang thao thao bất tuyệt thì.

-thế là đủ rồi-nhỏ ngắt lời- cậu nói đi Lâm Duyệt

-phì....-Lâm Duyệt ko thể nhin nổi cười với cái đôi này(Quỳnhđôi đôi cái gì, bỏ ngay*Chiryu vênh:ko thì sao?)

-Im-An lạnh lùng

-Dạ-Lâm Duyệt nín bật-Tớ tên khai sinh là Brian Kanate, là thái tử của Kanya Mius. Còn An tên khai sinh là Analise Ruana, là trưởng gia tộc lớn nhất của Kanya Mius. Tuy nhiên, do nghịch cảnh trở trêu, tớ lại trở thành quân gia của An. An còn đc gọi là tiểu thư Shine, còn tớ là..

-Quân gia Pun. Đúng chứ hả?-nhỏ hào hứng.

Lâm Duyệt gật đầu. Cậu chẳng tò mò chút nào về lí do mà nhỏ biết cả. Về phần nhỏ, nhỏ rất thích những câu chuyện công chúa hoàng tử mà trong sách thường nói nhưng nhỏ ko nghĩ rằng ở thế kỉ XXI vẫn còn hoàng tử, hơn nữa hoàng tử lại đi làm quân gia, thực sự rất thú vị.

An này giờ ko nói gì nhưng thấy biểu hiện của nhỏ, cô nàng cũng đoán biết phần nào những ý nghĩ đang diễn ra trong đầu của con tiểu yêu này. Cô khẽ thờ dài rồi ngồi xuống cạnh nhỏ nhưng lại nhìn 2 chàng tóc gỗ mun và tóc hạt dẻ.

-Tam Tuyệt thành Tứ Tuyệt?-một câu nói ngắn gọn mà súc tích.

-Tôi ko có ý kiến-Lâm Duyệt gật đầu

-Hai người đồng ý tôi sao từ chối đc-Hắn tuy ngoài miệng ko muốn nhưng trong lòng thì mừng rơn

-Quyết định vậy-An gật đầu một cái thật mạnh để khẳng định

-Là sao?-nhỏ (giả vờ) ko hiểu

-Đồ đầu đất. Ý bọn tớ là muốn cậu tham gia nhóm với chúng tớ-hắn chán nản giải thích, ko quên xia xoi nhỏ một câu

-À-Nhỏ đang vui nên ko thêm đốp chát lại.

Một nhóm bạn quy tụ đủ nam thanh nữ tú cùng hợp lại để trở thành một nhóm bất khả chiến bại. Đây mới chỉ là mở đầu cho một câu chuyện đầy rẫy những bí mật và mưu đồ toan tính. Liệu Tứ Tuyệt có chiến thắng và những câu chuyện tình sẽ kết thúc thế nào/ Chờ nhé, rồi sẽ biết thôi!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Ngoại truyện 1: Hồ sơ cá nhân

1. Lâm Hoà Thanh Quỳnh

Tuổi:17

Biệt danh: Tiểu quý

Gia thế:Con gái nhà ngoại giao nên sống cùng bà ở một căn biệt thự trong phố Quý tộc. Nhà khá giả.

Tính cách: thích quậy phá. trong mắt mọi người thì ngoan hiền nhưng chỉ có hs 11A mới biết đc, nhỏ chính là trùm sò trong mọi vụ quậy phá từ khi nhỏ tới.

IQ: 160 (=t/g ó*vênh*)

Thích: ăn quà vặt và xem người khác vẽ, hát, múa

Sở trường: viết truyện, ăn, hát, bắn cung

Ghét: bọn nhà giàu kênh kiệu

2. Đỗ Lập Du Duyệt(hắn)

Tuổi: 17

Biệt danh: Khi

Gia thế: Con trai chủ tịch tập đoàn Diamond, sống tại phố Quý tộc. Nhà giàu

Tính cách: Sáng nắng, chiều mưa, trưa râm mát

IQ: 160

Thích: chém gió thành bão, phá phách nghịch ngợm, đua xe, ném đồ ăn

Sở trường: nhảy dance sport, hát, đua xe, ném đồ ăn

Ghét: cái bọn lớp khác chanh chua, chanh chọe, nhiều chuyện, phiền phức.....

3. Mỹ Tiên An

Tên thật: Analise Ruana

Tuổi: 17

Tên gọi khác: Tiểu thư Shine

Gia thế: Trưởng tộc lớn nhất ở Kanya Mius

Tính cách: lạnh lùng khó đoán

IQ: 180

Thích: những thứ đơn giản nhưng phải hoàn hảo

Sở trường: bắt nạt người khác, đánh nhau

Ghét: dối trá

4. Thượng Lâm Duyệt

Tên thật: Brian Karate

Tuổi: 17

Tên khác: Quân gia Pun

Gia thế: Thái tử của Kanya Mius

Tính cách: thay đổi bất ngờ

IQ: 165

Thích: sự cầu kì, chau chuốt

Sở trường: kiếm đạo, võ học

Ghét: Nina, Nino, những điều kiện An đưa ra và tính cách khó chiều của An

Kanya Mius: là một quốc gia nằm giữa hai thủ đô của Nam Dương, diện tích bằng 1/100 ND. Đứng đầu là Quốc Vương và Nữ Hoàng. Là đất nước độc lập, ko chịu sự quản lí của hội đồng Bát đảo. Đất nước phát triển, kinh tế phồn thịnh nên ko ít kẻ lăm le chiếm đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Câu chuyện của quá khứ***

Nhỏ vẫn chưa đi về nhà dù trời đã tối. An nói với nhỏ cô đã xin phép ba mẹ nhỏ nhưng nhỏ biết An nói dối. Nhỏ đâu sống cùng ba mẹ đâu. Nhưng nhỏ biết An làm thế là vì muốn tốt cho nhỏ nên nhỏ im lặng mà nhận sự giúp đỡ đó.

Tối. 11h.

An khẽ bước vào căn phòng nhỏ đang nằm. Cô nhìn nhỏ ngủ, lòng bỗng cảm thấy nhớ nhưng mà bình yên. An nhớ người đó nhiều lắm, nhớ lắm. Nhớ tới mức mà đêm nào cô cũng mơ thấy.... Và rồi....lại một thứ chất lỏng nóng hổi lăn trên gò má hồng hào của cô.

Nhỏ ko ngủ, chỉ nhắm mắt. Nhỏ ko cảm thấy sợ hãi khi người ta đánh mà nhỏ sợ...quá khứ sẽ lặp lại. Nhỏ thấy cô ngồi cạnh, sợ cô phát hiện ra thân phận nên nằm im ko nhúc nhích. Thế nhưng, nhỏ ko thấy động tĩnh gì thì mở mắt ra. Trong bóng tối và một chút ánh sáng mập mờ của mặt trăng, nhỏ thấy An cô đơn quá. Nhỏ với tay bật chiếc đèn bàn ở đầu giường. Hiện ra trước mắt nhỏ lúc này là hình ảnh An trầm ngâm nhìn nhỏ với ánh mắt ứa nước.

-Quỳnh....chưa ngủ sao?-giọng An nghẹn lại

-uhm-nhỏ ko cần biết chuyện gì, chỉ cần biết bây giờ An đang cần an ủi. nhỏ ôm lấy thân hình gầy nhom trước mặt

-Quỳnh...làm gì...thế?-An hỏi nhưng vẫn để yên cho nhỏ. ko hiểu sao thứ chất lỏng nóng hổi kia lại tuôn ra nhiều hơn

-Khóc đi-nhỏ nhẹ nhàng

-Khóc?-"cái thứ chất lỏng kia hoá ra là nước mắt sao?"_An thềm ngạc nhiên

-Ừ. Hãy để Quỳnh giúp An nhẹ lòng

-An sẽ ko khóc!-cô khẳng định-Khóc là yếu đuối. Mà yếu đuối An sẽ chết!

-Ừ...-nhỏ ko bắt ngờ

-An có thể tin Quỳnh đi ko?-Cô nhìn nhỏ. ánh mắt xám tro đầy sự chờ đợi

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

-Nếu An muốn tin thì cứ tin, còn nếu ko thì Quỳnh sẽ làm cho An tin-nhỏ nhìn thẳng vào đôi mắt xám tro ấy mà nhẹ nói

-Ừ-An cảm thấy có chút gì đó thật lạ

Cô bắt đầu kể lại quá khứ của mình cho nhỏ nghe.

.....

Năm Analise 7 tuổi, cô có một cô em gái song sinh tên là Liona. Liona từ nhỏ sức khỏe đã yếu nên luôn phải ở trong nhà, ko đi ra ngoài. Lần đó, bố mẹ cô quyết định cho em cô ra nước ngoài chữa trị vì con bé mắc phải một chứng bệnh mà trong nước các bác sĩ chưa chữa được.

Vậy là ba người họ đi, để lại cô một mình trống trải trong căn nhà rộng lớn cùng với bác quản gia già và mấy người hầu.

Năm cô 9 tuổi, quản gia mất.

Từ nước ngoài, tin bố mẹ cô đã về với tổ tiên, em gái cô mất tích.

Cô trở nên lạnh lùng.

Ngày đưa tang bố mẹ cô, cô ko khóc, ko cho phép mình khóc.

Đến bây giờ, cô quên cách khóc rồi.

2 ngày sau khi hoả thiêu bố mẹ cô, cô đc đưa lên làm trưởng gia tộc trong khi cô mới 9 tuổi. Vì vậy, người trong gia tộc luôn khinh thường cô.

Cùng năm đó, tất cả các người hầu trong nhà tự dưng chết một cách khó hiểu, cô ko có ai bên cạnh.

10 tuổi, cứu đc 4 người gồm 2 nam 2 nữ nên đưa về nhà làm người hầu.

11 tuổi, chú ruột bị chính cô bỏ tù vì tội bán đứng gia tộc.

12 tuổi, thím ruột thuê sát thủ đi giết nhưng ko thành.

Từ năm 12 tuổi, làm leader của Hell, chính thức gia nhập thế giới đêm

.....

Tất cả đều là thật sao?

Nhỏ dường như ko tin nổi những gì mình vừa nghe.....

Quá khứ của An.....

-Quỳnh giống y hệt Liona, chỉ khác màu mắt-An tóm lại một câu-Làm em gái An nhé?

-Quỳnh ko xứng..-nhỏ cúi gằm mặt xuống

-Vĩ?-giọng nói lạnh lùng của An dường như làm nhiệt độ căn phòng xuống tới âm độ-Nếu vì những lời nói hôm trước thì...

-Ko đáng để tâm-nhỏ cắt ngang-mà vì Quỳnh cx có bí mật nhưng ko thể nói...

-Khò quá!-cô xoa đầu nhỏ-Có bí mật cx đc mà....

-Thật sao?-nhỏ kinh ngạc

-Tất nhiên rồi!-An cười tươi- Vậy là đồng ý rồi nha?

-Dù Quỳnh sẽ làm một số việc quá đáng với An?-nhỏ nghi ngờ

-Miễn sao An sống là đc rồi!-An nghĩ nhỏ ns đùa thôi_ "cô ngốc à, tớ biết hết mọi thứ về cậu rồi, cậu sẽ mãi là em gái tớ"

Một đêm yên lành. Đã lâu nhỏ ko mơ thấy ác mộng nữa rồi, vì đêm nay, nhỏ đã có một người chị.....

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Điệu múa chào mừng ngày Thầy cô***

-Axxxx.....Lại là nó nx-Hắn thầm bực mình vì nhỏ làm nhanh hơn hắn-Rõ ràng mình giỏi hơn nó mà!-hắn bắt mắt

-Thiếu gia đã nghe câu kẻ mạnh ko phải là kẻ chiến thắng, kẻ chiến thắng ms là kẻ mạnh chưa?-Nhỏ đắc ý- vs lại cậu xem lại xem tuần này cậu hơn tớ đc bao nhiêu lần. Sao, nói xem? hay quên rồi? có cần tớ nói hộ ko?

-Hừ!-hắn bực bội-Zero!

-Lần này hình như có trò mới phải ko Quỳnh!-Lâm Duyệt ko biết tai hoạ sắp ập tới, vô tư nói

-uk, vui lắm-nhỏ cười gian kinh-dành cho cả chị nữa đấy An ạ!

An xám mặt. Tiểu thư Shine trời ko sợ, đất ko sợ, sợ nhất mấy cái trò nghịch ngợm của nhỏ.

Nhớ ngày đầu tiên hần bị phạt quét sân trường..

Nhớ ngày thứ hai bọn lớp A1 bị phá phòng thí nghiệm....

Nhớ ngày thứ ba hai thầy cô nhập viện vì xuất huyết não....

Nhớ ngày thứ tư cả lớp phải đãi nhỏ kem..

....

Và nhỏ dọa rằng: trò chơi vẫn chưa kết thúc!

-Em...what the...?-An sừng sốt

-Sẽ rất hay đây-nhỏ mỉm cười_một nụ cười thiên thần là ít nhiều cx có người say đắm-đương nhiên là cô chủ nhiệm cx có phần

-Em...? Em muốn giờ trò gì.....? Cấm em...?-chủ nhiệm phu nhân lấp bắp

-Sắp tới ngày lễ thầy cô, lớp chúng ta sẽ chuẩn bị một tiết mục văn nghệ thật đặc sắc, mọi người thấy sao?-Nhỏ ngây thơ

-Dễ vậy thôi sao?-Cả lớp cùng chủ nhiệm phu nhân đồng thanh

-Lát nx trang phục sẽ đc mang tới

Nhỏ vừa dứt lời thì ông bác bảo vệ già xuất hiện. Lão đưa cho GVCN cái thùng cát tông rồi đi. Nhỏ đưa cho mọi người xem, ai nấy há hốc miệng và chung 1 ý nghĩ "Dã man!"

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

_____ Ngày Thầy cô _____

-Vâng, ngày thầy cô hôm nay thật là náo nhiệt! Mỗi lớp năm nay đều có một tiết mục văn nghệ muốn gửi tới thầy cô.....-MC đang nói dở thì nhỏ từ trong cánh gà đi ra

Nhỏ nhìn cậu bạn MC với ánh mắt quỳn rũ lòng người.Cậu bạn đó đang đã choáng váng sắp ngã thì nhỏ lên tiếng kéo cậu ta lại thực tại

-Bạn có thể cho mình mượn mic chút đc ko?-nhỏ nói với cái giọng mặt ngọt chết ruồi

-nỡ nhàn...-cậu ta lảm bảm rồi mỉm cười-tất nhiên rồi bạn

Rồi cậu ta đưa cho nhỏ mic. Cậu ta đâu biết rằng sắp tới, cuộc sống của cậu ta sẽ như địa ngục bởi cái ánh mắt đã nhìn nhỏ say đắm. Hừm, chỉ tại AI KIA đã nhìn thấy thôi. Thế cx đủ để cậu có thể ở bệnh viện chơi một tháng rồi

-Nhân ngày thầy cô hôm nay, lớp 11a chúng tôi xin giới thiệu một màn nhảy vô cùng đặc sắc do cả lớp và cô Thanh_gvcn trình bày. Kính mời thầy cô và các bạn cùng đón xem-giọng nói trong trẻo kia làm cả lớp 11a lạnh run.

Một cái trống lớn đc đẩy tới. NHỎ cầm lấy dùi. những âm thanh từng từng đầu tiên của trống vang lên. Sau 1 phút đánh nhạc dạo, hai hàng người từ hai bên cánh gà đi ra. Mỗi người một màu sắc, rất lộng lẫy, rất đẹp nhưng ngật nổi....

-đây là bài múa belly dance dành tặng thầy cô -nhỏ nói thật to

Tiếng trống dừng. Tiếng nhạc bài hát Layali Al Sharg — Al-Ahram Orchestra nổi lên. nhỏ lui vào trong. Trên sân khấu, tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên. 33 có người đứng đó lắc mình theo tiếng nhạc. Thật ko hiểu sao, 11a toàn mĩ nam mĩ nữ vs body cực chuẩn? Chính vì thế khi nhảy, khoe ra vòng 2 quỳn rũ, đẹp mê hồn. Đây là ns mấy chị thôi, còn mấy anh á....kinh dị. Sao chứ? con trai mặc trang phục múa bụng, lộ ra vòng hai.....cực săn chắc, rắn rỏi, mạnh mẽ. Mặc trang phục yếu điệu mà như thế, há chẳng phải rất kinh dị hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Giận dỗi và làm hoà***

Sau hôm ấy, lớp giận nhỏ luôn. Cx phải thôi. ai mà phải mặc cái áo ngắn cũn cỡn, xoay xoay lắc lắc trong khi mình ko muốn thì làm sao mà ko khó chịu đc. Nhỏ bỗng thấy có chút hối hận. Chắc chẳng ai biết rằng, họ-những con người tình ranh 11a đang toan tính những mưu đồ chơi lại nhỏ chứ ko hề giận nhỏ. Họ đang đợi cô nàng ranh ma kia ăn năn hối lỗi.

Nhỏ ko biết làm gì hơn. Suốt một tuần nay, chẳng ai nói chuyện với nhỏ, ai cũng bơ nhỏ. Thật sự rất buồn!

Họ cười mà ko có nhỏ...

Họ ăn mà ko có nhỏ...

Họ quậy phá mà ko có nhỏ...

Ngay tới cả La Sát phu nhân cx chỉ nói chuyện với nhỏ khi cần.

Ko khí lớp vẫn như trước mà sao nhỏ thấy buồn quá vậy nè!

Đang từ trường về nhà thì nhỏ bắt gặp một người hát rong. Nhỏ tới gần người đó. Đó là một người đàn ông đã ngoài 40, bị chột một mắt. Nhỏ thấy thật buồn cho người đó. Dù nhà nhỏ ko giàu nhưng chắc chắn vẫn tốt hơn cuộc sống người đàn ông này. Nhỏ bước tới, đặt tờ tiền cao giá nhất của mình vào hộp đàn của ông ta. Đang định cất bước thì một thằng nhóc kéo tay nhỏ lại. Thằng bé trung đôi mắt ngây thơ, to tròn nhìn nó.

-Chị ko nghe tí em hát hử?

Nó nói giọng miền trong, hơi khó nghe chút xíu. Đó là một thằng bé đen nhem với mái tóc nâu và đôi mắt đen láy trông rất... trẻ con(?!). thằng bé chỉ chừng 7, 8 tuổi mà đã phải theo cha đi hát rong như thế. thật tội nghiệp!

-Sao? Em nói vậy là có ý gì?-nhỏ giọng cười nhìn thằng bé

-Chị trả tiền mà hem nghe tí hết thì chị thiệt ớ!-thằng bé nói tưởng chừng như đang đe dọa nhỏ vậy

Nhỏ bật cười-một nụ cười thật hiếm hoi trong suốt một tuần qua. Thằng bé thật dễ thương(Chiryu: Ai đời bị đe dọa mà còn khen người ta dễ thương!!)

-Âm nhạc của tí có công diệu thần kì lắm ớ chị. Nó có thể xua hết đi u sầu, phiền muộn, làm người ta vui hơn, yêu đời hơn ớ-thằng bé khoe

-Ý nhóc là công dụng?-nhỏ lắc đầu cười

-Nhảm. Hi hi. Xin lỗi chị. Chị lại nghe đi

Thằng bé kéo nhỏ tới trước mặt người đàn ông ấy. Thấy nhỏ trở lại, ông ta nhếch mép chút chút rồi bắt đầu gảy những tiếng đàn đầu tiên trên cây ghita của mình. Là bài Khúc yêu thương. Chỉ cần nghe qua một chút dạo đầu nhưng nhỏ có thể dễ dàng nhận ra vì đó là bài hát mà nhỏ thích nhất.

Nhịp vang câu hát hân hoan, chúc nhau mùa lạnh

Bạn bên tôi siết tay ấm nồng, chào mùa đã sang

Ngân hoa khoe sắc rộn ràng, chờ đón tân niên trong tay bè bạn

Thời gian trôi qua yêu thương, biết bao kỷ niệm

Bầu trời cao ánh sao hy vọng, và tay nắm tay

Lời ca vang mãi nhịp nhàng, cả thế giới như mở ra

Tìm về ngày ấu thơ, tuổi mộng nhiều mơ ước dưới mái trường

Nhiều đêm ta ước mơ hái sao trên trời, vòng tay thêm lớn từng ngày

Năm tháng qua đi, cách xa vời vợi

Dòng đời rồi cuốn trôi, kỷ niệm rồi xa mãi không trở lại

Chỉ còn trong giấc mơ mỗi đêm, yêu thương tràn về

Lời ca vẫn hát ngày nào, từng phút trao nhau tin yêu

Nhịp vang câu hát hân hoan, chúc nhau mùa lành

Bạn bên tôi siết tay ấm nồng, chào mùa đã sang

Ngàn hoa khoe sắc rộn ràng, chờ đón tân niên trong tay bè bạn

Thời gian trôi qua yêu thương, biết bao kỷ niệm

Bầu trời cao ánh sao hy vọng, và tay nắm tay

Lời ca vang mãi nhịp nhàng, cả thế giới như mở ra

Tìm về ngày ấu thơ, tuổi mộng nhiều mơ ước dưới mái trường

Nhiều đêm ta ước mơ hái sao trên trời, vòng tay thêm lớn từng ngày

Năm tháng qua đi, cách xa vời vợi

Dòng đời rồi cuốn trôi, kỷ niệm rồi xa mãi không trở lại

Chỉ còn trong giấc mơ mỗi đêm, yêu thương tràn về

Lời ca vẫn hát ngày nào, từng phút trao nhau tin yêu

Đêm qua đi, giây phút đón năm vừa sang

Trong tim ta khao khát thấp ngọn lửa sáng

Mãi mãi sẽ còn là yêu dấu những tháng ngày bên nhau

Tìm về ngày ấu thơ, tuổi mộng nhiều mơ ước dưới mái trường

Nhiều đêm ta ước mơ hái sao trên trời, vòng tay thêm lớn từng ngày

Năm tháng qua đi, cách xa vời vợi

Dòng đời rồi cuốn trôi, kỷ niệm rồi xa mãi không quay trở lại

Chỉ còn trong giấc mơ mỗi đêm, yêu thương tràn về

Lời ca vẫn hát ngày nào, từng phút trao nhau tin yêu

Lời ca vẫn hát ngày nào, từng phút trao nhau tin yêu...

Tiếng nhạc như quuyến rũ nhỏ. Nhỏ muốn nghe mãi nhưng nhỏ bỗng nhận ra một điều. Vậy là mặc kệ giọng hát trầm bổng say mê của người đàn ông, mặc kệ tiếng gọi í ới của thằng bé, nhỏ chạy thật nhanh về nhà. Nhỏ đã biết mình phải làm gì vào ngày mai rồi (Chiryu: làm bài tập chứ làm gì!)

Form Chiryu

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ Chiryu. Nhớ bình luận vào nhé, dù là ném đá cx đc. Mong rằng các bạn sẽ tiếp tục ủng hộ. Ryu cx đang nhờ bạn đăng một truyện, các bạn cx đọc rồi cho mình cái comment nhé. Tên truyện là Đại ác nữ a! Hãy cho tôi một cơ hội yêu em. Cảm ơn các bạn nhiều

Thân!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17

Sáng sớm tới trường, nhỏ đã bay ngay lên phòng phát thanh. Nhỏ biết giờ này 11a đã tới đông đủ. Nhỏ nói với Thanh Thủy cho nhỏ mượn loa phát thanh trường một lúc nhưng à ko chịu nghe. Vậy là nhỏ ta bị nhỏ đánh cho tan xác. Dù ko học võ nhưng là một... thì đánh ngất một người thì khó gì.

Nhỏ cầm mic. Tự nhiên, ở đâu ra có một nguồn sinh khí tiếp xúc cho nhỏ, cho nhỏ tự tin. Nhỏ nói thật to vào mic:

-Chào các bạn, mình là Lâm Hoà Thanh Quỳnh, học sinh lớp 11a. Do có nhiều chuyện xảy ra, Quỳnh mong 11a tha lỗi cho Quỳnh. Vì biết các bạn ko muốn nghe Quỳnh nói nên Quỳnh sẽ hát cho các bạn nghe, mong khi nghe xong các bạn sẽ đối xử với Quỳnh như trước.

Vậy là nhỏ hát. Cái giọng hát trong treo đc truyền vào loa nghe sao mà hay tới vậy. Nhẹ nhàng truyền cảm, mang sự hối hận và buồn bã.

Xong, nhỏ trở về lớp.

11a đã đứng chờ nhỏ ở cửa. Hắn có lẽ là đại diện cho lớp bước lên trước mặt nhỏ, hỏi với giọng thực sự nghiêm túc:

-Cậu...đã làm gì Thanh Thủy?-hắn nhìn nhỏ với ánh mắt chờ đợi.

Hình như cả lớp cùng chung một câu hỏi hay sao í. Nhỏ bỗng thấy hơi chạnh lòng nhưng nhanh chóng trở lại với vẻ mặt hối hận cực kì

-Sao thế?-hắn đột nhiên ân cần

-Hix...tớ...đánh nhỏ ngất xỉu ở phòng phát thanh-nhỏ lí nhí

ko gian bỗng chìm vào yên lặng

Và.....

-Ôi, yêu cậu quá Quỳnh ơi-Cả lũ con gái nhào vào nhỏ trừ An

Vậy là mọi thứ bình thường trở lại. Lại một nút thắt đc gỡ rồi. Ai biết đâu, người gỡ ko phải là nhỏ mà chính là cô tiểu thư lạnh lùng. Cô chính là người thuê người đàn ông và thằng bé hát rong....

Cô thực sự là ai? Nhỏ là ai? Tuy chưa biết nhưng chắc chắn một điều.....họ là người tốt!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 17: Lời Đồn

-Bà!

Cánh cửa phòng bật mở. Một bà lão với vẻ mặt phúc hậu đi vào

-Quỳnh à, cháu biết rồi hả?

-Anh ấy hát ở trường cháu

-Nó sẽ học cùng cháu. Từ mai.

-Anh ấy.....hết chưa ạ?

-Cháu vẫn phải tiếp tục

-Vậy là chưa.

-Ừ

Im lặng.Gió lùa qua mái tóc tím huyền ảo. Đôi mắt nâu trong veo nhìn vô định.

-Nhiệm vụ mới....cháu xem chưa?

-Dạ rồi ạ

-Bà khuyên cháu, đừng làm cái nghề này nà. Nguy hiểm luôn rình rập như...

-Nhưng nếu ko, cháu sẽ ko biết chính ông ta đã.....

Nhỏ nhớ lại quá khứ đầy đau thương. Nước mắt bỗng lăn dài trên gò má hồng hào.

-Nó sẽ hạnh phúc trên thiên đàng. Nó ko muốn cháu thế này đâu. Đừng khóc nà,ngủ đi.

Bà dỗ dành nhỏ, đưa nhỏ vào những giấc mơ.....

Vẫn như thường lệ, nhỏ đi chiếc xe đạp điện của mình tới trường. Dắt xe vào nhà gửi, nhỏ cảm thấy mọi ánh nhìn đổ xô về mình.

Chuyện gì vậy?

Mỗi lần nhỏ đi đc vài bước rồi bất chợt quay ra sau thì y như rằng sẽ thấy ko ít người với thái độ ko tự nhiên quay đi. Mặt nhỏ có dính gì sao mà họ cứ nhìn hoài vậy?

Để tìm câu trả lời, nhỏ lên lớp, tìm "loa phóng thanh" Nhật Linh. Linh biết hết mọi chuyện trên trời dưới đất, tình thông chuyện ngoài đường xá chợ, nói chung là ko gì là ko biết.

Tuy nhiên, khi bước vào lớp, nhỏ còn thấy kì quái hơn. Cái lũ quỷ ấy ko lén la lén lút mà nhìn thẳng mặt luôn. Mặt đứa nào cx cười cười, gian kinh khủng! À ko, trừ An và hân.

An cx nhìn nhỏ nhưng ko cười, mặc dù nhỏ nhìn thấy trong đáy mắt cô là một điều vui vẻ bất thường. Còn hân thì ko nhìn nhỏ mà ngoảnh mặt vào trong.Sau 2 phút tĩnh lặng thì lũ quỷ sứ mới bắt đầu giờ trò.

-Quỳnh à, sao cậu ko vào chỗ đi?-Kì Minh nhẹ nhàng nhắc nhở

-Đứng rồi, còn ngại gì nà-Yến Chi hùa theo

-Bọn tớ biết hết rồi mà, ko phải giấu đâu!-Huỳnh Tuấn cười híp mắt

-Dù gì thì ngay ngày đầu tiên bọn tớ cx biết sẽ có ngày hôm nay mà-Đây là lí do mà Tuấn Anh luôn bị điểm Ngữ Văn dưới trung bình. Câu cú thật chẳng ra làm sao!

Nhỏ im lặng trở về chỗ ngồi, định bụng sẽ hỏi An khi ngồi vào chỗ. Tuy nhiên, khi vừa chạm đc xuống cái ghế cạnh An thì một giọng nói đã ngăn nhỏ lại

-Từ từ đã Quỳnh!-Lâm Duyệt chạy tới ngăn nhỏ lại, người mướt mát mồ hôi. Sau khi ngăn đc nhỏ lại, cậu mới quét mắt một vòng quanh lớp bằng ánh mắt ai oán-Sao ko ai bảo Quỳnh là đây là chỗ của tớ chứ!

-Lâm Duyệt điện hạ! Chết xám của ngài đổ hết ra ngoài qua đường mồ hôi rồi sao? Rõ ràng là tôi ngồi cạnh Thái tử phi nương nương mà-nhỏ chống nạnh, cười đùa cợt

-Thưa Lâm tiểu thư, tại cô ko biết đó chứ! Đây là chỗ của tôi tính từ hôm nay mà!-Lâm Duyệt cx ko phải hạng vừa

-Vậy phiền Điện hạ hỏi vương phi của người xem đây là chỗ của tôi hay là chỗ của ngài-nhỏ tự tin-Vậy kính hỏi Vương phi của Thái tử Kanate đây là chỗ của ai?-Lâm Duyệt đắc ý

-...-An nhú mày nhìn hai kẻ đang diễn tuồng rồi buông một chữ duy nhất

-Chồng!

Nhỏ đau khổ nhìn cô chị kết nghĩa. Sao cô có thể vì chồng mà quên đi người em gái này chứ?!

-Này, thế giờ tớ ngồi đâu?-nhỏ phụng phịu đi ra khỏi chỗ

-Ngồi cạnh honey của cậu!-mấy con quỷ cái đồng thanh nói rồi cùng cười rộ-rồ-Gì chứ?!-nhỏ nhăn nhó

- Khi!- An chỉ cho nhỏ Nhỏ đành ngồi xuống, bắt mắt nhìn lớp.

Lúc này hấn mới quay sang nhìn nhỏ. Sự ngượng ngùng đã đc hấn giấu kín. Hấn thấy trong mắt nhỏ là sự ko can tâm. Chẳng lẽ, ngồi cạnh hấn khiến nhỏ khó chịu sao?

- Nếu cậu ko thích ngồi đây thì cậu có thể ngồi chỗ khác- hấn dù ko muốn nhưng vẫn phải nói ra

- Ko phải. Chỉ là hôm nay tớ thấy lạ. Ai cx nhìn tớ chăm chăm như muốn ăn tươi nuốt sống tớ vậy- nhỏ đã kéo gần khoảng cách của mình với hấn bằng cách thay đổi cách xưng hô, từ cậu/tôi thành cậu/tớ.

Tuy nhiên, hấn lại ko thích điều đó. Cách xưng hô ấy càng thể hiện hai người chỉ là bạn

- Cậu chưa biết gì hả?- hấn hơi ngạc nhiên

- Biết gì là biết gì?- nhỏ chau mày

- Lên diễn đàn trường mà xem. Địa chỉ web là sunshineIII.com- hấn tốt bụng

- Cho tớ mượn điện thoại đi, điện thoại tớ lên mạng chậm lắm- nhỏ buồn buồn

- Này- hấn chìa cho nhỏ điện thoại của mình Nhỏ nhập địa chỉ web theo lời hấn nói.

Nhỏ đọc tin tức và choáng. Tại sao.... lại có cái này chứ?!

Trên trang nhất của trang web trường là bài viết công khai hấn và nhỏ quan hệ qua lại với nhau. "Nữ sinh học bổng tài năng dịu dàng và đại thiếu gia đẹp trai hoàn hảo".

Sặc! SAo lại có người viết sến như thế hả trời?! Đã thế mà còn bảo tên này hoàn hảo. Thôi đi! Dù nhỏ có thích hấn chút chút nhưng còn lâu nhỏ mới bảo hấn hoàn hảo. Đáng lẽ từ đó phải dành cho nhỏ mới đúng chứ.

Mà khoan đã, này giờ nói lạc đề cả rồi!

Nhỏ choáng váng. Cái tên khi đó thật quá ư là nổi tiếng nên mới có chuyện một con nhỏ nhà nghèo như nhỏ đc mọi người nhìn "say đắm" như vậy chứ.

Nhỏ quay sang nhìn đương sự, hỏi một câu mà hấn cảm thấy khó nghe vô cùng

- Cậu có thể xoá tin này mà tại sao ko làm?- nhỏ nhìn hấn, đáy mắt có chút giận dữ

- Tôi...- hấn ko biết giải thích thế nào

- Tại sao phải xoá?- An ném phao cứu sinh cho hấn

- Vì đây đâu phải sự thật- nhỏ cố gắng nói thật nhỏ

- Tôi thích cậu là sự thật!- hấn khẳng định

Nhỏ nhìn hấn.

Cái tên này thích một người nên đầu óc trở nên ma mị hả? Cô đã cố tình nói nhỏ rồi vậy mà hấn chẳng biết giữ ý, cứ oang oang cái mồm, thật bực mình!

Hấn nhìn sâu vào mắt nhỏ. Hấn thấy trong đáy máy loé lên tia giận dữ.

Nhỏ giận hấn rồi sao? Hix, biết vậy lúc nãy ko nói còn hơn! Hấn cảm thấy hối hận vì mình đã nói ra lời nói lúc nãy.

Lâm Duyệt ngồi dưới nhìn hai con người phía trên thì càng bức xúc. Cậu cảm thấy bực vì cái thằng bạn thân ngốc nghếch vì yêu. Nếu muốn tỏ tình thì phải làm cho thật linh đình hoành tráng vào. Có như thế cô nàng mới có thể xiêu lòng mà chấp nhận lời tỏ tình đc chứ? Con gái mà, ai chẳng thích bạn trai thể hiện tình yêu bằng đủ mọi chiêu trò.

À ko, trừ cô nàng này. Lâm Duyệt liếc cô nàng ngồi cạnh_ "Tiểu thư khó chiều!"

Tùng...tùng...tùng..

Tiếng trống vào giờ vang lên chặn dòng suy nghĩ của các nhân vật chính.

Giáo viên chủ nhiệm- La Sát phu nhân bước vào lớp. Trên tay bà cô là 4 hộp quà to đùng

- Lâm Duyệt, Thanh Quỳnh. Lên chia quà đi. Đây là phần thưởng lớp- Bà cô đặt hai chồng quà to nhất xuống rồi đi về phía chỗ ngồi của mình. Sau khi an

toạ thì liếc hai hộp quá í-Giải nhì....ko tệ!

-Sao lại là em ạ?-Lâm Duyệt bắt mắt. Cậu đâu có chức vụ gì, tại sao phải làm cái trò này chứ?!

-Khỉ, lại đây?-Bà cô chẳng quan tâm tới lời nói của Thái tử mà quay sang vẫy vẫy hân

-Hoá ra là nhầm!-Lâm Duyệt cười xoa rồi ngồi xuống

-Song Duyệt lên hết!-Bà cô gằn từng tiếng

-Hix-nhìn mặt Thái tử như đưa đám vậy!Khi 2 người bước lên chỗ bà cô thì nhỏ cx đi theo.

Nhỏ bước tới chỗ hộp quà.

-Lâm Duyệt chia quà cùng Quỳnh đi-bà cô chỉ

-Là thật ă?!--Đường đường là Thái tử màhaizzzz....mặt hình tượng quá đi!

-Chẳng lẽ là giả sao?-Bà cô trừng mắt-Khỉ, lại đây nào!-Bà định giờ trò gì?-hắn nhìn La Sát phu nhân nghi ngờ

-Này, cầm đi-Bà cô chìa cho hắn hai hộp quà

-Giđây?--hắn nhú mày.

Cả lớp hóng hót

-Đây là quà của ta chúc mừng con khi nhà người đã có người yêu-Bà cô nhần nhờ-Còn đây là quà của.....hehe....hiệu trưởng...

-Yaaaaa.....-Cả lớp trừ song Duyệt, nhỏ và An cùng bà cô, còn lại vỗ tay bôm bốp

-Kì này tiêu chắc rồi!--Hắn thảm than

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Chuyển Lớp. Kỳ Thi Đẳng Cấp Pro

-Mời học sinh Lâm Hoà Thanh Quỳnh lớp 11A lên ngay phòng hiệu trưởng. Xin nhắc lại. Mời học sinh....

Tiếng loa phát thanh trường vang lên là cả bọn 11A reo hò chúc mừng. Chúng nó cứ nghĩ là nhỏ sẽ đc di chồng tương lai tặng quà, hết lòng khen ngợi nhưng thực chất ko phải vậy. Nhỏ thần nhiên trung cái bản mặt ko biết gì vác lên phòng hiệu trưởng. Lòng hoang mang. Nhỏ cx ko biết tại sao nhỏ lại như thế.

Mang theo khuôn mặt ủ dột trở về lớp, mọi người dường như ko tin vào mắt mình. Chẳng lẽ bà ấy ko hài lòng về cô cháu dâu này?

-Mọi người.....học kì sau....tớ sẽ học ở 11A1-nhỏ meo meo như sắp khóc

-Cái gì?-Cả lũ đồng thanh-Tại sao?-

Hiệu trưởng bảo, do hồi đầu chưa có lớp nên tớ đc xếp vào 11A. Nhưng do vừa rồi 11A1 có người chuyển đi, hơn nx, tớ lại học tốt nên.....-Nhỏ oà lên-Oa oa, tớ ko muốn chuyển lớp đâu.

Cả lớp chúng nó nhón nháo hết cả lên. Bà cô dù muốn lớp trật tự nhưng chính mình còn ko trật tự nổi thì sao ngăn nổi học sinh. An ko tỏ thái độ gì, thần nhiên như ko. Lâm Duyệt bực bội. Cô nàng này, thần nhiên ko đúng lúc rồi-

Analise, cô ko thể tỏ một chút thái độ là sao?

Cậu đang gọi cô chứng tỏ cậu đang lấy thân phận chồng của cô, thân phận một Thái tử điện hạ để ra lệnh cho cô.

-Ko phải hết cách!--An chẳng thèm để ý tới tên chồng đáng ghét kia mà quay sang nhìn cả lớp với khuôn mặt thần nhiên như không

-Có cách?!-Cả lớp vừa rồi im lặng trước sự giận dữ của Thượng Lâm Duyệt thì nay là kích động trước tin chấn động của Mỹ Tiên An. Ngay cả Lâm Duyệt cx rất ngạc nhiên

-Uhm-Cô liếc nhìn cậu với ánh mắt chán chường khinh bỉ

-Cách gì?-Đứa nào đưa nẩy mắt lấp lánh như sao sa

-Đọc!-An lôi từ trong sách ra một cuốn sách dày khoảng 500 trang

-Hả?!-Cả lũ trở mắt nhìn

-Trang 247, dòng 95-An nhấn nhó nhìn chúng nó cứ như cô bảo chúng nó đọc hết cả cuốn sách này vậy

-Ặc!-Cả lũ bó tay với cô nàng này.

Thà rằng cô bảo đọc giữa trang còn hơn là bảo dòng 95. Chẳng nhẽ chúng nó phải đếm từng dòng à?!

-Đề tở-Trịnh Di Dung lạnh lạnh lôi cái kính lúp ra bắt đầu tìm

-Đây rồi!-Cô nàng reo lên-điều mục về học viên đôi lớp. Muốn đôi lớp mà ko chịu sự quản lí của nhà trường, học viên đó phải đc sự đồng ý của giáo viên chủ nhiệm lớp hiện tại và của tất cả các thành viên trong lớp. Trong cuộc thi định kì 3 tháng một lần, để thể hiện sự quyết tâm, một nửa học viên của lớp đó sẽ phải nằm trong top 50 của bảng xếp hạng các khối. Nếu không đạt yêu cầu, học viên sẽ bị chịu sự sắp xếp từ phía nhà trường.

Một trận im ắng.

-Có hay không?-La Sát phu nhân lên tiếng

Cả bọn suy nghĩ một lúc rồi ko hên mà cùng "Có" một tiếng đồng thanh thật to. Nhỏ cảm động muốn rơi nước mắt nhưng nơi khoé mắt ấy đã không còn giọt lệ nào từ cái ngày quá khứ kinh hoàng kia ập tới. Nhỏ tự nhủ không bao giờ đc khóc nữa....

.....

Nửa tháng ôn luyện dùi mài kinh sử cuối cùng cx có lúc cần tới. Hôm nay là ngày đánh dấu mốc quyết định cho cuộc đời của nhỏ-ngày thông báo kết quả.

Hôm nay nhỏ tới trường từ 5h sáng trong khi 7h mới vào học. Nhưng bây giờ, nhỏ tuy đã yên vị trong lớp nhưng nhỏ ko đủ can đảm để tới lễ đài dán kết quả để xem.Sunshine III có thể nói là vô cùng khắc nghiệt.Không chỉ có học sinh cùng khối thi đua về kết quả mà ngay cả khác khối cx phải thi. nhà trường sẽ có bảng vàng gồm 100 học sinh đứng đầu kì thi và bảng trắng gồm 100 học sinh đứng "đầu" kì thi.

Thật sự là vô cùng khó khăn.

Nhỏ ngồi trong lớp đứng ngồi không yên. Vài đứa đi vào, mặt ai cx như đưa đám. Hy vọng của nhỏ càng bị dập tắt khi thêm một người ù rũ bước vào. Cả lớp và cô giáo sau khi đã ở hết trong lớp thì bắt đầu nhìn nhỏ

-Quỳnh à....

-Cậu đã rất cố gắng nhưng...

-Không sao, mọi người cx vậy mà-nhỏ thực muốn khóc

-Quỳnh.....-Đừng khóc nha Quỳnh!-Thua keo này ta bày keo khác mà!

-Đừng đấy cô ngốc ạ! Dù gì chúng ta vẫn còn 3 kì thi nx mà! Cậu nhất định sẽ đứng nhất!-hắn xoa đầu nhỏ an ủi

-Nhất định kì thi sau cậu sẽ đứng nhất mà-Lâm Duyệt gật đầu vỗ vai nhỏ khẳng định-

Hả?-nhỏ nghệt mặt

-Các cậu có qua ko?

-Cậu nghĩ gì mà bảo bọn tớ không qua

!-Chúng nó nhấn nhó

-.....aaaa.....Vây là tớ sẽ học cùng các cậu tiếp. Hu la.....-nhỏ sung sướng reo hò

-.....-chẳng ai hiểu nhưng thấy nhỏ vui ai cx vui

-Lâm Hoà Thanh Quỳnh, em ko sao đó chứ? -bà cô hỏi cát ngang sự sung sướng của nhỏ

-Dạ?-nhỏ dừng lại-hì hì, em ko sao. tại em vui quá thôi-nhỏ cười nhăn răng-a, thế mọi người đứng thứ bao nhiêu?

-Lớp ta giữ 32 vị trí đầu bảng vàng-Ngọc Anh thở dài

-Các cậu sao thế?-Nhỏ nhăn nhó

-Cậu không đứng thứ 1!-hắn giải đáp thắc mắc của nhỏ

-Vậy là ai hơn tớ? Nói đi-dù ko quá bận tâm về việc này nhưng dù sao học sinh xếp nhất cx cùng lớp nên nhỏ rất tò mò

-Là.....Tiên An-huỳnh Tuấn ngập ngừng

-Chị....An?-nhỏ nhìn về phía An. Cô cx nghĩ an bình thường nhưng hoá ra....

-Lát ăn mừng nha mọi người. Tớ chủ chi, Quỳnh chủ trì!-hắn giải vây giúp An

-bảo vệ bạn gái kinh chưa kìa!

-Thế mà bảo chi là bạn!

-Đáng nghi lắm à nha!

.....

Những lời châm chọc của bạn bè cx ko cắt nổi mạch suy nghĩ của nhỏ_ "Mỹ Tiên An....Analish Ruana.... chị là ai?"

Hắn thấy nhỏ như vậy thì quay sang nhìn Lâm Duyệt và Tiên An khẽ gật đầu một cái, ánh mắt đầy sự khản nài và lo lắng. Hai người kia hiểu ý, cx gật đầu đáp trả.

An nhìn nhỏ. Cô phải điều tra kĩ vụ này. Nhà trường ko thể điều nhỏ sang lớp khác mà ko đc sự thông qua của người đó. Ko lẽ, ngoài cô ra, còn một người đã biết về "công việc" nhỏ đang làm? Kẻ đó là ai? Kệ đi. Dù là ai thì cô nhất định phải bảo vệ nhỏ. Cô đã mất một người em gái, người thứ hai này, cô ko thể để mất. Huống chi....nhỏ lại là người trong mộng của hắn....

Lâm Duyệt nhìn hắn. Hắn muốn nói cho nhỏ cái gì thực ra cậu cx đoán đc. Nhưng nếu nói cho nhỏ, nhỏ sẽ phản ứng thế nào? Còn An? Tại sao lại đồng ý? Nhỏ là ai kia chứ?!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

-Làm phù dâu cho chị nhé?-An mỉm cười rồi thì thầm vào tai nhỏ-Chị sẽ vẫn đi học mà

Nhỏ vui mừng gật đầu, bộ dạng hết sức đáng yêu khiến ai kia ko tự chủ mà nẩy ra suy nghĩ muốn cắn cho cái má lúm đồng tiền dễ thương kia một cái. Hắn tự lắc đầu cho cái ý nghĩ kia bay khỏi đầu.Nhỏ chỉ liếc qua cx đủ biết rằng hắn bị lên con.

Còn Lâm Duyệt, cậu ko biết mình có thích cô hay ko nhưng cậu biết cô rất quan trọng với cậu. Dù đây là một cuộc hôn nhân sắp đặt nhưng cậu ko hẳn là ko vui. Cậu bỗng dưng muốn ngày chủ nhật tới thật nhanh, muốn nhìn cô chủ của mình trong bộ váy trắng tinh khôi. Muốn nhìn thấy cô đứng trước mặt cha sử mà nói câu:"Con đồng ý"

Và đúng như mong đợi, ngày chủ nhật "đáng yêu" cuối cùng cx đã đến. Suốt một tuần qua, nhỏ đã khóc rất nhiều. Dưới đây là một số trường hợp thí dụ điển hình:

Cô sẽ bị ba mẹ chồng ngược đãi.Lâm Duyệt mặt mếu sắp khóc: Cô ko bắt nạt họ thì thôi làm sao họ dám bắt nạt cô.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Cô sẽ bị chồng tương lai bắt nạt. Cậu thê sống thê chết là ko.

Cô sẽ bị mọi người dị nghị. Lâm Duyệt cười nói rằng kẻ nào dám dị nghị thì cho vào tù luôn.

Cô sẽ ko biết các lễ nghi. Lâm Duyệt cốc đầu nhỏ nhắc nhở về thân phận của An

Cô sẽ phải sống cảnh chồng chung với nhiều người khác. Lâm Duyệt đánh cho nhỏ một cái ngất xỉu rồi nói rằng nhỏ là đồ cổ lỗ sĩ, lạc hậu, tư tưởng phong kiến....

....

Thực sự nhỏ nói rất nhiều.

Đám cưới được tổ chức tại nhà thờ Thảo Nguyên-một nhà thờ kiêm trại trẻ mồ côi mà Thập Đại gia tộc tài trợ(cái này sẽ nói sau). An và nhỏ đang ở phòng cô dâu sau nhà thờ. Nhỏ lại khóc. Hết nói nôi. Hấn và Thái tử thì lại ở lễ đường. Hấn là phù rể cho Thái tử. Trong lòng hai người đang nôn nóng một thứ cảm giác kì lạ mà hai người chưa thể hiểu đc.

Lễ đường đột nhiên im lặng.

Cánh cửa gỗ bật mở. An trong bộ váy tím quý phái bước vào. Khuôn mặt tuy đã bị nhạt nhòa sau tấm vải voan che mặt nhưng ở người cô dường như có một mị lực khiến ko vị khách nào rời mắt."Hấn cô dâu rất xinh đẹp"_đó là ý nghĩ của họ.

Chiếc váy cưới ko quá hở hang mà ko quá kín đáo. Là dạng váy trên bó, dưới bông. Từng đường cong cơ thể của An đc lộ rõ, thu hút ko biết bao nhiêu ánh mắt thán phục của mọi người. Theo sau cô dâu xinh đẹp là một tiểu nha đầu tinh nghịch trong chiếc váy tím ngắn, lộ ra đôi chân dài thon thả. Hai cô nàng như tiên trên trời đáp xuống nhân gian vậy.

Thái tử và hấn hôm nay cx bánh lăm trong bộ comple trắng lăm chữ. Nhưng bình thường hai tên này đẹp theo kiểu đó rồi nên mọi người cx ko để ý kĩ lắm.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Làm xong các nghi lễ, nhỏ cùng hấn đứng trong sân vườn nhà thờ thở dốc. Nhiệm vụ của phù dâu phù rể là phải giúp đôi uyên ương kia uống rượu nhưng hai tên này đã đc phép uống rượu đầu. Thế là hai anh chị chuẩn ngay ra vườn hoa này....dựng cờ xưng vương.

"Thống soái" và "đại tướng" tranh giành "mỹ nhân"***

Nhỏ ngồi trên chiếc xích đu trong vườn hoa. Mái tóc tím nhẹ nhàng phất phơ trong gió. Mọi người đã kéo nhau đến nhà hàng ăn uống, nhỏ chẳng muốn đi chút nào. Hấn cx thế. Vậy là hai người ra vườn hoa sau nhà thờ. Nhỏ ngồi đung đưa, hấn đứng nhìn nhỏ. Xung quanh là những giàn hoa giấy cuốn cột, những khóm mẫu đơn che kín hàng rào. Một ko khí hết sức thơ mộng và lãng mạn tình tứ.

Bỗng từ đâu, một đám con nít chạy ra vây lấy hấn và nhỏ. Nhỏ mỉm cười nhìn hấn, hấn mỉm cười đáp lại. Hai bộ óc thiên tài này đang ẩn chứa điều gì ko biết.

-Yêu nữ kia! Tại sao đám xâm nhập cấm địa của đại tướng ta đây? Có phải ngươi định cướp công chúa đi đúng ko?-một cô nhóc tóc đuôi sam cầm thanh kiếm gỗ chỉ vào nhỏ

-Cẩn thận cái miệng nha nhóc. Nhóc nói chị là yêu nữ, vậy để xem chị với công chúa ai xinh hơn. Với lại chị ko phải yêu nữ, chị là thống soái nơi này-nhỏ cười, miệng ngoác tới tận mang tai

Chương 22: Thống Soái Và Đại Tướng Tranh Giành Đại Mỹ Nhân

Nhỏ ngồi trên chiếc xích đu trong vườn hoa. Mái tóc tím nhẹ nhàng phát phơ trong gió. Mọi người đã kéo nhau đến nhà hàng ăn uống, nhỏ chẳng muốn đi chút nào. Hấn cx thế. Vậy là hai người ra vườn hoa sau nhà thờ. Nhỏ ngồi đung đưa, hấn đứng nhìn nhỏ.

Xung quanh là những giàn hoa giấy cuốn cột, những khóm mẫu đơn che kín hàng rào. Một ko khí hết sức thơ mộng và lãng mạn tình tứ.

Bỗng từ đâu, một đám con nít chạy ra vây lấy hấn và nhỏ. Nhỏ mỉm cười nhìn hấn, hấn mỉm cười đáp lại. Hai bộ óc thiên tài này đang ẩn chứa điều gì ko biết.

- Yêu nữ kia! Tại sao ngươi dám xâm nhập cấm địa của bốn đại tướng ta đây? Có phải ngươi định cướp công chúa đi đúng ko hả?- một cô nhóc cột tóc đuôi sam cầm thanh kiếm gỗ chỉ vào nhỏ

-Cẩn thận cái miệng nha cô nhóc. Nhóc nói chị là yêu nữ, vậy để xem chị với công chúa ai xinh hơn. Với lại chị ko phải yêu nữ, chị là thống soái nơi này- nhỏ cười, miệng ngoác tới tận mang tai

-Công chúa, nàng nói xem, chị ta có phải là yêu nữ ko?-Con bé héch m ặt về phía hấn

-Nhóc nói anh í hả?-h ấn chỉ v ào mình, d ư ờng nh ư k o tin

- Ở đây còn nàng công chúa khác sao?- nhìn mặt con bé ngu ko chịu nổi

-Hahahahaha,....-nhỏ c ười đau cả bụng

Mặt hấn méo xẹo. Người ta gọi Lâm Duyệt là hoàng tử, vậy tại sao lại gọi hấn là công chúa chứ?! Hấn nhìn cái con nhỏ đứng bên cạnh cười sặc sụa mà máu nóng dồn lên não. Grừ...muốn cười chứ gì....ta cho mi cười....

-Tất nhiên chị ta là yêu nữ rồi. Nhóc nói gì mà chẳng đúng-Hấn bẹo má con bé làm con bé ngượng đỏ cả mặt

-Này cái con khi kia, mi nói ai là yêu nữ đó hả?-Nhỏ ngừng cười nhìn hấn giận dữ

Nhỏ chạy tới kéo hấn ra khỏi con bé, ánh mắt như muốn giết người. Hấn thấy trong mắt nhỏ là sự tức giận tột cùng....nhưng đó ko phải là điều hấn muốn.

-Đừng làm gương xấu cho bọn trẻ-Hấn nhắc nhở nhỏ

-Cậu mà còn nói linh tinh nữa là tuần sau tớ cho cậu múa belly dance tiếp đây.-nhỏ đe dọa-liệu hồn

-Ko dc bắt nạt công chúa của ta con yêu nữ kia-Con bé kéo hấn về phía mình

-Thèm vào-nhỏ bỏ đi

Hấn nhìn theo nhỏ. Cái bóng cô độc ấy bước đi, mang theo biết bao cảm xúc. Hấn muốn níu giữ nhỏ nhưng có lẽ.... nhỏ sẽ chẳng cần tới hấn... Hơn nữa...

-Khoan đã-con bé nhìn thấy hấn như thế thì bỗng gọi nhỏ lại

-Sao?-nhỏ thật sự ko muốn nói bằng cái giọng lạnh lùng ấy nhưng ko hiểu sao lại vậy nữa

-ta muốn thách đấu với nhà ngươi-Con bé đồng dặc

-Tại sao chị phải đồng ý?-nhỏ nhiu mày

-Là một thống soái mà ko bảo vệ nổi công chúa thì còn là thống soái nx ko?-con bé ra vẻ người lớn

-Nhóc tên gì?-nhỏ bắt đầu có hứng thú

-Ta tên Nhật Băng Thư-con bé tự hào nói ra tên mình

-Nhóc mấy tuổi rồi?-nhỏ

-Năm nay ta lên 8-con bé hếch mặt lên trời

-Nói đi-nhỏ mỉm cười

-Chúng ta sẽ thi bán tằm. Ai bán nhiều hơn sẽ dành đc công chúa. Kẻ thua sẽ phải nghe theo lời kẻ thắng một điều kiện.-con bé như hiểu ý nhỏ

-Ok-nhỏ chia ngón út ra-Quân tử nhất ngôn.

-Này, đổi cái khác đi. Còn nhiều việc phải làm, không rời khỏi đây được!-Hắn kéo tay áo nhỏ

_Ồ, thế thôi. Nè nhóc, chị không thi cái đó được, chúng ta đổi cái khác. Tùy nhóc chọn, nha?-nhỏ hỏi Thur

_Người đã nói vậy rồi ta nhân từ cũng sẽ bỏ qua. Chúng ta thi cái khác!

Vì để đủ 700 chữ một chương nên sau đây sẽ là phần làm nhảm của tác giả Chiryu Vũ

Cặp đôi siêu quậy là một cái tên rất được đề ý và rất thu hút người đọc nên khá nhiều tác giả chọn cái tên này. Khuyến cáo mấy độc giả theo dõi truyện của Ryu nếu thích truyện của Ryu thì có thể follow trên wattpad, Ryu rất cảm kích. Trên wattpad tên của Ryu là Chiryu Ryouji. Rất mong các bạn sẽ tiếp tục theo dõi Ryu cũng như truyện của mình. Yêu các độc giả nhiều nhiều lun. Moa moa <3 <3 <3 <3

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đại Tử Tốt Đại Tử Yêu Quý

Nhỏ dc Thur dẫn tới một ngôi nhà ma. Ko hiểu sao ở cái nơi thanh tịnh như thế này lại có thể có một ngôi nhà rùng rợn như thế. Thur nhìn nhỏ một lúc rồi nắm chặt bàn tay, quyết tâm nói:

-ai có thể lấy đc bông hoa ở cuối căn phòng và ra ngoài trước sẽ chiến thắng

-nhóc con, nếu em sợ thì chúng ta thi cái khác. ko cần nhất thiết phải là...-nhỏ sợ con bé sẽ xảy ra chuyện gì nên nhắc nhở

-Đúng vậy, thực ra em có thể thi cái khác....-Hắn cx hơi lo lắng, nhưng cả cho nhỏ và con bé

-Ko! Chị có thể từ bỏ nhưng tôi thì ko.-Con bé tuy mạnh miệng là thế nhưng trong lòng lại cầu mong cho nhỏ đừng từ bỏ

-Nếu nhóc đã muốn thì chị sẵn lòng.-nhỏ mỉm cười đầy tự tin-chúng ta bắt đầu thôi.

Nhỏ và Thur đẩy cửa bước vào. Đây có lẽ ko phải nhà ma mà là một ngôi nhà hoang đã lâu ko ai sử dụng. Bên trong bụi bặm, mạng nhện bám đầy. Nhỏ khẽ rùng mình thầm hỏi bản thân_"Tại sao mình lại phải đồng ý chứ?!! Mà tại sao mình lại đồng ý?!!". Hai câu hỏi cứ quay vòng trong đầu nhỏ. Nhỏ ko đề ý mình đã đi đâu, chỉ biết rằng, trước mặt nhỏ bây giờ là một cái cầu thang.

Một bóng trắng lướt qua. Ồn lạnh. Nhỏ ko sợ ma nhưng cx ko thể ko có một nỗi bất an trong lòng. Vậy là nhỏ chạy lên cầu thang. Nhỏ chạy mãi...chạy mãi...cho tới khi chân rã rời, ko thể chạy tiếp đc nữa, nhỏ mới dừng lại.

-Cô từ đâu tới?-một bóng trắng xuất hiện. Do râu tóc bù xù nên nhỏ ko nhìn đc khuôn mặt người đó.

-Tôi muốn tìm một bông hoa trong căn nhà này. Ông có thể chỉ giúp tôi chứ?-nhỏ lấy hết can đảm, hỏi

-Tại sao cô lại muốn bông hoa đó?-người đó nghiêng đầu

-Tôi cx ko biết nx-nhỏ cx đã tự hỏi bản thân mình câu hỏi đó nhưng ko có đáp án

-đi theo tôi-người đó lạnh giọng rồi đi thẳng

Nhỏ cố lết chân mình đi theo người đó. Một cảm giác lạnh lẽo chạy qua sống lưng. Căn nhà sao có thể rộng đc như thế? lúc này nhìn nó cx nhỏ thôi mà?

Người đó đưa nhỏ tới một căn phòng đầy mùi gỗ ảm lầu ngày, hơn nữa lại còn một mùi hương gì đó rất lạ. Không thơm mà chẳng thích. Kì quái!!

-Cô có thể lấy nếu cô đổi cho tôi một thứ

-Ông muốn gì?-nhỏ nghĩ thấy mùi nguy hiểm

-Nếu cô đồng ý theo dõi nhất cử nhất động của Đỗ đại thiếu gia và báo cho tôi, tôi sẽ dẫn cô tới nơi có bông hoa...-Ông ta có ý đồ gì nhỉ?

-Nực cười!!-nhỏ lớn tiếng-chỉ vì một bông hoa mà tôi phải làm cái chuyện đó ư? Thử hỏi xem trên đời này còn chuyện gì nực cười hơn không?-nhỏ khinh bỉ

-Chẳng phải bà cô đang cần tiền chữa bệnh sao? Tôi sẽ trả thêm cho cô một số tiền. Đủ để làm phẫu thuật-ông ta nhếch mép

-Ông!!-nhỏ kinh ngạc-ông là ai?

-Cô không cần quan tâm! Tôi chỉ muốn biết cô có chấp nhận hay không mà thôi!!-người đó giọng bình thản đến sợ

-Tôi...-nhỏ hơi lưỡng lự nhưng nhanh chóng quyết định-Tôi sẽ không bao giờ vì lợi ích của bản thân mình mà làm những cái chuyện như thế!

-Tùy cô

Bóng trắng khẽ hừ một tiếng rồi bỏ đi trong màu đen kì dị của căn nhà. Nhỏ cảm thấy mình không kém "người đâu mà nhỏ nhen. Có mỗi việc chỉ đường mà cô không thèm giúp, lại còn đặt điều kiện này nọ nữa. Ghét!"

Loay quanh một hồi, cuối cùng nhỏ cũng tìm ra được bông hoa. Câu chuyện với người lạ mặt lúc này đã bị nhỏ ném sang một bên không chút bận vương. Bây giờ, nhỏ sẽ đi xuống...và giành chiến thắng. Nhưng mà...làm sao để ra ngoài đây?

Suy nghĩ một hồi, hàng trăm ngàn ý tưởng ò ạt. Nhưng, cuối cùng, nhỏ chọn biện pháp nhanh gọn nhất: nhảy xuống. Sở dĩ, nhỏ có thể đồng ý với cái ý nghĩ điên rồ ấy bởi nhỏ nghĩ, mình mới chỉ leo lên 1 cái cầu thang->tầng 2->nhảy xuống sẽ không bị thương nặng. Nhỏ tìm một cái cửa sổ rồi nhắm mắt nhắm mũi nhảy xuống.

-Aaaaaaaaaaaaa.....

Một tiếng hét vang lên nhưng không phải của nhỏ. Nhỏ còn chưa hoàn hồn thì làm sao có thể hét được như thế. Sau khi ba hồi bảy vía nhập lại thân xác, nhỏ mới tìm nơi phát ra giọng nói ấy

-Cậu...nặng thật đấy!!-hắn gồng mình dậy, hất thẳng nhỏ đang ngự trên lưng mình xuống đất

-Á!-lúc này mới là tiếng của nhỏ nè!

Nhỏ lồm cồm bò dậy. Đang định xin lỗi hắn thì cái câu nói kia đã đánh tan tất cả sự ăn năn hối cải đi rồi. Nhỏ nhìn hắn, ai oán

-Cậu chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì cả!!

-Ồ...!Th...ì... t...h...ì... thì sao?-hắn cố trấn tĩnh bản thân mình

-Cậu sao thế?Sao tự nhiên lấp bắp vậy?-nhỏ thật ngây thơ

-Chẳng sao cả-hắn cố gắng lắm mới không lấp bắp nữa nhưng gương mặt phản chủ lại bắt đầu đỏ ửng lên

Hỏi các bạn nhé? Một người con gái...ngồi trên một người con trai...bị hất xuống.....đầu cắm xuống đất...mặc váy ngắn.... Thử hỏi cái đầu tiên đập vào mắt bạn là gì?

Đang trong cơn khó chịu ngột ngạt(hắn nghĩ thế) thì Băng Thư xuất hiện. Nhỏ nhìn con bé cười cười

-Này nhóc! Chị thắng rồi!-nhỏ bỏ lơ hắn luôn

-Ừm...chị...cho em bông hoa đó được không?-con bé lấp lửng

-Tại sao?-không phải nhỏ không thích cho mà chỉ vì nhỏ tò mò

-Sợ Anna bị bệnh. Em nghĩ sợ sẽ vì khi nhìn thấy bông hoa-con bé đột ngột thay đổi cách xưng hô

Lúc này nhỏ mới nhìn kĩ bông hoa cầm trong tay. Đó là một bông hồng xanh còn e ấp. Đẹp một cách thuần khiết...không quá phô trương...mà chẳng khép nép quá...

-Nhóc cầm đi-nhỏ đưa cho con bé bông hoa-mong sợ sẽ nhanh lành bệnh

-Chị...-con bé rom rớm nước mắt-Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.....Mùi iu đại tỉ nhiều lắm ơ. Cho mùi hôn cái coi-Con bé hình như hơi khác lúc này

-rồi rồi..-nhỏ phì cười

Hắn cau mày. Rốt cục thì hắn là gì trong mắt mấy người này? Lúc này còn tranh nhau... mà giờ... Haizzzzzz.....Hắn kết luận lại một câu"Con gái sớm nắng chiều mưa, giữa trưa nổi loạn"(có liên quan gì à?!)

Hoàng hôn buông.

Nhỏ mãi buồn với Băng Thư mà quên mất thời gian. Lúc lên nhà thờ chính thì đã chẳng còn ai. Hắn thấy nhỏ tội nghiệp quá, bèn quyết định cho đi ké. Nhỏ hí hửng leo lên xe. Lần đầu đi mô tô, con nhỏ này ko tránh nổi kích động quá!

Đêm. Nhà thờ.

Băng Thư ngồi bên cạnh giường sơ Anna. Một người con gái tóc tím với đôi mắt màu bạc bước tới. Thư quay sang, nhìn cô gái

-Em làm tốt lắm!-cô gái xoa đầu con bé

-Sơ sẽ tỉnh lại chứ?-con bé lạnh lùng

-Nhất định rồi!

Cô gái hướng đôi mắt màu bạc về khoảng ko vô định. Trông rỗng!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Mở Đầu Cho Đại Hội Thể Thao

Trung học Sunshine ko chỉ đơn thuần là ngôi trường giàu nhất mà nó còn nổi tiếng với hàng trăm cuộc thi. Như đây, Đại hội thể thao. 11A được phép miễn tham gia nhưng cô bạn lớp phó mới đã khiến cả lớp tham gia. Do quá bức xúc, bọn họ quyết định sẽ giành thật nhiều huy chương để lấy lại danh dự bởi cái màn chào hỏi kì dị sắp diễn ra.

Đứng sau cánh gà, 30 khuôn mặt đen thui y chang bao công. Chúng nó nhìn trang phục mà mình sắp phải mặc mà tức muốn nổ đom đóm. An sau khi cười đột nhiên mất tích mà ko rõ lí do. Thực ra chị í biết thừa là nhỏ sắp giờ trò nên chuẩn trước vậy. Chỉ số IQ của An ko bao giờ chính xác bởi An toàn cố tình làm sai thui hà.

-Oaaaaa.....-MC hét thật to vào mic-năm nay 11A lại có hứng thi đấu đại hội thể thao, hơn nữa con chuẩn bị rất nhiều tiết mục cho mọi người thưởng thức, thật là bất ngờ quá đi.

-Tâm Kiệt, mi mà còn nói nx có tin ta cho mi gặp Diêm ca sớm ko?-Nhất Phong 11A nghe nói vậy thì đã bức càng thêm bức. Gì mà phải mặc cái bộ này chứ, đúng là mất mặt một cách tệ hại. Vì thế, hắn giận cá chém thớt, trút hết mọi bức dọc lên tên MC lắm mồm nhiều chuyện phía trên.

-Dạ dạ.-MC Tâm Kiệt toát mồ hôi lạnh. Ai mà ko nghe danh Nhất Phong 11A đánh nhau phi thường, lại còn là thừa kế Nguyên tộc và võ sư của võ đường Nguyên Nhất nx. Mà căn bản, có người làm tên bá đạo đó sợ hãi như thế cx có vài phần đáng nể.-Vậy bây giờ chúng ta sẽ đến với tiết mục khai mạc đầu tiên do 11A biểu diễn. THỜI TRANG HEO, xin mời.

-Tại sao lúc nào cậu cx bắt bọn mình mặc cái trang phục kì dị thế hả?-Gia Hàn đau khổ nhìn nhỏ

-Lần này chỉ có bọn con trai thôi! Con gái tụi mình làm việc khác!-nhỏ cười gian

Tất thấy trên đầu 16 thằng con trai là một màu đen kịt, xám xịt.

Hắn và Lâm Duyệt nhìn nhau. Tuy 11A toàn cậu ấm cô chiêu (cả trường trừ nhỏ í chứ!) nhưng thân phận của 2 người là sáng chói nhất, đặc biệt là Lâm Duyệt kia. Thế mà...

Không một tiếng động.....Không một âm thanh.....Cả ngôi trường vừa nhốn nháo giờ im phăng phắc. Cx đúng thôi, nghe cái tên kì quặc như vậy, ai mà chẳng ko hứng chí. Ai nấy hồi hộp chờ đợi màn trình diễn thời trang "đặc biệt" nên rất trật tự lắng nghe những lời nói"vàng ngọc" tiếp theo của Tâm Kiệt. Thế nhưng, cậu chàng lại im lặng, thay vào đó là một con nhỏ vô duyên cướp mic(Quỳnhmi còn nói nx ta cho mi ăn gãy!//Ryu: còn lâu ms sợ!)

-Vì đây là một màn trình diễn tế nhị nên mong mọi người ko chụp hình, ko đoán già đoán non mà hãy hét thật to để cổ vũ cho 11A chúng tôi.

Nhỏ dứt lời, cả sân trường vang như sấm dậy chỉ trừ khu A1. Bọn kiều ngao ấy nhếch mép khinh bỉ. Cái lớp toàn học sinh học bổng đc mỗi Thái Tử và Thiếu Gia mà đòi lên mặt với ai chứ. Chỉ là một lũ mọt sách ko hơn ko kém mà thôi

Căn bản, lớp nhỏ bị như thế cx ko phải là ko đúng. 11A chưa bao giờ tham gia bất cứ cuộc thi hay đại hội nào, cx chỉ cố mỗi song Duyệt là đc người ta ngưỡng mộ, con có ai đc biết đến nx đâu. Nhỏ nghe bọn A1 nói xấu mà máu sôi lên đến đỉnh đầu. Grừ, dám khi dễ bọn ta, chờ đấy!

NHỎ là một con nhỏ nhỏ nhen, thù dai. Ai mà đã rơi vào tầm ngắm thì chỉ có tránh xa nhỏ may ra mới yên thân. Trước đây, nhỏ chỉ dám giở vài mảnh nhỏ....còn bây giờ.....Còn lâu. Tuy giận dữ là thế nhưng nhỏ vẫn giữ nguyên thái độ ko nghe thấy gì của mình

-Nổi nhạc lên!

Nhạc nổi lên. Từ phía bên trái cánh gà bước ra là một chàng trai với body 4 múi cực đẹp. Toàn bộ trường bây giờ chỉ có thể diễn tả bằng hai từ: "sốc" và "choáng". Lí do? chàng trai ko mặc áo

Chàng trai không mặc áo, chỉ mặc độc một chiếc quần đùi in hình đầu heo màu hồng, cx may là nhỏ còn tốt bụng cho người đó cái mặt nạ Trư Bát Giới chứ nếu ko thì họ chỉ có nước độn thổ mà chết quách đi cho rồi. NHỎ mỉm cười hài lòng với màn trình diễn đầy ấn tượng của lớp. Tuy nhiên, nhỏ lại hơi ngượng bởi nhỏ nhìn thấy body 6 múi của hần. Nhìn hần thư sinh thế kia mà lại có cơ bắp cuộn cuộn như vậy, quả thực khiến cho nhỏ ko muốn nghĩ nhiều cx phải nghĩ nhiều. Thế nhưng đầu ai biết rằng, hần vì thấy cái mặt nạ của mình quá xấu xí, ko hợp với dung nhan trời phú của mình nên đã đánh tráo cho Nhất Phong nhân lúc ko ai để ý. Nhất Phong đánh nhau nhiều, cơ thể đc tôi luyện nên rắn chắc, còn hần thì.....bí mật.

Màn trình diễn kết thúc, ai nấy đều ngăn người nhìn chăm chăm vào nữ sinh học bổng. "Cô ta là ai mà có thể khiến cho 11a làm những cái trò vô bổ như thế?" _đó là câu hỏi của tất cả mọi người đang có mặt trong hội trường ngày hôm nay. Xem ra, phải xem lại cô nàng này rồi!

Ba lớp A1 nhếch mép, trong lòng mỗi người đều có những toan tính khác nhau nhưng đều chung một mục đích-HẠ BỆ 11A. Tại sao cả trường chỉ có duy nhất một lớp A? Tại sao cái lớp đó lại đc các thầy cô thiên vị, đặc cách cho ko bao giờ phải tham gia các hội thi do trường tổ chức? Tại sao bọn họ là A1 mà lúc nào cx chỉ là cái bóng của cái lớp ko ra gì ấy? Tại sao và tại sao?

Đại hội thể thao sắp tới dự kiến sẽ có nhiều trò vui đây! Những cuộc thi tài chứng minh đẳng cấp, những màn ném đá giấu tay phía sau ánh hào quang, tất cả sẽ trở thành bàn đạp cho thể lực của tiểu thư tóc tím bí ẩn. Chờ nhé, sắp vui rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Hiểu Lâm Thú Vị

(Đừng vội đánh giá chỉ qua phần tên chương nhé, bởi nó sẽ ko giống như các phần dự đoán đâu. Bất ngờ lắm đấy!-Lời của Chiryu Riwonji) Hôm nay là ngày tổ chức đại hội đầu tiên. Sarah trong mái tóc vàng óng ả và đôi mắt saphia quyến rũ bước xuống từ chiếc Zenvo. Trời ạ! Người đẹp mà xe cx đẹp! Cổng trường Sunshine thường ngày im lìm vào đầu giờ chứ ko ồn ã như những ngôi trường khác, nhưng do sự xuất hiện của nàng công chúa kiều diễm này thì ngay lập tức trở nên nhộn nhạo, nhộn nhạo. Cô nàng kiều ki bước vào trường. Phía sau nàng là một người phụ nữ đã đứng tuổi, một chàng vệ sĩ đen từ đầu tới chân. Nàng nhắm hướng lớp 11A mà đi. Ai nấy trong trường nhìn theo nàng, ko ít người tỏ ra thái độ cung kính tới mức quỳ xuống mà chào. Nàng ko quan tâm tới họ, chỉ quan tâm tới người nàng yêu hiện giờ đang ở đâu. Nàng bước tới gần một chàng trai và hỏi bằng cái giọng trong trẻo, cao vút của mình: -Bạn có thể cho mình biết Duyệt đã phải thua cô gái nào vậy?-Khuôn mặt nàng thánh thiện, trong sáng cực kì -Là....Nữ sinh học bổng 11A-Chàng trai ngẩng đầu trước vẻ đẹp của nàng, buột miệng trả lời mà ko nghe rõ câu hỏi -Cảm ơn bạn nhiều nha-Nàng khẽ đặt ngón trỏ của mình lên môi rồi áp ngón trỏ ấy vào hai má đang đỏ của chàng trai. Một nụ hôn gió. Rồi nàng cất bước đi. CÁ hai người đều đang ở 11A, đỡ phải mất công đi nhiều. Bồng.... Rầm!!! Nàng đụng phải một cô gái với mái tóc màu tím huyền ảo đang bê chồng sách cao ngất ngưỡng. Là nhỏ chứ ai! NHỎ ngược lên nhìn người mình vừa va vào. Sững người! -Bạn có sao ko?-Nàng cất giọng nhẹ nhàng rồi nhặt sách giúp nhỏ -A...-ba hôn chín vía của nhỏ quay trở lại thân xác-Ukm, mình ko sao. Còn bạn?-Nhỏ thề, nhỏ mà là con trai thì nhỏ sẽ ngay lập tức nói những câu sến súa nhằm làm quen với cô bạn dễ thương này. Người đâu mà xinh thế! -Mình ồ!-nàng cười nhẹ Nàng nhìn vào nhỏ và chợt nhìn thấy huy hiệu bạch kim cài trên cavat của nhỏ. Do đại hội thể thao bắt đầu nên một lớp đều phải đeo huy hiệu riêng của lớp, đc cài trên cavat. -Bạn học 11A sao?-nàng vẫn giữ thái độ nhẹ nhàng của mình -Ừ. Bạn cần tìm ai sao? Mình sẽ giúp bạn, coi như thay lời xin lỗi-nhỏ cầm chồng sách, cười tươi như hoa -Cảm ơn bạn trước nhé! Mình đang tìm nữ sinh học bổng của 11A-Nàng đứng lên -A...-nhỏ giật mình_ "ko phải chứ! người đẹp này tìm mình làm gì"-Bạn tìm bạn ấy có gì ko? -Chỉ là mình muốn gặp bạn ấy thôi. Mình muốn hỏi bạn ấy vài câu à. Tuyệt đối ko có ý xấu đâu-nàng như biết thuật đọc tâm vậy -Ukm... Mình chính là nữ sinh học bổng 11A. Bạn là ai?-nhỏ an tâm thừa nhận Nàng hơi sững người. Thăm đánh giá nhỏ trong vòng 5s, nàng đứng lùi ra sau vài bước rồi thẳng tay chỉ vào nhỏ, thay đổi 180°. -Tôi thách đấu với cô, nữ sinh học bổng 11A. Ai thua, người đó sẽ phải rời xa Duyệt!-nhỏ đồng ý Nhỏ nghe mà ko hiểu nhưng, khi nghe câu cuối cùng của nàng thì nhỏ ngay lập tức gật đầu đồng ý. Gì chứ?! Bất ngờ rời xa hần thì ai sẽ cùng nhỏ bày trò đấy? -Đồng ý! Nhỏ tránh sử dụng đại từ nhân xưng vì sự thay đổi đột ngột của thiên thần trước mặt Nhỏ đi theo nàng tới sân sau trường học. Cô nàng có vẻ khá thân thuộc địa hình nơi này. Chẳng bù cho nhỏ. Học ở đây đã 6 tuần mà đây là lần đầu tiên nhỏ bén mảng tới khu vực này. Có người đi theo nhỏ và nàng. Thăm mỉm cười mang đầy tà ý. Mái tóc hạt dẻ ánh lên trong ánh ban mai. Làn gió đông theo hơi lạnh phát tán hương bạc hà đầy mê hoặc. Là hần! Thiếu gia Đỗ Lập Du Duyệt! -Chúng ta đấu như thế nào?-nhỏ hỏi -Reina, đem lại đây-thấy nàng ra hiệu, bà quản gia mang một cái laptop tới cho nhỏ-Rất đơn giản. Chỉ cần cô phá được bức tường lửa của tôi thì tôi sẽ tâm phục khẩu phục. -Bức tường lửa?-nhỏ nghi ngờ hỏi lại-Cô rất cực.... là ai? -Tôi là Sarah Heiko, là hôn thê của Duyệt, là công chúa của vương quốc Nataka.... và cx là một lập trình viên số một. Tôi ko thể giao Duyệt cho một kẻ ko biết chút gì về công nghệ thông tin đc, vì thế,nếu cô ko phá giải đc bức tường lửa thì ko xứng với cậu ấy!-Nàng giải thích "Hoà ra cô ta chính là Sarah Heiko. Quả thật vừa tài giỏi, vừa xinh đẹp như lời đồn" _nhỏ và hần tuy ko hiểu nhau nhưng lại chung một ý nghĩ. -Đc!-nhỏ ngồi xuống ghế đá, đặt máy tính lên đùi và bắt đầu gõ. Đừng nghĩ nhỏ ko biết gì về mã hoá thông tin nhé. Từ khi người đó mất, nhỏ đã học tập thật chăm chỉ. Nhỏ học tất cả. Từ những chi tiêu của một cô gái bình thường: cầm-kì-thi-họa, thêu thùa may vá, nữ công gia chánh.... đến những chi tiêu của cô gái hiện đại... Thậm chí, nhỏ đã học để trở thành một chuyên

viên công nghệ thông tin và một.... Hai mươi phút đồng hồ trôi qua, nàng cười khẩy. Nghĩ gì mà có thể dễ dàng mã hoá đc bức tường lửa của nàng chứ. Bức tường lửa đó nàng đã dành ra hơn 3 năm để tạo ra nói một sớm một chiều mà phá đc thì phải thừa nhận đó là một thiên tài. Trên màn hình những nhit những thông số. Nhờ chẳng tỏ ra sợ hãi hay gấp rút gì mà bình tĩnh, từ tốn. Bàn tay búp măng thoăn thoắt lướt trên bàn phím. -Tôi tin cậu sẽ ko lợi dụng tôi-nhờ đột nhiên nói -Tôi cx cảm thấy hơi lạ. Tại sao cô lại tin tôi như thế?-nàng lúc này mới nhận ra nhỏ ko thắc mắc gì khi phá giải những thông số kia -Nếu đã quen Duyệt, chắc chắn cô là một người tốt-nhỏ nở một nụ cười dịu dàng-Xong rồi đó! -Sao có thể?-nàng giành lấy laptop, nhìn vào màn hình như ko tin -Tôi thắng rồi! Nhỏ mỉm cười sung sướng Nàng im lặng hồi lâu. Người con gái này quả thực rất tài năng. Hơn nữa, khuôn mặt nhỏ cx ko kém phần khả ái. Nếu nhỏ trở thành mẫu nghi thiên hạ thì quả thực ko gì tốt hơn. Nàng chính thức bỏ cuộc. Cô gái kia quá hoàn hảo, nàng ko thể thắng nổi -Tôi từ bỏ. Chúng ta có thể làm bạn đc ko?-nàng thích nhỏ -Tất nhiên rồi-nhỏ cười thân thiện -Cậu nhất định phải chăm sóc tốt cho Brian nhé. Cậu ấy trông thế thôi chứ xuềnh xoàng lắm!-nàng cười buồn. Cảm giác thất tình thật chẳng vui chút nào -Brian? Lâm Duyệt á? Cậu ta liên quan gì?-nhỏ ngây ngô -Ko phải cậu đã tổ chức đám cưới với Brian ở nhà thờ Thảo Nguyên hồi tuần trước sao?-nàng ngây ngô -Có đâu! Tớ có thích Lâm Duyệt đâu mà lấy cậu ta-nhỏ ngây thơ -Thế tại sao cậu lại nhận lời thách đấu của tôi?- nàng ngây thơ -Tôi tưởng cậu nói tới Du Duyệt-mặt nhỏ méo xệch -Du Duyệt là ai? Cậu ta thì liên quan gì?-nàng chau mày -Thì....-nhỏ ấp úng-ờ mà chẳng liên quan! -A....biết rồi nhá!-nàng cười gian-Yên tâm, tôi sẽ giữ bí mật cho cậu. Nói cho tôi đi, Brian lấy ai? -Haizzzz.... cậu muốn nghe lời khuyên chân thành ko?-nhỏ thờ dài -Nói nghe đi-nàng hào hứng -Cậu ko thắng nổi đâu. Cô ấy là Mỹ Tiên An, là chị kết nghĩa của tôi. Chị ấy biết tất cả, giỏi tất cả. Nếu biết về chị ấy thì chẳng ai có đủ tự tin để nói mình là số một đâu-nhỏ khuyên-Tôi cô còn ko thắng nổi nói gì tới chị ấy -Oaaaaa.....vậy là tôi ko có cơ hội thật sao-nàng ngồi phịch xuống -Sarah, cô là một cô gái tốt, thiếu gì người theo đuổi-nhỏ an ủi -ừ. Cô gái ấy có tên khác ko?-nàng cố cười -Có. Là Analise Ruana-nhỏ ko hiểu -Hừ. Thôi tôi về đây. Tạm biệt. Sarah mang tâm trạng thiếu ngủ ra khỏi trường. Nàng đã hiểu nhầm rằng nhỏ là cô gái mà nàng cần tìm nhưng nhờ thế mà lại tìm thêm đc một người bạn mới. Tuy nhiên, nhỏ hơi hậm hực vì cô gái cần tìm lại chính là Analise. Cô là kẻ thù ko độ trời chung của nàng. Hai người có quen biết từ nhỏ nhưng ko thân. Dù chỉ là một bá tước nhưng cô lại giỏi hơn tất cả công chúa, hoàng tử, thật khiến người ta ghen tị. Nàng là lập trình viên số một cả nước nhưng cô mới là số một của tất cả. Nhỏ nhìn theo bóng nàng, tâm trạng khang khác. Hình như, nhỏ bắt đầu nhận ra cái cảm giác nhỏ dành cho hân.... "Sarah Heiko, rốt cục thì Quỳnh có ý gì với tôi? tại sao cô ko nói hết chứ?" hân thầm oán thán rồi cất bước đi. Ở lại nữa, hân sợ hân sẽ để lộ là mình nghe lén chuyện con gái....như vậy nhỏ sẽ lại có cơ mà trêu hân. Hân ko muốn thế đâu! Nhỏ và An.....thật sự là những con người như thế nào? Cặp đôi siêu quậy

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Kế Hoạch Dành Cho Đại Hội Thể Thao

Họp lớp.

Toàn bộ 11A họp lại bàn kế sách cho ngày mai, ngày ĐHTT chính thức khai mạc.

-Chúng ta ko thể để cho bọn A1 thắng-Nguyệt Nhi quyết tâm

-Tất nhiên là thế!-Hà Anh đồng tình-

Nhưng bằng cách nào? Bọn 12A1 là quán quân 8 mùa giải rồi á!

Mỗi năm có 4 kì ĐHTT. Sunshine rất chuộng tài năng trẻ nên tìm đủ mọi cách để phát huy tiềm năng của mỗi học viên. Chính vì thế, số đại hội đc tổ chức ở Sunshine nhiều gấp 5 lần so với các trường khác. Tuy nhiên, ko phải vì thế mà học viên ở đây học kém đâu nhé.

-Ko ăn đc thì đập đồ-Giọng nói 3 ngày ko xuất hiện vang lên

-Chị An-nhỏ mừng ra mặt

-Nói vậy là sao?-hân thắc mắc

-chúng ta nhất định ko đc giờ trò bần thiêu, gây tổn hại tới uy danh 11A

-Ko chơi bần-Cô khẳng định

-Làm cái khác. Nhục nhả hơn!

-Hay à nha! Chị nghĩ ra gì rồi?-nhỏ hào hứng

-Trình bày-An ra lệnh-Lâm Duyệt đi tới, dán lên bảng một tấm bia khổ A0. Dù đã lấy An nhưng vì họp đồng chưa hết hạn nên hiện tại, cậu vẫn là quán gia Pun của cô

-Các lớp A1 sẽ ko nhục nhả nếu thua chúng ta bởi họ sẽ viện cớ nói chúng ta có một số người giỏi....-nói tới đây, đáy mắt cậu khẽ ánh lên tia tự hào-...do đó, chúng ta phải để họ thua lớp 10E6.

-Đừng đùa chứ?! 10E6 yếu như vậy, làm sao mà thắng nổi một lớp mạnh như 12A1?-Huỳnh Tuấn tỏ vẻ ko tin

-Đó chính là điều mấu chốt. Chính vì thế, ở đây chúng ta mới có Thanh Quỳnh xinh đẹp-Lâm Duyệt diễn đúng như kế hoạch đã bàn với cô nàng lạnh lùng-

Eh...-nhỏ hơi ngượng bởi mọi người cứ nhìn chăm chăm vào mình...muốn gì thì nói trắng ra, khỏi nịnh. Tớ còn chưa xử cậu về cô nàng Sarah Heiko đâu nhé!

-Sarah Heiko...-Khoé môi An hơi nhếch lên

-Tiểu thư Shine, tôi và Sarah hoàn toàn ko có bất cứ quan hệ gì. Tôi...-Cậu luống cuống giải thích

-Cô ta bảo rất yêu mày-hắn nhảy vào

-Sống chết vì cậu-nhỏ thấy trò này vui vui, cx tham gia

-Cả đời chỉ lấy mình cậu-hắn thêm mắm thêm muối

-ko tha cho đứa con gái nào dám cướp cậu khỏi tay cô ả-nhỏ thêm tiếp

-Lạc đề!-An vẫn giữ thái độ lạnh băng

-Tiểu thư...-Lâm Duyệt lên tiếng phân trần

-LẠC ĐỀ!-An gằn giọng

Cậu biết dù có nói thêm cx vô ích, đành im lặng, quyết định trình bày tiếp kế hoạch

-Năng lực của lớp ta thừa sức để thắng hết các "vòng chơi". Do đó, chúng ta phải đánh bại lớp 12A1 hoặc ít nhất cx phải làm họ tiêu hao một số lượng lớn năng lượng. Sau đó, chúng ta sẽ giả vờ thua 10E6. Như vậy thì 10E6 chắc chắn thắng. Tuy nhiên, để đảm bảo 100% 10E6 thắng, chúng ta cx phải đánh bại các lớp kia-Lâm Duyệt giải thích

-Tại sao lại chọn 10E6? 10E8 mới là lớp yếu nhất mà-nhỏ thực sự ko hiểu

-Hắn chọn!-An liếc mắt về phía Lâm Duyệt

-Tớ biết này! Chắc chắn là "cảm nắng" lớp trưởng lớp đó rồi!-Huỳnh Tuấn cười gian-Êm xinh lắm ơ!

-Tên gì nhỉ?-Ngọc Anh suy nghĩ-A, là Mẫn Tử Linh!

-Angelica Heiko-An cx góp vui

-Là chị em với cô nàng Sarah hả?-nhỏ chớp chớp đôi mắt ngây thơ

-Là em gái!-hắn đau khổ-Trời ơi, có vợ có con..à có vợ, rồi mà mày còn lảng nhãng ở ngoài là sao hả?

-Dù cậu là quốc vương tương lại nhưng cái kiểu năm thê bảy thiếp từ thời phong kiến mà cậu vẫn áp dụng ở thế kỉ này sao hả Thái tử?-nhỏ tuân một tràng rồi quay sang An-cười vợ chưa đc một năm mà đã.... An ơi, thật khổ cho chị!

-Sao mày hư đốn thế hả Thái tử?!-hắn bắt bình-Vợ trẻ đẹp giò giang thế kia mà...

-Trời ơi, phận nữ nhi chúng ta mà lấy phải loại đàn ông như thế này thật chẳng sung sướng gì!-nhỏ lắc đầu-Thân em như trái bần trôi.....Gió dập sóng dồi biết tấp vào đâu....

-Đồ con trai lẳng lơ!-cả lũ con gái mắng Lâm Duyệt một thê

-Aaaaa....-Lâm Duyệt ko chịu nổi nx, hét lên-Sao mấy người ko chuyên tâm nghe mà lại lạc đề ở đâu ở đâu vậy hả?!

-Bọn tôi biết hết rồi! Tôi hôm qua Tiên An gửi mail cho cả lớp rồi!-Nhất Phong thú nhận

-Tiểu thư Shine à....-Lâm Duyệt ai oán nhìn An.

An ngoảnh mặt đi, coi như ko nhìn thấy ánh mắt ấy. Đáy mắt cô nàng khẽ ánh lên một tia vui vẻ...đã lâu nó đã ko ngự trị trong đôi mắt xám bạc u buồn ấy. Khoé môi cô nhếch lên chút xiu. Cảm ơn số phận đã để ngày ấy mưa.....

(Chương sau mình sẽ viết hơi sơ sài nên m.n thông cảm nhé! Chúc m.n năm mới an lành)

Vòng 2 là khiêu vũ thể thao. Lâm Duyệt và Tiên An đc giao cho xử lí vòng này nhưng đến lúc thi thì hai cô cậu biến mất. Cái lớp 11A toàn là Quý tộc chìm mà đc mỗi 3 người biết nhảy là An và song Duyệt. Nay hai cô cậu kia biến mất thì bắt buộc hẳn phải nhảy với 1 cô nàng nx. Cả lớp xúm lại bàn bạc và quyết định chọn ra cô nàng nhẹ cân nhất. Lí do? Nếu có nhảy sai thì Đại thiếu gia của chúng ta cx sẽ ko quá đau(!!!!). Cô gái đó là Ngọc Anh. Ngọc Anh méo mặt, cười ko nổi. Cả lớp chúng nó định sẵn vòng này ko cần nhiều điểm nên mới ung dung như vậy. Hẳn nhảy với Ngọc Anh làm nhỏ có chút buồn buồn. Tuy nhiên, sau một hồi bàn bạc kĩ lưỡng lại thì nhỏ lại là người nhảy cùng hẳn. Nói ra thì thật buồn cười nhưng vì 2 người cùng FA nên.... Kết quả chung cuộc, nhỏ và hẳn nhảy với nhau: 20/25. Một niềm tự hào ngút trời. Tới cuối cùng 2 nhân vật đáng lẽ phải xuất hiện từ đầu mới lộ mặt ra. Hai anh chị í bị đẩy thi tiếp mấy vòng tài năng tự chọn để bù cho hẳn và nhỏ. 10E6 tiếp tục đạt điểm tuyệt đối trong khi 12A1 đc 17 điểm

.....

Lần đầu tiên trong đời cả trường phải phục sát đất 10E6. Tất cả các vòng thi đều đạt điểm tuyệt đối. Thậm chí 11A còn chẳng cần phá 12A1. Quả thực phải đánh giá lại 10E6 thôi.

Ngày trao giải là ngày 30/10, tức là trước Halloween 1 ngày. 10E6 xếp nhất với số điểm 300. 11A xếp nhì chỉ thua có 30 điểm. 12A1 thì cay cú đứng thứ 96/121 lớp. Ôi đau lòng chưa?

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Chương Ngoại Truyện

Ngoại truyện 1: Hồ sơ cá nhân

1. Lâm Hoà Thanh Quỳnh

Tuổi:17

Biệt danh: Tiểu quậy

Gia thế: Con gái nhà ngoại giao nên sống cùng bà ở một căn biệt thự trong phố Quý tộc. Nhà khá giả.

Tính cách: thích quậy phá. trong mắt mọi người thì ngoan hiền nhưng chỉ có hs 11A mới biết đc, nhỏ chính là trùm sò trong mọi vụ quậy phá từ khi nhỏ tới.

IQ: 160 (=t/g ớ*vênh*)

Thích: ăn quà vặt và xem người khác vẽ, hát, múa

Sở trường: viết truyện, ăn, hát, bắn cung

Ghét: bọn nhà giàu kênh kiệu

2. Đỗ Lập Du Duyệt(hắn)

Tuổi: 17

Biệt danh: Khi

Gia thế: Con trai chủ tịch tập đoàn Diamond, sống tại phố Quý tộc. Nhà giàu

Tính cách: Sáng nắng, chiều mưa, trưa râm mát

IQ: 160

Thích: chém gió thành bão, phá phách nghịch ngợm, đua xe, ném đồ ăn

Sở trường: nhảy dance sport, hát, đua xe, ném đồ ăn

Ghét: cái bọn lớp khác chanh chua, chảnh chọe, nhiều chuyện, phiền phức.....

3. Mỹ Tiên An

Tên thật: Analise Ruana

Tuổi: 17

Tên gọi khác: Tiểu thư Shine

Gia thế: Trưởng tộc lớn nhất ở Kanya Mius

Tính cách: lạnh lùng khó đoán

IQ: 180

Thích: những thứ đơn giản nhưng phải hoàn hảo

Sở trường: bắt nạt người khác, đánh nhau

Ghét: dối trá

4. Thượng Lâm Duyệt

Tên thật: Brian Kanate

Tuổi: 17

Tên khác: Quân gia Pun

Gia thế: Thái tử của Kanya Mius

Tính cách: thay đổi bất ngờ

IQ: 165

Thích: sự cầu kì, chau chuốt

Sở trường: kiếm đạo, võ học

Ghét: Nina, Nino, những điều kiện An đưa ra và tính cách khó chiều của An

Kanya Mius: là một quốc gia nằm giữa hai thủ đô của Nam Dương, diện tích bằng 1/100 ND. Đứng đầu là Quốc Vương và Nữ Hoàng. Là đất nước độc lập, ko chịu sự quản lí của hội đồng Bát đảo. Đất nước phát triển, kinh tế phồn thịnh nên ko ít kẻ lăm le chiếm đoạt.

Ngoại truyện 2: Chuyện tình Mỹ Tiên An và Thượng Lâm Duyệt

(Đây chỉ là tóm tắt thôi. Còn khi nào viết HỢP ĐỒNG QUẢN GIA thì mình sẽ viết kĩ về hai nhân vật này hơn cho m.n)

Thái tử Thượng Lâm duyệt trên đường đi chơi thì gặp trời mưa. Trời đã tối nên Duyệt quyết định nghỉ lại một đêm ở ngôi nhà gần đó. Là Thái tử mang một chút bản tính kiêu ngạo, Duyệt sẽ nghỉ lại ngôi nhà lớn nhất ở gần đó. Và đó chính là biệt thự Sunshine. Đc chủ nhân ngôi nhà đồng ý, Duyệt đc đưa tới nghỉ ở một căn phòng trong đại sảnh nhưng tên họ vệ của cậu phải ở ngoài.

Hai cô nàng Nina, Nino-2 chị em song sinh-người hầu của biệt thự do thấy chủ nhân cho người lạ vào, lại là con trai nên tò mò. Nửa đêm, 2 nàng chạy sang rình thì vô ý làm vỡ lọ hoa quý. Do họ chủ nhân phạt nên họ bày hiện trường giả, tìm cách đổ tội cho Thái tử.

Sáng hôm sau, chủ nhân biệt thự xuất hiện. Đó là một cô tiểu thư xinh đẹp vô cùng nhưng khi nhìn vào, dường như có thể hoá băng ngay tức khắc. Thấy bình vỡ, Shine-cô tiểu thư đó bắt Duyệt phải đền bằng cách ở lại làm việc. Duyệt ngó ý muốn trả tiền nhưng tên họ vệ của cậu đã chạy đâu mất và Shine nhất quyết ko nhận tiền. Thế nên, Duyệt phải ở lại làm người hầu cho Shine. Nina, Nino thì im luôn.

Sau đó, Nina, Nino, Kio và Jita (người làm) đề bạt Duyệt làm quản gia-vị trí còn trống duy nhất nhưng cx là vị trí hắc ám nhất. Quản gia sẽ phải gặp tiểu thư mỗi ngày, chạy vặt cho tiểu thư, đi học cùng tiểu thư.... và cái quan trọng hơn là: bao giờ tiểu thư ngủ mới đc ngủ. Tất cả mọi người đồng ý nên Shine cho cậu làm quản gia với tên gọi: quân gia Pun. Tất nhiên, Thái tử hoàn toàn ko hề biết gì về Điều lệ quản gia Shine.

Làm việc trong biệt thự với cô tiểu thư lạnh như băng cùng 4 tên hầu hắc ám, Pun ngẫu nhiên cx bị hành hạ ko yên. Sau 3 tháng, Pun trốn về đc Biệt thự Hoàng Cung, vừa đúng lúc tuyển chọn Thái tử phi. Do trốn đi chơi lâu ko về, nhà vua quyết định nếu Thái tử còn trốn thì ông sẽ chọn vợ cho cậu nhưng cậu vẫn trốn đi.

3 ngày sau đó, Pun trở về nhà thì nhận đc tin sắp cử hành hôn lễ của cậu. Cậu rất bất ngờ nhưng biết sẽ ko thay đổi đc gì nên đành chấp nhận.

Thật ko ngờ, Thái tử Phi lại chính là Analise Ruana với tên gọi thân mật là tiểu thư Shine và cx từ đây...một câu chuyện tình bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Lễ Hội Trường. Cô Ấy Là Bạn Gái Tôi

31/10-Halloween.

Cả lớp 11A đang choáng váng vì nghe phải tin shock trừ cô nàng lạnh lùng. 10E6 đc tuyển chọn năm nay bằng cách trao học bổng trong các kì đại hội thể thao do thành phố tổ chức. Biết thế, cả lũ chúng nó đã cố gắng để đạt thành tích cao chứ ko cần "nhường" cái bọn trẻ ranh ấy rồi. Chúng nó dành tặng ch Lâm Duyệt những ánh mắt sắc như dao lam. Cậu cười khò, ko biết nói gì.

Đêm nay, tất cả học viên của Sunshine sẽ ko về nhà mà chơi cả đêm ở trường. Ko giống các Lễ hội hoá trang các trường khác, học viên Sunshine ko cần hoá trang mà chỉ cần tham gia vào các cuộc chơi do trường tổ chức. Đây là ngày thú vị nhất trong năm đối với các học viên. Sẽ cs những trò chơi vô cùng kịch tính, đáng sợ nhưng lại hay và tuyệt vời nhất. Tuy nhiên, cx là những trò chơi biến thái vô cùng!!!

10h tối. Mọi thứ đã vào quy củ. Các lớp đã ngồi đúng vị trí của mình. Ai nấy đều vô cùng hào hứng với những game sắp diễn ra trừ cái bọn "nam thanh nữ tú" đang chụm đầu vào ăn uống kia. Bà cô chủ nhiệm lớp cx ko thêm xấu hổ, thậm chí còn dung túng cho chúng nó. Dưới sự chỉ huy pro của lớp trưởng và lớp phó, chỉ trong vòng 20 phút đồng hồ, một bàn ăn đã bị gọn sạch. Chúng nó lại trở về với dáng vẻ "nhu mì, khiêm tốn" hàng ngày, lấy khăn lau mép rồi đồng loạt đứng dậy.

Do năm ngoái ko tham gia ĐHTT nên chúng nó nào biết có trò chơi. Vỗ bụng....đi về!

Cứ tưởng sẽ thoát ai ngờ đâu, tên MC Thụy An có thù với nhỏ, cầm micro nói đồng dục:

-Cha cha, trò chơi năm nay chưa bắt đầu mà 11a đã phản kích như vậy quả thật rất đáng tuyên dương phải ko mọi người?-Dù biết trong 11A có 2 mĩ nam mà ả thần tượng nhưng để trả thù nhỏ, ả bất chấp

-Cái gì?-cả lũ đưa mắt nhìn nhau nhưng đáp lại chúng chỉ là những cái lắc đầu và ánh mắt ngây thơ ko hiểu gì

-Đc thôi, vậy chúng ta bắt đầu trò chơi đầu tiên mang tên: Song ca cùng thần tượng. Chúng tôi đã mời tới đây ca sĩ thần đang đc các teen rất ưa thích. Xin mời anh Đặng Tùng Dương-Ả như hét vào mic

(*Đặng Tùng Dương là tên mình bịa ra nhưng mọi người hãy nhớ vì, anh chàng này liên quan rất nhiều tới "người đó" của nhỏ)

Một chàng trai từ cánh gà phía trái bước ra. Ngũ quan tuyệt mĩ, ánh mắt thân thiện, trang phục giản dị. Anh nở một nụ cười đón ngắ hàng trăm trái tim cô gái.

Anh chia một bông hồng cho Thụy An và kèm theo một cái nháy mắt

-Cảm ơn Mc xinh đẹp vì màn giới thiệu đặc sắc

-hơ...

Nhỏ đứng hình trước nụ cười kia....

Anh vẫn thế... vẫn thân thiện như ngày nào....

Nhỏ bỗng thấy tim mình thất lại....

Nó như đang rỉ máu vậy....

Đau quá!Nhỏ nhìn chăm chú vào anh.....

Ko đc! ko đc để anh thấy nhỏ ở đây, phải chạy thôi!

Nghĩ là làm, nhỏ chạy đi, chạy thật nhanh. Nhất định ko đc để anh nhìn thấy nhỏ vào lúc này!

Nhỏ đâu biết rằng, hắn đã quan sát nhỏ từ rất lâu trước đó. Khi bóng dáng nhỏ bắt đầu vụt đi, hắn đã cố đuổi theo nhỏ nhưng ko, con MC chết dẫm kia đã lấy lại tinh thần, tiếp tục trả đũa

-Vậy xin mời lớp trưởng lớp 11A lên hát cùng ca sĩ Dương nào

Cả lớp vì ko muốn mình bị liên lụy đã đẩy hấn lên. Hấn và anh hát một bài tiếng Anh. Hấn có một đặc điểm đó là giọng ca tùy thuộc vào tâm trạng, chính vì thế mà tiếng hát của hấn y như.... vệt đực vậy!

Chơi với hấn từ nhỏ nên phần nào biết đc những đặc điểm của hấn, cậu dễ dàng nhận ra trong ánh mắt hấn như có một lớp sương dày đặc. Hấn quay sang An, nói ra điều mình nghĩ. An ko nói gì, chỉ gật nhẹ một cái. Khoé môi anh đào hơi nhướn lên. Một đường đường cong khó để nhận ra.

Nhận đc sự đồng ý của "vợ", Lâm duyệt hết lên thật to

-Hát chán quá! Mau xuống đi! Hát cùng thần tượng cái khi gì tên này!

Như một khối đầu, "nam thanh nữ tử" cx bắt đầu nhận ra. Chúng nó hò hét hò hét đuổi chàng thiếu gia xuống. Hấn cảm kích nhìn mọi người. Dúi micro vào tay Thụy An, hấn chạy về phía cổng trường.

Nhỏ kiểu gì cx phải đi qua cổng nếu muốn ra ngoài! Vài đứa con gái tưởng hấn xấu hổ, tui thân mà bỏ đi nên cx ko quan tâm tới a sĩ thần tượng, "đi theo tiếng gọi con tim". Các nàng mang nhân cơ hội này biết đâu sẽ có đc trái tim của chàng thiếu gia FA duy nhất.

Vừa ra tới cổng, các nàng đã bắt gặp ngay một thân ảnh đẹp tựa thiên sứ đang ngoảnh trước ngoảnh sau tìm ai đó.

-Thiếu gia, anh tìm ai vậy, có cần bọn em tìm giúp ko?-một cô nàng nện đi tới chỗ hấn

-có phải anh cảm thấy tui thân nên muốn tìm một ai đó chia sẻ. Nếu cần, em sẽ luôn ở bên anh bất cứ khi nào anh cần-một cô nx

-cả em nx, đừng bỏ quên em nha!-em cx có thể cùng anh chia sẻ..

.....

Cô thứ hai, thứ ba, thứ tư.... rồi ko biết bao nhiêu cô vây lấy hấn nhưng hấn chẳng bận tâm. Hấn đang tìm một cô gái khác.

Kìa rồi!Hấn mừng như bắt đc vàng khi thấy bóng dáng nhỏ trong phòng bảo vệ.

Mặc kệ lũ hám trai, hấn nhanh chân chạy ngay tới chỗ nhỏ. Bập!Nhỏ đang định về nhà thì một bàn tay bám chặt lấy cánh tay trái của nhỏ. Nhỏ quay sang. Mái tóc màu hạt dẻ ánh lên trong đêm trăng bạc. vài giọt mồ hôi rịn trên vầng trán thanh tú. Đôi mắt chan chứa sự cầu khẩn và lo lắng.

Hấn đây sao? Cái con người hay chiến tranh với nhỏ đây sao?

-Honey à, sao giờ em mới tới?!Hấn nói giọng trách cứ nhưng tràn đầy yêu thương.

Nhỏ ko khó để nhận ra hấn đang dùng nhỏ làm cái có để cắt đi mấy cái đuôi. Lần trước, khi nhỏ bị bắt cóc cùng An, nhỏ biết hấn đã lo lắng cho nhỏ nhiều lắm. Thôi thì, giúp hấn vậy

-Cô ta là ai?

-Chẳng phải nữ sinh học bổng đây sao?

-Đứa con gái nghèo!

.....

Lại một loạt lời chửi mắng. Máu nóng dồn lên não, nhỏ khoác tay hấn thân mật

-Em định đi mua cho honey mấy thứ, honey chờ em lâu lắm hả?

Choáng!

Hấn thực sự ngạc nhiên trước tài đóng kịch đẳng cấp cao của nhỏ. Dù biết chỉ là giả vờ nhưng hấn thực sự rất vui.

-Thôi đc rồi, để anh đưa honey đi. Trời tối rồi, xinh như honey nhớ bị tên hám trai nào bắt thì anh phải làm sao?!

Hai người phối hợp ăn ý tới ko ngờ. Bỏ lại mấy cái đuôi phía sau, nhỏ và hấn bước ra khỏi trường

Ra khỏi trường, hấn vẫn giữ chặt lấy tay nhỏ

-Bỏ ra tôi còn về. Cắt hết đuôi rồi mà-nhỏ rút tay ra nhưng bị hấn giữ lại

-Để tôi đưa cậu về-hấn luyến tiếc rời tay nhỏ

-ko cần đâu, nhà cậu ngược đường với nhà tôi mà-nhỏ cười-vậy thôi. tôi về đây.

Ngủ ngon-hắn cười đáp lại

-Ngủ ngon!-nhỏ bước đi.

Lòng hắn đau lắm!Nhìn cái bóng dáng thanh mảnh kia, hắn thật sự muốn ôm chăm lấy mà trao gửi yêu thương. Nhưng hắn biết, hắn đâu có là gì của nhỏ, đâu có tư cách làm như thế với nhỏ!

Bóng dáng nhỏ bé khuất dần sau màn đêm tăm tối.

Bỗng, một ánh sáng loé lên. Hắn cúi xuống nhặt cái vật ấy lên. Đó là một chiếc dây chuyền hình đôi cánh bằng bạc. Hắn đã từng nhìn thấy vật này trên cổ nhỏ. Nhỏ rất cưng nó. Hắn ko biết có nên trả cho nhỏ hay ko.

Bất chợt, hắn thấy tim mình thắt lại. Một dự cảm ko lành.Hắn đuổi theo người con gái mà hắn yêu thương, lòng cầu xin đừng có chuyện gì bất trắc xảy ra với nhỏ.

Chạy ko bao lâu, hắn thấy hai gã côn đồ đi trước. Tâm trạng bất an ngày một dâng cao.

-Cô em xinh lắm, vừa hay đêm nay bọn anh ko có gì chơi. Đi cùng bọn anh nhé?! Đêm nay, anh muốn em-một tên nói, giọng đùa cợt thấy rõ

-Các người nghĩ muốn là đc sao?-nhỏ cười khinh bỉ. Nhỏ thừa sức đấu lại cái bọn tép riu này

-Cô em mạnh mẽ ghê nhỉ? Anh rất thích!-tên thứ hai tới gần

-Quỳnh!-một thanh âm thu hút sự chú ý của cả ba con người,hắn chạy tới bên nhỏ, coi như mấy cái tên côn đồ kia như ko khí-Tôi sẽ bảo vệ cậu!

nhỏ cần hắn bảo vệ sao? Nhỏ nói thế bao giờ? Tại nào hắn nghe thấy nhỏ nói thế? Tuy trách móc hắn là vậy nhưng trong lòng nhỏ đang nhen nhóm một ngọn lửa hạnh phúc

-Mày là thằng nào? Mau tránh ra! Cô ta là của tao!- một tên đi tới nắm lấy cổ áo hắn. Hắn cho tên đó vài đòn thì tên đó đã gục. hắn nhếch mép. Trên môi hắn lúc này là một nụ cười quý dị

-Nhảm rồi! Cô ấy là của tôi! Còn ko mau biến đi kéo tôi ko nhẹ tay như thế nx đâu!

Bọn côn đồ tưởng ngon ăn, hoá ra hóc hơn cả xương cá.

Thằng lành diu thằng bị đánh đi, biến mất trong đêm đenĐợi cho hai tên đó hoàn toàn khuất dạng, hắn mới quay sang hỏi nhỏ

-Ko sao chứ?

-.....-Nhỏ lắc

-Bị sao à?

-...-nhỏ lắc

-Này!-hắn hét lên

-Hả?-nãy giờ nhỏ hoàn toàn rơi vào trạng thái tự động phản xạ. Câu nói của ai kia đã ăn mất hồn nhỏ rồi còn đâu

-Quỳnh!-hắn giữ lấy vai nhỏ-Cậu có ghét tôi ko?

-Sao tôi lại phải ghét cậu chứ?

-Vậy...có thích tôi ko?

-.....Có.....như một người bạn

Nhỏ vừa đưa hắn lên 9 tầng mây rồi đột nhiên rút mây, ném thẳng hắn xuống đất. Hắn hiểu ý nhỏ. Cười buồn, hắn nắm tay nhỏ

-Để tôi đưa cậu về

-Ừ-Nhỏ gật đầu.

"Xin lỗi, tôi ko xứng với cậu. Tôi sợ, khi cậu biết đc sự thật về tôi, cậu sẽ sợ tôi, sẽ xa lánh tôi. Tôi ko ra gì. Vậy nên, đừng yêu tôi, đừng thích tôi. Nhưng đừng bao giờ ghét tôi bởi...tôi yêu cậu...nhiều lắm! Hãy để tôi, có một chỗ trống trong tim cậu. Tôi biết tôi ích kỉ nhưng tôi sẽ ko thể nào chịu nổi nếu người con trai mà tôi yêu thương lại ghét tôi đâu! Xin lỗi...vì ko thể đáp lại tình yêu của cậu...Cảm ơn....vì đã yêu tôi....Du Duyệt đại thiếu gia"

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Kẻ Thứ Ba

-Cái gì? Duyệt của ta lại có thêm bạn gái nx sao?-Cô gái với khuôn mặt khả ái ngồi trên chiếc ghế trường phòng nhân sự hét lên

-Tiểu thư, cô đừng quá kích động! Tôi nghĩ sớm muộn gì cậu ấy cx chia tay con nhỏ đó thôi mà.-Cô thư kí sợ hãi

-Lần này khác! Là bạn gái chứ không phải hôn thê-À đập bàn-Tại sao chứ? Tại sao lại thế?!

-....-cô thư kí không biết phải trả lời câu hỏi đó như thế nào bởi chính cô cx ko hiểu câu hỏi

-Lency, mau làm hồ sơ nhập học Sunshine cho ta. ta nhất định phải xem con hồ ly đó là ai!

-Nhưng....-cô thư kí e ngại

-Dù cho có bị anh ấy lạnh lùng, nhất định ta cx phải xem mặt "bạn gái" đó-Đôi mắt ả đồ ngầu-nhất định ta sẽ cho cô ta thấy, chỉ có ta xứng với anh

-Nhưng....-cô thư kí bặm môi

-Không nói nhiều nx. Làm mau. Ngày mai ta sẽ nhập học

Biết ko thể ngăn cô chủ của mình, Lency vội lui ra ngoài. Ai biết rằng, trong lòng Lency đã xuất hiện một nụ cười gian trá. Mọi việc vẫn đang diễn ra đúng như kế hoạch đã định sẵn. Đúng là vì tình yêu mà ngay cả một kẻ như ả cx phải đeo lên mình cái mặt nạ hiền lành.

Cô gái dc gọi là tiểu thư ngồi trên ghế xoay. ả khê nghịch mái tóc màu saphia đẹp đẽ của mình. Một nụ cười khê xuất hiện trên đôi môi đỏ mọng "Đề ta xem, cô là ai mà có thể quyến rũ duyệt của ta?". Mụ cười kia bỗng phần nào trở nên quý mịn sau câu nói ấy.

.....

Lâm Hoà Thanh Quỳnh..... tôi rất muốn xem.....chị sẽ đối phó thế nào với cô ta.....

Tại một ngôi biệt thự màu xanh lam, mái tóc tím vờn gió, không nghe lệnh chủ nhân mà bay tứ tung. Đôi môi hình tim hơi nhếch lên. Mắt xám tro nhìn vào một khoảng không vô định. Từ cô thoát ra một sự lạnh lùng đầy mê hoặc. Tất cả đang diễn ra đúng như kế hoạch.

Ly vang đỏ trên tay cô gái sóng sánh, rồi bỗng nhiên.....Choang! Chiếc ly thủy tinh vỡ vụn. Những giọt rượu đỏ tươi tràn ra sàn như dòng chảy của máu.....Phải chăng? Đó là sự báo hiệu cho một kết thúc đáng thương cả ai đó? Phan thấy thành trăm ngàn mảnh.....dong máu lan tràn khắp mặt đất?.....

.....

Tất cả bọn họ...là ai? Ai là bạn....và.....ai là thù.....?

Những bông tuyết trắng tinh nhẹ rơi trên con đường lát đá. Nhỏ mỉm cười lướt qua những con phố trên chiếc xe máy điện màu lục.

Giữa tháng 11, trời đã trở lạnh nhưng vẫn không ngăn nổi lòng nhiệt huyết của nhỏ. Nhỏ ngày càng yêu ngôi trường ấy.....yêu những người bạn ấy.....và hơn hết là yêu hần...

Nhưng nhỏ vẫn chưa sẵn sàng đáp lại tình yêu của hần.

Lâm Duyệt mới hôm qua cx đã tỏ tình với An bằng những chiêu trò vô cùng lăng mạn với cánh đồng bồ công anh thơ mộng, những chùm pháo bông rực rỡ, những đoá lan quyến rũ,những câu nói chân thành từ tận đáy lòng nhưng lại bị chị từ chối phủ phàng bằng câu nói: Mấy cái này.....cũ lắm rồi!

Lâm Duyệt đau khổ lôi hần đi uống rượu nhưng hần từ chối vì cả hai chưa đủ tuổi vào pub và nhỏ đã giúp Lâm Duyệt "câu" An. Cậu ta mừng ra mặt, ngay lập tức quăng hần sang một bên và nịnh nọt nhỏ bằng đủ thứ tiểu thuyết ngôn tình từ cổ đại đến hiện đại. Nhỏ vừa mê truyện vừa nhận thấy An cx có tình cảm với cậu ta nên miễn cưỡng đồng ý.

Hôm nay La Sát phu nhân không có tiết nhưng không hiểu sao vẫn xuất hiện trước cửa lớp. Bà cô nhìn nhỏ và hần với ánh mắt thông cảm và ái ngại. Hần

thấy sắp có chuyện xảy ra rồi, còn là một việc hệ trọng. Còn nhỏ thì vẫn cứ vô tư, chẳng quan tâm lắm.

Trống vào tiết, bà cô bước vào, bên cạnh là một cô gái với mái tóc màu saphia lấp lánh. Cả lũ nhìn ả, ánh mắt chuyển từ ngạc nhiên sang giận dữ và khinh bỉ. Nhỏ thấy mọi người không ai thích cô ả này nên cx ko thích.

-Chào mọi người-Ả chỉ cười mà chẳng giới thiệu gì nhiều. Ả nghĩ ai cx biết nhoe nên ko cần nói nhiều

-Bạn là ai? Sao ko giới thiệu gì hết vậy?-Anh Anh giả vờ không quen

-Ác mà còn giả nai...-Lâm Duyệt lăm bằm

-Minh là Triệu Quỳnh Anh, mọi người thường gọi mình là công chúa Ruby vì ba mình là chủ tịch công ty đá quý Diamond. Các bạn là người học rộng hiểu nhiều nên ắt hẳn biết hết về gia đình mình rồi đúng ko?-Ả nở nụ cười mà nghe ra lời nói hoàn toàn đầy "thiện chí"

Bọn nó không ai bảo ai cùng đưa ánh mắt ai oán ném cho ả và hấn. Hấn xua tay vô tội. Lâm Duyệt thì ngồi sau hấn, lăm bà lăm bằm không ngớt. Thái từ gì mà nói nhiều kinh dị. Hấn ôm đầu gục xuống bàn.

-Anh Duyệt, anh không sao chứ?-ả chạy tới âm thầm hỏi han hấn

-Này cô kia, tôi cx tên Duyệt cho nên đừng phi báng cái tên ấy dù chỉ là nó đc thoát ra từ "mồm" của cô-Lâm Duyệt day nghiêng nhìn ả ta

-Hừ!-Ả nhìn cậu đầy khó chịu nhưng ko dám làm gì. Cậu oai hơn ả mà! Ả quay sang nhỏ-Phiền bạn cho mình ngồi đây đc không? Mình muốn chăm sóc hôn thê của mình.

-Hả?!-nhỏ nghệt mặt ra

-Thanh Linh!-một giọng nói từ ngoài cửa phát ra, thu hút ánh nhìn của mọi người

-Hả?!-nhỏ tiếp tục trong trạng thái đơ toàn tập.

Người con trai đó, người vừa gọi tên nhỏ bước vào lớp. Mọi người trở mắt nhìn cái bàn đầy những nữ nam nữ nữ. Chàng trai đó có một khí phách hơn người và vẻ ngoài xuất chúng. Hơn hấn hấn và cả chàng Thái từ kia. An nhìn người đó, đôi môi anh đào khẽ nở một nụ cười trong nháy mắt.

Anh bước gần tới chỗ nhỏ đang ngồi, khẽ nói

-Anh chuyển về đây để học cùng em đây. Hôm trước anh thấy em ở buổi liên hoan trường. Thanh Linh, anh học 12A1, lát anh sẽ tới gặp em, đừng đi đâu nhé!-Anh nở một nụ cười dịu dàng, mê đắm ngàn cô gái

-Anh Dương.....-nhỏ không biết nói gì, chỉ khẽ khàng gọi tên anh, khoé mi chớp lệ

-Bye em, anh phải về lớp rồi!

Nhỏ nhìn theo bóng anh..... đau lòng. Anh chính là ca sĩ tuổi teen Đặng Tùng Dương_ người mà nhỏ không muốn gặp nhất!

Hấn thấy nhỏ cứ nhìn chàng trai ấy, đâm ra....ghen. Hấn ...ừ thì chấp nhận cho nhỏ thời gian để suy nghĩ....ừ thì ko bắt ép nhỏ.... nhưng có ai mà chịu nổi khi người mình yêu thương say đắm nhìn một kẻ khác mà ko phải mình. Hấn lúc này.....lòng ngực nhói đau....hoàn toàn mất kiểm soát!

-Quỳnh! Cậu có thể chuyển chỗ đc ko? Hôn thê của tôi muốn ngồi đây!-Hấn lạnh lùng

-Ừ!-nhỏ vô hồn đáp lại

Câu nói của nhỏ một lúc đâm vào trái tim cả hai người. Cả nhỏ và hấn. Nhỏ ko muốn mình trở thành kì đà cản mũi...phu thê người ta mận nong. Còn hấn....hấn chỉ muốn nhỏ có chút biểu hiện gì đó là nhỏ đang ghen mà thôi. Nhưng có vẻ như, hi vọng của hấn đã bị nhỏ phũ phàng dập tắt. Nhỏ ko hề ghen. Hai con người cố chấp cứ thế mà mang trái tim đau xót của mình rời xa nhau.

.....

Tiết học bao trùm bởi sự u ám ngột ngạt. Nhỏ và hấn....ko ai nói câu nào. Thực sự là rất khó chịu!

Trống ra chơi vang lên, nhỏ ngay tức khắc chạy ra khỏi lớp. Hấn nhìn theo bóng nhỏ....hấn thực sự ko có vị trí nào trong tim nhỏ sao?.....nhỏ ko có chút tình cảm nào với hấn ư?....

Nhưng, vừa ra khỏi cửa lớp, cái giọng của Ruby lại vang lên

-Cô là bạn gái của duyệt phải ko?

Hấn thực sự muốn nhỏ trả lời đúng thế vào lúc này nhưng...

-Ồ, Thanh Linh! Em có bạn trai rồi à?-Dương ngạc nhiên hỏi

-....."cho tới bây giờ, anh vẫn...."nhỏ đau khổ-tất nhiên là ko rồi. Ngốc như em chỉ có anh Dương yêu thôi!

Nhỏ tươi cười khoác tay anh kéo đi

-Nhưng cô bạn của em bảo.....-Anh vói lại

-Đó là học sinh mới của lớp em. Bạn ấy mới vào nên ko biết!-Nhỏ thực sự ko muốn làm ai tổn thương nhưng vì lời hứa kia, nhỏ bắt buộc phải làm cho hấn và chính nhỏ đau

-.....Quỳnh.....-hấn đưa con mắt ngây dại nhìn theo bóng nhỏ rồi đi nhưng lòng hấn lại chính là đang giấu cọt nhỏ

"Thanh Quỳnh, em nghĩ em ngoài miệng nói lời thân thiện mà tôi ko biết sao? Ánh mắt em ko bao giờ nói dối. Tôi tin ánh mắt em hơn chính em. Nhưng em biết ko, cùng lúc... yêu 2 người.... thực sự là quá tham lam đấy!"

Nhưng hấn sai hoàn toàn. Nhỏ là người rất giỏi che giấu cảm xúc, chính là nhỏ muốn cho hấn nhìn thấy ánh mắt đáng thương ấy. Nhỏ muốn ngàm cho hấn biết nhỏ thích hấn. Vì sao ư? Nhỏ cx là một cô gái. Đầu ai muốn người con trai của mình lại có tình cảm với một người con gái khác chứ?! Nhỏ muốn... mình một lần đc tham lam trong tình yêu.

Tuy nhiên, Ruby đã thấy đc ánh mắt bi thương nhỏ nhìn hấn. À dù sao cx là một cô gái tài giỏi, sao ko thể ko hiểu ánh mắt nhìn người con trai ả yêu có ý gì kia chứ? Hôn nx, ả cx nhìn thấy ánh mắt đớn đau của hấn dành cho nhỏ, sao lại ko biết nhỏ có phải người ả đang tìm hay ko chứ.

Cô gái ngồi sau khẽ nhếch mép. Cô đã biết kẻ điều khiển trò chơi số phận này là ai rồi. Thật tài giỏi! Chuyện tiếp theo càng ngày càng hay rồi! Đôi môi anh đào khẽ vẽ lên một đường cong nhẹ nhàng mà hoàn hảo.....

Hỏi đòi người tình yêu là thứ gì mà lại thay đổi con người nhiều như vậy?

Hỏi thế gian ai chưa từng đau trong tình yêu?

Hỏi đã có bao nhiêu nàng công chúa tìm thấy hoàng tử của mình trong đời thực?

Hỏi rằng khắp chốn nhân gian ai đã yêu mà ko khóc?

Tiết 4, nhỏ trở về lớp.

Lớp học im ắng hoàn toàn khác xa tưởng tượng

-Lâm Hoà Thanh Quỳnh! Tôi muốn thách đấu với cô. Kẻ thua phải rời khỏi trường, rời khỏi Du Duyệt! Tôi lấy thân phận là một cô bạn cùng lớp để thách đấu với cô nên cô có thể yên tâm tôi sẽ ko quá áp bức cô đâu-gọng nói ngạo nghễ cùng sự khinh miệt vang lên

-Tôi ko thi!-nhỏ ko cần suy nghĩ đáp ngay

-Tôi k cho phép....-An bỗng đứng lên tiếng-.....ai ép Quỳnh làm việc nó ko thích!

-Cô là ai?-ả khó chịu

-Votre mort!-An nhìn ả khinh bỉ-partez si vous voulez vivre!

(Thần chết của bạn!-.....-Cút đi nếu còn muốn sống!)

-Cô nghĩ mình là ai? Tôi có thể chỉ trong một đêm mà làm gia đình cô phá sản đấy! Cho nên, im miệng đi!-gọng ả đầy đe dọa mặc dù chẳng hiểu cô nói gì

-Oh mon dieu! Peur d'aller!-An bồn cọt. Cô nhìn về mặt ả thì biết ngay ả ko hiểu gì-Imbécillité!

(Ồi chúa ơi! Sợ quá đi!-...-Ngu xuẩn!)

-Chị...nói đc tiếng Pháp sao?-nhỏ kinh ngạc

-....-An gật. Cô ko muốn mình cho những kẻ ko đáng để nghe những âm thanh của thứ tiếng mẹ đẻ. Cô khinh!

-Je préfère jouer avec son Quỳnh.-An khích nhỏ

(tôi sẽ thay Quỳnh đấu với cô.)

-Ko cần đâu. Em vừa nghĩ lại.-nhỏ ko muốn An phải đưng tay đưng chân với người mà cô ko thích-Tôi đồng ý!

-Oh!-An mừng thầm vì kế hoạch dồn nhỏ thừa nhận tình cảm với hân đã thành công_ "Du Duyệt, mi nợ ta một ân tình...."

Hai người biết tiếng Pháp? Mọi người thật ko ngờ trình độ ngoại ngữ của nhỏ và cô lại giỏi tới như vậy. Nhỏ nghĩ cô ko phải người bình thường nên mới ko ngạc nhiên khi nhỏ hiểu đc lời cô nói. nhỏ phải tìm thêm thông tin về người này mới đc!

"Đăng Tùng Dương, anh tới thật đúng lúc. Tôi rất muốn xem Quỳnh sẽ chọn ai trong hai người..."_đôi mắt bạc khẽ ánh lên trong căn phòng ngập hoa hồng đen. Đôi môi đỏ mọng nhếch lên mang đầy tà ý.

-Thanh Quỳnh, cậu đồng ý tức là.....

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tôi Thực Sự.....

Anh Dương.....

Anh ấy thực sự trở về rồi.....

Nhưng anh ấy vẫn ko thay đổi.....

A, phải nói là tình yêu của anh ấy chứ nhỉ.....

Tình yêu đó.....

Sẽ mãi là của Lâm Hoà Thanh Linh.....

Em có nên làm điều mà mình muốn.....hay chỉ như trước kia.....là một thiếu nữ ngoan hiền, ngây thơ thuần khiết.....?

Chưa bao giờ em thấy mình bất lực như thế này.....

Chưa bao giờ em lại muốn nói bí mật ấy cho mọi người biết như thế này.....

Chưa bao giờ....

Em buồn lắm!

Em muốn là Quỳnh chứ ko phải là Linh!

Em muốn sống thật! Nhưng em sợ anh Dương sẽ buồn.

Anh ấy vừa mới chỉ đỡ chút thôi.

Em sợ.....

Em phải làm thế nào đây?

Gens que je aime le plus.....

Cô gái với mái tóc tím lung linh ngồi trên bãi cỏ ngắm nhìn mặt trăng mặt trăng bạc tròn vành vạnh cùng một ngôi sao sáng lấp lánh trong bầu trời tối tăm. Trên bầu trời đêm ấy, trái tim nhỏ bỗng se lại. Nhỏ yêu thích bóng tối. Nhỏ luôn muốn mình mãi mãi sẽ là Thanh Linh. Nhưng đó là trước đây, còn bây giờ, nhỏ ko muốn vậy nx, nhỏ muốn mình là chính mình, sẽ ko còn là cái bóng của người khác. Nhỏ yêu bóng tối vì trong bóng tối sẽ ko có cái bóng, nhỏ sẽ chìm trong cõi mộng mơ....nghĩ về việc đã mất đi "người đó" chỉ là hư ảo....để đc gặp người ấy nơi chốn thần tiên..... Nhưng bây giờ, nhỏ sẽ là nhỏ, sẽ quên đi quá khứ và chào đón tương lai. Nhỏ quyết rồi!

-Lady anh gentleman! Hôm nay là một ngày vô cùng trọng đại của Sunshine III. Kể từ giờ phút này, chúng tôi xin chính thức tuyên bố, hội thi tiếng ca học đường xin đc chính thức bắt đầu. Để khai mạc hội thi, chúng tôi xin giới thiệu.....Đại diện cho 12A1, anh à bạn Đăng Tùng Dương với ca khúc I love you anh love song. Xin mời

Tiếng Thụy An vừa dứt, cả hội trường vang như sấm dậy. Những tờ bướm, áp phích, băng rôn cổ vũ anh ãc phát đi chỉ trong vòng ba mươi phút mà số lượng là một con số có 5 chữ số. Thế thôi cx đủ để anh "hot" tới cỡ nào.

Nhỏ đứng trong cánh gà cx bần thần nhìn ra ngoài. Nhỏ đã chấp nhận lời thách đấu của Ruby và hiện tại.....nhỏ đang đứng ở nơi chuẩn bị. Haizzzz.....Nếu nhỏ thắng ở cuộc thi này hì ả sẽ rời đi nhưng..... Hix! Nhỏ đâu biết là anh cx tham gia chứ! Thế thì sao thắng nổi! Anh là ca sĩ chuyên nghiệp.....còn nhỏ còn chưa từng hát trước đám đông. Con ả đó thật quý quyết! Chỉ tại An khích đều! Bây giờ, nhỏ rất muốn ra ngoài kia và ngân lên điệp khúc " Trời ơi! Sao đời tôi khổ thế này!" mà thôi.

-Thật xin lỗi mọi người. Do bị đau họng nên tôi ko thể hát ãc. Mong rằng cuộc thi sau tôi sẽ lấy lại ãc giọng hát của mình-anh ở trên khán đài với gương mặt thân thiện nhưng giọng nói lại như đâm từng nhát vào trái tim các fan.

Nhỏ tròn mắt. Ông trời đang muốn giúp nhỏ sao?

Các fan nữ la ó nhưng ko ai ép anh hát. Quả thực mĩ nam đúng là có sức hút mê người.

Anh lui về sau, khẽ nhìn nhỏ cười.

Ôi ôi, nhỏ hoa mắt rồi. SAo nhỏ thấy trong nụ cười kia là sự chúc mừng nhỉ?

-Xin mời học sinh đại diện cho 11A, bạn Thanh Quỳnh-nghe cái giọng chảnh chọe của Thụy An mà nhỏ muốn cho chị ta một trận quá!

Cố nén cơn giận của mình, nhỏ bước ra khán đài. Cả trường nguyền ngoa dè bĩu. Mọi năm đều là hai hoàng tử của họ đại diện cho 11A nhưng lần này là nhỏ, ai cx thãm ca thán. Ko nói thì thôi chứ nói lại càng bức. Từ lúc nhỏ xuất hiện, biết bao thầy cô tức giận mà "giận cá chém thớt", biết bao phòng thí nghiệm trong tình trạng "đang tu sửa", lại có cướp đi đại thiếu gia (cái này là fan của hần ả!) nx chứ! Thật sự học chẳng có chút thiện cảm nào với nhỏ cả.

Tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên kèm theo đó là một thanh âm trong trẻo cao vút. Nhỏ đang hát. Lần đầu tiên nhỏ hát trước đám đông. Nhỏ nhắm hai mắt lại nhưng chỉ nhắm hờ. Nhỏ muốn mọi người nghĩ rằng nhỏ đang đắm chìm vào bài hát. Và họ nghĩ thế thật.

Trong khi nhỏ hát, ko ai nói một lời nào. Học hương thụ cái giọng hát êm ái ấy, từng chút một mở lòng mình cho nhỏ vào "thăm quan". Tiếng nhạc dứt, một tràng vỗ tay vang lên thật lớn. Nhỏ cười tự tin đi vào sau hội trường. Tuy nhiên, khi nhỏ vừa bước hết mấy bậc cầu thang thì khụy xuống

-Ko sao chứ?-Hần chạy ra đỡ nhỏ, ân cần hỏi han

-Tớ.....-hai mắt nhỏ hồng hồng-R....un....run...un....

-Tớ hiểu mà!-Hần cười ảm áp gượng đáp

-Tớ....thắng....g....ch....chứ?-Nhỏ run run

-Việc này.....-hần cx ko biết phải nói sao nx

-You are going to win!-An đứng sau hần khẽ mỉm cười. Cô nàng ko biết nói ãc bao nhiêu thứ tiếng nx, thật ghen tị!

-Dù có thắng nhưng tôi cx sẽ ko rời khỏi đây đâu!-Ruby xuất hiện. ả ko ngờ kế hoạch của mình lại bị phá sản như vậy

-Cô thật trơ trẽn!-Lâm Duyệt đứng cạnh An mà người nóng bừng. Cậu rất muốn tới đả cho cô ả một trận nên thân.

-Quỳnh!-Một thanh âm mà nhỏ ko thể ngờ vang lên

-O.....-nhỏ kinh ngạc.

Anh vừa gọi nhỏ là Quỳnh sao? Vậy là.....anh biết hết rồi? Chẳng nhẽ.....là anh cố tình ko hát?

Nhỏ thực sự bị loạn rồi! Tuy đã thoát khỏi cái bóng kia nhưng sao.....nhỏ lại cảm thấy buồn như vậy? Nhỏ thực sự rất có lỗi với người đó.....Em xin lỗi..... Là em ko tốt!....

-Quỳnh à, anh biết cả rồi! Em ko phải là Thanh Linh. Tuy giống thật nhưng Thanh Linh đâu có giọng ca tuyệt vời thế kia. Cô ấy cx đâu nhìn người con trai khác ngoài anh bằng cái ánh mắt chan chứa nhiều xúc cảm như thế. Hãy là chính mình, đừng bao giờ sống dưới cái bóng của người khác!-anh nhìn nhỏ với ánh mắt thân thương trìu mến-Nghe anh!

-Em....-hai hàng nước mắt nhỏ chảy dài. Nhỏ lao vào vòng tay người con trai có nụ cười và ánh mắt ảm áp ấy

-Có lẽ em đã hiểu sai ý của Linh. Cô ấy muốn em thay cô ấy chăm sóc anh chứ ko phải thay cô ấy yêu anh!-Anh ôm nhỏ vào lòng rồi thì thầm-Anh đã cho em cơ hội rồi nhá!

-Anh...-Nhỏ vô cùng cảm kích anh

-Đứng lên nào! Yêu ai phải nói cho người đó biết chứ!-Anh gạt dòng lệ đang chảy nơi khoé mắt nhỏ-Nín đi!

-Dạ.-Nhỏ cười trở lại-Em yêu anh lắm í

Nhỏ rời tay anh rồi đi tới chỗ hần.

Hần nãy giờ lòng đau như cắt. Nhìn nhỏ trong vòng tay anh.....nghe nhỏ nói lời yêu với anh.....hần đau lắm!

-Du Duyệt! Tôi thực sự thích cậu!-nhỏ nói lời chân động mà thản nhiên như ko!

-Hả?-hần ngây người

-Mong đại thiếu gia chấp nhận làm bạn trai của tôi!-nhỏ đã quên đi cái "nghe" mình đang làm mà vô tư nói ra

-Việc này.....-hần áp úng

-Đồ đại thiếu gia, cậu dám từ chối!-Mọi người sau khi nhìn thấy màn tỏ tình ấn tượng thì đồng thanh. Tất nhiên trừ cô ả Ruby đang khói lửa ngùn ngụt.

-Ý tớ là....việc này phải để tớ chủ động hỏi chứ!-hần thất kinh

Trong ko khí vui vẻ phía cánh gà thì ở phía trước, MC đang công bố kết quả. Mọi người háo hức chờ đợi giây phút mà tên nhỏ sẽ đc nêu lên. Nhỏ cx hồi hộp chờ. Chỉ có mình Ruby lạc lõng đứng phía sau nên ko ai để ý. Chính vì vậy, họ mới ko nhìn thấy cái nhếch mép đầy tà ý của cô ả.

-Và ngôi vị Giọng ca vàng năm nay thuộc về.....Mẫn Từ Linh của 10E6-Thụy An nói kéo dài giọng-Cùng á quân Lâm Hoà Thanh Quỳnh của 11A

Cả hội trường nháo nhào lên. Ai cx bất mãn trước kết quả này. Rõ ràng nhỏ hát hay hơn mà.

Mọi người chỗ nhỏ cx loạn hết cả lên.

-Rõ ràng Quỳnh hát hay hơn mà!

-Tại sao lại là Mẫn Từ Linh chứ?!

-Ngôi vị Giọng ca vàng là Quỳnh chứ!

.....

Nhỏ ko nói gì. Nhỏ nghĩ mình đạt đc thành tích như vậy là tốt lắm rồi! Nhỏ đâu biết mình hát hay tới cỡ nào đâu.

Bỗng nhiên.....

-Chủ nhân.....Á!!!!

Rầm!

Một loạt những tiếng đổ vỡ vang lên. Trong lòng An mừng thầm. Hai cô nhóc này thật tới đúng lúc.

-Chủ nhân, á!

Cô nhóc tóc đen vừa ngóc đầu lên thì bị cái giá treo quần áo đập đầu. Đau điếng!

-Chị!-Cô nhóc tóc xám đỡ cô nhóc tóc đen dậy

-Ui da!-Nhóc tóc đen xoa xoa cái bàn toạ của mình

-Mấy người ko có mắt à!-Ả cx từ trong đồng quần áo lộn xộn ngóc đầu dậy. Ra là hai cô nhóc đã đâm phải ả

-Chị! Chị! Là Triệu Quỳnh Anh ớ!-Nhóc tóc lam đậm kéo áo nhóc tóc đen

-....-ả mừng thầm. Ả cx nổi tiếng đó chứ!

-Đúng là loại đàn bà trơ trên vô sỉ!-Nhóc tóc đen dội nguyên gáo nước lạnh vào Ruby

-Cô!!!!-Nơi đông người ko cho phép ả để lộ sự vô giáo dục của mình. Cấn răng cấn lợi mà nuốt chữ "Mày" vào bụng

-Nina, Nino, hai cô tới đây làm gì?-Lâm Duyệt nhăn nhó, bộ dạng thảm vô cùng

Giờ nhắc mới để ý. Hai cô nhóc mặc trên mình trang phục Goth Loli kiểu người hầu mới ra. Có vẻ là hai cô nhóc rất mê văn hoá Nhật Bản, hơn nx còn rất thời thượng.

-Chủ nhân, mặc bộ đồ này khó chơi quá!-Nina_nhóc tóc đen phụng phịu đi tới chỗ An, lơ lơ Lâm Duyệt. Bộ dạng phụng phịu của cô nàng rất kawaii.

-Có? -An cx chẳng quan tâm tới lời ca thán của Nina, chìa tay ra. Đôi mắt lạnh băng như làm ko khí trong phòng giảm xuống cả chục độ C

-Dạ, đủ rồi!-Nina toát mồ hôi. Chủ nhân của cô thật đáng sợ!

-Về!-An biết ko thể nói nhiều với Nina và Nino. Chỉ cần sơ sẩy một chút thôi là sẽ "bật" "công tắc" "hiếu kị" và "tám ko ngót của họ"

-Chủ nhân, cho bọn em ở lại chơi chút đc ko? Hôm nay dù gì cx có lễ hội mà!-Nina giương con mắt nâu ngây thơ nhìn An

-Đứng đứng, bọn em sẽ ko có quây phá gì đâu-Nino phụ họa

-Bọn em sẽ giúp chủ nhân "hàng yêu phục ma"-Hai nhóc càng nói càng hăng

-Đc? -An nghiêng đầu nghi hoặc nhìn hai đứa. Ánh mắt băng giá đã dịu đi vài phần-Pun quyết định!

A a a, An thật ác!

Việc gì cô ko muốn là sẽ đẩy ngay cho cậu! Vô nhân tính! Hơn nx, hai con nhóc này mà ko gây chuyện thì phải Nhí Nha Nhí Nhố (đọc lái đi một chút của Nina Nino í mừ)

-Quản gia đại nhân! Cho bọn em tham gia nha! Bọn em sẽ giúp ngài cái chuyện đó đó ỉ!-Nina gian xảo

-Đứng đứng, sẽ giúp đại nhân mà!-Nino hòa theo

-Nha! Nha! Nha!-hai nhóc mắt nâu long lanh nhìn Lâm Duyệt

-Haizzzz.....Đc rồi! Nhưng nhớ là ko đc gây chuyện đấy nhá!-Lâm Duyệt thờ dãi

-Đi!

An lúi nhủi ra khán đài trước hàng chục con mắt kinh ngạc của mọi người.

-Pun!-An ra lệnh

-Dạ tiểu thư!-Lâm Duyệt ko cam lòng. Đường đường là thái tử mà phải nghe lời vương phi, thật là.....!!!!

-Ngài đọc đi!-Nino dúi cho Lâm Duyệt một tờ giấy rồi đẩy cậu ra sân khấu

-Ồ....-Cậu ngạc nhiên nhìn hàng ngàn con mắt đang đổ vào mình rồi quay sang nhìn ánh mắt băng giá có chút đợi chờ của chủ nhân xinh đẹp

-Đọc!-An tiếp tục ra lệnh

-à...-Lâm Duyệt nhìn vào tờ giấy nhàu mảy một chút rồi đọc-Mỗi bước chân đi anh lại thấy bóng em. Mỗi lần nhìn em anh như sống thêm chút nx...

Những tiếng xì xào bắt đầu nổi lên. Nina nhìn tờ giấy trong tay mình rồi quay sang cốc đầu Nino

-Trời ơi! Đưa nhầm rồi!

Nhanh như tên bắn, Nina vụt ra sân khấu, tráo tờ giấy trong tay Lâm Duyệt. An khở sở nhìn cảnh tượng diễn ra trước mắt. Chưa cho chúng nó chơi mà chúng nó đã gây họa rồi!

-Theo thông tin điều tra đc, Triệu Quỳnh Anh đã hối lộ phó hiệu trưởng trường Sunshine III hòng ko cho Học viên Lâm Hoà Thanh Quỳnh của 11A đạt giải nhất trong cuộc thi này. Chính vì vậy, kể từ giờ phút này, học viên Triệu Quỳnh Anh chính thức bị khai trừ khỏi SSIII, thầy hiệu phó bị giáng chức hành nhân viên lao động trong vòng nửa năm. Do thầy Vinh(hiệu phó) đã có ý hối cải, hình phạt giảm xuống còn 3 tháng. Trong thời gian quy định, nếu làm ko tốt nhiệm vụ hoặc nghỉ việc giữa chừng, ngay lập tức phải bồi thường một khoản tiền đền bù gấp 30 lần tiền lương 1 tháng ko tính thưởng. Hiệu trưởng Lâm Anh do ko quản lí nghiêm việc này, giáng chức thành hiệu phó trường Chủ tịch Hội đồng quản trị SSIII sẽ chính thức tiếp nhận vị trí hiệu trưởng trường.

Lâm Duyệt đọc xong. Choáng! Cậu quay sang nhìn cô. Tất cả mọi người cx di dời ánh mắt nhìn Thái tử phi trên khán đài với những ánh mắt khó hiểu. Họ đều chung một câu hỏi:"Chủ tịch HĐQT SSIII chẳng nhẽ là cô ta?"

Hiệu trưởng Lâm Anh bước lên khán đài, cung kính nhìn An rồi cúi người xuống. An ko nói gì, chỉ lặng lẽ gật đầu. Đôi mắt màu bạc lạnh lùng quét một lượt rồi tới chỗ MC Thụy An lấy mic

-Tôi là Chủ tịch!

Chỉ 4 chữ ngắn gọn mà đã khiến tất cả thấy hơn 10000 học viên đơ người. Ngay cả các thầy cô giáo cx thế! Thật sự là rất bất ngờ mà!

Hắn cảm thấy mình thật ngốc khi để cô bạn thanh mai trúc mã của mình dốt mủi. "Ngay cả cô ruột cx lừa đc mình, phải chăng mình ngây thơ quá?" _hắn ...tự kỉ

"Trời ơi! Shine chính là Boss lớn sao? Quả nhiên là giữa Shine và trường có mối liên hệ. Mình đã ngờ ngợ mà....." _Lâm Duyệt nén chặt tờ giấy trong tay.....tự hào

"Mỹ Tiên An, chị ko đơn thuần chỉ là 1 CEO....chị chắc chắn còn phải hơn thế!" _nhỏ mỉm cười. Một lần nx, nhỏ thấy vui vì An có những bí mật ko nói cho mình. Điều đó khiến nhỏ nhẹ nhõm hơn.

-Nói dối! Tôi ko có làm chuyện đó!-Giọng chua ngoa của Ruby vang lên kéo theo mọi người đang ngờ ngợ ngẩn trở lại trạng thái bình thường.

-Kiểm tra lại số phiếu bầu-An chẳng quan tâm tới cô ta

-Nếu ko tính cự hiệu phó và thêm tân hiệu trưởng thì Quỳnh thắng-Ngọc Anh trong ban kiểm phiếu mặt tươi cười, lém lỉnh trên An

-You lost!-an ko một tia cảm xúc quay sang nhìn Ruby-you must go out if you want I'll caml down!

-Mau rút đi!

-Đồ bỉ ổi!

-Kẻ dối trá!

-Đồ gian lận!

.....

Ả bị những tiếng chửi bới làm cho xấu hổ phải đi mất. Nhưng trong thâm tâm, ả ko phục. ả ko cần hắn nx. Giờ ả cần trả thù nhỏ và cô. Nhỏ hận cả hai kẻ đó!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Kế Hoạch Ra Mắt Và Lời Tỏ Tình Đáng Yêu

=====

Mang trên vai một trách nhiệm nặng nề của cả dòng họ, tôi thực sự ko có cơ hội tới bên em và cho em hạnh phúc.....

Nhưng tôi lại ko thể kìm nén cảm xúc của mình và đã trót yêu em....

Tôi ko thể tưởng tượng đc khi ngày đó tới....Ngày mà em sẽ rời xa tôi....

Ước sao tôi chỉ là một chàng trai bình thường để hết lòng yêu em....

Xin lỗi em....

Vì sẽ có một ngày tôi ko ở bên em nx.....

Nhưng mãi hãy nhớ rằng....

Trái tim tôi sẽ mãi mãi chỉ thuộc về em.....

Hãy cứ hận tôi....

Vì có vậy....

Tôi mới mới có trong tim em.....

Và.....

Đừng bao giờ ngừng hận tôi.....

Sẽ có một thiên thần thay tôi....

Yêu em.....

(Diary's Du Duyệt: Những ngày yêu em)

Hắn đóng quyển nhật kí lại. Một giọt trong suốt lăn trên gò má.

Xin lỗi.....vì đã để em yêu tôi.....

-Thanh Quỳnh thân yêu ơi, Thanh Quỳnh thân yêu à!-hắn ném mạnh chiếc ba lô của mình xuống ghế rồi quay sang nhìn nhỏ với ánh mắt long lanh

-Leave me alone!-nhỏ cảm thấy hắn nhất định có chuyện gì đó chứ nếu ko còn lâu mới giờ giọng như vậy. Tuy hai người đã thừa nhận mối quan hệ nhưng ai cx có khoảng cách với đối phương.

-Cậu ko muốn nghe sao? -hắn uýnh đến đáng thương

-Cậu tự khai ra. Cần tớ phải hỏi sao? -nhỏ nhạt giọng

-Hừ!-hắn bực bội nhìn An-Tại cậu cả đấy!

An nhủ mảy một xiu rồi nhếch mép khinh bỉ. Sau đó lại trở về với thái độ lạnh lùng sẵn có. Tuy nhiên, người ngồi cạnh lại ko hiểu được ý hắn, lên giọng trách cứ.

_Sao cậu trách vợ tớ chứ? -Lâm Duyệt cau có

_Quỳnh của tớ lạnh lùng là tại cậu ấy!-Hắn phùng má. Bộ dạng trẻ con cực kì cute

_Vô lí!-Lâm Duyệt hằn học. Chưa thấy ai vô lí như hắn

An có hơi bực mình. Tự nhiên ở trường mà cậu dám vợ này vợ nọ, hiện tại vẫn còn đang làm nô lệ của cô á! To gan lớn mật thật a! _"Hừ.....tôi nay ta bắt mi đi ngủ cùng bọn phi!" Gián là loài động vật mà Lâm Duyệt ghét nhất.....

Nhỏ hôm nay lạnh lùng là cx có lí do chứ. Từ cái ngày mà hắn dám công khai chuyện tình cảm của nhỏ với hắn, nhỏ nhận đc ko ít rắc rối. Nào là chuột chết trong ngăn bàn, nào là thư đe dọa, nào là những lời nói mỉa mai, châm biếm.....Nhỏ biết chuyện này kiểu gì cx sẽ xảy ra nhưng tới khi xảy ra rồi, nhỏ lại có chút bất an. An bảo mặc kệ, nhưng nhỏ ko làm đc. Vậy là nhỏ mang lên mình một gương mặt khác.....một gương mặt mà chỉ khi làm nhiệm vụ nhỏ mới đeo.

Nhưng như thế chưa là gì! Tối hôm qua, An gọi nhỏ tới, nói rằng hôm nay hắn sẽ đưa nhỏ về ra mắt bố mẹ. Sở dĩ An biết chuyện này vì mẹ hắn-Đỗ phu nhân call cho An hỏi về nhỏ. An ko giấu diếm, định kể hết ra nhưng lại thôi. Chỉ nói với bà ấy nhỏ tên Lâm hoà Thanh Quỳnh. Chỉ thế thôi Đỗ phu nhân đã thoả mãn, vội vàng sang phòng con trai hôm sau bắt mang bạn gái về ra mắt. Bà dùng tới rất nhiều lời đe dọa mới khiến con trai đồng ý.

_Quỳnhhhh.....-hắn mặc kệ Lâm Duyệt quay lên lắc lắc tay nhỏ

_Biến!-nhỏ hất tay hắn ra

_Phù....-vừa hất đc tay hắn ra thì cái miệng hắn lại dính vào tai nhỏ. Hơi thờ nam tính làm thân nhiệt nhỏ đột ngột tăng cao-Cậu chuẩn bị ra mắt ba mẹ chồng tương lai đi. Cậu dám không nghe, tớ kiếm người đánh anh Dương!

Cái này chắc chắn là di truyền từ mẹ mà. Nham hiểm, nham hiểm, quá nham hiểm!

Tùng Dương sau tối ngày hôm đó thì ko coi nhỏ là người yêu nx, đôi sang nhận nhỏ làm em gái. Hắn cx miễn cưỡng gọi Dương một tiếng anh. Dù sao cx là anh vợ mà!

_Tớ ko từ chối-nhỏ đôi sang bộ mặt ta ác làm hắn khẽ lùi ra đầu bàn-....nhưng họ có ấn tượng tốt vs tớ hay không thì ko chắc!

Hắn ngây thơ ko nhận ra mình đang bị đe dọa ngược lại, từ thế chủ động chuyển sang bị động. Thậm chí, hắn còn cẩn thận suy nghĩ _"BA mẹ thì ko sao nhưng còn nó thì.....khó qua a!"

5 tiết ngày hôm đó cứ trôi qua bình yên.....

Nhỏ đang ở Royal Villa của Lâm Duyệt thử lễ phục. Từ lúc Lâm Duyệt biết chuyện nhỏ sắp đi ra mắt thì bắt cóc nhỏ đem tới đây. Tất nhiên là ngay cả

An và hân cx chẳng biết và cx tất nhiên, cậu ta ko có ý tốt nào rồi! Cậu nghĩ chỉ cần hân "bám" nhỏ thì hân sẽ ko vực Shine của cậu dậy vào lúc nửa đêm để nghe hân tâm sự nx. Như vậy cậu sẽ đc ôm mĩ nhân mà không bị đá đi. Hôn nx sẽ đc điểm trong mắt mĩ nhân vì tốt với em nuôi nàng.-.-

_ Mau chọn bộ khác cho Lâm tiểu thư. Cô ấy là em gái nuôi của Thái tử phi!-Cậu ra lệnh.

Cậu nhận ra: vợ cậu oai hơn cậu nhiều. Người ta ai cx sợ cô hơn sợ cậu. Dù có mang tiếng là núp váy vợ cậu cx mặt dày mà nói "Đúng thế!". Kẻ nào dám ho he hay biểu lộ một ý tứ nào ko vừa mắt, ngay ngày hôm sau trên các mặt báo sẽ có bài viết về về việc công ty nhà kẻ đó phá sản.

_ Lâm Duyệt, ko cần đâu!-nhỏ ko muốn phiền tới Lâm Duyệt

_Anh rẻ!-cậu đĩnh chính. Mặt dày ko tả nổi-Em nhất định phải đc điểm trong mắt ba mẹ chồng tương lai

"Ack.....!!!! Tên này gọi mình là em nghe sến kinh! Lần sau mình mách An!" _nhỏ thầm nghĩ.

_ Hay.....ukm....để t....ặc....em tự chọn?-nhỏ đưa ra ý kiến

_ Hmm...thử xem!-Lâm Duyệt thấy cx có lí

Vậy là nhỏ đi xung quanh phòng, tìm cho mình một bộ trang phục phù hợp. Vừa lướt qua hàng đầu tiên, nhỏ thấy ngay một chiếc váy màu tím phía trên và đen dần xuống phía dưới. Đó là một chiếc váy bó bụng, ko tay đc đính ở cổ những hạt cườm li ti. Cổ váy là một chiếc vòng đc ghép cùng váy.(hơi khó tưởng tượng nhỉ?)

_Tớ chọn cái này!-nhỏ khoe

_Bộ đó là chính tay mẹ anh làm đấy!-Lâm Duyệt gạt gù-Mắt thẩm mĩ không tệ!

_Hoàng hậu mà cx phải may váy sao?-nhỏ kinh ngạc

_ Là Nữ hoàng và Hoàng đế!-Lâm Duyệt chỉnh sửa lời nói của nhỏ-bà ấy kì quái lắm!

Lâm Duyệt nghĩ về mẹ của mình mà lạnh cả sống lưng. Bà ấy thực sự rất kì quái!

_Juri, mau lấy cho Lâm tiểu thư bộ trang sức phù hợp-cậu ra lệnh

Nhỏ ko biết phải nói gì vào lúc này. Nhỏ có cảm giác hình như mình đang bị lợi dụng vào một âm mưu xấu xa của Thái tử kia!

_____7h tối, Công Biệt Thự Hoa Quỳnh_____

Nhỏ đang đứng trước một căn nhà đồ sộ với những khóm hoa quỳnh xinh đẹp trước cổng. Nhỏ thấy thực sự hơi bất ngờ. Tên villa này trùng với tên của nhỏ, chỉ là trùng hợp sao?

-Chúng ta vào thôi!

Hân ko dám nhìn mặt nhỏ, kéo tay nhỏ đi vào. Hân sợ hân sẽ ko nhìn nổi mà đặt lên môi mọng đỏ chót kia một nụ hôn. Hôm nay, nhỏ quả thực rất đẹp.

_Ba mẹ, con đưa cô ấy tới rồi!

Vừa bước vào căn biệt thự sang trọng,hân đã hét ầm cả lên. Máy cô người hầu và quản gia vội vàng đi thông báo cho ba mẹ hân biết. Nhỏ hồi hộp như khi làm nhiệm vụ đầu tiên vậy! Mà ko, còn đáng sợ hơn thế!

_Đại thiếu gia, phu nhân bảo cậu đưa Lâm tiểu thư vào phòng ăn-Một cô gái trong trang phục người hầu đi tới

_Được rồi, cảm ơn chị-hân kéo nhỏ tới phòng ăn

Cửa phòng ăn mở ra. Hóa ra, căn phòng này thực sự rất nhỏ.....í nhỏ ở đây là so với cái căn villa hoành tráng này. Trên chiếc bàn ăn hình tròn bán kính khoảng 3m là những món ăn quen thuộc mà hằng ngày nhỏ cùng những người bình thường hay ăn. Có 5 chiếc ghế đặt xung quanh bàn. Còn 2 chiếc trống. Đã có 3 người ngồi: 1 người phụ nữ tóc nâu đang ngắm nghía chiếc hộp gỗ trên tay, nhỏ đoán đó là mẹ hân nhưng nhìn bà thì ko xác định đc tuổi thực; phía tay trái bà là một người đàn ông đang ăn gì đó với chiếc điện thoại, độ tuổi chừng 35,36; cuối cùng là đối diện hai người-một cô nhóc tóc hạt dẻ xoắn bồng bênh, đôi má hồng nhìn đáng yêu hết xẩy nhưng lại toả ra một hân khí đáng sợ vô cùng.....chắc là em hân, cô bé đang đọc sách hay đại loại gì đó.

_Ba! Mẹ! Dương!-hân giật dử.

Hân đã đem người cần đem tới, vậy mà họ dám lơ đi. Thật bực bội!

Lúc này, 3 người mới để ý tới bọn nhỏ. Đặt chiếc hộp gỗ xuống bàn, Đỗ phu nhân lon ton chạy tới bên cạnh nhỏ, nở một nụ cười dễ thương

_Thanh Quỳnh, chào mừng tới Đỗ gia

_Chào con-Đỗ chủ nhân quay ra cười lãnh đạm. Xem ra, phu nhân nhà ông rất thích cô bé này.

_89-Dương ko thèm rời mắt khỏi quyển sách, chỉ buông hai chữ lạnh lùng

89 có nghĩa là xin chào.

_Cháu chào hai bác. Chào em-nhỏ cảm thấy vô cùng hứng thú. Em gái hẳn biết "Ngôn ngữ thời gian lạnh lùng", xem ra cô bé rất mê tiểu thuyết Chiryu(Ngôn ngữ này chỉ có trong các truyện của Ryu thôi. Ryu cx có viết tiểu thuyết nên cứ tạm gọi vậy.)

_Lại đây ngồi đi-Đỗ phu nhân kéo nhỏ ngồi xuống cạnh mình

_Mẹ, Quỳnh là bạn gái con-hắn tỏ ý muốn ngồi cạnh nhỏ

_Liên quan gì tới mẹ?-mẹ hẳn nghiêng đầu hỏi lại

_Con muốn ngồi cạnh Quỳnh-hắn đành phải nói thẳng ra. Hẳn thực sự nhiều lúc ko hiểu: tại sao mẹ hẳn từng học ngôi trường cấp 3 giỏi nhất Nam Dương mà ko cần chút tiền bạc nào.

_Liên quan gì tới mẹ?-Mẹ hẳn vẫn câu hỏi đó

_Mẹ đang ngồi cạnh Quỳnh-hắn cố gắng nhẫn nại

_A.....-Đỗ phu nhân như hiểu ra-Nó là con dâu của mẹ. Phải ko Dương?

_8giây 57giây-Dương đóng cuốn sách, quay sang nhìn nhỏ

_Mày nói cái gì anh chẳng hiểu gì cả! Đừng dùng cái thứ ngôn ngữ cổ quái ấy nx, nhứt cả đầu-hắn bực

_Cô bé nói "đúng thế"-nhỏ đen mặt vài phần.

Dương nhần nặt nhìn nhỏ rồi gương mặt nhanh chóng dần. Dương cười nhưng vẫn có vài phần lạnh lùng

-Chị ơi, sau này em sẽ lấy chị. Mặc kệ anh ấy. Chị yên tâm, em sẽ đối xử tốt với chị. Em là Đỗ Lập Du Dương, 14 tuổi

Đã lâu rồi cô bé mới cười, mới nói tiếng Nam Dương chuẩn xác

_Mày.....mày bị les hả Dương?-hắn kinh hoàng nhìn cô em gái lạnh lùng mọi ngày

_Hừ! Chị ấy mà lấy anh uống một đời con gái- Dương cảm thán

_Mày.....lấy mày thì ko thể sinh con thì khác gì?-hắn gắt

_Bọn em nhận con nuôi, đúng ko chị?-Dương héch mặt lên

_Baa.....Ba phải làm chủ cho con! Quỳnh là bạn gái con mà....-hắn giả vờ nũng nịu

_Hải Đăng.....Anh dám về phe nó, tối cứ việc mang chăn gối sang ngủ cùng phòng với nó-Đỗ phu nhân đe dọa

_Mẹ Thư là đáng yêu nhất!-Dương cười tươi như hoa

_Oaaaa.....bé Dương của mẹ cười xinh thế này mà tại sao trước đây lúc nào cx tỏ ra mình như tảng băng vậy hả?-Đỗ phu nhân vươn người nheo má Du Dương

_Ba Đăng ơi cứu con...

Bữa ăn của nhà họ Đỗ lúc nào cx trầm mặc nhưng hôm nay lại hoàn toàn biến đổi. Tất cả là nhờ nhỏ.

Ăn xong, hẳn theo bà hẳn vào phòng sách nói chuyện. Nhỏ cùng Dương và mẹ hẳn tới phòng hẳn "khám phá". Bình thường, hẳn tuyệt nhiên ko cho ai vào phòng nhưng chẳng lẽ nhỏ cx ko? Vậy là bé Dương và mẹ hẳn đc dịp chiêm ngưỡng căn phòng của đại thiếu gia nhà họ Đỗ lừng danh.

Cùng lúc đó, tại phòng sách.....

_Con biết là ko đc vậy mà vẫn yêu con bé?-Đỗ Hải Đăng nhìn đứa con trai ngỗ nghịch

_Đôi khi trái tim ko nghe theo lý trí-hắn cười giễu cợt chính bản thân mình-Nhiều lúc con muốn mình chỉ là một chàng trai bình thường nhưng lại có thể đem lại hạnh phúc cho cô ấy. Nhưng con sinh ra đã là người của Tam Thập Tộc, con cx biết là con ko có quyền đó.

_Ngu ngốc! Ta cho con học hành tới nói tới chốn, mắt nhắm mắt mở với những hành vi phá phách của con ở trường mà con lại ngu ngốc tới thế sao?-Hải Đăng chỉ giận hân tại sao lại ko học về lịch sử Tam Thập Tộc, nếu ko cx sẽ ko có thảm cảnh như bây giờ

Nam Dương và An Lạc là hai nước đồng minh, gồm tất cả 102 họ trùng nhau. Đứng đầu là 10 đại gia tộc cường hào và 20 gia tộc hộ vệ là Thập Đại Gia Tộc và Nhị Thập Hộ Vệ, gọi chung là Tam Thập Tộc, tất cả đều là họ không trùng(tức là cùng một họ nhưng chưa chắc đã nằm trong TTT). Lâm gia của nhỏ ko nằm trong danh sách đó.

TTT có quy định: Người thừa kế mỗi gia tộc đều phải lấy người trong TTT, nếu ko, hoặc bỏ quyền thừa kế, hoặc bỏ người mình đã chọn. Tuy nhiên, điều này ko áp dụng với người đứng đầu TTT, là người thừa kế của Đình gia-chỉ huy tối cao TTT. Chính vì thế, hân cx nằm trong tầm ảnh hưởng. Du Dương là con nuôi, vốn ko thể nhận quyền thừa kế. Cx chính lí do đó mà hân phải đóng lại cuốn sổ nhật kí trong những nỗi đau xé lòng.

Có điều, hai năm trước, chủ nhân Lý gia, Lý Phi Phi đã cùng chồng là Dương Tùng Ân-chủ nhân Dương gia lên tiếng phá bỏ điều luật kinh dị ấy. Phi Phi có 2 đứa con trai là Lý Dạ Vũ và Dương Dạ Nguyên cùng yêu hai cô gái ko nằm trong TTT, cô đã lôi kéo ko ít người thừa kế các gia tộc khác, cùng nhau đưa lên Hội đồng gia tộc loại bỏ nó khỏi Luật Tộc. Dù đây là chuyện lớn nhưng Đình gia ko công bố ra ngoài mà gán vào chương trình học cho các chủ nhân tương lai.

Hân vì thường xuyên trốn học nên ko biết điều này. Đình Phong-chủ nhân Đình gia dù biết nhưng cx mắt nhắm mắt mở cho qua. Ông chắc chắn sẽ có chuyện hay. Ko ngoài dự tính, có kẻ đã vô tình trúng phải trò chơi này.....

_Thật khổ cho con bé khi yêu phải một đứa như con-Hải Đăng bắt lực thờ dài

_Đúng thế!.....Nhưng chính con cx ko ngăn đc thứ tình cảm ấy!-hân mang dày tâm trạng ngồi phịch xuống chiếc ghế sofa

Nhìn con trai, Hải Đăng cx nghĩ về chuyện tình của chính mình với Thư-mẹ hân. Bà giả trang làm một học sinh nghèo nhận học bổng tới học ở Moonlight III. Hai người cãi cọ với nhau rồi nảy sinh tình cảm. Thời gian đầu, Đăng cx ko cho phép mình quá yêu người phụ nữ ấy nhưng càng gần Thư, Đăng lại càng ko kiểm soát đc mình. Nhớ ngày đó , Đăng đã vui sướng thế nào khi biết Thư là người của Lâm gia trong TTT.....

_Chuyện này ta sẽ giúp con giải quyết. Giữ thật chặt con bé!-Đăng sẽ cho hân khổ một thời gian cho chừa cái tội dám "bùng" học

_Ba nói phải giữ lời!-hân sung sướng

_Ừ!-Đăng thâm cười

_____ Trong thời gian đó, tại Sunshine Villa _____

_Vợ ơi!-Lâm Duyệt giọng nũng nịu bước tới bên cạnh An-Tôi nay chúng ta ngủ chung nha!

_My villa(Biệt thự của ta)!-An lạnh lùng

_Analise, tôi bây giờ là chồng em chứ ko phải quản gia-Lâm Duyệt ko câu gấ, chỉ nhẹ nhàng ôm cô từ phía sau

_Pun...-An định nói gì đó

_Brian!-Ngữ khí của cậu đầy sự ra lệnh

_Brian, you are my husband. But have you never think how I feel?(Brian, anh là chồng tôi. Nhưng đã bao giờ anh nghĩ tới cảm nhận của tôi hay ko?)-Cô ngoảnh mặt nhìn cậu-I am also human. I do not have toys which it was decided to a lifetime of conditions(tôi cũng là con người. Tôi vốn ko phải món đồ chơi để người ta quyết định nhân duyên cả một đời)

_Đúng thế! Nhưng tôi nói tôi yêu em, em có tin ko?-Cậu đau khổ

_.....-An ko trả lời

_Nếu em tin....giao trái tim em cho tôi. Tôi nhất định sẽ làm cho em thật hạnh phúc-Cậu khẽ liếm vành tai cô, giọng nói mông lung đầy mê hoặc.

Cô đã nghe ko ít lời tỏ tình của cậu, lần nào cx phô trương xa xỉ. Cô cx thích cậu, cx yêu cậu nhưng cô ghét sự xa hoa phung phí, cô ưa những điều đơn giản mà thanh khiết thuần túy. Những màn pháo hoa rực rỡ, những cánh đồng tràn ngập hoa với hoa.....ai nói rằng tất cả là do cậu làm. Cô chỉ cần cậu nói yêu cô, muốn cô cùng tới đầu bạc răng long, trọn đời suốt kiếp...thế thôi....

_Người đàn ông nào khi đầu chẳng nói thế!-Cô cười chua xót. Tuy nhiên, việc đổi ngôn ngữ nói chính là một dấu hiệu khả quan.

_Nhưng tôi chưa là đàn ông! Cả đời này, tôi sẽ chỉ làm chuyện trở thành đàn ông với một mình Analise Ruana mà thôi!-Cậu cười nham hiểm

_Hậu cung hoàng đế hàng ngàn giai lệ, ai tin-Giọng nói của cô nghe như là đang ghen a!

_Analise, đây là thế kỉ XXI rồi!-Cậu cười khổ

_Thì.....-Cô ngoảnh mặt khinh bỉ

_Nhất định sẽ ko có chuyện đó xảy ra!-cậu khẳng định

_Lời nói của mấy người có mấy lời là thật?-Cô vẫn giữ thái độ khinh bỉ

_Shine, cho tôi một cơ hội?-Cậu hỏi cô. Trong câu nói là tất cả sự chân thành

_Đc, sẽ chỉ một!-Cô thấy rõ sự chân thành trong lời nói, ngoài mặt lạnh lùng nhưng trong người bỗng chảy ra một dòng nước ấm.

Dòng nước mang tên...Hạnh Phúc.....

Cậu kéo cô xuống giường nằm ngủ. Cậu ôm cô thật chặt, như để chắc chắn cô đã thuộc về cậu. Nghe tiếng tim cô đập có chút loạn nhịp, cậu cười tà trên cô

_Yên tâm, cho tới khi chúng ta chính thức thành hôn, tôi sẽ ko động tới em

_Tùy-cô có tỏ ra bình thản. Sao cái tên này...lại có thể vô liêm sỉ tới vậy chứ?!

Màn đêm phủ kín Sunshine Villa nhưng vẫn không thể phủ đen hai trái tim cùng hoà một nhịp đập của Shine và Brian.....

Sẽ thật tốt nếu cứ mãi thế này.....

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Phái Nữ bơ Phái Nam

Em đã cảm nhận đc hạnh phúc khi chúng ta bên nhau.....

Dù biết rằng khoảnh khắc này sẽ chẳng trường tồn mãi mãi.....

Nhưng em vẫn cứ ước nó mãi tồn tại.....

Để em có thể khắc sâu vào tim anh.....

Để anh sẽ thật hạnh phúc mỗi khi nhắc tới em.....

Ánh ban mai bao trùm Biệt thự Hoa Quỳnh, rọi lên cửa sổ căn phòng phía Đông xinh xắn. Nhỏ khế cửa mình tỉnh giấc. Tuy ngủ ở một nơi xa lạ nhưng nhỏ ngủ rất là ngon a. Cx đã lâu rồi ko đc như vậy. Mẹ hấn đối với nhỏ cực kì tốt. Thậm chí còn nói với bé Dương nhường phòng con bé cho nhỏ nx. Quả thực đúng là mẹ chồng số một mà! Ôi yêu mẹ Thư quá cơ. Sau này lấy hấn rồi, nhỏ cóc sợ bị hấn ăn hiếp. Mà lấy hấn là sao chứ?! Nhỏ là cóc ghè, hấn là thiên nga, cóc ghè ko thể ăn thịt thiên nga!

Bước xuống nhà ăn sáng, nhỏ không thể không ngại ngần cả người.

Phòng ăn mới hôm qua còn mang đậm phong cách châu Á quen thuộc thì hôm nay lại khoác lên mình sự quý phái của hoàng gia Anh. Mà không chỉ mỗi phòng ăn, tất cả các căn phòng nhỏ đi qua đều như vậy.

_Quỳnh! Xuống đây đi con!-Mẹ Thư niềm nở đón khách

_Dạ!-Nhỏ gật đầu chạy xuống

_Eo ơi! Mẹ chưa bao giờ thêm mời con xuống ăn niềm nở như thế!-Hấn bất mãn. Ngoài mặt thì không vui nhưng trong lòng thì vui như mở cờ

_Có bao giờ con xuống muộn không?-Mẹ Thư hỏi ngược lại.

Quả thực, cái tên tham ăn này luôn xuống sớm nhất. Mà như thế, cần gì phải gọi!

Hấn á khẩu. Cầm có nói được gì.

_Buổi sáng tốt lành! Hai bác! Duyệt! Dương!-nhỏ cười vui vẻ

_Buổi sáng tốt lành! Chị Quỳnh!-Bé Dương cuối cùng cx trở lại làm một cô bé bình thường, không dùng Ngôn ngữ đặc biệt kia nữa

_Này con nhóc kia! Mi chào Quỳnh mà không chào ta là sao hả?-Hắn gần giọng

_Tôi với anh....có quan hệ gì?-Dương khinh bỉ nhìn anh trai

_Mi....!!!!-Hắn không nói được, quay sang làm nũng mẹ Thư-Mẹ! Mẹ xem nó hỗn láo chưa kia!

_Đàn ông con trai đã có bạn gái rồi mà còn làm nũng mẹ. Còn ra cái thể thống gì nữa!-Mẹ Thư ko những ko đứng về phía hắn mà còn quay sang chỉ trích

_Con nhóc kia! Mi là em gái ta, dám hỗn!!-Hắn quē độc, quay sang mắng bé Dương

_Tôi với anh....chung dòng máu sao?-Bé thừa biết mọi chuyện, lên án tên anh trai khiến hắn ko còn mặt mũi

_Thế mi với bạn gái ta có quan hệ gì?-Hắn quyết không từ bỏ

_Chị Quỳnh với tôi là đồng môn. Chị ấy là sư tỷ của tôi. Hơn nữa, tôi và chị ấy đều có chung dòng máu của ba nuôi và mẹ nuôi-Bé lí sự

_Ba mẹ nhận Quỳnh là con nuôi từ bao giờ vậy?-Hắn nhìn ba Đăng và mẹ Thư mĩa mai

_Ờ thì....-Ba Đăng đúng là chưa có nhận con nuôi nha!

_Ta nhận. Con dám có ý kiến sao?-Mẹ Thư giải vây-Còn anh! Dám không nhận?!

_Có chứ! Nhận, nhận-Ba Đăng vui mừng

Ai cx biết ba Đăng yêu mẹ Thư như thế nào mà. Ba cưng chiều mẹ lên tới tận trời, chỉ hận ko thể thu nhỏ mẹ mà bỏ vào trong túi áo, lúc nào cx đem đi. Nếu ba mà làm mẹ không vừa ý thì tối cứ chuẩn bị chăn gối tìm phòng mà ngủ. Mà như vậy thì đối với ba mà nói...đó là một cực hình!

_Hừ! Mi nói Quỳnh là sư tỷ của mi, bằng chứng đâu?-Hắn đành tự mình nghênh địch

_Tôi với chị ấy.... đều thông thạo Ngôn Ngữ Thời Gian Lạnh Lùng-Bé tự tin khoe

_Ngôn ngữ gì cơ?-hắn hình như nghe nhầm. Cái gì mà Ngôn ngữ thời gian lạnh lùng...?!!

_Có nói thì đầu đất như anh cx ko hiểu đâu! Ba! Mẹ! Chị Quỳnh! Ta ăn thôi!

_Đúng rồi! Ăn thôi!

Bữa ăn sáng quý tộc cứ như vậy mà trôi qua. Hắn ức, ăn chẳng ngon nhưng vẫn phải ngồi đó đợi mọi người ăn xong. Có ai như hắn ko? Mang vạ về thì lại bị mẹ và em gái cướp, còn mình thì bị lấy làm đề tài xia xói. Aizzz...Thật khổ a!

Ăn xong, cánh mày râu phải ở lại nhà cùng người hầu dọn dẹp còn mấy mẹ con nhà kia thì đi vòng quanh phố xá rồi tới câu lạc bộ thể thao chơi. Ba Đăng và hắn ịu xiu một lúc rồi cùng nhau bàn kế hoạch đi theo hai người họ.

Tại Sport Club.

Mấy huấn luyện viên đẹp trai như sao Hàn cứ đụng chạm vào học viên khiến ba con hắn vô cùng tức tối nhưng cố nín nhịn, tránh bút dây động rừng.

Ba mẹ con Thư thì thừa biết nhưng im lặng. Được! Mấy người muốn theo dõi, chúng tôi cho mấy người theo dõi!

Trưa. Tại Icy Coffee.

_Hai con biết rồi chứ?-mẹ Thư nói nhỏ. Ý mẹ Thư là nói về "mấy cái đuôi" a

_Dạ! - nhỏ và bé gật đầu

_Các con nghĩ giờ làm gì?-mẹ Thư trưng cầu dân ý

_Chúng ta nên tắt hết di động để phòng họ theo dõi qua GPRS-bé làm mặt nguy hiểm

_Sau đó tìm cách cắt đuôi bọn họ. Chỉ cần nhờ ai đó khá giống mẹ đi xe của mẹ rồi chúng ta bắt taxi đi là đc-nhỏ đưa ý kiến

_Đồng ý! Vừa hay mẹ có một người bạn đang muốn mượn xe. Cô ấy cx đang ở gần đây thôi. Cô ấy cx rất giống mẹ-mẹ Thư cười gian trá

_ Mẹ nên gọi cô ấy tới nhà vệ sinh. Nếu đc thì tráo luôn quần áo-nhỏ thực sự rất ghét bị theo dõi

_ Cô ấy đi cùng con gái. Màu tóc, dáng dấp bên ngoài cx khá giống Quỳnh, con cx nên đổi đi. Dương ko phải mục tiêu của ai trong hai người bọn họ, cứ đi trước đi-mẹ Thư là con cáo già

_ Mẹ đi trước, đợi lát con đi. Nhờ đi cùng nhau, họ tách ra, một người theo mẹ với con, một người theo Dương, rất dễ phát hiện.-nhỏ cẩn thận. Cái việc cắt đuôi này lúc nào chẳng có trong cuộc sống của nhỏ

_ Cứ thế đi. Chúng ta gặp nhau tại Tropicaland(TTTM)

Mẹ Thư vào nhà vệ sinh trong Ice Coffee. Dương ra ngoài bắt taxi. Nhỏ ngồi lại trong quán.

Mẹ Thư vào nhà WC, gọi lập tức cho cô bạn Bảo Châu, bảo với Châu đem theo con gái Lý Mẫn Vi tới Ice Coffee nhưng phải bí mật. Một lát sau, Quỳnh đi vào. Phan Bảo Châu cùng Lý Mẫn Vi thay đổi y phục cho mẹ Thư và nhỏ, sau đó lấy chiếc BMW trắng của mẹ Thư rời đi.

Quả nhiên, ba Đăng và hân trùng kế, đi theo Bảo Châu và Mẫn Vi. Lúc này, nhỏ và mẹ Thư mới an tâm theo cửa sau tới Tropicaland.

Trước đó, di động 3 người đều đã tắt mà mấy người theo dõi ko hề hay biết.

Ngày hôm đó cứ vậy mà trôi qua. Ba Đăng và hân ko theo dõi mẹ con ba người nữa. Đó là một ngày thật yên bình. Đâu ai biết đó chỉ là yên bình trước cơn cuồng phong bão táp

Nhỏ trở về nhà thì đã hơn 9h. Lúc này, bà đã ngủ, nhỏ chỉ im lặng về phòng, chuẩn bị sách vở để ngày hôm sau đi học. Nhỏ ko biết, bà của nhỏ vừa nhận đc tin dữ, muốn đợi nhỏ về mà nói cho nhỏ nghe.

Tại tầng cao nhất của Lavender Tower. 12h03.

_ Lency, con nhỏ Ruby có động tĩnh gì ko?-Cô gái tóc tím có đôi mắt một bên xanh dương một bên bạc lắc nhẹ ly Vodka hỏi

_ Xin lỗi chủ nhân, hình như à ko tin tưởng tôi nữa nên tôi ko có thông tin-Lency sợ hãi

_ Anh Jun! Anh có ko?-Nhấp li rượu, cô gái quay sang hỏi chàng trai voi mái tóc bạch kim, tiêu sai đứng bên

_ Hoàn toàn tuyệt mật!-Jun nở nụ cười mê hồn

_ Em chắc là anh có mà-Cô gái cười thoả mãn

_ Có 3 tin về 3 người. Nhưng em phai thương cho anh thứ gì đó chứ? Tiểu bảo bối à, anh cần động lực-Jun nhún nhún nhỏ nhỏ

_ Lency, chị ra ngoài đi. ko cho ai vào- Đặt li rượu xuống, cô gái quay sang nhìn Jun

_ DẠ! Chủ nhân!

Lency đi ra ngoài, thầm cảm tạ trời đất. Chị thật ko ngờ, một cô gái mới chỉ 17 tuổi mà đã có khí thế đáng sợ như vậy, không biết lớn lên còn đáng sợ cỡ nào nữa. Cx may là có Jun, không thì tối nay cô đi đòi nhà ma. Trong tổ chức, ai mà ko biết Jun cùng Đại Boss có gian tình. Hơn nữa, Jun làm việc vô cùng hiệu quả, lại đẹp trai bá đạo, ga lăng chu đáo, làm sao mà chủ nhân ko thích. A! Thực ra chỉ chu đáo, ga lăng với chủ nhân thôi, người khác thì như tảng băng di động í. Trên thực tế, chủ nhân cx chỉ hiền hoà với một mình anh ta thôi.

Hôn xong ba cái, cô gái mới dựa vào lòng anh, hỏi khẽ

_ Anh nói đi!

_ Bảo bối, lần này anh lỗ nha!

_ Lần khác đền cho anh. Anh mau nói đi.

_ Về Ruby. Cô à dường như đã biết thân phận của Thanh Quỳnh. Ắ đã tìm cách xâm nhập vào hệ thống tổ chức Ice để tìm thông tin. Đáng tiếc, Boss Ice lại không dễ đối phó

_ Boss Ice là nhân tài. Người đó hơn em rất nhiều.

_ Em biết Boss Ice à?

_ Tất nhiên rồi!

_ Nói anh nghe

_ Giờ chưa phải lúc. Còn 2 tin nữa

_Về Thanh Quỳnh. Hôm nay cô ấy ra mắt ba mẹ chồng. Bà của cô ấy đã nhận nhiệm vụ cuối cùng

_Cuối cùng cx nhận rồi sao?- Xoắn lọn tóc, cô gái hỏi tiếp-còn một tin nữa

_ukm, về Joe. Hắn chính là người thuê nhiệm vụ cuối cùng.

_Em rất tò mò về nhiệm vụ cuối cùng đó nha

Jun đang định nói thì một tiếng bật của vang lên. Lency thấy tình hình như vậy, vội vã xin lỗi

_Chủ nhân, cô gái này.....

_Lione!-cô gái xông vào bàng hoàng nhìn cô gái ngồi trên ghế đang ở trong lòng Jun

_Chị Analise!-cô gái doc chính là Lione, em gái An. Cô bé hơi ngạc nhiên chút xíu rồi nhanh chóng lấy lại bình tĩnh-Chào mừng chị đến với Tổ chức Snow, em đợi chị đã lâu!

Chuyện gì đang xảy ra? Đợi chap sau nha!

Một chút về nhân vật mới

Lione Ruana: trong tai nạn máy bay năm đó tuy ko chết nhưng một bên mắt có van đề. Sau này,Lione được một gia đình giàu có nhận nuôi, mắt cô bé được chữa trị nhưng ko thể khôi phục màu bạc mà đổi thành xanh dương. Hiện nay, tên cô bé là Jennifer Kanade, gọi tắt là Zee. Zee là con gái nuôi của ông trùm mafia nổi tiếng. cô bây giờ cx chính là Đại Boss của tổ chức Snow-tổ chức mafia hạng 5 thế giới.

Jun: tên thật là Daniel Kanade, là con trai ruột của ba nuôi Zee. Là một soái ca lạnh lùng nhưng cực kì thông minh. Trong các việc làm của Zee, nếu ko có anh giúp thì cx chẳng làm nên đc gì. Là người thừa kế của dòng tộc mafia danh tiếng, Jun từ nhỏ đã đc huấn luyện vô cùng ác nghiệt, coi thường tất cả mọi người nhưng lại xiêu lòng trước bé Zee lạnh lùng. Jun hơn Zee một tuổi, hiện đang là Đại Boss của tập đoàn Mafia Âm U đứng đầu thế giới ngầm

Ice: tổ chức sát thủ giết người trừ gian diệt bạo. Phàm kẻ nào dấy vào Ice thì sẽ ko có kết cục tốt đẹp. Đại Boss Ice thần thần bí bí, dù rất nhiều người đã tìm hiểu về kẻ đó nhưng cái duy nhất à họ biết đó là tên vừa Đại Boss Ice-Zuu. Sát thủ nổi danh nhất trong Ice là Rosa.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Nhiệm Vụ Cuối Cùng (P1)

Bước vào căn phòng thơm thoảng hương lavender, bà khẽ đi tới bên giường, ngắm cô cháu gái xinh xắn tựa thiên thần của mình. Rồi bà lại nghĩ đến chị gái của nhỏ. Hai chị em nó, tuy hai mà một, nương tựa cùng nhau. Ấy vậy mà chị ấy lại đi trước một bước. Chính vì thế, bà cx ko muốn đưa cháu gái này của mình đi trên con đường chông gai đầy nguy hiểm ấy. Vậy nên, bà đã nhận nhiệm vụ cuối cùng, sau đó sẽ rút khỏi tổ chức.

_Bà! Bà vào tới sao ko gọi con dậy?-nhỏ vừa mở mắt, nhìn thấy bóng dáng thân thương của bà, nhỏ ko khỏi đau lòng.

Thực ra, bà rất giàu có. Tuy đã gần 80 nhưng bà vẫn vô cùng minh mẫn. Bà vẫn biết, con cháu của bà từ gia đình nhỏ đang chờ bà chết để hưởng số tài sản kếch sù.

_Final misson. Cháu sẽ làm chứ?-Bà dò hỏi

_Ngoài cách đó, không có cách khác ạ?-nhỏ quan sát sắc mặt của bà

_Trừ khi cháu chết-Bà chẳng kiêng dè mà nói ra

_Cháu sẽ làm. Bà nói đi.-nhỏ lấy hết dũng khí

_Giết Brian Kanate, thái tử Kanya Mius

Tôi là đường phân cách giữa hiện tại vui vẻ và quá khứ đau lòng

Năm nhỏ 14 tuổi.

Ngày ấy, nhỏ với chị gái dường như là hai thái cực. Nhỏ biết tuốt, suốt ngày chỉ biết có sách sách sách. Cùng là chị em sinh đôi, cùng chung cha sinh mẹ đẻ nhưng trừ ngoại hình, hai cô bé hoàn toàn khác biệt. Lâm Hoà Thanh Linh trẻ con dễ thương, hoạt bát vui vẻ, ai ai cũng yêu quý. Nhưng nhỏ chẳng ghen tỵ hay đố kị với chị mình, bởi nhỏ biết, chị ko đơn thuần là một con người.

Từ ngày chị gia nhập tổ chức Dark, chị đã không còn là một Thanh Linh đáng yêu của ngày xưa nữa. Chị ở trong tổ chức, không mission nào không hoàn thành xuất sắc khiến người trong tổ chức ko ai ko tán thưởng chị. Nhưng đâu phải. Họ coi chị như một cỗ máy giết người, giao cho chị những nhiệm vụ khó khăn.

Boss Dark là một con người máu lạnh tàn nhẫn, ko chỉ nhận giết những kẻ có tội mà ngay cả kẻ vô tội cx giết, miễn có tiền là đc.

Chị thích hoa hồng nên mỗi lần giết kẻ đáng chết thì đặt một bông hồng đen, còn người vô tội thì đặt lại bông hồng trắng tỏ niềm thương tiếc. Dù vậy, ai cx coi chị là con ác mộng-con ác mộng mang tên Rose.

Rồi một ngày, khi bàn tay chị đã nhuộm đầy máu tanh, chị quyết định sẽ ko giết người nữa mà trở về làm một cô bé bình thường. Chị tới nói chuyện với Boss Dark. Vậy mà ông ta chỉ cười khẩy rồi khinh miệt chị

_Cô tưởng cô muốn rút là rút sao? Cô ko cảm thấy ghê tởm chính mình ư? Cô đã giết người, giết rất nhiều....

Chị ko muốn nghe. KHÔNG MUỐN NGHE!!!!

Vậy mà lão cứ nói. Trong một lúc mất kiểm soát, chị cầm chủy thủ lao tới đâm lão. Hai người kẻ súng người dao, đẳng cấp chênh lệch.

Nhưng chị đã thắng. Lão nằm trong vũng máu, thoi thóp. Một kẻ trên chiến trường không một địch thủ lại có thể chết dưới tay một con nhỏ mới chỉ 14 tuổi sao? Lão không cam tâm! KHÔNG CAM TÂM!!!

Dùng chút sức lực ít ỏi của mình, lão kích hoạt cơ quan báo động. Tường top người chạy vào.

Sau trận chiến với lão, chị đã sức cùng lực kiệt. Và... một phát súng xuyên tim đã kết thúc một cuộc đời thiếu nữ đang tuổi mới lớn.

Chị nằm đó. Cx vẫn là vũng máu tươi nồng nặc hăng hắc nhưng trên môi chị là một nụ cười thanh thản. Chị ra đi trong hạnh phúc.

Tuy nhiên, nỗi đau người đi ko bằng người ở lại. Bà tới nhận xác chị đưa về an táng.

Anh Tùng Dương- thanh mai trúc mã của chị như trở nên điên cuồng, phải vào viện tâm thần tới gần 3 tháng. Rồi khi anh trở ra, anh hoàn toàn quên đi việc người yêu đã chết mà ngộ nhận Thanh Quỳnh là Thanh Linh. Nhỏ cx thích anh, nhưng nhỏ muốn anh thích nhỏ bởi nhỏ là nhỏ, không phải người thay thế!

Từ ngày bị ngộ nhận, nhỏ dường như chết tâm. Nhỏ lao đầu vào học võ, các chiêu thức ám sát... rồi đầu quân cho tổ chức Ice. Bà đã từng là Boss Ice, nên bà mới có thể để nhỏ gia nhập. Đó chính là sai lầm mà cả cuộc đời này bà ân hận nhất.

Nhỏ kí hiệp định bán thân cho tổ chức chỉ mong Ice có thể diệt trừ Dark. Vậy là trong một đêm, nhỏ cùng hơn 2000 sát thủ tinh nhuệ của Ice tới tiêu diệt Dark, xoá sổ tổ chức.

Nhưng cx từ ngày đó, một con ác mộng mới sinh ra-Ác mộng Rosa. Tuy nhiên, Rosa chỉ giết những kẻ có tội, còn ai trong sạch, dù đem tiền tí cx ko nhận, đâm ra mọi người cx đơ ác cảm. Nhưng dù gì thì giết người cx vẫn là giết người, mà kẻ giết người là kẻ xấu. Cái danh ấy, sẽ ko bao giờ tách rời.

(Một chút về ngoại hình các nhân vật Zee, Thanh Linh, Thanh Quỳnh rất giống nhau, viết đâm sợ nhầm nên mình chỉ có thể chọn một và đặc điểm chính thôi. Ví dụ như Zee bắt sắc đồng tử- 1 xanh dương 1 bạc, An mắt màu bạc, Quỳnh mắt màu nâu.)

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Nhiệm Vụ Cuối Cùng (P2)

Có lẽ ngày hôm qua thú vị nên hôm nay nhỏ đã dậy từ rất sớm. Có điều có người có dậy sớm hơn-người cùng sống chung nhà với nhỏ-bà.

_Bà! Sao bà dậy sớm vậy?-Quỳnh ngạc nhiên. Nhỏ có đánh thức bà sao?

_Lại đây, chúng ta nói chuyện!-Thảm Huỳnh Liên-bà của nhỏ nghiêm túc gọi nhỏ tới

_ Dạ- Thấy tình hình không bình thường, nhỏ cx nghiêm túc hơn chút chút

_ Hôm nay cháu sẽ nghỉ học- Không đợi Quỳnh phản ứng, bà tiếp tục nói- Bà đã nhận nhiệm vụ cuối cùng. Hôm nay cháu sẽ tới đó giám sát.

_ Nhiệm vụ của cháu là gì ạ?

_ Ám sát Thái tử của Kanya Mius.

Dù nhỏ rất muốn làm nhiệm vụ cuối cùng nhưng việc giết Lâm Duyệt....nhỏ không làm đc! Tuy có hoá thành Rosa đi chăng nữa nhưng lần này là người nhỏ quen biết...là chồng của Tiên An....là bạn thân của hần....!! Nghĩ tới hần, một dòng nước ấm như len lỏi tới khắp mọi nơi trong cơ thể nhỏ....

_ Cháu ko thể giết người này. Đây là bạn của cháu!

_ Trước tiên cứ thử thăm dò đã. Việc giết người, có thể mượn tay người khác làm. Lát nx, cháu sẽ đột nhập và Royal Villa, hãy tìm hiểu nơi Thái tử đó sống rồi chúng ta sẽ nói tiếp.

_ Nhưng cháu...

_ Hoàn thành nhiệm vụ này, cháu sẽ trở lại là một cô gái bình thường....

.....

Biệt thự Hoàng cung rộng lớn nhưng khu của Thái tử thì chỉ bằng một góc nhỏ trong số đó. Rộng hơn hết là khu nhà của Thái tử Phi, cx chính là Mỹ Tiên An- Analise Ruana. Nhỏ thân thủ nhanh nhẹn lên vào trong phòng của Thái tử, chỉ thấy ở đó là một màu vàng lấp lánh. Vàng này cx chẳng phải vàng thật, chỉ là dát vàng thôi nhưng bên trong thì cx làm bằng những vật liệu không hề rẻ.

Nhỏ tự nhiên cầm khăn lau lau lau những vật trong phòng. Hiện tại, nhỏ đang cải trang thành một người quét dọn phòng mà tới đây dọn dẹp. Công nhận bà Thầm lên kế hoạch chu đáo thật! Chuẩn bị cả đồng phục cho nhỏ nx.

Đang "quét dọn phòng" thì một tiếng cửa bật mở, tiếp theo là giọng một người phụ nữ nghiêm khắc vang lên

_ Người kia kia! Tại sao cô lại dọn ở đây?

Đó là một người phụ nữ mặc vest đen, áo sơ mi trắng, ngoại hình trang nhã, thanh thoát mà đậm đà như thủy mặc nhưng lại nghiêm nghị cùng phong thái quản lý vô cùng đáng sợ. Bà ta tuy tuổi có khi đã gần năm mươi nhưng thân hình lại thon thả, làn da không trắng nhưng cx ko quá sạm màu lại hoàn toàn không có vết nhăn gì. Bà ta khẽ đẩy gọng kính vàng lên, vừa chăm chăm nhìn theo từng cử chỉ, động tác của nhỏ.

_ Thái tử nói tôi dọn ở đây. Hôm nay Người sẽ đưa bạn tới.

Đáng nhẽ sau giờ học hôm nay Lâm Duyệt sẽ mời 3 người bạn họ tới dự lễ kỉ niệm một tháng ngày cưới tạm thời của cậu ta và An. Nhỏ nằm trong số đó, đương nhiên là biết rồi. Và nhỏ nghĩ người phụ nữ kia cx biết!

_ Vậy cô dọn cho sạch sẽ vào!-Người phụ nữ chớp mắt thật chậm như thể hiện sự đồng ý rồi quay người định bước đi. Trước khi đi, người đó con quay sang nói với nhỏ- Lần sau, nhớ phải nói "Thưa tổng quản Mine".

_ Thưa tổng quản Mine, đã rồi!

Người phụ nữ khẽ khựng lại một chút rồi nhanh chóng cất bước.

Nhỏ thở phào nhẹ nhõm vì đại nạn đã qua. Tiếp tục làm công việc thăm dò của mình, trong lòng nhỏ bỗng nổi lên một cỗ bất an.

Sau này, trong khi cùng ngồi đàm đạo về quá khứ cùng chị gái, nhỏ thầm thở dài oán trách tại sao ngày đó không nhận ra âm mưu của vị nữ quản gia đáng sợ kia.

Bạn nhỏ Thanh Quỳnh từ sau khi bị tổng quản Mine nhìn thấy thì lập tức sợ bị chú ý, liền không thể chuồn khỏi đó, vô cùng bức bối.

Cho tới buổi tối, Lâm Duyệt trở về, nhìn thấy căn phòng sạch sẽ hơn thường ngày liền cảm thấy có chút quái dị. Từ khi nào mà phòng cậu lại có vẻ giống một căn phòng như thế này chứ?

Nhân lúc cậu không để ý, nhỏ phi thân qua cửa sổ, trước khi đi tuyệt nhiên không lưu lại bất cứ dấu vết gì. Cầm balo phóng tới nhà vệ sinh nữ, nhỏ vô cùng tự tin về khả năng ẩn nấp siêu hạng của chính mình. Nhỏ không biết, không chỉ một người mà rất nhiều người nhìn thấy bóng dáng nhỏ chạy đi.

Lâm Duyệt thấy không ổn, liền gọi vị tổng quản của mình tới tra hỏi. Đó là một chàng trai tuổi chừng 30, nét mặt cương nghị, khuôn mặt góc cạnh, ngũ quan có vài phần khắc khổ, hoàn toàn không phù hợp với độ tuổi thật sự

_ Sebastian, hôm nay đã ai vào phòng tôi?-Lâm Duyệt bức cung, tỏ ra khí chất một nhà lãnh đạo uy thế tôn nghiêm

_Camera giám sát khu vực bị hỏng, tôi đã điều người tới giám sát nhưng hai người này lại bị người ta đánh thuốc mê-Sebastian nói không thừa lấy một chữ

_Đã đoán được hay chưa kẻ nào?-Ngữ khí băng lãnh hoàn toàn khác hẳn Thượng Lâm Duyệt cao cao tại thượng hàng ngày

_Đã!-Sebastian gật đầu

_Thái tử Phi đã biết chuyện này chưa?

_Đã!

Nói tới Thái tử Phi, Sebastian đáy mắt lóe lên tia sáng, hoàn toàn thần phục. Trong mắt hắn, người mà hắn đáng để phục vụ, ngoài cô ra không có kẻ thứ 2. Hắn phục vụ Thượng Lâm Duyệt vốn cũng chính là phục vụ cô, hơn nữa còn là cô yêu cầu, chính hắn không thể không nghe.

Lâm Duyệt thực sự có chút ghen tị, ghen với cả hai người. Ghen với Sebas bởi hắn là người cô tin nhiệm nhất. Còn hắn ghen tị với cô là bởi trong mắt Sebas, cậu hoàn toàn không bằng một góc nhỏ của cô.

Mà tạm dừng chuyện này đã. Bây giờ không phải lúc nói mấy cái chuyện linh tinh vớ vẩn này!

_Hoàn thành tốt!-Không phải một câu dặn dò mà ngữ khí của Lâm Duyệt hoàn toàn là ra lệnh

_Đã!-Sebas không thích cậu, cũng không muốn nhiều lời

_Hôm nay chỉ có ta cùng Thái tử Phi đàm đạo, hai người kia không tới-Lâm Duyệt tỏ ý thông báo

_Đã-Sebas gật đầu

_Ra ngoài đi. 7h tối chúng ta sẽ dùng bữa_Khẽ phẩy tay, Lâm Duyệt xua đuổi

Sebas không trả lời, vô thanh vô tức lui ra

Dùng bữa tối cùng Mỹ Tiên An, tâm tình Lâm Duyệt trở nên vô cùng tốt. Du Duyệt thấy hôm nay Thanh Quỳnh nghỉ học, liền quyết định sẽ không tới chỗ cậu mà chuyển đi thăm bạn gái. Càng tốt! Cậu càng có cơ hội ngồi cùng mỹ nhân bồi dưỡng tình cảm.

An nhấp li rượu khai vị Sherry ngon ngọt, khuôn mặt băng lãnh dưới ánh nến có vài phần nhu hòa. Hiện tại cô đang cùng cậu ăn một bữa tối lãng mạn trong vườn Thượng Uyển của Royal Villa. An thanh tao quý phái đầy nhã nhặn có đôi mắt bạc đầy xúc cảm; Lâm Duyệt ôn nhu sùng nịch tự mình cất nhỏ miếng bò bít tết cho cô, gương mặt luôn tươi cười nhưng từ cậu lại tỏa ra một khí chất khác lạ.

Đột nhiên, khi bữa ăn trôi qua một nửa, Lâm Duyệt cảm thấy đầu óc hơi choáng, cậu nói là do cậu uống hơi nhiều rượu. An đỡ cậu về phòng, an bài thật tốt cho cậu rồi ra ngoài tìm bác sĩ riêng.

Quỳnh từ ngoài cửa sổ nhảy vào. Nhỏ nhìn người nằm trên giường, lòng cảm thấy mình thật có lỗi. Nhưng dù có lỗi, nhỏ vẫn sẽ làm, bởi khi hoàn thành, nhỏ sẽ tự do!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Nhiệm Vụ Cuối Cùng (P3)

****Chương 25: Nhiệm vụ cuối cùng (part 3)****

Bộ đồ sát thủ bỏ sát người giúp nhỏ không bị vương mắc bất kì nguy hiểm nào trong việc lên vào trong. Đứng bên giường, nhìn ngắm gương mặt hoàn mỹ đang ngủ say cùng với mộng đẹp, nhỏ khẽ thở dài một tiếng.

Nhỏ thực sự rất ích kỉ phải không?

Nhỏ đem hi sinh tính mạng một con người vô tội để đổi lấy tự do cho mình. Đây không phải mục đích mà nhỏ gia nhập Ice!

Nhưng..... là nhỏ tự mình phải ích kỉ...để có thể ở bên cạnh hắn....

Du Duyệt.....hắn sẽ tha thứ cho nhỏ.....Đúng không?

Nhỏ không dám nghĩ tới việc đó. Nhỏ sợ hắn sẽ không tha thứ và cho nhỏ một cơ hội nữa.....Chung quy, là vì hắn!

Cầm con dao bầu giờ lên thật cao, nhỏ nhắm mắt lại. Ánh trắng bạc rọi qua cửa sổ, chiếu thẳng tới ánh bạc của con dao.

Nắm mắt mà đâm thẳng con dao ấy xuống, nhỏ lựa chọn giết Lâm Duyệt sao?

Giết người vô tội để đổi lấy hạnh phúc? Ở đâu ra cái chân lí như vậy?

Nhỏ sẽ làm sao?

Nhỏ không mở mắt. Nhỏ không muốn nhìn thấy việc mình đã làm. Nhìn thấy rồi, thì sẽ sao chứ?

_Lâm Hòa Thanh Quỳnh! Chúc mừng cô hoàn thành nhiệm vụ! Hay tôi nên gọi là Rosa nhỉ?

Mời Bạn Đọc Tiếp Tại Trang : Cap Doi Sieu Quay ~ Cập Đới Siêu Quay - Page 51 - Diễn Đàn Kênh Truyện <http://kenhtruyen.com/forum/44-342-51#ixzz42P5GN78y>

Tiếng vỗ tay nhẹ nhàng vang lên khiến nhỏ phải mở mắt mà đối diện sự thật. Giọng nói này quen quá! Nhỏ thực sự nghĩ đó chính là người mà nhỏ không muốn nhìn thấy nhất lúc này. Nhỏ im lặng nhìn con người đang say ngủ và con dao bạc chỉ cách người đó có vài phân mà thầm cười. Nhỏ ko đủ dũng khí để giết Lâm Duyệt! Nhưng tại sao người đó lại nói nhỏ đã hoàn thành nhiệm vụ?

Quay ra nhìn kẻ phát âm, nhỏ lại cười. Nhưng không phải là nụ cười khổ, mà là nụ cười giấu cợt chính bản thân mình. Tại sao sự thật này lâu nay nhỏ lại không phát hiện ra chứ?

_Zuu.....

Zuu chính là tên của Đại Boss Ice!

_Thanh Quỳnh Rosa, nhiệm vụ của cô tới đây là kết thúc. Ice chính thức loại cô ra khỏi tổ chức, sau này cái tên Lâm Hòa Thanh Quỳnh hoàn toàn không hề dính líu tới Rosa hay Ice. Cô chính thức tự do!-Zuu lạnh lùng nở nụ cười tựa tiểu phi tiểu

_Tiên An! Tôi đã đánh giá thấp cô!-nhỏ giấu cợt-Hóa ra người bạn thân nhất của tôi lại chính là người mà tôi sợ nhất.

Thì ra An chính là Zuu. Tại sao nhỏ không nhận ra điều này sớm hơn? Bởi hai người cùng một con người màu bạc lãnh đạm? Cùng một mái tóc tím yêu dị? Cùng một loại người khó nắm bắt? Cùng sự giả dối mà tựa chân thành!!

Thảo nào ngày đó, khi nhỏ gia nhập lớp 11A, An đã không ngần ngại mà tặng nhỏ một nụ cười..... Thảo nào ngày đó An bịa ra lí do nhỏ giống em gái đã mất của An.... Thảo nào.....nhỏ không dám nghĩ tiếp nữa!

Nhỏ sợ hãi! Nhỏ sợ những tình cảm mà An dành cho nhỏ là giả dối....Sợ những lời nói ân cần hóa lợi dụng.....Mọi thứ nhỏ đều sợ!

_Tôi là Mỹ Tiên An, là Analise Ruana. Tôi là Zuu. Nhưng Zuu và An hay Analise đều không có quan hệ.

An biết chứ! An hiểu những gì nhỏ đang nghĩ. Nhưng An không trách nhỏ. Đó cx là một suy nghĩ rất bình thường. Bởi vì thật sự ban đầu nhỏ đối với An cũng là vì An giống em gái cô mà thôi.

Cô đi tới gần nhỏ, hay chính xác hơn là tới gần Lâm Duyệt. Rút con dao kềm sát ngang tai cậu đặt lên bàn trang điểm ở đầu giường, hôn lên trán người yêu một nụ hôn nồng cháy rồi cô quay sang nhìn nhỏ, giọng nói âm trầm mà kiên định

_Nhiệm vụ cuối cùng thực tế là muốn kiểm tra ma tâm của mỗi người. Nếu vì muốn tự do mà giết người vô tội, khác nào bị tâm ma điều khiển, cũng sẽ chẳng đáng sống trên đời này. Chỉ có những ai biết dừng lại đúng lúc mới đáng được sống tiếp.

Nụ cười! Trước đây vì có gì mà nhỏ không thèm đọc kĩ hồ sơ của các nhân viên Ice đã chết khi làm nhiệm vụ cuối cùng để nhận ra điều đó? Là nhỏ quá tự tin về chính bản thân mình?

_Cô là một người may mắn!

Sao nhỏ lại không hiểu lời nói của người này chứ? Nhỏ may mắn vì nhận được nhiệm vụ cuối cùng là giết người mà nhỏ quen biết, để có thể do dự trong hành vi của mình. Còn nếu là một người khác, nhỏ cx không dám chắc.

_Cô là người thứ hai hoàn thành nhiệm vụ cuối cùng trong lịch sử Ice và là người đầu tiên trong khi tôi quản lí Ice. Người đầu tiên là Thẩm Huỳnh Liên-bà của cô.

Nhỏ có nên tự hào về bản thân mình không?

_Chỉ cần Lâm Duyệt tổn thương bất cứ điều gì, tôi sẽ không tha cho kẻ đã hại cậu ấy.

An bày tỏ nỗi lòng, cũng đồng nghĩa hóa thân từ Zuu thành An thường ngày. Nhỏ vẫn im lặng, không nói điều gì.

_Thanh Quỳnh, chị có điều cần nói với em. Đây là một điều không hay cũng chưa chắc đã xảy ra nhưng em phải nói trước để em chuẩn bị tinh thần. Có muốn nghe không?

Nhỏ gật đầu.

_Triệu Quỳnh Anh hay chính Ruby hiện nay đang là đối tác của tập đoàn mà ba mẹ em đang làm việc. Công ty của Ruby hủy hợp đồng khiến ba mẹ em đột ngột phải trở về nước. Chuyến bay bay vào khu vực đang có bão....đã mất tích.

Hai chân nhỏ mềm nhũn ra khi nghe 3 chữ cuối. Đây là quả báo sao?

Ả(Ruby) không thể nào tự nhiên mà nghĩ ra phương án này, lại còn trùng với thời điểm nhỏ nhận nhiệm vụ cuối cùng để thoát ra khỏi Ice, để không thể giết người. Đây hoàn toàn là một âm mưu có sắp đặt.

_Ai đã thuê nhiệm vụ cuối cùng?

Nhỏ khụy xuống.

_Joe Karington. Kẻ đã bắt cóc chúng ta hồi đầu năm. Hẳn trước đây là cận vệ của Lâm Duyệt.-An bình thản đáp-Đúng là hai kẻ này đã liên hợp với nhau. Hiện họ đang ở trong hầm Ice.

_Tôi bị phát hiện từ bao giờ?

_Khi em trả lời "Thưa tổng quản Mine". Bà ta do Joe gài vào hạ độc Lâm Duyệt từ từ. Có điều, tên bà ta là Minevar, không ai gọi là Mine. Bà ta cũng đã bị bắt.

Hóa ra, là nhỏ ngay từ đầu đã bị phát hiện rồi sao?

Nhỏ thâm nhập Royal Villa, liền bị Minevar phát hiện. Có điều vì hai người chung mục đích nên bà ta bỏ qua cho nhỏ. Còn Minevar vốn là kẻ được Joe phái tới để hạ được vào đồ ăn vị Thái từ kia, tuy nhiên lại bị chính An lừa. Độc vốn đều bị An thu thập.Chung quy, tất cả bọn học, ngay cả nhỏ đều không phải đối thủ của Mỹ Tiên An.

Còn Ruby, có lẽ ả hận nhỏ vì cướp đi hân, nên sinh lòng ghen ghét, muốn triệt đường sống của ba mẹ nhỏ. Không may, trên đường họ tới đàm phán lại với Ruby thì gặp phải bão nên chuyến bay mất tích. Dù không phải chính ả nhưng ả cũng gián tiếp gây nên cơ sự như bây giờ với ba mẹ nhỏ.

Còn An không muốn nhỏ giết người, đã dùng danh nghĩa của tổ chức Ice để bắt bọn họ lại, tùy nhỏ quyết định. Quả thực, kẻ nguy hiểm nhất không phải kẻ xấu, mà kẻ giỏi nhất mới là kẻ nguy hiểm nhất!

Nhỏ biết hiện nay lo lắng hỏi nhiều cũng không tìm được ba mẹ, liền quay sang một vấn đề khác

_Tiên An, từ trước tới giờ là chị thực lòng đối xử tốt với tôi hay chỉ là lợi dụng?

_Thật! Có điều chị đã tìm được Lione, con bé còn sống. Nếu muốn xác minh, chúng ta tìm nó.

_Giúp tôi thêm một việc nữa.

_Em nói đi. Chỉ cần không ảnh hưởng xấu tới Lâm Duyệt

_Là....

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Bi Thương

Nhỏ im lặng đứng cạnh An, nhìn chàng trai Tóc Hung đỏ cùng cô gái với mái tóc xanh ngọc bích rũ rượi ngồi dựa vào tường.

Đâu còn thị vệ Joe Karington vạn người ngưỡng mộ....

Đâu còn Tiểu thư Triệu Quỳnh Anh cao ngạo xinh đẹp, công chúa Ruby tài năng...

Quá khứ vàng son trước kia đối với bây giờ tất cả chỉ là hư vô, càng làm bọn học thêm nhục nhã với hoàn cảnh hiện tại. Nhỏ cười khẩy. Đó là trả giá! Trả giá cho tất cả những gì bọn họ đã gây ra đối với nhỏ....gia đình nhỏ....bạn nhỏ....

Cánh cửa căn phòng ập mở. Cô gái tuổi chừng 25 đẩy một người phụ nữ bước vào. Theo sau cô gái là một cô bé tuổi chừng 17, xinh đẹp, lạnh lẽo, giả băng cùng một chàng trai lạnh đậm tới lạnh lùng. Hai người ấy bước vào, như làm cả căn phòng thêm lạnh giá, làm cho ai nấy không thể không trải qua một trận rùng mình.

Nhỏ thất kinh! Thế nhưng không phải bởi ngoại hình xinh đẹp cũng như hàn khí của cô bé, mà bởi cô bé rất giống cô. Không hẳn! Đôi mắt điểm lệ kia lại bắt sắc đồng tử: một lam lạnh giá một bạc vô thần.

Cô bé ấy chính là Lione Ruana, tên hiện tại là Jennifer Kanade hay gọi tắt là Zee-em gái An.

Và tất nhiên, chàng trai đi cùng cô bé không ai khác-Daniel Kanade hay còn gọi Jun.

Ngoài ra, cô gái 25 tuổi đi cùng chính là trợ lý Lency. Người cô đem vào là một người phụ nữ trung niên, bị trói-bà tổng quản gián điệp Minevar.

_Lency, tôi không bạc đãi chị....Tại sao chị hăm hại tôi?-Triệu Quỳnh Anh khàn khàn giọng, ai oán nhìn Lency

_Tôi từ đâu vốn là gài tới bên cạnh cô làm gián điệp. Còn chưa hiểu sao? Một kẻ thông minh như cô tại sao không thắc mắc thời gian tôi xuất hiện lại trùng với thời gian Lâm Hòa Thanh Quỳnh chuyển tới trường mới? Vốn là đề cô ấy thu thập chứng cứ hồi lộ ban Quản trị Sunshine, mua bán học viên trường bán cho nước ngoài, nhưng không ngờ chính cô lại làm ra cái trò vô nghĩa hại người kia!-Lency tức tối ầm Minevar vào xó tường hung hăng giáng đạo lí cho họ Triệu kia

_Đã là hại người, sao còn gọi vô nghĩa? Nếu tôi biết có ngày hôm nay, tôi sẽ không hủy hợp đồng với cái công ty cùn con kia mà còn sai người giết chết bọn họ!-Triệu Quỳnh Anh không những không hối cải mà còn thỏa mãn cười lớn.

Bọn họ ở đây, chính là cha mẹ nhỏ.

Đoàng!

Tiếng súng không do dự vang lên chặn đứng câu tiếp theo mà ả ta định nói. Cánh tay trái nhuộm sắc hồng, ả đau đớn ôm lấy cánh tay bị thương, trừng mắt nhìn kẻ đã bắn mình.

_Merde!

Một nhóm người học tiếng Pháp từ nhỏ, An, Lency, Joe, Minevar hay Jun sao có thể không hiểu là Zee đang chửi Ruby chứ. Chỉ có ả ta là không hiểu chính mình là đang bị chửi.

_Lency, không cần nhiều lời, cắt dây thanh quản, giữ lại tính mạng-Jun hiểu ý nghĩ trong đầu Zee, lập tức ra lệnh.

Anh thật muốn tìm ả ta hành hạ. Chỉ bởi ả mà Zee của anh bận tới mất tới mũi, không có thời gian cho người bạn trai là anh đây. Đáng giận mà!

Lency bằng phương thức điệu nghệ, lập tức lia dao một đường ở cổ Ruby, chưa tới mức đứt dây thanh quản nhưng là cũng khiến cho ả ta sợ mất mật rồi.

4 cái con người tàn nhẫn kia đương nhiên biết Lency không làm thật nhưng tuyệt không phản đối.

_Người đã đưa tới đủ, giờ em muốn làm gì là tùy em quyết định-An nhẹ giọng nói thào vào tai nhỏ

Nhỏ không đáp, chỉ gạt đầu coi như đã tiếp nhận điều An nói.

Ruby chính là đã hủy hợp đồng với công ty mà ba mẹ nhỏ đang làm, liền khiến họ phải bay về Thịnh Ảnh một chuyến. Giữa đường, máy bay gặp bão, liền mất tích. Tuy không trực tiếp nhưng là cũng gián tiếp hại cha mẹ nhỏ nên đương nhiên, việc này An giao cho nhỏ toàn quyền phụ trách.

_Triệu Quỳnh Anh! Nếu họ xảy ra điều gì bất trắc, tôi sẽ dùng máu của cô tế linh hồn họ.

Nhỏ muốn nói câu ấy thật lớn nhưng đã có quá nhiều việc xảy ra, nhỏ không đủ sức nữa. Thanh âm khàn khàn ấy tuy không lớn nhưng thực sự đối với ả, đó là một bản án tử của Thần chết. ả sợ. Nhưng ả sợ là bởi nếu không có chuyện gì xảy ra, nhỏ sẽ xử lí ả như thế nào. ả đâu biết là cái máy bay kia gặp nạn chứ.

_Chúng ta sẽ xử lí ả ta sau, mọi người xử lí việc của tên này và bà ta trước đi.

Nhỏ tiện chân đá vào kẻ đang giả vờ bất tỉnh nhân sự kia một cái.

Joe Karington-con trai thị trưởng thành phố Liaam ở Natakū. Vốn dĩ là một công tử sống trong nhung lụa nhưng bởi chộc phá tới CEO của tập đoàn

Jurika, mọi việc làm ăn phi pháp, hối lộ quan chức cấp cao của lão cha liền bị phanh phui, không chỉ cách chức mà còn tán gia bại sản. Joe lưu lạc tới Nam Dương, may mắn được Lâm Duyệt nhận làm Thị vệ. Thị vệ của Thái tử, oai biết nhường nào. Vậy mà hắn chẳng những không biết quý trọng còn cài Minevar vào bên cạnh Lâm Duyệt, từng chút một, từng chút một hạ độc. Mọi việc sẽ diễn ra rất thành công nếu Thái tử phi không phải Mỹ Tiên An.

An sau vài lần quan sát, đều đã nhận ra sự khả nghi, liền thay đổi vị trí Quân gia-chính là Sebastian. Joe sau này, gửi cho Boss Ice một nhiệm vụ-giết Lâm Duyệt. Cùng thời gian đó, nhỏ lại muốn nhận Nhiệm vụ cuối cùng. An đánh cược mạng sống người mình yêu với sự nhân từ của nhỏ. Và quả thực, An chiến thắng.

_Gửi hắn và bà ta tới Kanya Mius, cho chính King và Queen xử lí.

An không tin là tới đó mà hai kẻ này còn sống sót. Phải biết rằng, King và Queen cực yêu Lâm Duyệt.

_Đem cả ả ta đi. Nói đồng lõa.-Nhỏ nhẹ giọng nói

_Em chắc chứ?-An không ngạc nhiên lắm, hỏi lại-Không muốn tự tay mình giết bọn họ?

_Sẽ không giết người. Tôi là Quỳnh.

Nhỏ muốn nói, nhỏ không còn là Rosa nữa, bây giờ nhỏ là Quỳnh. Mà Quỳnh, sẽ không giết người.

_Được. Đem cả ả đi. Lency, phiền chị.-An đồng ý.

Sau khi Lency cùng vài người đem cái bọn kia đi, An đóng cửa lại. Trong phòng chỉ còn nhỏ, An, Zee và Jun.

_Anh không ra ngoài?-Zee nhìn chàng trai bên cạnh, nhú mày nhăn nhó

_Sao anh lại phải ra ngoài?-Jun vô tội trả lời

_Không sao-An cùng nhỏ là không có phản đối anh ở lại nha.

_Thanh Quỳnh, đây là Lione-An chính thức giới thiệu.

_Hiện tại, tôi là Zee.-Con bé không muốn phải đối mặt với thân phận trước kia, khéo léo phủ nhận. Sau đó, con bé còn giới thiệu thêm-Tôi là Boss Snow.

_Ừ. Tôi là Thanh Quỳnh-nhỏ thật sự muốn ngạc nhiên nhưng cũng chẳng còn sức nữa.

_Đề tôi đưa chị về nhà. Jun, anh đi lấy xe đi-Zee nhẹ nhàng

Jun nghe mỹ nhân ngọt ngào với mình, đương nhiên đồng ý, thậm chí còn làm việc rất nhanh.

An đỡ nhỏ ra xe. Jun theo địa chỉ, chở nhỏ về nhà.

Đêm đen, lòng người cũng tăm tối.

Một tháng rồi! Chiếc máy bay mang mang những con người nhỏ vô vàn thương yêu đã biệt tích một tháng rồi! Nhỏ thực muốn suy sụp lắm, nhưng nhỏ không thể. Bà nội đang phải điều trị trong viện từ lúc truyền thông đưa tin về máy bay mất tích vào nửa tháng trước. Nhỏ phải chăm sóc cho bà, vì tình thương bà đã dành cho nhỏ, vì những gì bà đã hy sinh cho gia đình....

Cần cạp lòng cháo phăm phăm qua những dãy hành lang dài của bệnh viện, nhỏ đi tới phòng Chăm sóc đặc biệt.

Hôm nay sao lạ quá! Mọi ngày căn phòng ấy vốn chẳng ai bén mảng tới, sao hôm nay cửa lại mở?

Một cổ bắt an dâng lên, nhỏ nhanh chân chạy tới căn phòng.....

Choang!

Cặp lồng cháo rơi xuống đất, cháo văng tứ tung.....

Nhỏ như không tin những gì mình đang thấy....

Nhỏ khụy xuống, hai hàng nước mắt nóng hổi lăn dài trên khóe mi....

Bảng điện tâm đồ của bà đã là một đường thẳng.....cứ chạy dài...chạy mãi....

Nhưng con người thì lại không thể sống mãi....

Một khi nhịp tim là một đường thẳng....sự sống con người sẽ chấm dứt!

_ Bà ơi!

Nhỏ lao tới bên cạnh giường, hai tay run rẩy vén lên tấm khăn màu trắng phủ trên giường. Các bác sĩ cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng đứng bên, chờ đợi phản ứng của cô gái nọ.

_ Ha ha, thật nực cười! Đây quả thực là báo ứng, là báo ứng nha! Hà hà...

Nhỏ cười như điên như dại.

Nhỏ hoàn toàn đã không còn là nhỏ!

Nhỏ ngây ngốc nhìn gương mặt già nua im lìm không chút huyết sắc mà cười tự giễu. Đây ắt hẳn là hậu quả nhỏ phải gánh chịu. Tại sao? Vì nhỏ giết người! Dù những người đó đáng chết nhưng dù sao đó cx là một mạng người!

_ Cô bé. Trước khi đi, bà cháu dặn ta nhắn nhủ cháu rằng: Bà vẫn luôn ở trên trời dõi theo cháu, chỉ là bà không thể chăm sóc cháu nữa mà thôi-Vị bác sĩ trẻ nhìn nhỏ đang cười chính bản thân mình mà cx cảm thấy đau lòng-Người đã đi không thể níu giữ, chỉ bằng buông tay đừng chấp niệm để người đi xa không vướng bận nhân gian.

_ Bác sĩ Đình, cháu muốn biết tại sao bà lại đột nhiên...-nói tới đây, nhỏ nghẹn lời, đành để bác sĩ trẻ kia tự hiểu

_ Là sau khi nghe vài y tá nói về chuyến bay vừa rồi ti vi đưa tin bị mất tích-Đình Thiên nói thẳng ra, không chút do dự

_ Chuyến bay ấy làm sao?-nhỏ đột nhiên kích động. Bà của nhỏ sau khi nghe tin ấy thì đột tử, chẳng nhẽ....

_ Đã tìm thấy toàn bộ thi thể hành khách. Không một ai sống sót!

Phang!

Như một quả tạ ngàn cân rơi xuống đầu nhỏ. Bà đi rồi! Cả ba mẹ nữa sao?! Trên đời này, nhỏ còn ai thân thích đây?

_ Bác sĩ, bà cháu trước khi chết còn có tâm nguyện gì không?-Nén đau thương, kìm lại những giọt nước mắt sắp trào ra nơi khóe mi, nhỏ cất giọng khản đặc

_ Bà muốn về với biển cả....-Ánh mắt bác sĩ Đình mông lung vô định. Có lẽ sau này anh cũng sẽ làm vậy chăng?

_ Cảm ơn bác sĩ. Phiền bác sĩ giúp cháu chuyển bà tới nhà hỏa thiêu.

Nhỏ không muốn nhìn thấy bà tiêu tụy như vậy. Nếu tâm nguyện của bà là về với biển cả, nhỏ sẽ nhanh chóng hoàn thành nó cho bà, để bà được yên nghỉ nơi cửu tuyền.

_ Không có người nhà sao?-Bác sĩ Đình kinh ngạc. Cô bé này là định một mình đưa người đi sao?

_ Không có!-nhỏ lập tức đáp. Lũ vô sĩ ấy căn bản không phải là người nhà của bà, người nhà của nhỏ.

_ Được rồi, ta giúp cháu. Cháu tên gì?-Đình Thiên đột nhiên sinh ra cảm giác nếu không giúp đỡ cô bé thì sẽ hối hận

_ Cháu tên gọi Thanh Quỳnh....

Rồi nhỏ xoay người bước đi. Ánh ban mai hắt lên người con gái cô đơn, đổ bóng xuống mặt sàn. Cái bóng ấy sao mà cô tịch, lẻ loi, lạc lõng tới như vậy.....?

Trong một buổi sáng, mắt đi người bà thân thương nhất, mắt đi người cha người mẹ kính trọng nhất. Thử hỏi trên đời này có người con người cháu nào mà không đau lòng? Kẻ không đau lòng, chính là không phải người!

Dù có mạnh mẽ tới đâu, trải qua cú sốc tâm lý ấy, có mấy ai có thể trong khoảng thời gian ngắn mà vô tư cười? Thậm chí....cú sốc này còn chưa hoàn toàn chấm dứt!

Đôi lời tác giả:

Cảm ơn các bạn vẫn luôn theo dõi truyện. Ryu thực lòng xin lỗi vì một thời gian dài không đăng chap mới. Trên thực tế Ryu muốn giải thích một chút.

Tháng vừa rồi Ryu liên tiếp kiểm tra mấy môn học thuộc (mà Ryu lại kém nhất mấy môn này) cộng với cả việc ôn thi đội tuyển học sinh giỏi lớp 9 (Ryu thi hẳn 3 môn) nên thực sự vô cùng bận rộn.

Có điều từ bây giờ tới cuối tháng Ryu rảnh hơn rất nhiều. Do đó, Ryu sẽ cố gắng đăng hết 2 chương tiếp theo.

Chương 27: Chết là một giải thoát.

Chương 28: 5 năm sau

Để bù lại một chút xiu cho các bạn, Ryu sẽ nói chút về những chương sau một cách thật "khơi gợi"

Quỳnh trong tình cảnh mất người thân, cướp hết tài sản, trở nên mất hết lí trí bị đưa vào viện tâm thần trị liệu. Sau đó, lại phát hiện mình mắc bệnh hiểm nghèo, không muốn sống, liền tự sát. Nói tới hân. Trong lúc nhỏ bị thương cùng cực như vậy, hân cx bị ám sát, hôn mê 1 tuần. Khi sức khỏe có chút hồi phục, liền tới thăm nhỏ, nhưng là khoongn ngờ, cảnh tượng hân nhìn thấy lại là cảnh nhỏ ngã xuống.....

Vô cùng chân thành cảm ơn đã theo dõi Cặp đôi siêu quậy gần 1 năm qua. Đây là bộ truyện đầu tiên Ryu đăng lên mạng mà không ngờ lại có nhiều người đọc như vậy, Ryu rất vui. Hi vọng xong bộ truyện này, các bạn có thể theo dõi những bộ tiếp theo của Ryu. Bộ sau Ryu sẽ viết về chuyện đời sau của bộ truyện này. Bạn nào còn hứng thú thì tiếp tục theo dõi nhé!

Yêu các độc giả của Ryu nhiều lắm! Cmt cho mình nha!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Chết Là Một Sự Giải Thoát (P1)

Chương 27: Chết là một giải thoát

Có lẽ....

Sự sống trên đời này đối với tôi là quá xa xỉ....

Sự yên bình đối với tôi quá thực viễn vông....

.....nhưng tôi không ngại chết đi...

Để bù đắp những tội lỗi mà tôi gây ra.

....Dù biết rằng không đủ....

Nhưng cũng là sẽ được một phần...

Để bà cùng ba mẹ an nghỉ nơi chín suối.....

(Thư gửi ba mẹ và bà trước khi tạm biệt)

Ôm tro cốt của bà trở về căn biệt thự đầy ắp những kỉ niệm của hai bà cháu, nhỏ tạm biệt bác sĩ Đình rồi nhanh chóng lên phòng. Từ lúc nhận được tin dữ cho tới bây giờ nhỏ không hề nhỏ một giọt nước mắt nào nhưng khi cánh cửa căn phòng của nhỏ đóng lại, nhỏ khụy xuống, hai hàng nước mắt lăn dài trên má.

Bà cùng nhỏ đã trải qua biết bao những ngày tháng buồn đau, biết bao những ngày gian khổ khi Thanh Linh mất, biết bao những niềm vui khi nhỏ thực hiện được ước mơ.....

nhỏ biết một ngày bà sẽ rời trần thế, rời xa nhỏ...nhưng đó là khi nhỏ đã là một con Phụng hoàng kiều ngạo đầy quyền uy. Nhỏ đã hứa với lòng mình là sẽ cho bà một cuộc sống không vương bận, một cuộc sống an nhàn hưởng lạc....nhưng nhìn xem, nhỏ đã làm gì?!

Nếu nhỏ không cùng hân nảy sinh cảm xúc; nhỏ sẽ không đối đầu cùng Ruby (Triệu Quỳnh Anh); sẽ không khiến ba mẹ phải vội từ nước ngoài trở về; sẽ không khiến bà phải sốc quá mà chết!

Tất cả những việc này đều do nhỏ!

Vốn dĩ biết hai người là hai đường thẳng song song, vì có gì mà đột ngột rẽ ngang để rồi nên cơ sự ngày hôm nay?

Hai người vốn một là Đại thiếu gia giàu sang phú quý, một kẻ là sát thủ giết người không gớm tay, vì có gì mà có thể ở chung một chỗ để rồi nên cơ sự ngày hôm nay?

Hai người gia cấp chênh lệch, địa vị cao thấp rồi còn sự phản đối cùng những trở ngại trên đường đời, vì có gì mà quy tụ lại để rồi nên cơ sự ngày hôm nay?

.....

Hỏi nhỏ có hối hận không?

Đương nhiên là có!

Nhưng!

Nhỏ hối hận vì một chốc không tự chủ lại đem hết tình cảm nói ra cho hấn.

Nhỏ hối hận vì đã gây nhiều nghiệp chứng để không thể cùng hấn xứng đôi.

Nhỏ hối hận vì đã quá coi thường kẻ địch.

Nhỏ hối hận vì không thể bảo vệ người thân.

Nhỏ thấy bản thân mình quá vô dụng!

Nhưng nhỏ không hối hận vì đã thích hấn, đã yêu hấn.

Cùng chung một chỗ với hấn, đó là thời gian hạnh phúc nhất mà nhỏ có từ sau ngày Thanh Linh ra đi.

Cùng gia đình hấn ăn một bữa cơm, nhỏ nhận ra thật lâu rồi mình chưa có cảm giác của một gia đình.

Cùng hấn, mọi thứ trên đời dường như đều khoác lên một màu hồng hạnh phúc!

Khóc một trận, xả hết đi những đau hận, nhỏ ôm lấy tro cốt của bà đặt lên bàn rồi vào phòng tắm, gột rửa mọi ô uế. Xong xuôi đâu đấy, nhỏ nâng niu hũ tro, đem xuống gara. Nhỏ sẽ đi thực hiện di nguyện của bà!

Lái chiếc mô tô thẳng tới biển ở ngoại ô thành phố, nhỏ lao như vũ bão trên đường, để gió táp thẳng vào gương mặt xinh đẹp mà tiêu tụy.

Hương thơm của biển cả xộc vào cánh mũi, nhỏ dừng xe trước con đê cao ngất, đứng ở đó mà ngắm nhìn phía xa xa.

Mặt trời lặn xuống biển, hoàng hôn nhập nhoạng, đem theo thê lương cõi trần gian. Ôm thật chặt hũ tro, nhỏ men theo triền đê đi xuống bãi cát. Rồi từ bãi cát và đi ra tới biển.

Nhỏ muốn tự sát?

Không! Cuộc đời này vẫn còn có hấn để nhỏ lưu luyến, để nhỏ có thể có lí do thêm một thời gian nữa tồn tại

_Bà ơi! Yên nghỉ đi bà nhé. Hãy luôn dõi theo cháu nhưng đừng bận tâm gì về cháu. Cháu sẽ cho bà thấy, cháu trưởng thành như thế nào.

Nhỏ nắm chặt tay, quyết tâm.

_Chỉ cần kí vào đây là cháu sẽ hoàn thành mọi thủ tục.

Nhỏ ngồi cùng bác sĩ Đinh trong Viện xác nhận thân nhân. Đây là nơi nhận lại di hài người đã khuất trong vụ máy bay gặp bão vừa rồi. Nhỏ tới đây là để nhận lại thi thể của ba mẹ.....

_Thanh Quỳnh, đề ta giúp cháu mai táng.-Bác sĩ Đinh nhìn cô gái nhỏ đang kìm nén cảm xúc mà đau lòng

_Cảm ơn bác sĩ-nhỏ gượng cười

_Cháu thực sự muốn hỏa thiêu học sao?-Bác sĩ Đinh nghi ngại. Dù sao thì rõ ràng cô bé có người thân, tại sao không hỏi ý kiến họ?

_Vâng. Phiền bác sĩ, cháu có việc gấp phải đi.-Nhỏ xách túi đứng lên, khuôn mặt không chút biểu cảm

_Ta sẽ lo liệu ổn thỏa chuyện này-Đinh Thiên biết cô có việc khó nói, biết ý không hỏi nữa.

Văn phòng luật sư Hạ.

_ Cô là Lâm Hòa Thanh Quỳnh, cháu gái của bà Thẩm Huỳnh Liên?-Một cô gái trẻ với mái tóc nâu ám khói, khuôn mặt nghiêm túc vô cùng hỏi.

_ Là tôi-nhỏ không chút biểu cảm trả lời, lòng thầm cười lạnh

_ Còn đây chắc là ông Lâm Hòa Quyết và bà Lâm Hòa Vân?-Cô gái trẻ tiếp tục quay sang hai người trung niên đối diện với nhỏ xác nhận thân phận

_ Đúng vậy-Hai người bọn họ không do dự gật đầu

Trong căn phòng 50 mét vuông, chính giữa là bộ ghế sofa nhập khẩu là 4 người gồm 2 cô gái trẻ và hai người trung niên. Cô gái với mái tóc màu nâu ám khói ngồi chính diện, khẽ đẩy lên gong kính vàng đất giá, bắt đầu lật giở tài liệu mà mình đã chuẩn bị sẵn.

_ Đây là di chúc tài sản thừa kế do bà Thẩm Huỳnh Liên để lại. Trước khi bắt đầu, tôi muốn ba người kí giấy xác nhận thân phận và giao cho tôi bản photo giấy khai sinh và chứng minh thư.

Ai cx biết văn phòng luật sư Hạ vốn nổi tiếng về độ tin cậy cao. Quả nhiên là như vậy!

Sau khi hoàn thành xong các thủ tục nhận dạng, xác nhận linh tinh, cô gái trẻ Hạ Từ Di mới nhàn nhá mở tập tài liệu. Lâm Hòa Quyết cùng Lâm Hòa Vân nhìn từng của chỉ ấy mà sốt ruột. Còn nhỏ thì chỉ bình thản uống trà, thái độ dường như muốn nói "tôi không vội, cứ từ từ"

_ Tài sản của bà Thẩm Huỳnh Liên gồm có: ba căn biệt thự tại thành phố Lâm An, một căn biệt thự tại Thịnh Anh; 7% cổ phần trong Tập đoàn Đình Phong; Một vườn nho ở Kanya Mius;.....

Nghe Hạ Từ Di liệt kê mà hai người kia vô cùng choáng, nhỏ cx phải giật mình. Vốn biết bà hơn 50 năm làm sát thủ, tài sản chắc chắn phải là một con số không nhỏ nhưng thật không ngờ nó lại nhiều như vậy.

Đình Phong Group là một tập đoàn gia đình, có quy mô vô cùng rộng lớn, trải dọc khắp Bát đảo, ấy vậy mà tại đó bà có hẳn 7% cổ phần, là một đại cổ đông đi?! Ghê sợ! Thế lực của bà quá lớn mạnh, nhỏ cx thật không ngờ mình cùng bà sống nhiều năm như vậy mà không biết gì. Đáng sợ!

_ Di chúc của bà được viết như sau: Con trai thứ của tôi là Lâm Hòa Quyết sẽ nhận được biệt thự Siliver tại số 3 phố An Mã-trung tâm thành phố Lâm An và 3 triệu phượng. Con gái của tôi là Lâm Hòa Vân sẽ nhận được biệt thự Jade tại số 25 phố Kinh Viên-ngoại thành phía Đông thành phố Lâm An và 4 triệu phượng. Còn cháu gái của tôi là Lâm Hòa Thanh Quỳnh sẽ nhận được toàn bộ số cổ phần, biệt thự, vật chất khác của bà Thẩm Huỳnh Liên và 10 triệu phượng. Số tiền 3 triệu phượng còn lại toàn bộ được chia đều gửi cho các Quỹ khuyến học và các Mái ấm tình thương trong thành phố, việc này tôi ủy quyền cho cô Hạ Từ Di của văn phòng luật sư Hạ lo liệu.

(phượng: đơn vị tiền tệ của Nam Dương, cx như đồng của Việt Nam. 1PG=1000VND)

Hạ từ Di đọc từng chút từng chút một mà khiến cho hai kẻ kia tái mặt.

Lâm Hòa Vân bức xúc. Bà ta là con gái duy nhất, vậy mà chỉ được có từng đấy trong khi cái đứa cháu gái kia lại được nhiều tới như vậy. Xét về nhiều mặt, bà ta rõ ràng phải được hưởng nhiều hơn!

Lâm Hòa Quyết thì lại thấy không công bằng. Trường tử là anh trai Lâm Hòa Thành đã chết, việc ma tang sau này sẽ một tay ông đảm nhiệm, vậy mà phần của công còn không bằng đứa con gái chứ chẳng cần phải so với đứa cháu gái. Nên biết, cái biệt thự ở Thịnh Anh mà khi sống bà ở ông cx có đóng góp!

nghĩ vậy, cả hai đều quay sang nhỏ trừng mắt. Đối lại bọn học, nhỏ vẫn không mấy may quan tâm. Nhỏ vẫn lạnh nhạt, vẫn vô tình, hoàn toàn không để lộ bất cứ chút cảm xúc nào ra ngoài.

_ Ba người còn muốn hỏi gì nữa không?-Hạ Từ Di giữ đúng khí khái của một luật sư, hoàn toàn không bận tâm tới thái độ của bọn họ sau khi cô đọc xong-Nếu không có ý kiến, chúng ta kí giấy chuyển nhượng tài sản.

_ Khoan đã-Lâm Hòa Vân không cam tâm, hướng cháu gái thổ lộ-Quỳnh cháu yêu, hôm nay cô còn có việc phải làm, để hôm khác chúng ta kí luôn một thể nhé?

_ Đúng đúng, hôm nay thím cháu hơi mệt, chủ định chiều nay đưa thím bệnh viện. Để hôm khác, hôm khác được không?-Lâm Hòa quyết thấy như vậy, liền phụ họa theo. Lão cx là muốn kéo dài thời gian a!

_ Được!-Nhỏ há lại không hiểu tâm tư bọn họ. Nhưng nhỏ cx không muốn dây dưa nhiều phiền phức-Sáng thứ 7 phiên Luật sư Hạ tới Rose Villa. Chúng tôi kí ở đó.

Vì bây giờ nhỏ đang có nhiều tài sản nhân nên lời nói của nhỏ chính là lệnh. Kẻ có tiền chính là kẻ có thể! Sáng thứ 7-cũng là sáng ngày mai!

_ Tôi sẽ tới-Hạ Từ Di gật đầu đáp ứng.

_ Vậy tôi về trước-nhỏ chuẩn bị đồ, đứng lên. Hai người kia cx vậy.

_Thứ lỗi không tiền-Hạ Từ Di nhún nhả uống trà, nhìn không ra hi nộ ái ố.

Cánh cửa đóng lại. Trên gương mặt xinh đẹp của Hạ đại luật sư hiện lên một nụ cười.

_Lâm Hòa Thanh Quỳnh....quả thật có khí chất. Để xem trong đêm nay cô sẽ xoay xở thế nào.

Trực giác của một luật sư luôn đúng. Đêm đó, nhỏ thực sự xảy ra chuyện!

Rose villa trong một đêm không trăng không sao sáng bùng lên trong trời đất chìm một màu u tối. Nhỏ vui thân trong biển lửa, bỏ mạng thực sự nơi ngôi nhà thân thương nuôi dưỡng mình 10 năm trời. Là thật thế sao?

Công viên gần đó....hai người dáng hình bặm trợn, xăm trổ đầy mình cùng đứng đối diện với một người đàn ông trung niên. Bọn họ xun xoe, nịnh hót, khác hẳn với cái vẻ ngoài quý dừ của mình.

Còn người đàn ông kia, bộ dạng chuẩn mực của những vị boss, vị lãnh đạo cao sang lại hoàn toàn chẳng có những phẩm chất một người lãnh đạo nên có. Lão mới chân chính là một quý dừ!

_Đại ca, bọn em đã đốt cháy biệt thự, con nhỏ đó cũng đã trốn ra ngoài được rồi.-Tên có mái tóc màu hung cùng một vết sẹo dài từ mí mắt trái tới vành tai, thân hình hộ pháp nhưng bộ dạng chân chó rõ ràng.

_Đúng vậy. Hiện tại nó đang bất tỉnh đặt trong nhà nhỏ phía Nam ngoại ô. Ở đó đã có 5 thằng canh chừng.-Tên có mái tóc nửa vàng nửa đen, cánh tay trái có một hình xăm mãnh hổ uy dũng nhưng bộ dạng cũng không khác tên kia là mấy.

_Tốt lắm! Những thằng liên quan tới vụ này xử hết rồi chứ? Có kẻ nào phát giác ra việc này không?-Người đàn ông trung niên e dè hỏi

_Đại ca yên tâm. Bọn em làm vô cùng sạch sẽ.-Mặt Sẹo kính cẩn trả lời.

_Tao thấy vẫn còn-Người đàn ông cười một cách quý dừ

_Bọn em làm hoàn toàn sạch sẽ-Hình Xăm Mãnh Hổ khẳng định-nếu còn, Đại ca cứ chỉ điểm, bọn em sẽ xử lí tận gốc

_Không cần!-ông ta vẫn giữ nguyên nụ cười ấy, dáng mình nhanh lẹ lướt qua Hình Xăm Mãnh Hổ.

Chỉ biết, vài giây sau đó, gã kia đột ngột ngã xuống, mà người đàn ông kia trên tay cầm một con dao bạc dính đầy máu tanh...

Mặt Sẹo kinh hãi nhìn đàn em đang gục trong vũng máu. Lão già kia chẳng lẽ định giết bọn họ nhằm diệt khẩu?

_Mày.....mày.....-Mặt Sẹo lắp bắp tròn mắt với người đàn ông kia-Màyk ...khô...không.....được.....t...tới....đây.....T...t...ta...tao... se...sẽ...

_Chẳng phải chính chúng mày là kẻ phóng hỏa đốt căn biệt thự, tính hạ sát cháu gái tao sao? Chúng mày phải trả giá! Tao chỉ là đang giúp cháu gái trả thù mà thôi!-Lão cười man rợ.

Trong bóng đêm, người đàn ông ấy hiện lên như một ác quỷ phi nhân tính. Một kẻ thuê người đốt nhà cháu gái, rồi lại giết chính những kẻ đó nhằm bung bít bí mật. Tất cả....vốn chỉ để hưởng thụ số tiền thừa kế mà người mẹ già để lại cho cháu gái!

_Mày dám tới đây, tao hét lên cho mọi người biết!-Mặt Sẹo không biết lấy từ đâu ra dũng khí, hét lên uy hiếp lão. Gã không biết, vì những lời nói này, hắn đã dạo một vòng tới Quý Môn Quan.

_Uy hiếp sao?-không chút dao động, người đàn ông máu lạnh vẫn duy trì nụ cười ác quỷ.

Pằng!!!! Phụt!!!!

Còn chưa nhìn rõ ý cười của lão, gã cũng đã ngã xuống.

Một bóng người phụ nữ trung niên mặc cánh phục, cầm khẩu súng nấp từ trong bóng tối đi ra.

_Không ngờ kẻ phóng hỏa lại là anh? Giết cháu gái mình sao?-Người phụ nữ cũng cười quý dừ như thế, hướng người đàn ông hỏi.

_Cảnh sát trưởng không phải là vừa giết kẻ đó rồi hay sao?-Lão nhìn người phụ nữ cười khinh bỉ.

_Chia 50-50. Việc này tôi sẽ giữ kín!-Ả ra giá.

_Lâm Hòa Vân! Cô đừng có mà được đảng chân lên đảng đầu!-Lão gặng tím mặt.

_Tôi mặc kệ. Lâm Hòa Quyết! Anh nghĩ mọi người sẽ tin tưởng một cảnh sát trưởng công chính liêm minh hay một chủ tịch công ty đang bị nghi án trốn

thuế?-Lâm Hòa Vân nhẹ giọng mĩa mai

_Được! Nếu ngày mai thành công kí giấy chuyển nhượng, chúng ta chia đôi!-Lâm Hòa Quyết gần từng tiếng, cắn răng nhẫn nại, lòng thầm tính toán ý đồ khác.

Nhìn ra sự không cam tâm trong mắt anh trai, Lâm Hòa Vân chỉ cười thật lớn, bộ dạng thỏa mãn thực sự rất muốn phần nộ.

Nhưng ả là ai? Ả là Cảnh sát trưởng chỉ công vô tư, công bằng liêm khiết trong mắt mọi người. Một người phụ nữ đã khó làm trong giới cảnh sát, nay còn là một người phụ nữ tài hoa thì ai dám không tin. Huống chi, phía sau ả còn là Cục trưởng cục cảnh sát thành phố-chồng ả!

Còn lão? Một chủ tịch công ty đang trên bờ vực phá sản do nghi án trốn thuế? Đạo gần đây, không biết kẻ nào tung ra tin đồn ấy khiến công ty lão bị điều tra.....

Thử hỏi: Hai kẻ đối lập như vậy mọi người sẽ tin ai?

_Tôi tới thăm cháu gái tôi đây, anh giấu nó ở đâu rồi?-lâm Hòa Vân cười xảo trá.

_Ngôi nhà nhỏ phía Nam ngoại ô-Lão nghiêng răng ken két, gần từng chữ từng chữ

_Giấu kĩ thế!

Cười sáng khoái một trận, ả cầm chiếc còng tay xoay xoay rồi lấy bộ đàm ra, thông báo cho những người khác.

_Bắt được kẻ phóng hỏa ở Hậu viện công viên Kaarr. Tính chạy trốn, đã bị bắn chết!-Không chút lưu tình, Lâm Hòa Vân hướng anh trai tỏ ý đuổi

_ "Chúng tôi lập tức tới"-Phía bên kia bộ đàm, một giọng nghiêm túc đáp lời

Biệt thự Sunshine. 12h35 phút.

Cô gái nhỏ ngồi trên xích đu ngắm bầu trời một màu đen kịt. Hôm nay không trăng cũng chẳng sao, làm sáng lên khu nhà kính chỉ là vài con đom đóm nhỏ. Chúng cô đơn quá! Như nhỏ vậy!

_Quỳnh!-giọng nói mềm mại miễn cưỡng vang lên phía sau nhỏ.

Từ khi nào nhỏ mất cảnh giác tới vậy? Người này cứ vô thanh vô tức xuất hiện, nếu muốn giết nhỏ, e rằng đó là chuyện quá tầm thường! Một sát thủ mà để mắc lỗi này, mãi mãi không bao giờ có thể sống lâu!

_Jennifer tiểu thư, cô tìm tôi à?-Nhỏ cung kính xoay người cúi đầu

_Quỳnh, chị tôi mới là người có ơn với cô-Jennifer nhàn nhạt nói, vẫn có chút gì đó miễn cưỡng.

Ý của câu nói là: Cô không cần cung kính với tôi. nếu có cần cung kính, người đó phải là chị tôi chứ không phải tôi.

Nhỏ đương nhiên hiểu điều đó, nên chỉ chậm rãi gật đầu. Có điều, nhỏ vừa nhận ra một điều khá thú vị.

_Tôi gọi cô là Zee được không?-nhỏ dịu dàng hỏi

_Ừm...-Zee gật

_Tôi nói cái này đừng giận nhé! Zee nên bảo toàn hình ảnh Băng sơn nữ nhân thì hơn. Zee dịu dàng....có chút đáng sợ-Nhỏ cười đùa

_Người tốt thật không dễ làm-Trở lại cái giọng lạnh băng của mình, Zee đùa

_Thật không dễ.....-nhỏ gật đầu

_Sao rồi?-Zee đột nhiên nghiêm túc hẳn

_Cậu ruột phóng hỏa đốt nhà, thuê người bắt nốt ở vùng ngoại ô. Di ruột thông đồng giết nhân chứng. Lâm Hòa Thanh Quỳnh.....trên mặt pháp lí đã hoàn toàn chết-Nói tới thân phận hiện nay, nhỏ cũng không biết mình là ai nữa.

_Muốn sống khác không?-Một giọng nói lạnh lạnh vang lên.

Từ phía những con đom đóm nhỏ đi ra là một cô gái với mái tóc tím xinh đẹp cùng đôi mắt màu tro vô thần sáng bừng lên trong những chùm sáng li ti. Cô xinh đẹp, băng lãnh, nhưng quý phái sang trọng, khác với sự băng giá bất khả xâm phạm của Zee hay sự lạnh lẽo tàn khốc của Rosa. Đôi môi phớt hồng ánh lên chút gì đó tà mị...như dự báo về một trò đùa đáng sợ sắp tới.

_Chị An?-Zee cùng nhỏ kính ngạc nhìn cô rồi nghĩ lại lời cô nói

_Thân phận mới sao?

_Một Ruana!-An gật đầu. Đôi môi cô cong lên hình trăng khuyết, thoát tục tựa thần tiên.

Chính vì lời nói ngày hôm nay mà sau này, một trận sóng gió liên miên đã nổi lên.

Trước cổng Rose Villa là một chàng trai trẻ nhưng vô cùng anh tuấn. Cậu có nước da trắng của người châu Âu, lại thêm đôi mắt màu ngọc bích khiến cho vẻ đẹp lạ nhưng rạng ngời, tươi mới. Căn biệt thự sau vụ hỏa hoạn nhanh chóng được tu sửa, nhìn không ra nơi này tối hôm qua vừa xảy ra một trận cháy kinh thiên động địa.

Chàng trai tối ấn chuông cửa, thăm cảm thấy bị ai cho số phận chủ nhà chân chính.

_Xin hỏi đây chính là Biệt thự Hoa Hồng phải không?-Cậu cố gắng khiến giọng nói bớt lạnh lùng nhưng thực sự cũng chẳng giảm đi được bao nhiêu

_Cậu là.....???-Giọng nói một thiếu nữ truyền tới, nghi ngờ.

_Tôi là người do Văn phòng luật sư Hạ điều tới. Boss của chúng tôi có việc bận, tôi là người thay thế.-Chàng trai đáp lời, nhìn không ra chút cảm xúc gì.

_....Mời vào-Cô gái có chút chần chờ rồi mời cậu vào.

Cậu xoa xoa lại mái tóc màu bạch kim của mình, thăm chùi rửa mấy kẻ trong nhà một trăm lẻ 1 lần

Phòng khách xa hoa rộng mở, cậu bước vào và cố tình ra vẻ kính ngạc. Tuy nhiên, trong đầu cậu lại vô cùng khinh bỉ lũ người kia! Đáng chết! Nếu không phải bọn học thì việc gì cậu phải trở thành nô lệ cho bà chị (vợ) lạnh lùng ác độc kia!

_Tôi là Lâm Hòa Vân Anh, là con gái bà Lâm Hòa Vân. Còn đây là con trai ông Lâm Hòa Quyết-Lâm Hòa Tuấn. Chúng tôi được ủy quyền kí kết hợp đồng ngày hôm nay.-Vân Anh dịu dàng nói, ánh mắt tràn đầy tình cảm hướng chàng trai tóc bạch kim giới thiệu. Cô ả chỉ vào kẻ có mái tóc socola highlight béo bự ngồi trên bộ sofa đắt tiền-Không biết tên anh là....?

_Joseph Rai*.-Cậu tiện miệng bịa ra một cái tên

(*: đọc là Ra-i chứ không phải Rai đâu nhé!)

_Mời anh ngồi.

Nhanh chóng ngồi xuống rồi nhanh chóng lôi ra bản thảo hợp đồng rồi nhanh chóng kí. Công việc hoàn thành chỉ trong vùn vụt 7 phút đồng hồ. Chính vì vậy mà Lâm Hòa Vân Anh cùng Lâm Hòa Tuấn vô cùng nghi ngờ.

_Hết rồi sao?-gã hỏi cậu.

_Tôi chỉ tới nhận chữ kí, những việc khác không phải chuyện của tôi-Chàng trai lạnh lùng với lấy những tờ giấy trên bàn, cật vào cặp táp rồi bỏ đi.

"Cầu từ*! Các người cứ đợi đấy!"

(*: thực ra anh í chữ kinh khủng hơn nhưng là mình cx không muốn thô tục quá nên chuyển sang từ Hán-Việt. Còn từ gốc thì các bạn tự dịch nhé!)

Lavander Tower tầng cao nhất là một trong những cơ sở của Tổ chức sát thủ Snow, đứng đầu là Boss vĩ đại với tên thật là Lione Ruana, thân phận hiện tại là Jennifer Kanade hay gọi thân mật là Zee.

Trong căn phòng mang độc hai sắc đỏ-đen quý dị, một cô gái đáng vẻ tuyệt mỹ, ngũ quan thanh tú, môi đỏ kiêu kì cảm ly Kir sóng sánh, đôi con ngươi dị sắc hồng-bạc ma mị lướt qua một lượt căn phòng, cuối cùng dừng lại nơi anh chàng với mái tóc bạch kim óng ánh

_Anh làm việc hay ghê-cô gái mỉa mai

_Anh....thực sự không phải lỗi của anh mà! Zee ơi, đừng làm mặt lạnh với anh đi.....!!!-Chàng trai giọng nỉ non nghe mà đáng thương

Chẳng ai có thể ngờ đây là hai vị Boss tối cao của một trong những tổ chức đứng đầu thế giới.

Cô gái tuy có khi chất nhưng thoát nhìn chỉ mới 17, 18 tuổi -a cái tuổi đáng nhẽ còn trong sự quản thúc của cha mẹ, sao có thể ngồi đây mà làm một Boss vĩ đại? Hơn nữa lại còn là một Boss của tổ chức sát thủ? Hơn nữa còn giữ một vị trí rất cao? Hơn nữa.....nói chung thực sự là vô cùng khó tin!

Chàng trai mang màu tóc bạch kim, dù mới gần 20 nhưng vẻ ngoài chững chạc cũng có thể khiến người ta tin tưởng. Nhưng đằng này anh còn làm nũng với mỹ nhân kia, thái độ trẻ con không chịu nổi. Đã vậy khuôn mặt còn chấm chấm vài giọt thuốc nhỏ mắt rất dễ dàng nhận ra. Aizzz.....đây là Leader kế vị tiếp theo của tổ chức sát thủ Ám U đứng đầu thế giới nha!

_Nội trong vòng 1h mà không thu dọn hậu quả, chúng ta tuyệt giao-Zee nói rất nhẹ nhàng nhưng nội dung nói ra đối với Jun thì quả thực vô cùng khủng bố.

_Được rồi, anh lập tức làm!

Jun khổ sở chấp nhận điều kiện.

Chuyện thực ra cũng chỉ là khi anh tới Rose Villa, cái cô à Lâm Hòa cứ nhìn anh chăm chăm không rời. Chẳng biết tên thuộc hạ nào báo lại chuyện đó với Zee, khiến anh thê thảm tới như vậy! Anh vì đã thề cả đời sẽ chung thủy cùng Zee, muốn cô cùng mình đi hết con đường đời chông gai đã hứa sẽ không phản bội bất cứ yêu cầu gì của cô. Khi đó cô cảnh báo một khi cô ghen lên thì "gặp thần giết thần, gặp quỷ giết quỷ" nhưng anh cứ nghĩ cô chỉ nói mạnh miệng vậy....Ai biết lời cô nói quá là thật đi! Lúc đó anh 14, cô 13...đến nay là 4 năm....cx không dưới 40 người mù mắt đâu. Một loạt mỹ nhân! Mỗi lần như vậy.....cô đều cùng anh mặt lạnh tới 2 tuần.....

_Thanh Quỳnh sẽ sớm chết thôi. Cậu sẽ không phải khổ sở vậy nữa đâu!

Cô gái xinh đẹp khác xuất hiện. Là Mỹ Tiên An! Chị dù ít tuổi hơn anh nhưng sau này sẽ gọi anh là em rể....cho nên còn lâu cô mới gọi anh!

_Chị vợ ~~~ cứu người nga ~~~~

_Zee, mọi việc bên này đã xong-An không nhìn anh mà trực tiếp đi tới bên em gái nhỏ

_Nency! Bắt đầu!

Nói nhỏ vào một cái mic, Zee nhàn nhạt cười. Lâm Hòa Thanh Quỳnh.....sắp chết trong bệnh viện!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chết Là Một Sự Giải Thoát (P2)

Du Duyệt vừa từ nước ngoài trở về, còn chưa kịp hiểu gì tình hình của Quỳnh thì lập tức bị cha mẹ ném vào Viện tâm thần. Thực ra không phải hấn gặp vấn đề gì về tâm thần mà chỉ là bởi ở đây việc kiểm tra não vô cùng tốt.

Nhớ lại thời gian trước đó, khi hấn đang muốn tới thăm nhỏ thì đột ngột bị bắt cóc. Hừ! Khốn thật! Đang lúc cấp bách thì lại xảy ra chuyện!

Thực ra, đối với những người thừa kế một trong các nhà của Tam Thập Tộc thì việc bị bắt cóc là chuyện thường thấy, cũng chẳng có gì mới lạ. Dù Đỗ Tử gia chỉ là một trong Nhị Thập Hộ Vệ (20 gia tộc trợ giúp) nhưng quyền lợi thực khiến người bình thường ngất lên ngất xuống. Lần này Đỗ Long gia muốn tranh đoạt Đỗ Tử gia vị trí, liền sai người ám sát thừa kế đời 29 Đỗ Tử gia-Đỗ Lập Du Duyệt. Tuy là ám sát bất thành nhưng bất quá cũng khiến hấn phải nằm viện tới nửangày! Hơn nữa đó là do nước ngoài điều trị, về nước lại phải nhập Viện tâm thần Thánh Rozen kiểm tra tổng quát. Thực sự là đáng chết mà!

_____ Viện tâm thần Thánh Rozen _____

Chụp đủ các kiểu, kiểm tra một loạt đủ thứ, cuối cùng Viện trưởng Lâm đại nhân cũng đưa ra quyết định: Cho hấn ở lại viện điều trị chấn động não. Ách....chỉ là hấn bị tên bắt cóc đẩy đập đầu vào tường, chảy ra chỉ mất chừng 10cc máu(!!!), đầu cũng không bị lõm chút nào, tại sao phải nhập viện điều trị?!

_Ông ngoại, con thực sự rất tốt, không phải nhập viện.-hấn lên tiếng kháng nghị

Viện trưởng Lâm là cha của mẹ hấn. Lâm gia của Tam Thập Tộc truyền đời là học y cứu người, địa vị xã hội chỉ đứng sau Đình gia. Trong 3T cũng thế!

_Chưa có kết quả chính xác, vẫn là nên nhập viện-Viện trưởng Lâm ngữ khí ôn định, không rắn đẽ nhưng vô cùng uy nghiêm. Gia trưởng đời thứ 27 Lâm Quỳnh gia-Lâm Viễn Quân.

Lão há lại để cho bảo bối tôn tử chịu thiệt thòi, phải đau đớn. Còn có...người kia nói giữ hấn lại trong Viện, dù chỉ là nhờ vả nhưng thực đáng sợ. Dù thực ra người kia cũng sắp bị loại trừ khỏi gia phả...thôi thì giúp đỡ vậy! Đáng tiếc! Tuyệt đỉnh thiên tài như vậy lại bị bỏ qua!

_ Ôngggggg.....-kháng nghị vô dụng, hấn chuyển sang nài nỉ

_ Vô ích thôi! Gọi Chủ nhiệm tập sự Thiệu đưa con về phòng đi!-Lâm lão nhân hất tay rồi đứng dậy

Hấn đáng thương đi theo Chủ Nhiệm tập sự kia tới phòng đã được chỉ định sẵn. Chủ nhiệm tập sự đó tên gọi Thiệu Thi Đình, một người phụ nữ chừng 30 tuổi, hình như đang trong kì thai nghén. Người đó nhìn hấn, ánh mắt có chút bất lực.

Bất lực sao? Người này....là ý gì?

Hấn là người có thể nhìn ánh mắt đoán ra suy nghĩ, đâu khó để nhận ra điều gì đó trong mắt người kia. Nhưng là tại sao.....??? Không lẽ hấn có mị lực hấp dẫn cả phụ nữ đã có chồng? Không phải chứ!!!!

_Aizzz....người trẻ tuổi thời nay sao lại vào Viện tâm thần hết thế này?-Thiệu Thi Đình đánh tan giấc mộng điên rồ của hấn bằng một câu than thở

_ Có ý gì?-hấn nghi hoặc, lòng thầm cảm thấy may mắn vì mình đã suy nghĩ quá nhiều.

_ Hôm qua Viện cũng có một cô bé mới 17 tuổi đã nhập viện trong tình trạng suy sụp tinh thần.-Thiệu Thi Đình trả lời khiến trí tò mò của hấn nổi dậy.

Thi Đình cũng biết đây là cháu trai Viện trưởng, lại còn là 1 trong các gia chủ tương lai 3T, cô cũng không ngu gì mà cùng bọn họ đắc tội. Do đó, cô nêu ra vài vấn đề, nhưng cũng là biết giữ an toàn danh tính bệnh nhân.

_ Cô bé hình như chuẩn đoán nhiễm HIV giai đoạn đầu của AIDS. Là lây truyền từ mẹ sang con. Vốn là có thể sống thêm vài năm nữa nhưng gia đình gần đây xảy ra chuyện nên quá trình phát bệnh diễn ra nhanh chóng. Cô bé bỗng dưng ngày kia đột ngột có dấu hiệu người điên, được người ta đưa tới đây.

_ à...-hấn ậm ờ. biết rồi thì sao chứ, hấn cũng chẳng phải thánh mà giúp cô ta.

Đi tiếp chừng vài phút, hai người cũng chẳng ai nói gì mà căn phòng cần đến thì cũng đã hiện ra trước mắt. Thiệu nhân kia phân phó hộ lý, y ta để ý đến hấn rồi cũng đi làm công việc của mình. Hấn đi vào phòng, cũng không tính sẽ ở đây lâu nên chẳng mang đồ gì, do đó cũng chẳng phải sắp xếp cái gì.

Ra ban công hóng gió, hấn ngó quanh nơi "Địa ngục" mà mình sẽ sống trong mấy ngày tới. Đảo qua ban công bên cạnh, hấn bắt gặp một cô gái với mái tóc màu tím xinh đẹp, mặc trang phục bệnh nhân, khuôn mặt trắng bệch bơ phờ rồi rạc thấy mà thương. Hấn trừng mắt nhìn lớn. Không thể tin nổi! Unbelievable!

Cô gái nhỏ thấy có ánh mắt nhìn mình, liền quay sang nhìn hấn. Thấy hấn, nhỏ cười thật rạng rỡ. Gương mặt tiêu tụy như sáng lên một ánh sáng vô cùng chói chang

_ Du Duyệt. Cậu về rồi!

Đứng hình trong vòng 0,01 giây xong, hấn lập tức lao ra khỏi ban công, lao ra khỏi phòng bệnh của mình mà chạy sang phòng kế bên. Trong khoảnh khắc ấy, trong đầu óc hấn chỉ tồn tại duy nhất hình ảnh của nhỏ. Tình cảm che mờ đi lí trí. Khi đó, chỉ cần hấn chịu bình tĩnh, vận dụng đầu óc mà suy nghĩ, hấn cả đời này sẽ cùng Lâm Hoà Thanh Quỳnh kết tóc se duyên, an hưởng một cuộc đời thanh tịnh. Nhưng đáng tiếc thay....!!

Căn phòng 04 đặc biệt bật mở. Chàng trai mái tóc hạt dẻ kinh ngạc nhìn cô gái đang nở một nụ cười chói lọi ở kia, giờ phút ấy, hấn biết hấn không còn thích nhỏ nữa, là yêu rồi. Vốn nghĩ đây sẽ chỉ là những tình cảm đầu đời thoáng chốc nhưng hấn thật sự vô cùng bất ngờ khi mà hấn không có nhỏ ở bên, hấn như thế mà lại tuyệt vọng, suy sụp tinh thần. Nửa tháng với hấn biết bao chuyện xảy ra, không có nhỏ ở bên cùng "tranh luận", hấn thấy như thiếu đi nguồn sống. Từ một lúc nào đó, trái tim hấn đã không còn do hấn điều khiển nữa rồi. Nó đã thuộc về cô gái với mái tóc tím yêu mị đáng kia!

_ Duyệt...nhớ tớ không?

Vẫn là nụ cười xán lạn nhưng sao hấn thấy nó thực..... trống rỗng! Cả đôi mắt kia nữa! Dù trước kia nhỏ che giấu rất giỏi nhưng hấn luôn có thể thấy được cái giả tạo trong đó. Thế mà đôi mắt này.....chẳng có chút gì cả. Từ cảm xúc cho tới suy nghĩ!

_ Cậu....sao lại ở đây?

Hấn nghi hoặc hỏi. Nhỏ ở Viện tâm thần....lại còn mặc đồ bệnh nhân....Không lẽ nào.....!!!!

Hấn chậm rãi bước tới chỗ nhỏ nhưng lại gần hấn mới biết....giữa hai người là một tấm thủy tinh ngăn trở. Là ý gì?

_ Duyệt....nghe tớ. Tớ không xứng với cậu. Cha mẹ tớ chết cả rồi, cả bà tớ nữa. họ hàng chiếm đoạt gia sản, tớ chẳng còn gì....là một kẻ trắng tay....mồ côi cha mẹ.....bị hất hủi...-nhỏ dịu dàng cười. Hấn vẫn không tài nào đoán ra tâm tư nhỏ

_ Cậu thấy tớ có quan trọng mấy thứ đó không? Cậu hai bàn tay trắng, cho dù không làm việc, chỉ đi chơi, tớ cũng dư sức nuôi cậu. Quỳnh, lấy tớ! Tớ yêu cậu!

Cổ bắt an dảng lên thật lớn. Hấn đột nhiên có cảm giác nếu mình không nói ra những lời này, nhất định sẽ không có cơ hội nói lần thứ hai với nhỏ. Hấn bỗng thấy....sợ?!

Một kẻ như hấn....mà cũng biết sợ sao? Gia trưởng mà cũng biết sợ sao? Quả thực là làm trò cười cho thiên hạ! nhưng lúc này, hấn thực sự rất sợ! Hấn sợ mất nhỏ, mất đi người con gái ước định sẽ cùng mình đi hết đường đời sau này.

_Tớ bị AIDS, sẽ không sống được bao lâu nữa. Tớ không muốn cậu nhìn thấy bộ dạng xấu xí của tớ. Hứa với tớ, sau này tớ là người đẹp nhất trong mắt cậu-nhỏ vẫn âm ờ như vậy, nhìn không ra hi vọng ái ố.

_Tớ hứa. Lại đẩy với tớ.-Hấn thực sự muốn đập vỡ cánh cửa này rồi!

_Ồ lại sống tốt, tớ chờ cậu. Du Duyệt...tạm biệt!

Nhỏ ngã về phía sau.....ngay trước mặt hấn! Vậy mà hấn lại bất lực không làm được gì!

Thủy tinh siêu bền không thể phá vỡ, hấn chỉ có thể đi xuống dưới xem đã xảy ra chuyện gì.

....

Dưới đó, ban công phòng 04, một thi thể cô gái xinh đẹp nằm trong vũng máu, trên môi cô là một nụ cười xán lạn. Hấn nhìn cô, bất chợt cười thật lớn! Ông trời dường như cũng xót xa thay cho cô, mưa thật lớn, gột rửa mọi tanh nồng bẩn thỉu của thế gian trên người cô.

Lâm Hoà Thanh Quỳnh.....chúng ta âm dương cách biệt....

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Năm Năm Sau

Năm năm sau...

Royal Villa hôm nay vô cùng tung bừng náo nhiệt. Thái tử Brian Kanate(Lâm Duyệt a!) của bọn họ hôm nay sẽ kế vị, trở thành Quốc Vương của Kanya Mius. Lại còn tiểu Thái tử William Kanate của bọn họ chính thức nhận chức vị sắc phong, trở thành Thái tử nha! Quả thực là rất vui mừng!

Ba năm trước, Thái tử phi.....không! Nữ hoàng đã sinh hạ một cặp long phụng phấn điều ngọc trác, kinh diễm toàn trường. Thái tử William là em trai, chị gái là Alisia Ruana-là tiểu chủ của gia tộc Ruana.

Kể từ khi mà hai tiểu chủ này ra đời, Nữ hoàng đã bớt lạnh đi một phần. Dù rằng trước đây Nữ hoàng đối kẻ dưới không tệ nhưng nhìn gương mặt băng lãnh ngàn năm kia sao bọn học có thể không sợ chứ! Hai tiểu chủ ra đời, khuôn mặt kia cuối cùng cũng hoá từ băng thành.....tuyệt!

Mà thực ra đó cũng chỉ là một phần, một phần khác là em gái Nữ hoàng mất tích nhiều năm đột nhiên tìm thấy nữa.

Nhưng mà tóm lại, cuộc sống của đám hạ nhân bọn họ cuối cùng cũng được cải thiện. Bọn họ thờ phào nhẹ nhõm. Có điều.....nói trước bước không qua a!

_Thái tử Will, ngày hôm nay mà ngài không học hết cuốn sách này, liền không được ăn cơm!-Nam nhân vật phụ mặt mày lãnh đạm nghiêm khắc giáo huấn một tiểu chính thái....đáng sợ quá đi!

_Tổng quản Sebastian, Thái tử mới chỉ ba tuổi, đọc hết cuốn Hiến pháp Kanya Mius trong một ngày đã quá là thiên tài rồi...đừng nói là học hết. Huống chi còn lễ sắc phong nữa....-Nữ giáo viên e ngại nhìn Sebas

_Thái tử là do ta phụ trách. Các người lo môn của mình đi!-Sebastian không hề nóng giận, thậm chí còn chẳng thèm liếc nhìn bọn học mà nhìn chăm chăm bé Will này giờ.-Làm được không?

_Chỉ cần được gặp chị, ta học-Bé Will khảng khái tỏ ra quyết tâm nhìn Tổng quản anh minh thần võ.

_Nếu học xong trước giờ cơm tối, ngày mai ta cho ngài ở cùng Công chúa Ali hấn một ngày-Sebastian "hào phóng"

Gương mặt Will nở rộ một đoá hoa.

Bé yêu chị gái nhất, không gặp được chị, cả người bé vô cùng bức bối khó chịu. Cái quản gia ác độc kia biết điều đó, liền lấy ra uy hiếp bé. bé mà không học cho tốt, nhất định "lão" sẽ không cho bé gặp chị. Ô ô, bé thật đáng thương!

Lễ sắc phong vào lúc 11h, 12 h sẽ xong. Bây giờ là 7h, từ đây tới đó 4 tiếng, bé khẳng định có thể đọc xong nửa quyển. Chiều bắt đầu học từ 1h, 7h là giờ cơm tối, tức là có thêm 6 tiếng. Quá dư sức! Chị Ali, em sắp được gặp chị rồi!

Nghĩ là làm, bé cầm cuốn sách hơn 2000 trang bắt đầu lật với tốc độ 30s/lần lật. Người ngoài nhìn vào, căn bản nếu nói là bé đã đọc xong đã là kỉ lục, đừng nói tới học thuộc! Đầu ai biết, bé được thừa hưởng khả năng đọc một lần là nhớ siêu việt của mẹ và tốc độ đọc thần tốc của ba. Quả thật là nghịch thiên mà!

10h30.

_Thái tử William, phiên ngài gác lại việc đọc sách. Chúng thần cần chuẩn bị cho lễ sắc phong-một đám người ăn mặc hoa hòe hoa sói vô cùng ngứa mắt tới cản trở việc bé học hành.

Bé không muốn ngừng. Bé mới đọc được gần nửa quyển. Nhưng nếu không chuẩn bị thì ba sẽ không vui, bé không muốn. Chính vì thế, bé đành lấy cái kẹp sách kẹp vào, gấp lại rồi đi theo bọn họ. Nhìn mặt mà ngứa cả mắt!

12h.

Lễ sắc phong kết thúc, bé ngồi vào bàn ăn cơm. Ăn xong liền đi uống một tách cà phê. Trẻ nhỏ không được uống cà phê, nhưng là bé không muốn ngủ trưa nên lén lấy tới Ngự thiện phòng trộm một chút về pha. Bé cũng là không nghĩ tới hậu quả nha!

5h chiều.

_Tổng quản, ta xong rồi-Bé nhìn "lão ác độc" cười tự tin

_Ngài đi đi-Sebastian không cần kiểm tra, lập tức cho qua

_Người không kiểm tra sao?-Bé nghi ngờ

_Có cần thiết không?- Sebastian nhìn bé, ánh mắt lộ ra ý cười.

_Grừ! Người được lắm, dám lừa bòn Thái tử-Bé nhe răng uất hận. Đáng tiếc vì mới là trẻ con, sức uy hiếp gần như bằng không.

_Ngài không muốn gặp Công chúa Alee sao?-Sebastian khẽ nhếch môi.

_Đội đấy!-Bé nhanh chóng leo xuống ghế. Chân ngắn nhanh thoăn thoắt hướng thẳng tới Tiên Anh điện.

Tiên Anh điện vốn ban đầu gọi là Tinh Anh điện nhưng sau này tiểu công chúa ra đời, ngày từ khi bi bỏ những tiếng đầu tiên nhỏ đã tỏ ra cực kì thông minh nên nhỏ được chuyển tới nơi này, điện Tinh Anh cũng vì thế mà đổi tên theo tên tiếng Nam Dương của nhỏ-Mỹ Tiên Anh. Tiểu công chúa Alisia cực kì giống mẹ, cũng băng lãnh lạnh lùng nhưng là cực thương thân nhân của mình.

Em trai song sinh William tuy có chút (!!!) thông minh hơn người nhưng trong vấn đề thực tiễn thì vô cùng tệ hại. Do đó, người làm chị như nhỏ đều phải hằng ngày tích lũy kiến thức về dạy cho em trai.

Ba ba Brian trong mắt chỉ có mẹ, chẳng muốn tiếp quản việc quốc gia đại sự, nhỏ liền ở bên làm "Nhập chính cận thần", sau "tám bình phong"(ấn dụ) âm thầm giải quyết.

Mẹ Analise bận rộn mọi việc, nhỏ chẳng thể nào giúp mẹ được nhiều, chỉ có thể cai quản hai chị hầu tước quai Nina, Nino(nhí nha nhí nhố). Sau này lớn lên, nhỏ mới có thể giúp mẹ.

.....

Một đứa trẻ 3 tuổi được giáo dục nhiều năm chỉ để trở thành kẻ đứng đầu trong xã hội thì sẽ có một tuổi thơ tốt đẹp sao? Vốn là không nhưng ai bảo Alisia lại là con gái của Mỹ Tiên An Analise Ruana chứ!

Alisia có một người dì xinh xắn, là em gái của mẹ-Lione. Dì không có nét lạnh lùng như mẹ nhưng cũng chẳng phải là ả ả áp gì cho cam. Dì không đẹp nhưng ngũ quan cân xứng, mắt phượng mày ngài, sống mũi hơi cao, môi anh đào nhuộm đỏ, làn da trắng hồng....tính ra cũng có thể xem là một mỹ nhân.

Dì hay ở Kanya hơn là ở Nam Dương. Dì thay mẹ quản lý mọi việc trong gia tộc, chinh đốn bạo loạn. Dì cũng rất thông minh. Có điều, dì không ngoan độc như mẹ nên mỗi lần tới thăm nhỏ đều thêm một vết tích trên làn da xinh đẹp. Nhưng mà mỗi lần như vậy, nhất định kẻ gây hại cho dì nhất định sẽ trả giá vô cùng khủng khiếp. Nhỏ biết dì không làm, mẹ cũng không làm. Đó là do một tổ chức xã hội đen. Nhưng nhỏ còn bé quá, những việc này tốt nhất là không nên hỏi.

Hôm nay nhỏ với thân phận công chúa chính thức ra mắt quần chúng. Dì đương nhiên sẽ không bỏ qua việc này. Ngay từ 5h sáng, nhỏ đã thấy dì chạy tới tìm nhỏ. Tình cảm hai dì cháu phi thường tốt, dì nhất định sẽ cấp nhỏ một cái kính hi. Nhỏ tin là như vậy.

Lúc này đây, nhỏ đang cùng dì ngồi trong nhà kính thưởng thức trà. Trà Mẫn Nhi là loại trà vô cùng đặc biệt, là bí truyền của dòng tộc Ruana. Trà cũng như tên, xinh đẹp vô cùng. Trà có màu vàng như lá cây chiều thu, lại tinh khiết như hoa sưa mùa cuối xuân. Nếu thả thêm một chút cỏ Linh Linh vào thì lại dậy hương tràn đầy sức sống như xuân tới. Mà có đôi khi ai đó vô tình thả vào viên đá nhỏ, trà Mẫn Nhi lại đặc biệt tán ra hơi lạnh-băng giá như tiết

trời mùa đông

Hiện tại là mùa xuân, thưởng trà cùng với bánh ngọt, quả thực không chê vào đâu được!

_Chị Anh Anh!-đôi chân ngắn cũn vừa biết chị gái ở nhà kính, lại còn đang thưởng trà, lập tức chạy tới.

_Tiểu Duy Duy uống trà sao?-Lione nhìn vẻ mặt thờ hồng hộc của Will châm chọc-Hay là tới ăn bánh?

Bé oán hận nhìn di. Cái người di này đối xử trai gái vô cùng phân biệt-nữ trọng nam khinh, bé vô cùng bất mãn.

Bé mới chỉ có ba tuổi mà bị bà di này chọc khóc không biết bao nhiêu lần. Ấy thế mà mỗi lần khóc trở về, ba ba lại còn mắng cho một trận. Cái gì mà nam nhi đại trượng phu không được nhỏ lệ cái khi gì đó.....bé vẫn chỉ là hài tử a! Chính vì vậy, trong thâm tâm đứa nhỏ ba tuổi này mới cảm thấy bà di của mình đích xác là mụ phù thủy trong truyện cổ tích!

Nhắc tới cái tên Tiểu Duy Duy, bé lại còn khó chịu hơn. Ba ba nói tên tiếng Nam Dương của bé là Thượng Lâm Duy. Cái tên khí phách như vậy mà dưới miệng di là biến thành Tiểu Duy Duy...nghe cứ như tên gọi của một tiểu bạch kiểm vậy! Đáng hận a!

_Di Tuyết, con tới không phải để ăn uống!-bé yếu ớt phản bác.

Tên tiếng Nam Dương của di là Mỹ Tiên Tuyết. Di thích mọi người gọi di bằng tiếng Nam Dương hơn là tiếng Kanya.

Di nghĩ lúc nào bé cũng ăn ăn uống uống sao? Dù là bé có hơi....tròn trịa một chút.....có hơi ham ăn một chút.....nhưng là chị gái vẫn quan trọng hơn đồ ăn a!

_Này này Tiểu Duy Duy, con có thích uống trà Mẫn Nhi không nà? Có thích ăn bánh trà xanh mè đen không nà? Còn có bánh ngọt ngũ vị nữa nà.....-Tiên Tuyết biết cháu trai tới là vì chị bé, nhưng tha cho bé, không trêu chọc bé....quả thực vô cùng khó khăn~~

Bé nghe mà nuốt nước bọt ừng ực. Trù nghệ của di chắc chắn là số một!

_Muónnnnn.....!!!-Bé gật đầu lia lịa

_Vậy tới ăn đi-Tiên Tuyết cười quý dị

Đáng tiếc, Will mãi ăn lại chẳng nhìn thấy nụ cười mà quý của di, nếu không chắc chắn bé sẽ không ăn.

_Còn nói! Rõ ràng là tới vì đồ ăn!-Tiên Tuyết thay đổi sắc mặt, hừ lạnh

Bé nghe vậy bỗng chốc hiểu ra vấn đề. Oaaa oaaa lại bị bắt rồi! Di già đáng ghét!

Hai hóc mắt rung rung chực muốn khóc, khuôn mặt trắng xanh bỗng vì vậy mà đỏ lên, nhìn đáng yêu chết đi được!

Tiên Anh thấy em trai đáng thương quá, đành một phen hào tâm giúp đỡ.

_Di Tuyết, hay là di tới gặp mẹ con đi. Mẹ con hình như muốn gặp di. Mẹ nuôi con cũng tới đây.-Tiên Anh dịu dàng nói

Bé cảm kích nhìn chị. Chị đã cứu bé một khuôn mặt! Ôi yêu chị quá!

Trong đầu Tiểu Duy Duy luôn có một hình dung đó là: nam nhi mà khóc thì sẽ mất mặt nên cứu bé cũng có nghĩa là cứu một khuôn mặt.

_Được rồi, vậy Tiểu Duy Duy ở lại ăn nhé, di đi trước đây-Tiên Tuyết đẩy ghế đứng lên.-Bye bye.

Uất hận nhìn theo bóng dáng di của mình, tiểu Duy Duy cảm thấy hôm nay mình gặp bà di này mà không khóc, quả thực là kì tích!

*****Chú ý*****

Từ nay mình sẽ dùng các từ để gọi nhân vật như sau

"Cô" đa số dùng để gọi Mỹ Tiên Tuyết(Lione Ruana)

"Nhỏ" đa số dùng để gọi Mỹ Tiên Anh(Alisia Ruana)

"Bé" dùng để gọi Thượng Lâm Duy(William Karate)

"Hắn" đa số dùng để gọi Đỗ Lập Du Duyệt (Raymond Đỗ gọi tắt là Ray)

Chương 41: Thân Phận

Chương này rất ngắn nên mình đăng luôn một thể nhé!)

Trang viên Mặt Trăng là một phần nhỏ trong Royal Villa dành cho Nữ hoàng tại vị-Analise Ruana. Nơi đây cỏ cây nhuộm một màu xanh biển xinh đẹp. Lam Sắc Yêu Cơ là loài hoa đặc biệt mà Queen thích, tất cả đều được trồng ở đây.

Tiên Tuyết bước vào Trang viên, ngay lập tức thấy ngay hai cô gái tóc màu tím xinh đẹp đang cùng ngồi trên bàn đá uống trà. Hương trà Mãn Nhi lan toả khắp trang viên, len lỏi vào cánh mũi cô. Mùi hương trà thượng hạng như thế này chỉ có thể là của Gia chủ gia tộc Ruana-Analise.

_Chị An. Tiểu Di.-Cô bước gần tới hai người, nhẹ nhàng chào hỏi

_Tới rồi. Tuyết, mau tới-Phong thái nữ vương uy nghiêm nhưng lại vô cùng nho nhã của An thực khiến người ta không thể không làm theo.

_Tiểu Di cũng tới đây, là có chuyện gì?-Cô thấy hình như tình huống vô cùng là nghiêm trọng. Bởi lẽ, Tiểu Di thực ra rất ít tới nơi này, lại còn gọi cả cô tới nữa chứ!

Tiểu Di thực ra cũng không phải ai xa lạ mà chính là Lione Ruana thực sự-Jennifer Kanade hay gọi tắt là Zee. Nàng ấy lấy tên tiếng Nam Dương là Băng Di. Nhưng điều hay cũng chỉ vài người thân thuộc với nàng ấy biết, còn những người khác vẫn gọi nàng là Jenny hoặc Zee.

Việc Zee không ở trong thân phận Lione mà trở thành vợ dưỡng đồng (vợ nuôi từ bé) của gia tộc mafia Kanade cũng đồng nghĩa với việc Lione hiện tại không phải Lione thực sự. Nói một cách dễ hiểu, Lione bây giờ là giả mạo. Việc giả mạo hoàn toàn có thể xảy ra bởi hai người có ngoại hình khá giống nhau. Đúng thế! Lione Mỹ Tiên Tuyết hiện nay chính là cô gái đã chết 5 năm trước-Lâm Hoà Thanh Quỳnh!

_Du Duyệt trở về rồi-Băng son mĩ nhân chớp mắt chậm chậm, đôi con ngươi dị sắc loé lên ý tứ gì đó

Một phút trầm ngâm!

Bao lâu rồi nhỉ cô không nghe thấy cái tên này? Mới chẳng phải 5 năm rồi sao?

Năm năm không ngắn để cô quên đi mối tình trong sáng ngày xưa.

Năm năm không dài nhưng cũng đủ để cô chôn chặt nỗi buồn xuống tận đáy con tim.

Thực sự đã rất lâu rồi cô không nghĩ về cậu nhưng từ đáy lòng, nỗi nhớ thương vẫn muốn vùng ra, để cô nhớ về cậu.

Thế nhưng, cái tên gọi cậu vừa được thốt lên, cánh cửa chôn chặt kí ức bỗng bật mở! Chỉ thấy từng dòng hồi tưởng như tuôn trào. Từng ngày từng tháng ở bên người con trai kia như tái hiện lại trước mắt, sống động như một thước phim quay chậm. Hai mắt cô dần nhoè đi nhưng hình ảnh ấy vẫn rõ nét. Có lẽ hình ảnh đó được nhìn bằng tâm hồn chứ không phải mắt thường.

Du Duyệt!

Cái tên ấy lập đi lập lại trong đầu cô. Tất cả thế giới tâm hồn như bị cái tên ấy chiếm lĩnh, chỉ có cậu.....

An nhìn em gái mà cũng thấy thương cảm. Cô phải giả chết, phải dựng một màn kịch che mắt tất cả mọi người, để lấy đi sự sống của cô gái mang tên Thanh Quỳnh kia. Còn bây giờ, chỉ có Tiên Tuyết....

Nhưng khi Tiên Tuyết dù mới chỉ nghe tên thôi mà đã khóc, vậy sao có thể đối mặt với cậu đây?

_Nếu cậu tới bên hân, cậu sẽ mãi mãi là hình nhân thế thân của Lâm Hoà Thanh Quỳnh. Nếu cậu nói với hân cậu là Lâm Hoà Thanh Quỳnh, cậu sẽ mất đi thân phận Mỹ Tiên Tuyết. Nếu muốn vẹn cả đôi đường, cậu phải khiến hân yêu Mỹ Tiên Tuyết-Băng son mĩ nhân chẳng chút lay động, vẫn thản nhiên thưởng thức trà ngon. Mấy chuyện này cũng chẳng phải chuyện của nàng cơ!

Zee nói đúng. Việc này đúng là như vậy. Nhưng nói là một chuyện, còn làm là một chuyện!

_Khi nào sẽ gặp?-Cô cần biết trước để chuẩn bị tinh thần.

_Dạ vâng tối nay-An trả lời.

Sau lễ đăng cơ, hiển nhiên sẽ có dạ vũ dành cho giới thượng lưu ở Kanya, các nhà tư sản lớn và các sếp lớn của các quốc gia khác.

_ Cậu ấy tới.....với thân phận gì?-cô ngập ngừng hỏi

Zee nhìn cô có chút khó tin nhưng cũng không nói gì, chỉ lôi từ trong túi sách ra cuốn tạp chí.

Nhỏ cầm lên xem, cảm thấy rất vui.

Đỗ Lập Dự Duyệt-gia trưởng đời thứ 28 của Đỗ gia trong Tam Thập Tộc hay còn gọi là Raymond Đỗ chính thức nhậm chức chủ tịch tập đoàn KTT, trở thành 1 trong 50 danh nhân trẻ có tiềm năng của Nam Dương. Ray năm nay mới 22 tuổi nhưng đạt được thành tựu vô cùng to lớn....

Cậu thực giỏi. Nhỏ vô cùng hạnh diện.

Zee vẫn điềm nhiên uống trà, mặc kệ.

An Cũng không tỏ thái độ gì nhưng thực ra cô cũng rất vui.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Đêm Dạ Vũ

Cánh cổng Royal Villa hôm nay mở cửa đang rộng, chào đón những quý tộc giàu sang, những doanh nhân trẻ tuổi có tiềm lực, những chính trị gia có máu mặt trong xã hội...

Cô với cương vị là người của gia tộc Ruana tới dự bữa tiệc này, hoàn toàn vô cùng bình thường cơ mà, tại sao giờ trong lòng cô lại bồn chồn không dứt thế này? Vì hôm nay hẳn sẽ tới ư?

Cô hôm nay diện một bộ váy dạ hội màu tím xinh đẹp. Đó là sự kết hợp giữa chất liệu vải chiffon và lưới chiếc đầm dạ hội này, tạo nên một vẻ đẹp nhẹ nhàng nữ tính và thanh lịch. Đầm dạ hội này có chất liệu nhẹ nhàng kết hợp với phần cườm trên thân cho cô trở nên quý phái vạn phần. Chiếc váy tuy đơn giản trong thiết kế nhưng sự kết hợp giữa các chất liệu nhất định sẽ khiến cô nổi bật trong suốt buổi dạ hội. Cháu gái Alisia xinh đẹp đã nói như vậy đó.

Bữa tiệc được tổ chức trong một đại sảnh tầng 2. Căn phòng hoa lệ chạm khắc tinh xảo khiến cô có cảm tưởng như mình bước vào một cung điện vậy. Thật sự là vô cùng xa hoa. Bước vào thế giới thượng lưu, cô đã phải học vô cùng nhiều những lễ nghi hà khắc để phục vụ cho những bữa tiệc như thế này, đương nhiên không thể để An mất mặt được.

Bonjour. Sûr qu'elle était lady Lione Ruana?(xin chào, chắc cô là tiểu thư Lione Ruana?)-Một người đàn ông trẻ có mái tóc màu vàng óng, cầm li sâm-panh tới gần cô, chìa một tay ra với cô.

(*: Từ nay tiếng Anh mình sẽ gạch chân, còn tiếng Pháp là in nghiêng nhé.)

_Ồ, xin chào. Tôi đúng là Lione Ruana. Anh là...?-nhỏ bắt lại theo phép lịch sự

Khá quen với những trường hợp như thế này nên cô cũng chẳng tỏ vẻ gì mà đối đáp vô cùng tự nhiên. Tuy thân phận này giúp được nhiều việc cho cô nhưng căn bản cũng gây cho cô không ít phiền toái.

Tôi là Johnson. Cứ gọi tôi là John là được rồi. Cô biết không, tôi là một trong những người hâm mộ đấy!-John nắm chặt tay cô, tỏ ra vô cùng thân tình.

_Tôi có gì đáng ngưỡng mộ sao?-cô khó chịu rút tay ra nhưng người đàn ông này hình như không muốn hay sao ấy.

Sao lại không? Cô là 1 doanh nhân trẻ tuổi thành đạt, lại còn là nhị tiểu thư của gia tộc Ruana lớn nhất Kanya, sao lại không ngưỡng mộ cho được?-John cười lấy lòng

Nghe tới đây, cô bỗng hiểu ra. Hẳn là đang tán tỉnh cô a! Mấy cái lí do hắn đưa ra quả thực chẳng mấy thuyết phục. Nếu không vì còn muốn tìm gặp hắn, cô nhất định sẽ xử lí gã một trận. Đến lúc đó, cô chắc chắn sẽ bị đuổi ra dù có thân phận thế nào đi chăng nữa. Ài....

Ông John, ông cứ quá khen. Tôi sao có thể bì được với một số người khác. Chỉ là chút tài mọn, ông nói ra, tôi thật xấu hổ.-Cô khách sáo cười xã giao. Gã này phải đuổi sớm!

_Đừng khiêm tốn vậy chứ. Tôi.....-

Gã định nói gì đó tiếp thì một cô nhóc xinh xắn, ăn mặc hoa lệ đi tới. Nhỏ đi tới gần cô, đôi mắt dị sắc trần trụi nhìn gã đàn ông tóc vàng trước mặt. Cuối cùng, nhỏ phàn một câu

_Xấu như vậy mà dám tới tán tỉnh đi!

Thanh âm non nớt đặc biệt nổi bật giữa những thanh âm trưởng thành. Mọi người đồng loạt hướng mắt về phía cô, nhỏ và gã.

Gương mặt gã đỏ ửng, hiển nhiên vì tức giận. Một con nhóc miệng còn hôi sữa mà dám nói những lời ấy. Có biết gã là ai không chứ? Anh trai gã là Tổng quản thị vệ bên người Hoàng đế Kanya đây! Hơn nữa, gã còn là tổng giám đốc một chi nhánh nhỏ của Tập đoàn Đình Phong nha, há lại để xem thường!

Johnson Kain nổi danh trên thương trường trong giây phút đó lại không nhận ra nhỏ gọi cô là đi!

Đám người dồn ánh mắt về phía cô nên cô cũng chẳng thể để ý xung quanh được. Khi đó, một người con trai mặc vest đen với mái tóc nâu hạt dẻ bước vào. Chàng trai ấy vừa vào, thấy mọi người đổ dồn sự chú ý về một hướng, liền theo hướng đó mà nhìn.

Giây phút đó, hắn có cảm tưởng như tìm mình ngừng đập. Rồi lại sợ cô là hư ảnh mà bỗng chốc biến mất. Hắn không dám động, còn không dám thở mạnh. "Nhỏ" của hắn đó ư?

Rồi...không chịu được nữa, hắn cất bước đi tới gần cô. Mỗi bước chân như dài vạn dặm. Mỗi giây phút dài tựa thế kỉ. Nhưng sắp rồi, hắn sắp được chạm vào thân ảnh đã xuất hiện liên tục trong những giấc mơ năm năm qua của hắn. Nhỏ của hắn.....

_Quỳnh....

Thanh âm ấy như vang dội trong tâm trí cô. Cô dù đã chuẩn bị tinh thần sẵn đến bao nhiêu thì bây giờ phút ấy lại chẳng được chút sức lực nào. Cô muốn ngã xuống nhưng nếu cô ngã xuống chẳng phải sẽ là thừa nhận mình chính là Quỳnh sao? Không được, cô phải kiên định. Bằng mọi giá không được để lộ.

Khi đó, cô quay lưng về phía hắn nên hắn không thể nhìn thấy sự đấu tranh trong con ngươi màu tím của cô, nếu không, kế hoạch năm xưa nhất định sẽ bại lộ!

Thấy cô không chút phản ứng, hắn bước tới gần...

_Thanh Quỳnh....-hắn nắm lấy bàn tay nhỏ bé, giọng nói run run

_Hơ....-cô quay nhìn hắn, đè nén tâm tư-Xin chào. Ồ, anh là người Nam Dương hả?

Vẫn là chất giọng quen thuộc ấy nhưng sao lời nói lại lạ lẫm tới vậy? Cô đang giả vờ sao? Là giận hắn ư?

_Thanh Quỳnh, tớ là Du Duyệt.-hắn không ngại nói ra tên của mình, không ngại để cô hờn giận. Chỉ sợ đó không phải là giả.

_A, anh là Du Duyệt?-cô cười dịu dàng, (giả vờ) kinh ngạc

_Cậu giận tớ sao?-hắn nửa mừng nửa lo. Thái độ này là thế nào?

_Em rất ngưỡng mộ anh, anh Raymond Đỗ. Em gọi anh là Ray được chứ?-cô e ngại hỏi hắn

_Thanh Quỳnh, cậu không nhận ra tớ sao?-hắn choáng váng. Nhỏ của hắn.....sao lại như thế?

_Em với anh là gặp nhau lần đầu mà. Em là em gái của chị Analise, Lione. Tên tiếng Nam Dương của em là Mỹ Tiên Tuyết. Còn về cô gái tên Quỳnh.....chị em nói em rất giống cô ấy. Thật vậy sao?

Không phải nhỏ của hắn sao?

Hắn loạn choạng muốn ngã. Nhỏ của hắn...thực sự là chết rồi sao?

Hắn đã từng nghe An nói em gái chị rất giống nhỏ của hắn....nhưng thực giống quá! Hắn sẽ phải làm thế nào đây?

Câu chuyện về cô, nhỏ và gã John bị ném qua một bên. Sự chú ý bây giờ lại đặt qua Ray và Lione. Thân phận hai người xác thực không nhỏ a!

Thế mà một lần nữa, nhỏ-công chúa Alisia lại một lần nữa phá đám. Cô nhóc tỏ ra vô cùng đáng yêu, khác hẳn với bộ mặt thật của bản thân.

_Chú Ray cũng tán tỉnh đi của con sao?

_Anh Anh, đây là đi của con?-hắn le lói một tia hi vọng. Trẻ con không nói dối, dù rằng đứa trẻ này cũng không mấy đáng tin. Dù sao con bé cũng là con gái của Đại Ma nữ Analise mà!(danh hào này là An mới được phong nha!)

_ Dạ. Là đi Tuyết-con bé gật đầu khẳng định

Là thật sao? Nhỏ chết rồi, hấn phải tỉnh mộng thôi!

_ Ray, hôm nay anh là khách mời danh dự nha! Anh rể em mời anh sau buổi lễ ở lại nói chuyện đây. Bé Will và Alee cũng rất muốn anh ở lại.-cô cười rạng rỡ, giả bộ y như thật!

_ Chú Ray, chú tới rồi!

Nhóc Will từ đầu đi tới. Đôi chân nhỏ nhắn len lỏi qua hàng người dày đặc, bước tới gần trung tâm sự chú ý hiện tại.

_ Thái tử William-một số người nhận ra thân phận chú nhóc, liền cúi người 90 độ hành lễ.

_ Miễn đi. Ừa, chị Anh Anh, chị ở đây sao? Will tìm chị mãi-bé nhận ra ở đây không chỉ có mình chú Ray của bé. Còn có chị gái xinh đẹp của bé và...-
.....Đi....đi....đi....Tuyết.....(giọng bé run run)

_ Tiểu Will, con chưa từng giới thiệu với chú rằng con có một người dì!

Bé Will đáng thương có cảm tưởng như mình đang bị kẹp giữa hai luồng ác độc khí(?). Một bên là phù thủy chuyên bắt nạt, đe dọa, uy hiếp trẻ con. Một bên là vương tử ôn nhu thánh thiện đột nhiên trở nên ác độc. Oa oa, hai người này không thể đắc tội với ai hay gây thù với ai được, phải làm thế nào đây? Chị Alee chưa từng chỉ cho bé cách để giải quyết tình huống này.....!!!!

_ Là em không cho chúng nó nói. Em vốn chỉ là một con nhỏ yếu ớt, nếu bị lộ ra thì chẳng phải là mối kẻ thù tới đánh sao?-Cô "dũng cảm" phá đi Ác độc khí của Vương tử.

Bé đột nhiên cảm thấy đi cũng không xấu quá. Nhưng mà, lời nói của dì sao lại có vẻ không đáng tin mấy nhỉ?

Hắn đương nhiên hiểu được ý nghĩa câu nói của cô. Đúng là thế. Cô là em gái của gia trưởng gia tộc Ruana, là em vợ của Hoàng đế Kanya, thân phận vô cùng hào nhoáng. Nếu cô mạnh mẽ thì không nói làm gì. Nhưng nhìn cô mảnh mai, yếu đuối thế này, hơn nữa lại chính miệng cô nói cô yếu ớt....quả thực rất dễ là mục tiêu bắt cóc của những kẻ có hiềm khích với những vị cao cao tại thượng kia.

_ Tiểu Will à, là chú Ray trách nhảm con, chú xin lỗi. Khi nào chú rảnh, chú sẽ đưa Will đi vườn bách thú, coi như là đền bù. Chịu không?-Hắn mặt tươi hòa nhã, dục dỗ trẻ con ngây thơ

_ Vườn bách thú? Đó là nói có hàng trăm con thú bị người ta bắt nhốt lại làm cảnh đúng không ạ?-Will ngờ ngác hỏi.

Hắn với cô nghe vậy có chút không biết nói sao. Khái niệm "vườn bách thú" của bé so với những đứa trẻ khác thật kì quái. Đây là kết quả của việc giáo dục trước tuổi hay sao?

_ Will. Dám làm phiền chú Ray với dì Tuyết, chị sẽ không chơi với em nữa!-Alisia nhàn nhạt nói,

Câu nói của nhỏ đã khiến không khí trở lại trạng thái bình thường.

_ Will! Alee!-Giọng nói lạnh lùng mang chút gì đó yêu thương vang lên.

_ Chị An/Analise-Hắn với cô nhìn người phụ nữ quý phái mặc bộ đầm màu đen tuyền cùng thốt lên.

_ Nữ hoàng cát tường-Ai nấy cùng cúi chào

_ Hôm nay là ngày vui, mọi người cứ tiếp tục việc của mình đi.

Chủ nhân nói này đã nói như thế rồi, đám đông cũng vì thế mà tản đi. Đợi tất cả đi hết rồi, AN mới nói với Ray

_ Đây là em gái tôi. Tối nay hãy làm bạn nhảy với nó. Được không?-An hỏi hắn

_ Tớ biết rồi.-hắn cầu còn không được nữa là

_ Chăm sóc nó. Có gì ngày mai nói. Đêm nay ở lại đây đi.

An kéo hai tên quý nhỏ đi. Đi chừng 2 bước, An khựng lại một chút rồi quay người nói với hắn

_ Đó là Mỹ Tiên Tuyết Lione Ruana. Không phải Lâm Hòa Thanh Quỳnh

Hắn gật đầu. Nhưng trong lòng hắn biết, hắn sẽ coi cô là nhỏ của hắn, hắn sẽ mù quáng một lần trong đời. Đêm nay, hắn sẽ ở cùng nhỏ, nhảy cùng nhỏ....lần đầu tiên và cũng là duy nhất!

Quả thực đêm hôm đó, hắn cùng cô đã cùng nhau hòa mình vào những bản Valse lướt nhanh, vừa phải chậm rãi. Họ cho mình chìm đắm trong sai lầm, để một lần tận hưởng hạnh phúc.

Bóng đen bao phủ Royal Villa, bao phủ trái tim con người nhưng rồi cũng sẽ bị niềm hạnh phúc xua tan...

Hai người gặp lại nhau, tự cho mình lạc lối một lần nhưng rồi mọi chuyện sẽ còn đi đến đâu? Không ai biết. Đó... là số phận con người!

=====

Thông báo một chút về chap sau:

Do năm nay Ryu học lớp 9 rồi nên phải thi nghề. 18/1 này nên Ryu phải tập trung học lý thuyết, Sau đó thi Nghề xong Ryu còn phải thi Điện, nói chung là rất bận. Chính vì thế chap 31 sau phải một thời gian dài nữa mới có. Nhưng các mem yên tâm, Ryu sẽ không bỏ fic đâu, sắp tới đoạn kết rồi mà. Đừng bỏ Ryu nhé! Yêu các mem nhiều nhiều.

Thân ái tặng độc giả của Cặp đôi siêu quậy

Chiryu Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Em Là Bạn Gái Anh Nhé?

*****Chương 31: Em là bạn gái anh nhé?*****

Cô gái nhỏ sau một đêm gặp lại người cũ, cùng người ta tay trong tay nhảy suốt đêm, cuối cùng không chịu nổi mà đánh mất hình tượng tiểu thư đài các mà mình xây dựng 5 năm nay. Aizzz.....được cái này mất cái kia, ông bà nói thật chẳng sai chút nào!

Sáng hôm sau cô dậy thì đã là lúc 6h. Đêm qua vui quá, cô mệt nên ở lại luôn trong Royal. Theo thói quen, cô xuống giường vệ sinh cá nhân xong liền ra ngoài tản bộ. Vườn hoa trong Royal là số một, đầu dễ gì mà có cơ hội ngắm chúng lúc sáng sớm thế này!

Vườn hoa muôn hoa khoe sắc ấy rộng hơn 1ha, mỗi khu là một điều kiện sinh thái phù hợp với cây. Chính vì thế mà dù chỉ là những cây trồng nhân tạo trong nhà kính nhưng nó lại khiến ta có cảm giác như đang sống trong một thế giới của hoa vậy.

Mẫu Đơn đỏ tươi hồng thắm được tôn là "Vạn hoa chi vương" đứng kiêu sa giữa những bụi Thược Dược nào trắng, nào hồng, nào tím... Dù nhiều màu sắc hơn nhưng Thược Dược mãi chẳng bì được với Mẫu Đơn. Hoa Tường mai mãi chỉ là tường, đâu thể xưng Vương được!

Lam Sắc Yêu Cơ được trồng ở chính giữa vườn. Có lẽ bởi sắc xanh của nó quá nổi bật mà cũng bởi Nữ Hoàng thích nó nhất chẳng?

Rồi nhiều loại hoa khác nữa nhưng cô chẳng mà tới, chỉ phẩm phẩm tiến về một phía nhỏ sâu trong khu vườn. Càng đi cô càng vui vẻ.

Là loại hoa đem lại may mắn, được mệnh danh "thảo dược của tình yêu" - herb of love_Lavender. Mang sắc tím của sự thủy chung, mang hương thơm dịu nhẹ, từ xưa tới nay, Lavender luôn là loài hoa cô thích nhất.

Thế nhưng, nơi góc vườn ấy không chỉ có loài hoa ưa thích mà giờ còn có cả người con trai ưa thích của cô nữa. Người con trai với mái tóc màu hạt dẻ và đôi mắt thần thánh nhìn thấu lòng người.... Người con trai đã đưa cô ra khỏi thế giới u ám.... Người con trai...Không!... Người duy nhất-lí do duy nhất để cô còn có thể tồn tại ở đây!

Một cái chớp mắt liền đem mọi tâm tình áp xuống, cô giả bộ rụt rè e thẹn tiến tới gần cậu, cất lên giọng nói yêu hoặc của mình

_Người yêu anh thích lavender đúng không?

Hắn quay người lại nhìn người vừa tới. Đôi con ngươi trong một chốc nhá lên bị thương nhưng nhanh chóng thu liễm. Người con gái này không phải Quỳnh. Đó là Tuyết, em của An. Tuyết đối không được nhầm nữa!

_Sao em đoán hay vậy? - hắn nhợt nhạt hỏi

_Anh nhìn Lavender với ánh mắt yêu chiều nhưng thần trí lại bay lơ lửng. Em nghĩ chính là anh không phải yêu hoa, mà là yêu người yêu hoa! - Cô rành rọt phân tích

_Yêu sao? - Hắn dường như đang chìm sâu vào thế giới đã chìm vào quên lãng - Anh còn chưa kịp nói lời yêu với cô ấy....

_Không phải đâu! - Cô bước tới gần, chạm đôi bàn tay ngọc ngà lên má hắn - Anh có một đôi mắt biết nói. Thông minh như chị ấy chắc hẳn sẽ nhìn ra. Hơn nữa, yêu không cần lời. Yêu cần trái tim.

Đặt tay lên lồng ngực ấm áp của cậu, cô bao lâu rồi mới thấy ấm áp như vậy? Cô tham luyến muốn hưởng thụ sự ấm áp đó thêm chút nữa nhưng cô có tư cách gì để làm điều đó. Nuối tiếc đem bàn tay rời đi, thế nhưng cô chưa kịp làm gì nữa thì một bàn tay buốt giá khác đã nắm lấy tay cô. Bàn tay ấy thật lạnh, khác hẳn với thân nhiệt nồng ấm kia!

Hắn cũng không rõ vì sao bản thân lại làm như thế, hắn chỉ biết khi bàn tay cô chạm vào cơ thể hắn, một dòng nhiệt lưu lan toả toàn bộ tế bào. Bao lâu rồi hắn mới thấy ấm áp như vậy? Cho nên, lí trí còn chưa qua kiểm duyệt, hắn đã theo bản năng giữ lại hơi ấm ấy. Hắn nắm lấy tay cô, vô thức áp nó vào lồng ngực, cảm nhận cái giá lạnh bị đẩy lùi, thay vào đó là hơi ấm của bàn tay nhỏ nhắn kia.....

Cô có chút sững sốt nhưng ngay sau đó lập tức lấy lại lí trí. Cô sẽ lợi dụng cơ hội này, từng bước đem trái tim của hắn buộc chặt bên cô thêm lần nữa....

_Em làm bạn gái anh nhé?

Tiếng nói của cô đưa thần trí đã bay phurong nào của hắn trở lại thể xác. Hắn giật mình buông tay cô ra. Sau đó, nhớ tới lời nói vừa rồi câu nói của cô, hắn hỏi lại

_Em vừa nói cái gì?

_Em nói "Em làm bạn gái anh nhé?". Anh không hiểu tiếng Nam Dương à? Vậy để em nói tiếng anh cho em nghe nhé. I said " Do you want me will be your girlfriend?". Hay để em nói tiếng Pháp.....-Cô tính nói nữa thì..

Một nụ hôn bất ngờ!

Dù chỉ là chuồn chuồn đập nước nhưng đây là lần đầu tiên hắn hôn cô a! Thiếu chút nữa cô nhảy dựng lên rồi!

Cô sững người trước hành động đột ngột ấy. Sao tự nhiên hắn lại làm vậy chứ? Hắn là đang khiến cô ảo tưởng là hắn thích cô ư? Nhưng chẳng phải quá rõ ràng rồi sao? cô là quá giống người ta.....mà hắn.....nhìn cảnh nhớ người.....

Nghĩ tới đây, khóe mắt cô chảy ra hai hàng lệ nóng. Từ lúc nào mà cô lại yếu đuối như vậy?

_A! Tuyệt, em sao vậy? Anh xin lỗi, anh chỉ là muốn nói với em, hôn xã giao như vậy em còn cự tuyệt anh thì làm bạn gái anh làm sao được! - Hắn gấp gáp giải thích

Hóa ra ý hắn là như vậy sao? Nhưng là vì lí do gì mà cô lại mau nước mắt như vậy? Cô rất mạnh mẽ, rất kiêu ngạo kia mà? Sao có thể khóc một cách vô duyên như vậy được!

_Em... em không phải..... Thực ra em.....

Cô cũng chẳng biết nói gì, chỉ lẳng lặng cúi rạp đầu xuống. Aaaaa!!!! Sao lại e thẹn chứ!

_Tiên Tuyệt, em đáng yêu quá! Anh làm anh trai em nhé?-hắn nhìn về mặt cô như trẻ con, trong lòng nảy ra ý muốn bảo vệ.

_Anh Ray, anh có tin vào tình yêu sét đánh không?-cô hờn dỗi, đánh lảng sang vấn đề khác

_Sao lại không tin? Nhưng tình yêu sét đánh mà hai người có thể cùng nhau sống hết cả cuộc đời, e là khó có chuyện đó xảy ra-hắn thật tình trả lời

_Anh đúng là phá vỡ mơ mộng của con gái mà. Nhưng anh Ray, anh cũng biết em hiện giờ. Em đã hai mươi ba tuổi rồi mà hoàn toàn không hề có chút scandal tình ái lằng nhằng nào, cho nên rất nhiều nghi vấn là em đồng tính. Anh chẳng thể à? vậy thì chúng ta "rỏ rá cạp lại" à không..... ghép thành một đôi, vừa có lợi cho cả anh lẫn em, lại vừa có cơ hội tìm hiểu nhau. Em rất muốn biết, người bạn nam duy nhất có thể chơi với chị gái em là người như thế nào-Cô nói mà mặt không đỏ, lại vô cùng hợp lí.

_Em nói cũng có lí....-hắn nghe rồi gật gù- Có điều, em là con gái, việc tỏ tình này có phải nên là anh chủ động?

_Đúng thế!-Cô gật đầu-Cho nên nếu anh đồng ý thì tỏ tình với em đi.

_Anh thấy thú vị với em rồi ha! Nhưng anh cảnh báo trước, chúng ta sẽ không có tình yêu đâu. Em không nên hi vọng vào cái kiểu giao dịch rồi hẹn hò, từ giả thành thật. mấy cái đó chỉ xảy ra trong ngôn tình tiểu thuyết thôi!-hắn cảnh báo

_Đừng có lo cho em. anh nên lo thân mình trước đi. Đừng bao giờ nghĩ em là chị Quỳnh mà để em ra hôn đấy. Em không muốn làm người thay thế đâu!-Cô cũng biết nói ra sẽ đau lòng nhưng không nói thì sao hẳn hiểu đây.

_Ồ-hắn có chút chột dạ. Đúng là hắn có chút suy nghĩ đó thật-Vậy Mỹ Tiên Tuyệt Lione Ruana, em làm bạn gái anh nhé?

_Vâng, anh Raymond.

_Gọi anh là Du Duyệt đi. Anh là Đỗ Lập Du Duyệt.

*****Chương 31: Em là bạn gái anh nhé?*****

Cô gái nhỏ sau một đêm gặp lại người cũ, cùng người ta tay trong tay nhảy suốt đêm, cuối cùng không chịu nổi mà đánh mất hình tượng tiểu thư đài các mà mình xây dựng 5 năm nay. Aizzz.....được cái này mất cái kia, ông bà nói thật chẳng sai chút nào!

Sáng hôm sau cô dậy thì đã là lúc 6h. Đêm qua vui quá, cô mệt nên ở lại luôn trong Royal. Theo thói quen, cô xuống giường vệ sinh cá nhân xong liền ra ngoài tản bộ. Vườn hoa trong Royal là số một, đâu dễ gì mà có cơ hội ngắm chúng lúc sáng sớm thế này!

Vườn hoa muôn hoa khoe sắc ấy rộng hơn 1ha, mỗi khu là một điều kiện sinh thái phù hợp với cây. Chính vì thế mà dù chỉ là những cây trồng nhân tạo trong nhà kính nhưng nó lại khiến ta có cảm giác như đang sống trong một thế giới của hoa vậy.

Mẫu Đơn đỏ tươi hồng thắm được tôn là "Vạn hoa chi vương" đứng kiêu sa giữa những bụi Thược Dược nào trắng, nào hồng, nào tím... Dù nhiều màu sắc hơn nhưng Thược Dược mãi chẳng bì được với Mẫu Đơn. Hoa Tường mải mải chỉ là tường, đâu thể xưng Vương được!

Lam Sắc Yêu Cơ được trồng ở chính giữa vườn. Có lẽ bởi sắc xanh của nó quá nổi bật mà cũng bởi Nữ Hoàng thích nó nhất chăng?

Rồi nhiều loại hoa khác nữa nhưng cô chẳng mà tới, chỉ phẩm phẩm tiến về một phía nhỏ sâu trong khu vườn. Càng đi cô càng vui vẻ.

Là loại hoa đem lại may mắn, được mệnh danh "thảo dược của tình yêu" - herb of love _Lavender. Mang sắc tím của sự thủy chung, mang hương thơm dịu nhẹ, từ xưa tới nay, Lavender luôn là loài hoa cô thích nhất.

Thế nhưng, nơi góc vườn ấy không chỉ có loài hoa ưa thích mà giờ còn có cả người con trai ưa thích của cô nữa. Người con trai với mái tóc màu hạt dẻ và đôi mắt thần thánh nhìn thấu lòng người..... Người con trai đã đưa cô ra khỏi thế giới u ám..... Người con trai...Không!... Người duy nhất-lí do duy nhất để cô còn có thể tồn tại ở đây!

Một cái chớp mắt liền đem mọi tâm tình áp xuống, cô giả bộ rụt rè e thẹn tiến tới gần cậu, cất lên giọng nói yêu hoặc của mình

_Người yêu anh thích lavender đúng không?

Hắn quay người lại nhìn người vừa tới. Đôi con ngươi trong một chốc nhá lên bị thương nhưng nhanh chóng thu liễm. Người con gái này không phải Quỳnh. Đó là Tuyết, em của An. Tuyết đối không được nhầm nữa!

_Sao em đoán hay vậy? - hắn nhợt nhạt hỏi

_Anh nhìn Lavender với ánh mắt yêu chiều nhưng thần trí lại bay lơ lửng. Em nghĩ chính là anh không phải yêu hoa, mà là yêu người yêu hoa! - Cô rành rọt phân tích

_Yêu sao? - Hắn dường như đang chìm sâu vào thế giới đã chìm vào quên lãng - Anh còn chưa kịp nói lời yêu với cô ấy....

_Không phải đâu! - Cô bước tới gần, chạm đôi bàn tay ngọc ngà lên má hắn - Anh có một đôi mắt biết nói. Thông minh như chị ấy chắc hẳn sẽ nhìn ra. Hơn nữa, yêu không cần lời. Yêu cần trái tim.

Đặt tay lên lồng ngực ấm áp của cậu, cô bao lâu rồi mới thấy ấm áp như vậy? Cô tham luyến muốn hưởng thụ sự ấm áp đó thêm chút nữa nhưng cô có tư cách gì để làm điều đó. Nuối tiếc đem bàn tay rời đi, thế nhưng cô chưa kịp làm gì nữa thì một bàn tay buột giá khác đã nắm lấy tay cô. Bàn tay ấy thật lạnh, khác hẳn với thân nhiệt nồng ấm kia!

Hắn cũng không rõ vì sao bản thân lại làm như thế, hắn chỉ biết khi bàn tay cô chạm vào cơ thể hắn, một dòng nhiệt lưu lan toả toàn bộ tế bào. Bao lâu rồi hắn mới thấy ấm áp như vậy? Cho nên, lí trí còn chưa qua kiểm duyệt, hắn đã theo bản năng giữ lại hơi ấm ấy. Hắn nắm lấy tay cô, vô thức áp nó vào lồng ngực, cảm nhận cái giá lạnh bị đẩy lùi, thay vào đó là hơi ấm của bàn tay nhỏ nhắn kia.....

Cô có chút sững sốt nhưng ngay sau đó lập tức lấy lại lí trí. Cô sẽ lợi dụng cơ hội này, từng bước đem trái tim của hắn buộc chặt bên cô thêm lần nữa....

_Em làm bạn gái anh nhé?

Tiếng nói của cô đưa thần trí đã bay phương nào của hắn trở lại thế xác. Hắn giật mình buông tay cô ra. Sau đó, nhớ tới lời nói vừa rồi câu nói của cô, hắn hỏi lại

_Em vừa nói cái gì?

_Em nói "Em làm bạn gái anh nhé?". Anh không hiểu tiếng Nam Dương à? Vậy để em nói tiếng anh cho em nghe nhé. I said " Do you want me will be your girlfriend?". Hay để em nói tiếng Pháp.....-Cô tính nói nữa thì...

Một nụ hôn bất ngờ!

Dù chỉ là chuồn chuồn đập nước nhưng đây là lần đầu tiên hắn hôn cô a! Thiếu chút nữa cô nhảy dựng lên rồi!

Cô sững người trước hành động đột ngột ấy. Sao tự nhiên hắn lại làm vậy chứ? Hắn là đang khiến cô ảo tưởng là hắn thích cô ư? Nhưng chẳng phải quá

rõ ràng rồi sao? cô là quá giống người ta....mà hần....nhìn cảnh nhớ người....

Nghĩ tới đây, khóe mắt cô chảy ra hai hàng lệ nóng. Từ lúc nào mà cô lại yếu đuối như vậy?

_A! Tuyệt, em sao vậy? Anh xin lỗi, anh chỉ là muốn nói với em, hôn xã giao như vậy em còn cự tuyệt anh thì làm bạn gái anh làm sao được! - Hần gấp gấp giải thích

Hóa ra ý hần là như vậy sao? Nhưng là vì lý do gì mà cô lại mau nước mắt như vậy? Cô rất mạnh mẽ, rất kiêu ngạo kia mà? Sao có thể khóc một cách vô duyên như vậy được!

_Em... em không phải.... Thực ra em....

Cô cũng chẳng biết nói gì, chỉ lẳng lặng cúi rạp đầu xuống. Aaaaa!!!! Sao lại e thẹn chứ!

_Tiên Tuyết, em đáng yêu quá! Anh làm anh trai em nhé?-hần nhìn về mặt cô như trẻ con, trong lòng nảy ra ý muốn bảo vệ.

_Anh Ray, anh có tin vào tình yêu sét đánh không?-cô hồn dỗi, đánh lảng sang vấn đề khác

_Sao lại không tin? Nhưng tình yêu sét đánh mà hai người có thể cùng nhau sống hết cả cuộc đời, e là khó có chuyện đó xảy ra-hần thật tình trả lời

_Anh đúng là phá vỡ mơ mộng của con gái mà. Nhưng anh Ray, anh cũng biết em hiện giờ. Em đã hai mươi ba tuổi rồi mà hoàn toàn không hề có chút scandal tình ái lằng nhằng nào, cho nên rất nhiều nghi vấn là em đồng tính. Anh chẳng thể à? vậy thì chúng ta "rõ rã cạp lại" à không..... ghép thành một đôi, vừa có lợi cho cả anh lẫn em, lại vừa có cơ hội tìm hiểu nhau. Em rất muốn biết, người bạn nam duy nhất có thể chơi với chị gái em là người như thế nào-Cô nói mà mặt không đỏ, lại vô cùng hợp lý.

_Em nói cũng có lý....-hần nghe rồi gật gù- Có điều, em là con gái, việc tỏ tình này có phải nên là anh chủ động?

_Đúng thế!-Cô gật đầu-Cho nên nếu anh đồng ý thì tỏ tình với em đi.

_Anh thấy thú vị với em rồi ha! Nhưng anh cảnh báo trước, chúng ta sẽ không có tình yêu đâu. Em không nên hi vọng vào cái kiểu giao dịch rồi hẹn hò, từ giả thành thật. mấy cái đó chỉ xảy ra trong ngôn tình tiểu thuyết thôi!-hần cảnh báo

_Đừng có lo cho em, anh nên lo thân mình trước đi. Đừng bao giờ nghĩ em là chị Quỳnh mà dè em ra hôn đây. Em không muốn làm người thay thế đâu!- Cô cũng biết nói ra sẽ đau lòng nhưng không nói thì sao hần hiểu đây.

_Ồ-hần có chút chột dạ. Đúng là hần có chút suy nghĩ đó thật-Vậy Mỹ Tiên Tuyết Lione Ruana, em làm bạn gái anh nhé?

_Vâng, anh Raymond.

_Gọi anh là Du Duyệt đi. Anh là Đỗ Lập Du Duyệt.

_Được, anh Duyệt. Mà...nghe nó kinh kinh! em gọi ah Ray là được rồi!

-Tùy em thôi.

Ngày đó, giữa khu vườn hoa oải hương của màu tím chung thủy, câu tỏ tình của hần đã vang lên, gắn liền số mệnh hai con người vốn nên thuộc về nhau từ lâu.

_Được, anh Duyệt. Mà...nghe nó kinh kinh! em gọi ah Ray là được rồi!

-Tùy em thôi.

Ngày đó, giữa khu vườn hoa oải hương của màu tím chung thủy, câu tỏ tình của hần đã vang lên, gắn liền số mệnh hai con người vốn nên thuộc về nhau từ lâu.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Sở Thú

_Trên đời này, điều mà cậu hối hận nhất là gì?- có một người đã hỏi cô như vậy.

Khi đó, cô chỉ mỉm cười mà trả lời rằng: Hối hận sao? Mỗi việc tôi làm tôi đều không hối hận. Cái gì mà chẳng có cái giá của nó đúng không?

Năm đó, cô 14 tuổi, ngày đó là trước cái ngày mà Thanh Linh còn sống.

Khi đó, cô âm thầm nuốt những giọt nước mắt mà trả lời: Tôi hối hận nhất việc đã không phải là kẻ phải chết thay cho chị tôi.

Năm đó, cô 14 tuổi, ngày đó là ngày Thanh Linh chết.

_Trên đời này, có phải không chuyện gì có thể làm cô bận tâm ngoài việc giết người sao Rosa?-có một kẻ đã chết dưới tay cô trước khi chết đã hỏi như vậy.

Khi đó, cô cười nhạt: Tôi giết người bởi các người đáng giết!

Nhưng cô thừa biết trong thâm tâm mình, cô cũng không muốn giết người. Chỉ là cái giá phải trả để báo thù cho chị gái.

Năm đó, cô 15 tuổi, lần thứ n cô giết người.

_Trên đời này, khoảnh khắc nhớ nhất là khi nào?-Một phóng viên đã hỏi như vậy.

Cô cười băng quơ trả lời: Đó là lúc tôi thực sự là chính mình.

Năm đó, cô 20 tuổi, cô trở thành một người của gia tộc Ruana.

Cuộc đời cô mới chỉ trôi qua 23 năm mà đã vô vàn bất động. Mọi thứ của cải vật chất đối với cô mà nói giờ có cũng như không. Chính vì thế, giây phút giờ đây cô trân trọng hơn tình thương, những món quà nhỏ bé nhất, những cái thứ bình dị, giản đơn nhất.

Do đó, trong một lần, có người khác hỏi cô: Em thích nơi nào nhất?

Cô nhìn người đó một lúc, sau đó cô cười thật ngọt ngào mà trả lời: Sở thú!

_____ Tôi là đường phân cách thích yêu động vật nhiều nhiều _____

Sở thú Địa Đình là sở thú duy nhất thuộc quyền quản lí của Kanya Mius. Trước đây Tiên Tuyết cô đã từng nghe qua nó rồi nhưng công việc bẽ bộn nên chưa tới bao giờ. Chính vì thế, khi biết hai người hẹn hò tại nơi này, chị gái Analise đã nhanh chóng thu lại toàn bộ công việc, cho em gái là cô đây 2 ngày tự do đi chơi.

Có điều, khi tới nơi này rồi, cô mới cảm thấy.....cảm thấy.....cảm thấy.....thực không biết cảm thấy gì nữa!

Nếu lúc đó có người hỏi cô "Trên đời này, điều mà cô hối hận nhất là gì?" thì đáp án của cô chính là "Chọn Sở thú cho ngày đầu hẹn hò!"

Nếu lúc đó có người hỏi cô "Trên đời này, có phải không chuyện gì có thể làm cô bận tâm ngoài việc giết người sao?" thì đáp án chính là "Việc chạy trốn đối với tôi đáng sợ hơn!"

Nếu lúc đó có người hỏi cô "Trên đời này, khoảnh khắc nhớ nhất là khi nào?" thì đáp án chính là " Khi tôi nói rằng nơi tôi muốn đến nhất là Sở thú!"

Nếu lúc đó có người hỏi cô " Em thích nơi nào nhất? " thì đáp án của cô sẽ là "Bất cứ nơi nào trừ Sở thú!"

Lí do sao?

Chính là đây!

_Cảnh báo toàn bộ khách tham quan Sở thú: Do có vài lí do nên tất cả các con thú đều đã bị xổng chuồng, yêu cầu toàn bộ khách tham quan tìm những khu nhà và ở riêng trong đó, không được ra ngoài. Để không có con thú nào chạy khỏi khu vực Sở thú cho nên chúng tôi sẽ không mở cửa. Yêu cầu toàn bộ.....

Tiếng âm thanh phát qua loa làm mọi người nhón nháo nhộn nhạo. Cô dờ khóc dờ cười nguyên rủa chúng thú chọn ngày nào chạy không chạy lại chọn đúng hôm nay. Chính thế cho nên ở nhiều nơi nào đó, chúng thú cùng nhau đồng loạt hắt xì một cái.

Cô bây giờ tro chơi một mình, chẳng có ai bên cạnh. 3 tiếng đồng hồ rồi a!

Lúc mà thông báo phát ra, cô đang ở trong WC di động cho nên hẳn không có bên cạnh. Lại nói cô xui xẻo, đêm qua không sạc điện thoại nên giờ máy hết pin. Vì là vị trí WC di động nên chẳng có mấy ai. Mà thực ra hôm nay cũng chẳng phải ngày nghỉ cho nên cũng không có nhiều người. Thật đáng buồn!

Có nói, trước đây cô là sát thủ, cũng là có vô nghệ đầy mình nhưng là cô không thể để ai nhìn thấy mình đánh nhau với thú! Rất mất hình tượng a! Mà chắc gì cô đã đánh lại cái bọn sức khỏe vô địch ấy chứ!!!

Ê ê, có khi nào đột ngột có một con tê giác xuất hiện ở đây rồi húc thẳng cái WC này bay lên chín tầng mây không nhỉ?

Phi phi! Phui phui cái mồm! Làm gì mà ông trời tuyệt đường sống của người ta thế!

(Đúng rồi, ta tốt lắm! Ta sẽ không để con tê giác húc người bay lên trời đâu!-ông trời đã trả lời thế đấy!)

Nhưng là tại sao khi cô vừa ló đầu ra thì bắt gặp ngay một con khi đầu chó vậy hả?

A a a! Nó nắm tóc cô này!

Vậy là trong khu vực nào đó của Sở thú, một cô gái xinh đẹp đang chạy vòng quanh, la oai oái cùng với con khi đầu chó trên đầu đang cười khanh khách!

Mỹ Tiên Tuyệt cô thế có cái loa phát thanh làm chứng: cô ghét khi nhất trên đời!

_Xin thông báo: Toàn bộ thú vật đã bị nhốt lại, chỉ thiếu duy nhất một con khi đầu chó. Vậy du khách nào biết nó ở đâu, xin hay báo cho nhân viên Sở thú. Cảm ơn mọi người đã hợp tác. Mọi thiệt hại ngày hôm nay Ban quản lý sở sẽ bồi thường cho các vị. Xin lỗi vì sự cố đáng tiếc xảy ra.

Dammit! Merde! Chết dầm! Cô không phải xui xẻo bình thường mà! Vì có gì mà chỉ mất một con khi đầu chó mà nó lại ở ngay trên đầu cô chứ! Cái Sở thú này nhỏ nhắn lắm sao?

_Tiên Tuyệt!

Ngay khi chạy tán loạn, vị anh hùng trong truyền thuyết xuất hiện. Hắn mặc áo phông trắng cùng quần jean và đôi giày Adidas chính hiệu, cả người phát ra một vàng hào quang chói mắt. Khoan! Đây không phải là bạn trai cô sao?

_AAAAAAA!!!!

So với việc bị khi túm tóc thì tiếng hét phát hiện ra việc hắn nhìn thấy cảnh bản thân mất hình tượng thì rõ ràng việc mất hình tượng quan trọng hơn nhiều! Nghe tiếng hét thì biết!

Con khi nhỏ trên đầu cô đột ngột bất động rồi ngã ục ục xuống! Ha ha, tóc của cô vẫn còn trên đầu!

_Làm việc của các anh đi!

Một đám người chạy tới xử lý con khi. Cả không gian rộng lớn chỉ còn mỗi hai người. Không gian chìm vào im ắng.

_Ray.....Ray....đội Tuyệt ở đây. Tuyệt.....đi Wc chút-cô nhỏ giọng nói.

_Không phải ban nãy Tuyệt ở trong Wc suốt sao?-hắn nổi hứng muốn nhìn thấy bộ dạng lúng túng của cô

_Tại.....-cô cũng á khẩu. Quả thực những lời hắn nói là đúng!

2 phút trôi qua, bộ dạng cô vẫn như vậy. Hắn thỏa mãn nhìn rồi cười điên đảo chứng sinh

_Hẹn hò phải xinh đẹp chứ! Em đi trang điểm lại đi.

Cô xấu hổ muốn độn thổ, ngay lập tức chạy đi.

Nhìn cái bóng người con gái xinh đẹp, tâm hắn nặng trĩu nỗi buồn. Cười khổ một tiếng rồi lại thờ dài "Tiên Tuyệt đúng là không phải Thanh Quỳnh rồi!"

Sau đây là phần làm nhảm của Chiryu:

Dạo này may mắn liên tục đến với mình. Nào là nhất trường trong kì thi thử, nào là đạt giải Nhì cấp Quận môn Điện kĩ thuật, nào là tiếp tục mấy hôm nữa đi thi thành phố Violympic Toán Tiếng Việt, nào là được đi tham quan..... Tuy cũng biết là lớp 9 rồi, bận lắm nhưng vì quá vui cho nên đăng truyện, viết truyện rất nhanh. Mặc dù là mấy phần về sau có chút nhảm nhảm.

Thực ra ban đầu Ryu định để Quỳnh của 5 năm sau sẽ lạnh lùng y như An vậy nhưng mà mình nghĩ lại thì nên để Quỳnh tươi tỉnh thì tốt hơn! Nếu để Quỳnh giống như An thì có lẽ Du Duyệt sẽ thi "Quỳnh" hơn là Tuyệt và Tuyệt mãi mãi chỉ là cái bóng sau Quỳnh. Cho nên, dù rằng rất mất hình tượng hiện tại nhưng sẽ là một cái kết viên mãn hơn. Cũng có lúc Ryu định viết OE....nhưng Ryu ghét OE nên quyết định viết HE luôn.

Hìhì, các tênh yêu tiếp tục ủng hộ Ryu nhé! Moa moa!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45: Đính Hôn. Chuyện Cũ Kể Lại (1)

Phần 1: Cùng người kể chuyện.

Cầm trên tay tấm thiệp hồng chói lọi, Tiên Tuyết không biết nên cười hay nên khóc nữa. Sau khi cô và hân hên hò được ba ngày, quãng thời gian nghỉ ngơi của cô cũng kết thúc. Cô quay lại với công việc của mình.

Cô bây giờ là một Nam Tước. Một phần vì quan hệ thân thích mà đi cửa sau, một phần vì đóng góp của bản thân đối với gia tộc Ruana. Trước hiệu ấy khiến cô thêm phần khẳng định, thêm phần chắc chắn mình là người của gia tộc Ruana, là người của Kanya Mius. Chính vì thân phận Nam Tước này mà trong tất cả mọi thứ cô đều thận trọng, không để ai có thể tìm được điểm yếu của mình.

Thế nhưng mà chuyện cô hên hò với hân mới diễn ra có 3 ngày mà trang bìa các tạp chí đều có hình hai người. Rồi An cũng biết, còn làm thiệp đính hôn cho hai người sẵn, dự kiến tổ chức vào tuần sau.

Cô rất bí mật cơ mà, tại sao ai cũng biết hết cả rồi vậy?

_Dì Tuyết!

Một thân ảnh màu đen di chuyển nhanh thản tốc tới trước mặt cô. Alisia mặc trên mình trang phục điệp viên. Tuy nhỏ không lớn, nhưng là vẫn toát ra được khí thế mà không phải ai cũng có. Quả nhiên! dòng máu hoàng tộc đúng là chênh lệch một trời một vực mà!

_Alee, có gì sao?-Âu yém kéo tay đứa nhỏ, cô hỏi

_Dạ, dì. Con muốn nói, thiệp đính hôn là con thiết kế. Sau này cả thiệp cưới nữa!-nhỏ nói với vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

_Đồ quý nhỏ! Con đang chọc ta tức chết đúng không?-Cô hiểu ý bốn cọt trong lời nói của con bé nhưng mà không giận, ngược lại còn rất vui. Con bé này y như mẹ, khó lắm mới thấy được ý cọt nhà của nó!

Mà khoan! Cái Quý nhỏ này quý kẻ đa đoan, không thể nào chỉ vì buồn chán mới đùa cùng cô. Nhất định là cô đang bị nó tính kế!

_Con tính giờ trò gì? Đừng hòng qua mặt nỗi ta!-Tiên Tuyết này cá gì cũng không nhiều bằng tính đề phòng bị tính kế.

_.....Bị dì thấy a. Dì Tuyết, con muốn nghe kể chuyện của dì với chú Ray-Bà ra khuôn mặt khả ái, Alisia công chúa quả thực rất khó có hứng thú với cái gì đó.-Dì là người hiểu con nhất, con muốn giúp dì. Dì, dì chính là Lâm Hòa Thanh Quỳnh. Cô Jennifer mới là dì thật của con!

Jennifer chính là Zee- cô em gái ruột xinh đẹp có đôi mắt sắc đồng tử của Mỹ Tiên An. Alee biết việc này chứng tỏ hai người họ (An với Zee) rất tin tưởng mà nói cho con bé. Vậy thì cô cũng không nên phủ nhận hay giấu giếm gì đúng không?

_Dì, dì hiểu con, hiểu mẹ con. Dì cũng biết chuyện này mẹ nhất định sẽ không nói!- Alee nhắc nhở. Nhỏ không muốn làm dì khó xử. Dì cũng có thể lựa chọn.

_Trước tiên, dì muốn hỏi con một chuyện đã.- Cô làm vẻ mặt nghiêm trọng.

_Dì nói-Nhỏ hỏi lại

_Có phải con là người của tương lai, xuyên không về quá khứ?-Cô không thể tin được một đứa trẻ 3 tuổi lại có tầm hiểu biết đến người lớn cũng phải thán phục như thế này.

_Dì đọc nhiều Tiểu thuyết Xuyên không quá rồi. Con chính là thiên tài 3 tuổi-Nhỏ có chút tự hào về chính bản thân mình.

_Thôi bỏ đi. Chắc chắn là cặp vợ chồng người ngoài hành tinh nào đó tới Trái đất rồi đánh rơi hạt giống thiên tài vào bụng mẹ con rồi!-Cô không cam lòng đưa ra một kết luận rất chi là.....dở hơi!

_Dì mà nói như vậy trước mặt ba con e là không đơn giản là bị cấm cung 1 vài tuần đâu-Alee hào tâm nhắc nhở-mà nhắc tới ba.....Hình như ba cũng không biết chuyện dì chính là người yêu cũ của chú Ray đâu nhỉ?

_Sao dì nghe câu này của con sắc mùi uy hiếp như vậy?-Con bé này là đang dọa sẽ nói cho Thượng Lâm Duyệt biết sao? Uy hiếp cô?

_Đa nghi rất không tốt!-nhỏ gật đầu nhận xét-Nói tóm lại là dì có kể cho con không?

_Tại sao lại tới tìm dì? Chẳng phải tìm mẹ con cũng được sao?-Tiên Tuyết nghi hoặc hỏi

_Đi nghĩ có thể nghe được một câu chuyện có nội dung hoàn chỉnh từ mẹ không?-Alee có chút khinh thường nhìn cô-Hon nữa lời kể của người trong cuộc bao giờ cũng sống động hơn

Cô có chút dở khóc dở cười. Alee này tuy có lạnh lùng nhưng mà cái phúc hắc tuyệt không thua kém ai!

_Được rồi. Di kể cho con. Nhưng là con phải nhớ....bí mật này phải được giữ kín cho tới lúc chết đi!- Cô cẩn thận dặn dò.

_Dạ, di!-Alee gật đầu đáp ứng.

Cô gái với mái tóc tím cùng đôi mắt nâu xinh đẹp động lòng người chìm vào hồi tưởng, bắt đầu kể lại câu chuyện cuộc đời cho nhóc con 3 tuổi với đôi mắt bạc vô thần nhưng vẫn mang chút gì đó chờ mong.

Vì sợ mất người đọc nên Ryu đã đẩy nhanh tiến độ rồi đó. Thời gian này rất bận nhưng Ryu cũng là rất cố gắng đăng nha!. Mọi người like và comment ủng hộ tí đi!!!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Đính Hôn. Chuyện Cũ Kể Lại (2)

Phần 2: Chuyện cũ kể lại

Câu chuyện được bắt đầu từ những ngày cô còn nhỏ, cho tới ngày cô chết đi. Thực ra năm đó cô không có chết. Là An cùng Zee (Jennifer) đã giúp nhỏ thực hiện màn nhảy lầu ngày đó.

Khi nghe tin chiếc máy bay chở ba mẹ cô gặp tai nạn mất tích, bà của cô vì quá đau buồn mà ngất đi. Toàn bộ tài sản bà để lại đều bị cô chủ chiếm đoạt, cô chẳng còn gì. Ngày đó, cô tới tìm An giúp đỡ.....và hai người lập nên kế hoạch giả chết.

Hắn thời gian đó cũng bị tai nạn giao thông, phải ra nước ngoài chữa trị cho nên không ở bên cô. Ngày đó, khi nghe An kể lại, lúc cô chết...hắn đã thương tới mức nào. Cho nên, khi dùng thân phận mới, cô không thay đổi tính cách cũng như sở thích, nhưng cũng không cần hắn nhận ra.

Trong 5 năm, để một ngày có thể đường đường chính chính cùng hắn một chỗ, cô đã nỗ lực giành một vị trí trong gia tộc Ruana. Zee đã nhường vị trí đó cho cô, trở thành một người ngoài lề, không có bất cứ quan hệ huyết thống nào với An. Cô biết Zee đau lòng, An đau lòng nhưng họ đều không nói, đều là vì cô. Vậy nên, cô phải hoàn thành mọi nhiệm vụ giúp cho An và Zee.

_Có phải vì thế mà bây giờ di trở thành di kiểm cả bảo mẫu của con?-Alee giễu cợt

_Là di quý hai đứa chứ sao lại nghĩ xấu về di thế!-Chính vì hiểu, cho nên mới không trách cháu gái.

_Vậy năm đó, cái chết giả ấy sao qua mắt được chú Ray?-Alee cảm thấy tốt lên nhiều rồi.

_Thực ra khi đó, di nhảy từ trên tầng 2 xuống. Với một kẻ như di thì việc bảo toàn mạng sống không khó. Chính là không để ai nhìn thấy. Chỗ của sổ đó nhìn xuống là khu vực mà mẹ con đã cho người phong tỏa. Tiếp đó, Zee sẽ ở dưới nằm sẵn trong vũng máu. Tiếp đó là đội Ray chạy ra của sổ nhìn. Cuối cùng sau khi là để cậu ấy nhìn thấy thì mẹ con đợi sẵn ở cửa, đánh cho Ray ngất.

_Ba mẹ của di....họ thực sự chết sao?

_2 năm trước, người ta đã tìm được xác máy bay cùng 403 hành khách và phi hành đoàn trôi dạt trên Thái Bình Dương.

_Di....-Alee nâng tay nhỏ nhấn an ủi cô

_Không sao đâu con. Chuyện cũ thôi mà-Tuy nói vậy nhưng cô cũng không tránh nổi một tia mắt mát

_Còn lũ người ác độc kia thì sao ạ?-Alee nhanh chóng đổi chủ đề

_con gái, những cái đó con chưa đủ tuổi để hiểu. con nên nhớ con mới 3 tuổi!-Cô nhắc nhở con bé. Ba tuổi mà biết mấy cái này đã là quá sức tưởng tượng rồi

_Ba tuổi biết đọc, biết viết, thông thạo hai ngôn ngữ, đai lục taekwondo..... thiên tài trong các thiên tài mà không hiểu sao đi?- Thật hiếm khi có người thấy tiểu công chúa Alisia này đùa như vậy-Nếu đi nói tới mấy cái gái làm tiền hay sát thủ thì con đây thừa hiểu!

_Có phải là đi đã dạy con quá lớn rồi không?-Cô cảm thấy mình có IQ thua một đứa trẻ

_Không có. Là mấy cô hầu hay nói về tiểu thuyết ngôn tình, con tò mò nên đọc vậy thôi. Cũng chỉ là để giải trí-Alee nói bằng quơ

Mỹ Tiên An! Thượng Lâm Duyệt! Rốt cục hai người đã sinh ra cái gì thế kia!

_Vậy giờ đi nói con nghe được chưa?-Alee chờ mong

_Hừm! Triệu Quỳnh Anh sau khi bị đánh đập thì được đưa trở về nhà. Gia đình ở dưới sự đè ép của Tập đoàn Đình Phong thì sụp đổ. Trong các thế gia, chuyện đấu đá liên quan tới cả mạng sống. Cha mẹ từ mặt, ở bị đuổi ra đường. Sau này thì bị một lũ ăn mày.....ôm.....cưỡng dâm tới chết.-Cô dừng lại theo dõi sắc mặt đứa cháu nhỏ

_Dì nhìn con như vậy làm gì?-Alee ngây ngô chớp mắt

_Trời ơi Mỹ Tiên Anh! Con làm ơn tỏ thái độ của người bình thường hộ dì cái.-Cô cảm thấy lòng tự tin của cô bị đã kích trầm trọng

_Tập đoàn Đình Phong có phải tập đoàn tổng thể của Tam Thập Tộc? Dì có thể lực lớn vậy à?-bỏ qua kia việc kia của cô, Alee xinh đẹp hỏi tiếp

_Trước khi bà mất, bà để lại cho cô một số tài sản. Trong đó có một ít cổ phần là của tập đoàn Đình Phong. Hơn nữa, vị bác sĩ chủ trị cho bà cô khi nằm viện lại là anh trai của chủ tịch Hội đồng quản trị Tập đoàn Đình Phong. Bác sĩ ấy đã hứa với bà cô sẽ chăm sóc cô cho nên mới giúp.-Mỹ Tiên Tuyết cô xem ra có quan hệ khá là rộng rãi

_Còn bọn Joe. Cả những người thân của cô nữa. Cô tha cho bọn người cướp hết tài sản của bà cô để lại sao?-Alee sức nhớ tới mấy người Lâm Hòa

_Nhóm người của Joe thì bị đem tới "Nhà tù khoa học", nơi mà mấy kẻ cuồng khoa học nghiên cứu. Còn nếu con nói về cô và chú của Lâm Hòa Thanh Quỳnh thì thật đúng lúc. Một tháng nữa cô sẽ tung ra toàn bộ tội lỗi mà bọn họ phạm phải. Từ tham ô cho đến giết người, buôn bán vũ khí trái phép. Còn về phần tài sản. Trước khi mà cô nhận thân phận Mỹ Tiên Tuyết thì chồng của Zee bây giờ....

_Chú Daniel!-Alee rất thích người này

_Ồ. Cậu ấy được gọi là Jun. Cậu ấy đã đóng giả luật sư tới lừa bọn họ kí giấy chuyển nhượng toàn bộ tài sản của bọn họ sang tên cho cô-Cô cũng không lo bọn nhỏ không hiểu được

_Xảo quyết quá!-Alee tóm lại một câu

_Đừng có nói mình dì. Dì không tin mục đích của con đến đây là hết-Câu chuyện này cũng là tới hồi hết rồi.

_Đúng vậy. Con đoán là dì sẽ vì quá tức giận mà khi xem thiếp đích hôn sẽ không để ý tới ngày tháng!-Tiểu Công chúa thích chí nhếch mép cười, nụ cười đều giả!

_Con nói là....

Lúc này, Mỹ Tiên Tuyết vội lật lại xem tấm thiệp.

Xem nào...

Ngày tổ chức lễ đính hôn.....

Ngày tổ chức.....

Đây rồi!

24 tháng 3!

Hé! Chẳng phải đó là ngày hôm nay sao?

_Đúng rồi, ngày hôm nay đây dì. Cho nên con tới rù đi đi thử lễ phục-Alee như nhìn thấu suy nghĩ của cô.

_Đồ quỷ nhỏ!!!!!!!!!!

Chương 47: Chuyện Cũ Kể Lại. Đính Hôn (3)

*****Phần 3: Tiệc đính hôn một nửa

Hắn đứng chờ trước cửa phòng trang điểm của cô, chân chừ gõ cửa.

Mọi người không biết, thực ra việc tổ chức lễ đính hôn ngày hôm nay là do hắn đã tới xin An tác thành cho bọn họ. Hắn không cần biết cô có phải nhỏ mà hắn tìm hay không nhưng hắn thích cô rồi, hắn sẽ không buông tay. Năm xưa là hắn còn nhỏ, lại không hiểu rõ sự đời, Trải qua 5 năm lăn lộn thương trường, hắn đã đủ khả năng giữ lấy người con gái mình yêu. Cô bây giờ là người hắn yêu nhất, hắn không muốn đánh mất cô nữa. Mất Quỳnh là đủ rồi.....

Cạch.

Khi bàn tay xương xương của hắn sắp chạm tới cửa thì cánh cửa mở ra. Xuất hiện trước mặt hắn là một cô gái với mái tóc màu tím xinh đẹp, đôi con ngươi từ sắc yêu dị hút hồn cùng bộ váy màu trắng tinh khiết. Cô mặc chiếc váy cúp ngực được kết hợp giữa chất liệu ren cao cấp và lụa. Chiếc váy này có công đoạn đắp ren trên thân áo tinh tế hài hòa khiến mẫu áo dạ hội vừa hiện đại sang trọng lại không kém phần duyên dáng quyến rũ và quý phái. Với dáng dấp dài thướt tha những bước đi của cô sẽ thật uyển chuyển, nhẹ nhàng và thanh lịch.

Quả thực, chiếc váy hắn là tuyệt phẩm!

Hắn nhìn cô... lại nghĩ tới nhỏ. Nếu người đứng đây không phải cô mà là nhỏ.....

Stop! Cô là cô, nhỏ là nhỏ! Hai người hoàn toàn khác biệt!

_Chú Ray!-Tiểu Will nấp sau Tiên Tuyết, thò ra cái đầu bé nhỏ xinh xắn-Chú ơi, khi nào con được làm hoa đồng à chú?

Tiểu Duy Duy! Còn ăn nói linh tinh là đi đánh vào mõng con bây giờ!-Tiên Tuyết trừng mắt nhìn đứa cháu ngốc nghếch (-- Duy Duy mà ngốc thì có mấy người giỏi!). Lắm chuyện!

_Khi nào chú Ray lấy đi Tuyết, khi đó chú sẽ cho Will làm hoa đồng-hắn thần nhiên xoa đầu nhóc Will, cười nói.

_..... Chú Ray sẽ lấy đi Tuyết..... tức là làm "sủng phu" của đi Tuyết ă?-Tên ngốc ngây thơ hỏi. Aoi luôn nói, ba nó (Thượng Lâm Duyệt Brian Kanate) là "sủng phu" của mẹ nó (Mỹ Tiên An Analise Ruana).

.....

Một trận im lặng.

Tiên Anh lắc đầu thờ dài, đi tới kéo em trai song sinh đi chỗ khác. Ai lại đi nói toẹt ra như thế! (>_O)

Ray và Tiên Tuyết đương nhiên hiểu trong đầu Tiểu Anh Anh kia là cái gì, cũng chớp chớp mắt nhìn cháu gái bảo bối kéo cháu trai ngốc nghếch đi.

Thật không hiểu nổi logic của thế hệ trẻ tương lai (= _=)

Hai nhóc bảo bối đi rồi, chỉ còn nhỏ cùng hắn, không khí lại một lần nữa rơi vào trầm mặc.

_Anh...

_Em...

Hai người đồng thời cùng nói.

_Anh nói trước..

_Em nói trước...

ĐỒNG thanh tập hai.

Nhìn nhau ngẩn người vài giây, cuối cùng hai người cùng cười. Ai nói trước đều được mà.

_Em nói trước đi-Ray phong độ mời.

_Được, em trước. Anh Ray, em muốn hỏi anh; Anh có thực sự muốn cùng em đính hôn? Em là Tiên Tuyết, là Lione chứ không phải Lâm Hòa Thanh

Quỳnh!-cô muốn xác định lại một lần nữa

_An không nói gì với em sao?-hắn kinh ngạc

_Chị ấy cần nói gì sao?-cô nghi hoặc

_Em không biết thì thôi. Vậy anh trả lời em: Anh thực sự muốn cùng Lione Ruana Mỹ Tiên Tuyết em đính hôn, một thời gian nữa đợi anh chính thức đưa em về ra mắt ba mẹ, chúng ta sẽ tiến tới hôn nhân.-hắn đã lên kế hoạch hết rồi

_A~~-cô có chút vui mừng nhưng vẫn giả bộ-Sao em có cảm giác em bị tính kế vậy?

_Anh không phủ nhận điều đó!-hắn xoa đầu cô

_Hừ!-cô giả vờ dỗi-Vậy nhà người muốn hỏi bốn đại nhân cái chi mô (cái gì)?

_Thần muốn hỏi đại nhân có đồng ý làm lễ đính hôn với thần không? Cả sau này là lễ thành hôn nữa!-hắn vốn chỉ muốn hỏi về đầu, cơ mà cô như vậy lại khiến hắn muốn hỏi về thứ hai?

_Hoa đâu? Nhẫn đâu? Ngỏ lời mà thế à?-Cô làm cao

_Hoa thì để lát nữa. Còn nhẫn đây!-Hắn lôi từ trong túi áo vest chiếc hộp nhung xanh, mở ra-Mỹ Tiên Tuyết, em đồng ý chứ?

_Hmm, nể tình anh có lòng thành, em sẽ đính hôn với anh. Còn kết hôn, em suy nghĩ đã-Cô định cầm lấy hộp nhẫn

_Cô bé ngốc! Cái này là để lát nữa đeo cho em. Giờ cùng đi ra chứ?-Hắn chìa tay trước mặt cô

Cô nở nụ cười hạnh phúc khoát tay hắn đi ra. Người con trai này là của cô, cho dù cô có là Quỳnh.... hay là Tuyết....

_____ Tôi là phân cách tuyến còn đang FA _____

Hội trường Wind Sky - nơi do gia tộc Ruana nắm quyền hôm nay náo nhiệt lạ thường. Người nào người nấy không quyền cao chức trọng cũng là nhân vật nổi tiếng. Bọn họ là bỏ công sức, bỏ thời gian triệu đô chỉ để đến một lễ đính hôn. Cho nên phải biết, hai người nhân vật chính của buổi tiệc hôm nay hẳn là có tiếng lắm rồi!

_Thưa các quý ông và quý bà, thưa các em nhỏ cụ bà. Hôm nay chúng ta có mặt tại đây là để chứng kiến giây phút đẹp đẽ của cặp đôi Lione Ruana và Raymond Đỗ. Xin mọi người cho một tràng pháo tay nồng nhiệt-MC Remix gào vào cái mic. Cái giọng thật đáng sợ!

Nhưng mà sức ảnh hưởng của MC Remix này quả thực rất đáng để nói. Lập tức, một tràng vỗ tay vang như sấm rền. Từ phía cánh trái, một đôi nam nữ ngoại hình nổi bật trong trang phục trắng xinh đẹp bước ra.

_Đây rồi. Nào chúng ta nói về nam chính. Thiếu gia Raymond Đỗ là...

_Anh Remix! Ở đây toàn bạn bè thân quen, anh định làm em ngại chết à!-Hắn cười vui vẻ hướng Remix.

_Chú không cần lo. Anh tính giới thiệu chú xong là giới thiệu hôn thê của chú cơ. Hôn thê của chú mới là hàng khủng. Anh giới thiệu chú trước để làm nền-Remix chẳng kiêng dè nói ngay vào mic, dẫn đến một tràng cười khà ó của đám khách mời

_Ừ.....

_Anh không cho em chút mặt mũi nào sao?-Ray khở sở hướng Remix

_Anh tưởng chú mặt dày không biết ngại?-Remix "ngây thơ" hỏi lại

_Đúng rồi! Ray mặt dày sao biết xấu hổ!

_Đến cả King Kanya còn một thời làm quản gia của Queen cơ mà!

_Thời đại này là thời đại nữ quyền, không phải thẹn thùng đâu Ray ơi!

.....

(Ai đó toát mồ hôi: Toàn bộ đều là trí thức trá hình!)

_Thôi được rồi mọi người. Mấy chú nói nữa nhớ ẽm ngại, bỏ lại Tiểu Tuyết của tôi thì khôn!-Remix đùa cợt

_Có mà mơ! Tôi mà để lại thì mấy anh cướp của tôi à?-Ray ôm lấy cô, đánh dấu quyền sở hữu-Tuyết đồng ý lấy tôi rồi nha!

_Ừ....

_Em mới không có-Cô bừa môi

_Thấy chưa? Người ta nói không kìa!

_Hớ rồi!

.....

_Đem lên đây-hắn nói vào cái micro nhỏ cài ở cổ áo, sau đó đợi người xuất hiện

Quả nhiên, lát sau có một người đem đến một xe hoa.

_Mỹ Tiên Tuyết Lione Ruana, anh là Đỗ Lập Du Duyệt, còn gọi là Raymond. Hôm nay anh tặng em 99 bông hoa hồng nhung, tượng trưng cho tình yêu nồng nhiệt và mãnh liệt của anh. Anh muốn cầu hôn em. Em đồng ý chứ?-hắn quỳ xuống. Trước mặt cô nói những lời ngọt ngào

_Không được!-Remix kéo hắn ra-Hôm nay mới đính hôn. Chú đừng có mà lợi dụng bọn anh là bàn đạp để mà cầu hôn!

_Vậy anh mau hoàn thành lễ đính hôn đi để em còn cầu hôn. Mà không cần! Tiên Tuyết đồng ý rồi. Tiên Tuyết, để anh đeo nhẫn cho em-Hắn vùng ra, nhanh chóng lấy nhẫn đeo vào tay cô

.....

Ai đây kịch liệt phản đối. Huhu...Lễ đính hôn hoành tráng trong tưởng tượng cô là thế này ư?

_Ok. Tiên Tuyết bây giờ là hôn thê của tôi rồi nha! Tuyết, em nghĩ sao về lời cầu hôn của anh?

_Mỹ tiểu thư đừng đồng ý!

_Đúng vậy! Hắn không có thành ý!

_Hoa hồng mua ngoài đường không thiếu a!

_Không có thành ý!

_Không thành ý!

_Không thành ý!

.....

Ban đầu còn những lời rời rạc, sau đó là một trận đồng thanh.

Tiên Tuyết toát mồ hôi. Xem ra cô đồng ý là khó khăn rồi đây!

Ray toát mồ hôi. Hắn đã gây tội gì mà sao cầu hôn mà cũng gặp khó khăn như vậy a!

.....

_Ê này mấy cô. Ai cho mấy cô vào đây. Ê....-Tiếng Remix đột nhiên phá vỡ không khí cao trào

Một nhóm con gái tóc xanh tóc đỏ hùng hổ đi lên cướp micro của Remix. Anh chàng bị đẩy ngã, đáng thương trừng mắt nhìn bọn họ.

Đưa con gái tóc vàng cầm mic, đồng thanh tuyên bố

_Chúng tôi đều là hôn thê của Ray. Cho nên, cô gái kia tuyệt đối không có quyền đồng ý!

Chiryu: Chuyện gì xảy ra đây?

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Chương Phiên Ngoại 3: Tiêu Chuẩn Chọn Con Dâu Của Đồ Mẫu

Đồ phu nhân Lâm Quỳnh Thư nhìn một cái nhận ra cô chính là Thanh Quỳnh, vui vẻ chấp nhận hôn sự của cô và Ray. Đây là câu chuyện xảy ra sau khi mà Mỹ Tiên Tuyết đã được gả vào Đồ gia.

Một buổi chiều mây trôi lững lờ của mùa đông tháng 12, Mỹ Tiên Tuyết ngồi uống trà cùng Lâm Quỳnh Thư và em gái Ray- Du Dương. Ba người ngồi nói chuyện phiếm, kết quả là lại nói về chuyện của nhiều năm về trước, rồi chuyện buổi lễ đính hôn mới được một nửa năm xưa bị phá hoại.

Du Dương: Thực ra thì không trách anh trai được. Mọi chuyện là do ma ma cả đó!

Mỹ Tiên Tuyết: Mẹ làm gì?

Du Dương: Ma ma không thích chị Tiên Tuyết, thích chị Thanh Quỳnh, không tin chị ấy đã chết cho nên mới nói với mấy bà hôn thê của anh trai là anh ấy sắp đính hôn. Mấy bà ấy tuy mang tiếng là hôn thê nhưng chưa từng được cùng anh trai cử hành nghi thức, cho nên mới ghen tị, thuê mấy bay tư nhân tới đó. Công nhận là lúc đó bọn họ đồng tâm thật!

Mỹ Tiên Tuyết: (kì lạ) Không phải là mẹ chỉ thích Thanh Quỳnh thôi sao? Vậy vì lí do gì mà lại để Duyệt có nhiều hôn thê như vậy?

Du Dương: (nhẹ nhàng uống trà) Cái này chị phải nói tới tiêu chuẩn chọn con dâu tương lai của ma ma

Lâm Quỳnh Thư: (dầu môi bất mãn) Con gái là đang có ý định nói xấu ma ma đúng không?

Du Dương: (điềm tĩnh uống trà) Đúng rồi! Vậy ma ma đồng ý chứ?

Lâm Quỳnh Thư: (cười nhẹ) Được. Cho phép!

Mỹ Tiên Tuyết:(câm nín, tuyệt đối không dám bình phẩm)

Du Dương: (bình thần uống trà) Chị dâu có nhớ tên đầy đủ của chị Quỳnh không?

Mỹ Tiên Tuyết: (gật đầu) Đương nhiên nhớ. Là Lâm Hòa Thanh Quỳnh.

Du Dương: Vậy còn của Ruby?

Mỹ Tiên Tuyết:Triệu Quỳnh Anh!!

Du Dương: Của mấy người phá đám lễ đính hôn thì sao? Chính xác là mấy cái người gọi là hôn thê của anh trai ấy?

Mỹ Tiên Tuyết: Hình như là Hoàng Thư, Quách Vũ Lâm, Trúc Anh Thư, Bạch Thư Hy. Nhớ được từng đó!

Du Dương: Thực ra còn có cả Thư Quân, Mai Ngọc Quỳnh, Vũ Bích Lâm, Lâm Thu Thủy, Khang Lợi Lâm, Bách Lâm Ly.

Lâm Quỳnh Thư: Cả Đoàn Mộc Quỳnh nữa.

Mỹ Tiên Tuyết:.....

Du Dương: chị dâu không thấy những cái tên này có điểm gì đặc biệt? Có thấy nhưng vẫn hơi mù mờ. Vậy thì để em nói lại một lần nữa Quách Vũ Lâm, Lâm Thu Thủy, Khang Lợi Lâm, Bách Lâm Ly, Vũ Bích Lâm, Lâm Hòa Thanh Quỳnh, Triệu Quỳnh Anh, Mai Ngọc Quỳnh, Đoàn Mộc Quỳnh, Hoàng Thư, Trúc Anh Thư, Thư Quân, Bạch Thư Hy.

Mỹ Tiên Tuyết: (kinh ngạc) A!

Du Dương: Nhận ra rồi sao?

Mỹ Tiên Tuyết: Trong tên bọn họ đều có chữ Lâm, chữ Quỳnh, hoặc chữ Thư!

Du Dương: Đúng thế! Tiêu chuẩn chọn con dâu của ma ma chính là trong tên phải có 3 chữ đó. Điều đó cũng lí giải tại sao ma ma vừa gặp lần đầu đã có hảo cảm với Lâm Hòa Thanh Quỳnh, cũng lí giải tại sao chỉ mới nghe tên mà ma ma đã không thích Mỹ Tiên Tuyết. Lâm Hòa Thanh Quỳnh chính là người duy nhất trong số các vị hôn thê mà anh trai chọn có "Lâm" lẫn "Quỳnh". Còn Mỹ Tiên Tuyết chính là người duy nhất không có cả "Lâm", "Quỳnh" và "Thư". Đương nhiên không nói tới việc anh trai có tình cảm sâu đậm nhất đối với Lâm Hòa Thanh Quỳnh!

Mỹ Tiên Tuyết:.....Thật đáng sợ!

Du Dương: Em cũng thấy nó rất vô nhân đạo!

Lâm Quỳnh Thư: Ta còn ở đây a~

Du Dương: Ma ma cũng còn mặt mũi nói mấy cái đó sao? Con cũng có tới 7 vị hôn phu kìa. Bạn trai con còn giận con!

Mỹ Tiên Tuyết: Ba không phản đối sao?

Du Dương: chị dâu không biết hả? Ba ba chính là "sùng phu" trong truyền thuyết đó.

Ai đó đang làm việc bỗng hắt hơi một cái. Xem ra, mấy đại nhân vật đang ở nhà nói xấu hẩn rồi!

Chiryu: Buổi trà chiều tới đây là kết thúc. Lần sau gặp lại sẽ tiếp tục buổi lễ đính hôn của Du Duyệt ca ca với Tiểu Tuyết xinh đẹp a!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Chương Vài Dòng Gửi Tới Bạn Đọc

Trước khi vào chương, Chiryu muốn nhắn gửi tới bạn đọc lời cảm ơn chân thành nhất. Bởi vì câu chuyện quá.... hư cấu, lại không dễ gì mà nhìn ra chủ đề chính của truyện mà chính tác giả cũng không rõ. Và còn cả lời chúc sức khỏe dồi dào, an bình khỏe mạnh nữa.

Tiếp đó, mình muốn gửi lời cảm ơn thân tình nhất dành cho các bạn học sinh lớp 9A trường THCS Thịnh Long (niên khóa 2012-2016). Dù chỉ học với các bạn 2 tuần ngắn ngủi nhưng các bạn đã để lại cho mình rất nhiều ấn tượng khó quên. Đó là các bạn Mai Mèo (Mèo đeo dép), Ngọc lùn, Hải Yến, Kiều Diễm, Văn Hân, Thanh Hiền, Tuyết Trinh, Đạt, Hương, Hoàng, Bích Diệp, Trang, Huyền, Đỗ Ánh, Hoàng Ánh, Phạm Quỳnh,..... Và còn phải cảm ơn cô Hạnh chủ nhiệm 9A (Văn) và cô Hương (Toán) nữa. <3

Và không thể thiếu đó là gửi lời cảm ơn chân tình nhất dành cho tập thể lớp 9z1 trường THCS Thịnh Quang (niên khóa 2012-2016). Các bạn đã cùng tớ đi suốt chặng đường cấp 2 đầy những khó khăn. Có lẽ tớ tự tin vào khả năng viết truyện của mình sẽ khiến cho ít nhất 10 người thích nhưng có lẽ nó cũng không đủ để ghi lại những cảm xúc của tớ đối với các cậu. Ngôn từ có đôi khi nó hạn chế vậy đấy. Có những bạn đã đi cùng tớ từ năm lớp 1, có bạn thì đi cùng tớ từ năm lớp 8 nhưng tớ đều quý các cậu như nhau cả.

Dù biết rằng những người tớ muốn cảm ơn có thể sẽ không đọc được những điều trên nhưng tớ tin rằng một ngày nào đó các bạn có thể đọc được

Mùa hè tới, cũng là mùa nghỉ, cũng là mùa thi. Mình chúc cho các em học sinh thi vào lớp 6 có thể đỗ được ngôi trường mình thích. Chúc cho các bạn học sinh thi vào lớp 10 có thể đạt được nguyện vọng mình muốn bởi vì kì thi này sẽ thay đổi vận mệnh của cả cuộc đời các bạn. Và chúc cho các anh chị thi Đại học sẽ đạt được ước mơ của mình.

Chương sau mình xin gửi tặng các bạn học sinh lớp 9A nói chung và Lâm Bảo Ngọc (lùn) nói riêng với lời nhắn: Các bạn ơi đừng quên tớ nhé!

Thời gian dần trôi cùng với tuổi thơ

Ngày xưa hồn nhiên cùng bao ước mơ

Và khi tôi cách xa tháng năm học trò

Còn nhớ ngày chia tay ấy ... Buồn!

Ngoài sân phượng rơi hồng trang kỉ niệm

Chợt nhớ về những ngày xưa đã xa

Và hôm nay chúng ta đã quay trở về

Bạn ơi, giờ đây tôi muốn nói

Rằng lòng tôi vẫn nhớ

Người thầy ngày xưa dạy chúng tôi không còn

Trở lại nơi chốn ấy

Từng năm tháng chợt hiện trong ký ức

Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi phương trời

Cùng bao cảnh hoa phượng rơi ngập đầy nắng vàng

Và những chiều mưa, ta cùng bước trên đường xưa

Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi chốn ấy

Bao bạn thân khi xưa bên nhau

Giờ đây còn lại mình ta

Trong nỗi nhớ thiết tha

Bao nhiêu yêu thương giấc mơ

Đã đi xa về nơi trái tim

Và còn lại trong ta những tháng năm dài

Nhớ về những thơ ấu kỉ niệm đã xa từ lâu

Giờ còn nụ hồng khi xưa ta tặng bạn

Ép trong trang vở lưu bút ấy

Thế gian có đổi thay, tháng năm có phai

Ta sẽ mãi nhớ đến, nhớ đến nhau

Đâu? Đâu? Biết đâu rồi?

Ngày bạn và tôi vẫn thường đến lớp

Giờ tìm nơi đâu?

Còn lại đây chút nắng hồng ngày ngò bằng lăng tím

Vẫn nhớ hoài những ngày thơ ấu

Ta vui chơi dưới sân trường

Nhưng giờ đây xa nhau mất rồi

Bạn thân ơi...Chớ quên

(Ngày ấy bạn và tôi.)

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Các Người Là Hôn Thê Của Mẹ, Không Phải Của Tôi!

Như đã hứa, chương này mình dành tặng cho bạn Lâm Bảo Ngọc nhé!

Ngọc à, quà của các cậu tớ rất thích. Cảm ơn nhiều nhiều nhiều nhiều!

_Này, các cô là ai? Đây là đâu mà cũng dám tự tiện xông vào! - Đại nhân vật trong giới diễn viên hành động Lý Dạ Vũ lên tiếng bất bình

_A! Anh là diễn viên Vũ Sky! Em rất hâm mộ anh đấy! - Một cô gái tóc hung đỏ từ trong nhóm kia đi ra.

Lý Dạ Vũ khinh bỉ chẳng thèm liếc cô ta lấy một cái. Vừa mới nói là hôn thê Ray xong lại quay ngoắt sang anh. Phi! Anh mới không thèm loại người ấy! Hơn nữa anh còn vừa mới kết hôn, Châu Châu của anh xinh đẹp như thế, tội gì anh phải theo cái người đàn bà lòa lẹt này!

_Chúng tôi là hôn thê của Ray, được chính mẹ anh ấy tuyển chọn - Có vẻ như là người đứng đầu, cô gái tóc xoăn như sợi mì nói

_Tôi còn chẳng quen cô!- Tuy nói với "Xoăn sợi mì" nhưng ánh mắt hẳn lại hướng về hôn thê.....xí lộn..... Tiểu Tuyết xinh đẹp khá ái của hắn.

_Em là Bạch Thư Hy. Năm anh học lớp 3 đã từng tóc vấy em. Anh không nhớ hả? - "Xoăn sợi mì" ừ khuất

_Haha...-Tiên Tuyết ném cho Ray cái nhìn đầy sát khí

_Anh.....-Hắn thề là một chút ấn tượng hẳn cũng không có với mấy cô ả này!

_Em là Thư Quân, từng một thời gian là bạn thân của Du Dương. Em đến nhà anh chơi cũng nhiều lần rồi mà

_Em là Trúc Anh Thư, mẹ em hồi trước là bảo mẫu của anh a!

_Em là Quách Vũ Lâm....

_Em là Bách Lâm Ly....

.....

Hắn càng ngày mặt càng đen. Hóa này là họa hồng nhan trong truyền thuyết đây mà. Không đúng, phải là họa mỹ nam.....(!!!!)

Quay sang nhìn Tiên Tuyết, muốn giải thích với cô nhưng hắn lại nhìn thấy một vài cảnh tượng không nên nhìn, nghe một vài câu nói không nên nghe.....

Trong khi hắn đang bị những cô nàng "hôn thê" của mình bao vây giải bày tâm sự thì phía bên này, Tiên Tuyết nhận được rất nhiều lời an ủi.

_Tiểu Tuyết, tên này trắng hoa như vậy, em đừng đồng ý làm gì!- Remix thừa nước đục thả câu-Qua với anh, anh đảm bảo em chẳng bao giờ phải ghen lấy một lần!

_Này Remix, gái nhà người ta mới 23, ông đã 45 rồi. Tinh trâu già gặm cỏ non hả?-Ai đó bất bình lên án

_Đúng đó Tiểu Tuyết. Em chọn hắn khác nào bông hoa nhài cắm bãi phân trâu.....-Ai đó tỏ ý đồng tình

_Không thì qua anh nè! Anh mới có 26 tuổi, là một trong sáu CEO của tập đoàn JJ đó-Mạc Thiếu Khanh nháy mắt đưa tình

_Di à. Một người cần nhiều hôn thê thế sao?- Tiểu Duy Duy ngược lên nhìn di bé với đôi mắt ngây thơ đen nhánh

_Em dám có nhiều, chị nghỉ chơi với em!-Mỹ Tiên Anh đe dọa em trai. Nhỏ là đứng về phe nữ giới-Kể cả sau này trở thành Vương

_Will chỉ dám 1 vợ ạ-Bé sợ chị nghỉ chơi với bé. Trên đời này chỉ có chị tốt với bé thôi. CHị nghỉ chơi với bé thì bé biết chơi với ai?

_Nhớ đó!-Tiên Anh lại trở lại với dáng vẻ vô tâm thường ngày.

Con bé liếc nhìn người chú thân quen, thăm lắc đầu. Đó là một cái nhìn ngao ngán chán nản mà có chút tuyệt vọng.

Hắn nhìn thấy ánh mắt ấy, da gà da vịt đua nhau nổi lên. Tiểu Tuyết mà nhìn hắn với ánh mắt đó, không biết liệu hắn sống thế nào nữa. Hừ.... Nghĩ cũng không muốn nghĩ!

Rồi tiếp đó là một loạt những lời "cầu hôn chân thành tha thiết" của những chàng trai độc thân hoàng kim nổi danh cả nước khiến Mỹ Tiên Tuyết thực lòng muốn cười lớn một trận. Họ cũng không phải thực lòng thích cô. Nhưng đều là bạn kiem của Ray, đương nhiên sẽ không để hắn được thoải mái vui vẻ với nữ nhân ngoài kia.

_IM CÁ ĐI!-Ray tức giận-Đều biến đi hết cho tôi. Tôi chỉ có một vị hôn thê tên gọi Lione Ruana Mỹ Tiên Tuyết mà thôi!

Hắn thực cảm thấy bức mình. Bọn đàn ông kia nhìn người con gái của hắn như hổ đói rình mồi, thật không an tâm chút nào!

Nhưng mà dù có hét như vậy cũng chỉ khiến những cô hôn thê kia im một vài phút, lại tiếp tục nháo nhào về "hôn phu" uy quyền!

_Không sao. Em làm vợ nhỏ cũng đc!

_Đàn ông ba vợ bốn nàng hầu là chuyện đâu phải hiếm!

.....

_Tiểu Tuyết à, em thấy chưa. Ba vợ bốn nàng hầu là chuyện bình thường đó.

_Sau này em lấy hấn hấn sẽ k "ân sùng" 1 mình em đâu!

.....

Đáng ghét! Hấn đã gây tội gì mà giờ lâm vào hoàn cảnh bi đát thế này hả trời?!

_Các người là hôn thê của mẹ tôi, không phải của tôi! Nếu muốn lấy, đi mà lấy mẹ tôi. Cả đời này tôi chỉ lấy một người là Mỹ Tiên Tuyết!-hấn hét lớn bày tỏ tâm lòng!

Cả đám người bỗng chốc im lặng. Ai lại nghĩ đây là cơ hội để cái tên kia tỏ tình chứ!

Đang có chút cảm phục tài năng hóa nguy thành an của mình, hấn bỗng biến sắc sau khi nghe lời tiếp theo của cô

_Em chỉ hứa sẽ đính hôn với anh!-Cô bây giờ đồng đẳng với anh, sẽ phản đối. Cô còn chưa nếm đủ tư vị được hấn theo đuổi đâu!

Nếu lúc này cô cười cười thì hấn sẽ nghĩ là cô đang nói đùa nhưng gương mặt cô lúc này lại rất nghiêm túc. Nghiêm túc đến đau lòng!

Còn chưa biết giải quyết thế nào nữa thì cái cô Thư Quân bên cạnh hấn đã nói rõ to

_Dù sao mẹ của anh Ray cũng sớm không thích cô. Tốt nhất từ bỏ sớm đi!

_Cô nói cái gì?-hấn linh cảm việc bọn họ xuất hiện ở đây nhất định không liên quan đến mẹ hấn. DÙ sao mấy cô này cũng chính tay bà chọn mà!

_Chính mẹ anh phản đối, còn thuê máy bay tư nhân cho chúng em đến đây!-Bách Lâm Ly giải thích

Quả nhiên là mẹ.....

Hấn chán nản.

Tuyết cười khổ. Giờ cô đã đủ đẳng cấp đứng cạnh anh, vậy mà Đỗ mẩu lại phản đối.

Aizz.... bao giờ họ mới có thể an bình một đời nhất thế một đôi chân mà sống đây???....

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Phản Đối

Bởi vì hấn biết cái gì gọi là "Tiêu chuẩn chọn con dâu" của mẹ nên mới nhanh nhanh chóng chóng là lễ đính hôn, rồi kết hôn ở một nơi xa lạ để mẹ khỏi phản đối, nhưng là hấn cũng quá coi thường mẹ rồi. Tranh đấu gia tộc Lâm thị, so ra thủ đoạn của hấn là quá bình thường.

Tiên Tuyết thật không ngờ. Trước kia khi còn là Thanh Quỳnh chẳng phải không ai phản đối sao? Tại sao giờ mẹ hấn lại phản đối. Khi đó chẳng phải là chỉ cần hấn thích thì ba mẹ hấn đều sẽ vui lòng thừa nhận cô con dâu này sao? Huống chi khi đó còn là một thời tuổi trẻ hung hăng xốc nổi, giờ trưởng thành rồi....

_Đỗ Lập Du Duyệt! Tôi yêu cầu cậu cho tôi một lời giải thích!

Analise hung ác hướng thẳng thẳng bạn thân một thời. Chị thật lâu lắm rồi mới nói một câu dài như vậy, thế mà ý nghĩa lại là hướng hấn trách mắng. Alisia cùng William lần đầu thấy mẹ giận dữ như vậy, cũng chỉ dám vươn ra cánh tay nhỏ bé của mình xoa xoa cho mẹ. Mẹ chúng nó thật đáng sợ. Chúng nó sau này thế chết cũng sẽ không làm mẹ giận thế này!

_Tiên An, cậu bình tĩnh đã. Tôi thật sự.....

Hấn thật sự thế nào? Chính hấn cũng không biết nữa. Hấn thật không hiểu nổi.

_Du Duyệt. Cục diện hỗn loạn này tự cậu xử lí. Tôi đưa bọn nhỏ với Analise về trước.-Lâm Duyệt hôm nay bề bộn công việc nhưng dẹp hết, cái trang tới tham dự lễ đính hôn của bạn thân và em vợ, thế mà.....

Lâm Duyệt, giờ phải là King Brian ôm lấy eo nhỏ của vợ, dắt tay con trai, ra hiệu cho con gái hương của mà đi.

_Bỏ ra!-Analise trừng mắt với chồng

_Ba về đi. Con tôi nay ở với dì.-Alisia cũng không chịu đi.

Chính vì vợ yêu của mình và chị gái yêu quý, Brian cùng Will không thể không ở lại.

(Trong lòng Will mặc dù là muốn ở lại với chị gái nhưng trong đầu bé lại âm thầm mắng ba ba: Đúng là thế nô)

_Azzzz.....-Thở ra một hơi dài, Will chán nản hướng ba ba

Tiên Tuyết thực sự rất rối. A nha! Cứ tưởng mọi chuyện sẽ xong, ai ngờ đâu.....

_Náo nhiệt nhĩ?

Thanh âm trào phúng vang lên khiến cả không gian chìm vào im ắng. Người phụ nữ vận một chiếc xường xám màu đỏ quý phái, mái tóc nâu vấn cao xinh đẹp, cả người tỏa ra một sự trang nhã bước vào. Theo sau bà là một cô nàng độ 17, 18 mặc bộ pijama mặt trắng còn đang ngái ngủ. Nàng ngáp một cái chẳng ý tứ, sau đó hướng ánh mắt tới nhân vật nam chính của buổi lễ đính hôn. Ánh mắt nàng oán giận ngút trời.

_Người yêu mới chết 5 năm đã vội vàng đính hôn với người khác rồi! Không phải anh nói sẽ "thủ tiết" 10 năm sao?-Nàng lạnh nhạt mở miệng

Mọi người có chút dờ khóc dờ cười với cô nàng này. Ai đòi lại đi dùng từ "thủ tiết"? Lại còn mới chết có 5 năm! Lại còn đợi những 10 năm! Azzzz.....
Đời này này có đàn ông si tình đến thế! Đúng là suy nghĩ của cái bọn..... sừu nhĩ!

Cơ mà thực sự cũng không thể trách nàng được. Những lời nói ấy nguyên bản chính là của hấn mà. Với lại khi đó hấn mới 17 tuổi, quả thực còn nông nổi với tuổi trẻ. Tội lỗi hoàn toàn là ở hấn!

Tiên Tuyết nghe mà cảm động. Thời gian hấn chờ đợi, hấn đau khổ vì cô thì cô phải ra nước ngoài học tập, để xứng với hấn, để tương lai có thể cùng hấn sánh bước.

Nhớ khi xưa Analise cùng Brian tiến vào lễ đường nhà thờ, bạn bè hai người chẳng phải cảm thấy hai người họ rất xứng đôi đó sao? Nhưng mà khi tổ chức lễ thành hôn chính thức theo phong tục của Kanya Mius thì mấy ai lại dám nói họ xứng đôi. Bởi vì Analise bị gia tộc chống lại, không có bối cảnh..... dù rằng sau đó mọi thứ đều viên mãn, nhưng ai biết rằng lễ cưới của Tiên Tuyết cô rồi sẽ thế nào? Liệu có lặp lại điều đó một lần nữa?

_Mẹ! Du Dương! Hai người tới đây làm gì?-Hấn nhăn mày nhìn 2 người

_Anh tưởng ta muốn đến sao? Còn không phải tại cái cô Lio, Leo gì đó mà ta còn đang ngủ cũng bị ma ma bắt cóc lên máy bay!-Như để chứng thực cho lời nói của mình, Đỗ Lập Du Dương chẳng chút ý tứ ngáp một cái thật to.

_Là Lione!-hấn đính chính

_Ta mặc kệ. Anh đi mà nói với ma ma!-Du Dương lười biếng thờ dài một mồi

_Mẹ!-Hấn quay sang người phụ nữ đã sinh ra hấn-Rốt cục mẹ muốn thế nào?

_Ta không đồng ý cho con cưới cô ta. Hoặc là Thanh Quỳnh sống lại, hoặc là chọn một trong số những hôn thê ta đã chọn cho con!

_Mẹ.....! CHuyện này thật vô lí!-Hấn phản đối

Mấy nàng hôn thê kia nghe tới vậy mắt sáng lấp lánh như sao. Bọn họ là có Đỗ mẫu chống đỡ a~~~~

Tiên Tuyết dờ khóc dờ cười. Có khi nào cô nên nói rằng mình chính là Lâm Hòa Thanh Quỳnh hay không?

_Mẹ còn chưa gặp cô ấy, tại sao đã quyết định như vậy được! Mẹ bỏ ngay cả cái "Tiêu chuẩn chọn dâu" của mẹ đi!-Hấn cảm thấy muốn phát điên vì cái tiêu chuẩn vô văn của mẹ.

_Được, vậy đưa ả đàn bà khiến con phá vỡ lời thề với Thanh Quỳnh ra đây!-Đỗ mẫu tức nghẹn

Vậy là, chẳng ai nói, mọi người tự động rẽ lối cho Tiên Tuyết hướng tới mẹ chồng tương lai mà đi. Cô tuy có chút khó chịu vì cái cách gọi "ả đàn bà", nhưng cô cũng thấy vui bởi mẹ hấn đã dành cho Thanh QUỳnh một thứ tình cảm thật tốt đẹp.

_Chào bác ạ. Cháu là Lione Ruana, còn là Mỹ Tiên Tuyết.

Cô cung kính chào hỏi.

Du Dương cùng Đỗ phu nhân nhìn thấy cô đầu tiên là tức giận, sau đó là sững sờ, rồi lại tức giận.

Họ tức giận vì cô mà con trai, anh trai to tiếng với họ.

Họ sững sờ vì cô sao mà giống Thanh Quỳnh đến vậy.

Họ tức giận vì cô là người đàn bà độc ác, dám dùng khuôn mặt kia tiếp cận hần. Bởi chính họ đã thấy, Thanh Quỳnh chết rồi!

Nhưng rất nhanh, họ nhìn thấy: ngón tay trái và ngón tay giữa của cô đang vắt chéo vào với nhau.

Cô đang nói dối. Có nghĩa là cô không phải Lione Ruana, không phải Mỹ Tiên Tuyết..... có nghĩa là cô chính là người mà họ đang mong chờ.

Lâm Hòa Thanh Quỳnh!

Cô còn sống!

Hai người muốn tiến tới gần cô, muốn hỏi xem cô có thật là Thanh Quỳnh hay không nhưng lẫn lộn thương trường nhiều năm, sao họ còn có thể không nhận ra điểm bất thường. Nếu thực sự Thanh Quỳnh, hần lại sao không điên cuồng mà báo tin cho họ? Cho nên, trong chuyện này nhất định có uẩn khúc gì đó.

_Cháu là em gái Mỹ Tiên An, cũng là một Nam Tước của Kanya-Cô giới thiệu thêm

_Khụ...khụ....-Đỗ mẫu hơi mất tự nhiên. Bà vừa phản đối, giờ phải làm sao đây?

_Cháu xin lỗi vì đính hôn mà không nói cho gia đình bác biết, là sơ sót của cháu. Nhưng mà quả thực thì cháu mới biết chuyện này cách đây cũng vài tiếng. Cháu hiểu bác rất khó chấp nhận cháu lúc này. Cháu tình nguyện đợi thêm một thời gian nữa. Nhưng mà cháu cùng Du Duyệt tuy mới quen không lâu nhưng tình nồng ý mặn, mong bác có thể để chúng cháu qua lại. Lễ đính hôn này.... hủy đi cũng được ạ.-Cô nói trắng gang đại hải.

_Cái này....-Lâm Quỳnh Thư bà thật không có ý phản đối nữa nha!

_Mẹ phản đối cũng vô hiệu. Con định sẵn cô ấy rồi!-Hần ôm lấy eo cô, tuyên bố một bước cũng không rời, tâm ý vững như bàn thạch!

Bà có nên cười không? Con trai của bà vô ý đã mở đường cho bà rồi nha!

Du Dương dờ khóc dờ cười. Anh trai ngốc!

_Hmmm.... Vậy đợi ta khảo xét con dâu. Dù sao Lễ đính hôn cũng xong rồi, hủy cũng vô ích. Du Dương, chúng ta đi tìm khách sạn. Ta quyết định ở lại đây-Đỗ mẫu lòng vui như mở cờ.

_Nếu Đỗ phu nhân không chê, trong Royal Villa còn rất nhiều phòng trống Tiểu Tuyết cũng sống trong đó, thuận lợi cho phu nhân khảo nghiệm.-Thượng Lâm Duyệt giúp bạn đem vợ về nhà. Nên biết, Tiểu Tuyết mà lấy hần, Du Duyệt nhất định sẽ phải gọi hần một tiếng "anh" a~~

_Được.-Đỗ phu nhân đương nhiên không phiền

_Alee, con dẫn bà và cô tới phòng nghỉ khu phía Đông đi-Thượng Lâm Duyệt ra lệnh.

_Con biết rồi bà.-Alisia quý tộc gật đầu rồi cũng quý tộc xoay người mời Đỗ mẫu và Đỗ muội_Mời 2 vị theo cháu.

Ba người bỏ đi. Đằng sau họ là một bữa tiệc đầy hỗn loạn.

Hần vò đầu bứt tóc. Mẹ hần.... làm sao để chấp nhận Tiểu Tuyết đây?

Wow, hơn 1600 tự, lâu lắm rồi mới viết dài như vậy. Mọi người vote nhiệt tình cho Ryu nhé! Moa moa <3

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Mãi Mãi Chỉ Yêu Mình Em

Đêm hôm qua náo một trận, tới về, Tiên Tuyết thực sự ngủ rất ngon lành. Cô nghĩ người tình tưởng như Lâm Quỳnh Thư nhất định sẽ biết chuyện cô không phải Mỹ Tiên Tuyết thật sự.

Quả nhiên cô đoán không sai.

Khi mặt trời vừa chiếu những tia nắng đầu tiên, Mỹ Tiên Tuyết đã nghe thấy tiếng gọi cửa. Là Du Dương cùng hân.

_Chị Lione, mẹ em muốn gặp chị. - Du Dương giờ đã ra dáng thiếu nữ, trở mã ngày càng xinh đẹp.

_Ừ.- Cô gật đầu đi ra.

Cô vốn là dậy sớm hơn. Cũng đã chuẩn bị sẵn tinh thần bị gọi đi. Nhưng cô không nghĩ nó sớm như vậy!

_Tiểu Tuyết, không sao đâu. Có anh bên em.-Ray nắm lấy tay cô trấn an. Cái nắm tay mang hơi ấm như truyền cho cô thêm sức mạnh.

_Anh trai, anh không được vào. Chỉ có chị ấy.-Du Dương cắt đứt cảnh tình nồng ý đượm của hai người.

_Uhm, vậy em cẩn thận.-Hân thở dài nặng nhọc. Hân thật sợ mẹ hân gây ra phiền toái cho cô.

Rồi đó, Mỹ Tiên Tuyết theo chân Du Dương tới khu biệt viện phía Đông.

Hân nhìn theo bóng cô, đôi mắt ánh lên một tia cương quyết.

Hân sao không nhận ra điều đó? Chỉ là cô không muốn nói, hân sẽ không hỏi. Hân nguyện cả đời cô che giấu, nguyện cả đời bị cô lừa dối. Có sao đâu! hân hiểu cả mà. Hân thà rằng mình bị lừa cả đời, cũng sẽ không chấp nhận việc cô bị tổn thương. Hân yêu cô quá rồi! Yêu tới mù quáng. Mỹ Tiên Tuyết- người con gái này là của hân. Hân sẽ bảo vệ cô thật chu toàn, tuyệt đối sẽ không để thảm kịch Lâm Hòa Thanh Quỳnh tái diễn.

-----Tôi là phân cách tuyến dài dằng dặc-----

Thật lâu sau đó, phải tới lúc ăn trưa, Tiên Tuyết mới đi ra khỏi căn phòng.

Hân chờ lâu lắm rồi. Sốt ruột quá. 6 tiếng đồng hồ trôi qua mà hân tưởng như dài tới 6 thế kỉ vậy. Cô rồi sẽ đối xử thế nào với hân đây? Sẽ chống đối mẹ hân, hay là rời xa hân đây? Hân tin tưởng mẹ cũng nhìn ra điều đó. Nhưng hân vẫn sợ mẹ sẽ gây khó dễ cho cô.

_Di Tuyết mỹ nhân, đi tới tìm Ảnh nhi sao? Cũng nẫu dỗi Ảnh nhi chưa có chơi với di Tuyết mỹ nhân, hôm lay có đi tới, Ảnh nhi đi với di được hông? (Di Tuyết mỹ nhân, đi tới tìm Ảnh nhi sao? Cũng lâu rồi Ảnh nhi chưa có chơi với di Tuyết mỹ nhân, hôm nay có đi tới, Ảnh nhi đi với di được không?)-Cô bé với đôi mắt màu xanh dương hơi nhạt không biết từ đâu chạy tới ôm lấy Tiên Tuyết. Cô bé chỉ khoảng 2 tuổi, nói còn chưa rõ.(=.=)

_Không được. hôm nay Will cũng muốn chơi với di. Aoi, di không thêm chơi với đồ ngọc nhà người!-Will cũng không biết chui ra từ đâu, chạy tới.

_Tiểu Anh muốn nhờ di dạy trà đạo-Alisia cũng bất ngờ xuất hiện.

_Di Tuyết, Shaen cũng muốn nhờ di xem cho cái phần mềm Cheat Engine 5.6 nữa-Một cậu nhóc với đôi mắt màu bạc hơi xanh đi tới.

Hân không hiểu. Bọn nhỏ này sao tới lại nhiều như vậy? Tính phá chuyện của hân sao? Rốt cục thì hân đã đắc tội với ai?

Ngoại trừ Will và Alee đã biết từ trước, hai đứa nhóc còn lại đều là con của em gái kết nghĩa của Analise.

Thằng nhóc năm nay lên 4. Mẹ nó sinh nó lúc 19 tuổi. Thông minh tuyệt đỉnh, cực kì có tài lãnh đạo. Tên nó là Vincent Kanade. Cũng không hiểu vì sao nó lại có tên gọi bình thường là Shaen nữa. tên tiếng Nam Dương mà mẹ nó đặt cho là Vu Huyền Từ. Cậu nhóc này chính là cực kì đam mê số 1, bất cứ cái gì đều phải là số 1. Cậu chỉ cần giành được vị trí ấy, thì bất cậu học cái gì cậu cũng học. (Shaen cũng không biết, tương lai lại thua phải một cô gái đâu!), Bề ngoài có vẻ lạnh nhạt nhưng nội tâm chính là phải bảo hộ người thân bằng mọi giá.

Cô nhóc nhỏ hơn cậu nhóc kia 1 năm 9 tháng, cũng là một trong các thiên tài. Cô bé này thì lại cực thích tham gia phá rồi người khác. Sau này nhất định sẽ là quả bom nổ chậm nóng phỏng tay. Cô bé tính tình còi mờ, hòa đồng nhưng sâu thẳm nội tâm thì rất cô đơn. Cô bé này sinh ra đã luôn chọn màu thiên thanh làm quần áo, cho nên tên con bé được đặt là Azure Kanade, còn có cách gọi khác là Aoi. Con bé có tên tiếng Nam Dương là Vu Huyền Ảnh.

Vu gia thiếu gia tiểu thư này chính là con trai con gái của Jennifer Kanade (Zee) và Daniel Kanade (Jun). Cũng thực sự là cháu ruột của Analise. Bất quá, điều này không nhiều người biết.

_Không được đi với đứa nào. Di Tuyết hôm nay đi với chú Ray!-Hân bắt mẫn

4 cái đầu nhỏ đồng loạt quay qua nhìn hân.

_Chú nà cái gì của di mà chanh với Ảnh nhi chứ?! (Chú là cái gì mà tranh với Ảnh nhi chứ?!)- bé Aoi khinh thường nhìn hân

_Chú là hôn phu của di con!- hân giải thích

Còn hong phải chỉ nà chồng trura cưới sao? Ai mà biết tương nai có truyện giề sảy da chó? (còn không phải chỉ là chồng chưa cưới sao? Ai mà biết tương lai có chuyện gì xảy ra chứ?!)-bé Aoi ngân dài từng chữ, khiến hần quả thực cảm thấy có chút thiếu tự tin

Hon nữa chú đây hôn thê!-Tiểu Will mọi hôm luôn về phe hần nhưng hôm nay lại thay đổi chiến tuyến.

Nghe đứa nhỏ nói vậy, hấn cũng nuốt một ngụm nước bọt đánh mắt quay sang nhìn vị hôn thê danh chính ngôn thuận.

Chỉ thấy cô lạnh lùng lườm hắt một cái, sau đó rất tự nhiên mà kéo cả đám nhóc quây vào một chỗ. Cô cúi mình xuống, cười tươi như hoa nở với bọn nhỏ.

Được! Hôm nay đi theo tất cả các con chơi, chơi cho tới khi nào mệt là mới thôi!

Tiếng nói của cô tràn đầy khiêu khích. Cô bế bé Aoi lên, trực tiếp bỏ lơ ai kia mà đi thẳng ra phía trước.

Bé nhỏ Aoi thè lười lêu lêu với hấn. Đấu với bé sao? Còn lâu mới có cửa thắng!

Shaen nhìn hấn cũng đầy đắc ý. Cái gì mà CEO một chuỗi công ty lớn sao? Còn không bằng đám nít ranh chúng nó.

Alee nhìn hấn trần ngập sự thỏa mãn, còn có tí nào đó khinh thường. Còn không nhìn ra?! Một đứa trẻ 3 tuổi cũng nhìn ra trong mấy chuyện này có vấn đề mà aizzz, khinh thường chính là không sai!

Tiểu Will chớp chớp đôi mắt đen nhìn hấn. Thực sự là bé cũng không hiểu sao chú Ray phải tức giận. Nó tới đây theo lệnh thôi mà, làm gì mà phải nhìn nó ai oán như vậy chứ?!

Bọn nhỏ này... chẳng lẽ nói bọn nó bình thường sao?! Hửn dù gì IQ cũng 160 mà..

Chú Day, ba con bảo, đột chước đi đo IQ cùng với bác Analise và bác Brian, người ta đưa sai kết quả cho chú. Không thể nói rằng một Gia chủ của Tam Thập Tộc mà IQ tri có 125 nga....(Chú Ray, ba con bảo, đột trước đi đo IQ cùng với bác Analise và bác Brian, người ta đưa sai kết quả cho chú. Không thể nói rằng một Gia chủ của Tam Thập Tộc mà IQ chỉ có 125 nga....)-Aoi đột nhiên lí giải một sự thật đã che giấu nhiều năm

Thực ra để biết được điều này cũng không có phải là khó. Chỉ là trong một lần vô tình khi nhóm 5 người Jun, Zee, Analise, Brian và Tuyết tụ hội, mang theo nhóm đứa nhỏ đã nói về chuyện này. Cũng mới chỉ cách đây không lâu, trước ngày sinh nhật của song sinh bảo bối kia 3 hôm thôi. Bọn họ nói chuyện, và vô tình để lọt tới tai Tiểu Nữ quái Aoi.

```
(*(%^&#$^*&(_)( **
```

Hắn khóc ròng. Không lẽ nếu cứ mãi để cái bí mật ấy chôn vùi đi thì ảnh hưởng tới an ninh quốc gia của mấy người sao hả?!

Cuối cùng, không thể để một mình người con gái của mình đi cùng với lũ nhóc tinh ranh kia, hắn đành phải đi theo.

Trước tiên, bọn họ theo thứ tự tới chỗ của Shaen trước. Shaen lớn nhất mà.

(Cheat Engine là là một mã mở nguồn bộ nhớ máy quét / hex editor / debugger tạo bởi Eric Heijnen ("Dark Byte") cho hệ điều hành. Cheat Engine là chủ yếu được sử dụng để, và đôi khi được sửa đổi và để trốn tránh . Chương trình này tương tự như L. Spiro của Memory Hacking Phần mềm, TSearch, và ArtMoney. Nó tìm kiếm các giá trị đầu vào bởi người sử dụng với một loạt các tùy chọn cho phép người dùng tìm kiếm và sắp xếp thông qua bộ nhớ của máy tính. Cheat Engine cũng có thể tạo độc có thể hoạt động độc lập với Cheat Engine.)

Chỉ đơn giản là một phần mềm hack game, đối với một người bình thường có hiểu biết về máy tính là khá dễ nhưng đối với một đứa nhỏ 4 tuổi thì tôi hack là gì cũng không biết thì sao còn bàn mấy cái kia. Đáng tiếc, đứa nhỏ này bị đột biến gen, không có bình thường.

Từ nhỏ đã coi cái laptop là người bạn không thể thiếu của mình, Shean đam mê với việc trở thành một hacker chuyên nghiệp. Còn cô thì cũng rất thích mấy cái này, cũng hướng dẫn cho cậu nhóc. Cá tính cậu di truyền từ Zee ma ma, thông minh tuyệt đỉnh, nghiêm túc chín chắn, tuyệt đối không cả nhờn như Jun ba ba.

Tuy nhiên, lần này tôi giúp cậu nhóc, cậu nhóc lại mày mò từng tí từng tí một.

Ray không hiểu mấy cái này, đương nhiên là nghĩ đó chỉ là chuyện bình thường.

Chỉ có Aoi, Alee và Tuyết biết, nhóc này là cố tình kéo dài thời gian, chính ai kia thừa sống thiếu chết.

Hơn 11h mới xong, nhóm 2 người lớn 4 trẻ con lại kéo nhau đi ăn.

Buồn lòng.

Bởi vì chuyện dạy trà đạo không phải một sớm một chiều là xong nên chuyện dạy cho Công chúa xinh đẹp nhà chúng ta bị bỏ qua. Aoi và Tiểu Will chỉ muốn chơi, cho nên trực tiếp kéo cả đám tới Công viên giải trí Fun là nhanh nhất.

-----Tôi là phân cách tuyến thích chơi đu quay ngựa gỗ-----

Chơi mấy cái trò trẻ con như Đu quay ngựa gỗ, Đu quay không lò, Xe điện đung, Nhà phao... thực sự làm chúng nó rất chán. Mf cũng không hoàn toàn. Chán chỉ có Shaen và Alee thôi. Tiểu Will và Aoi vẫn hứng thú lắm với mấy cái trò này. Nói gì thì nói, chúng nó vẫn là trẻ con mà. Dù gấn cái móc thiên tài nhưng 2 đứa nó chỉ được cái tư duy logic thôi.

'Nếu không phải vì hạnh phúc của dì, còn lâu mình mới làm cái trò vô bổ này!' Alee xinh đẹp âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi.

'Nếu không phải muốn trở thành đệ tử của Đệ Tam Hacker, còn lâu mình mới làm cái trò này!' Shaen thâm nguyên rửa.

Nói một chút. Đối với các công ty, tập đoàn, không ai không biết tới Tam đại Hacker lừng danh.

Đệ Nhất chính là mỹ hậu Analise Ruana Mỹ Tiên An_ Hacker Shine (cô nàng rất thích cái từ này đó)

Đệ Nhị chính là nữ chính trong câu chuyện của chúng ta Lione Ruana Mỹ Tiên Tuyệt _ Hacker Epiphyllum (theo khoa học thì Epiphyllum là hoa quỳnh)

Đệ Tam chính là Trưởng công chúa Vương triều Nataka Sarah Heiko Mẫn Từ Nghi (xem lại chương 25) _ Hacker Safia (mắt của nàng ấy có màu sapphire)

Ngoài ra tương lai còn có:

Đệ Tứ là con trai Đệ nhất Thiên Tài Tam Thập tộc Đình Từ Duy _ Hacker Long (tên này tự kỉ lúc nào cũng coi mình là Thiên hạ Đệ nhất giống như rồng nên mới gọi là Long) (hiện tại mới được 1 tuổi. Danh hiệu này tương lai mới có)

Đệ Ngũ là con gái Đệ nhất Kiến trúc sư Nhật Kai Nhật Thiên Tinh, Nhật Phi Phi _ Hacker PP (PP là Phi Phi cũng là bye bye đó. Ý là chị muốn người ta tạm biệt với cái thông tin mà chị ta đánh cắp được) (Hiện tại mới nằm trong bụng mẹ. Danh hiệu này tương lai mới có)

Chi tiết tham khảo Bộ Tứ Ác nữ

Lạc đề rồi!

Chơi chán chê chán chê, cuối cùng Shaen và Alee cũng được nghỉ. Hai người liếc nhìn nhau, gật đầu một cái. "Tương lai tuyệt không đi cùng bọn nhóc trẻ trâu này nữa'

Khốn khổ! Hai nhóc xem lại mình bao nhiêu tuổi mà dám gọi bọn nó là đứa nhóc!

Đi chơi xong sau đó ăn tối. Nhóm 6 người ăn tại một nhà hàng Pháp rồi lên xe trở về.

-----Tôi là phân cách tuyến trưởng thành rồi nha-----

Lòng vòng cả buổi chiều mà vẫn chưa biết được tình hình giữa mẹ và cô, hấn lo muốn chết. Chiếc siêu xe vốn thoải mái cực độ nay vì tâm trạng của hấn mà dường như không khí trên xe có chút âm u.

Tiểu Will và Aoi đã lăn ra ngủ (-.-). Alee và Shaen nhìn nhau một cái rồi cùng đồng loạt nhắm mắt. Không khí trên xe càng quỷ dị.

_Tiểu Tuyệt..... - Hấn nỉ non

_Anh tập trung lái xe đi. Có gì lát nữa nói. - Cô lạnh lùng như vậy làm nổi bất an trong lòng hấn dâng lên

_Dì à, Will đã giả vờ ngủ để đi và chú có không gian rồi. Dì và chú đừng phụ lòng Will chứ! - Tên nhóc sát phong cảnh xuất hiện.

Trên trán hai người lớn cùng ba đứa trẻ còn lại nổi lên ba vạch hắc tuyến. Thậm chí nếu nhìn kĩ còn thấy cả gân xanh trên trán Ray. Hừ hừ, Alee muốn bỏ đôi đầu em trai ra xem bên trong có cái gì. Ngủ ngốc.

Chính vì một câu nói này mà tinh thần mấy đứa nhỏ và cô dì xinh đẹp treo ngược cành cây vì Hung thần ác sát Raymond đang lao trên đường với vận tốc 300 km/h. May là đường vắng người. Nếu không bọn họ về với đất mẹ bao giờ cũng không biết đâu!

Vốn phải mất 1 tiếng để về tới Royal Villa thì nay chỉ mất có hơn 20 phút. Nhóm người lao đảo lao đảo xuống xe. Tiểu Will không chịu nổi phải cho ra ngoài hết món Coq au vin (Gà sốt vang) và món bánh Crepe (bánh kếp) ngon lành mà nó đã ăn. Còn Aoi thì đã tặng cho chiếc siêu xe mới cóng món Salade Nicoise và súp hải sản Bouillabaisse cách đó chưa tới 5 phút rồi.

Nhìn lũ nhỏ, hấn tuy cũng có chút chột dạ nhưng nghĩ lại thì cũng cảm thấy đáng đời. Ai bảo chúng nó phá hấn cơ!

Không lâu sau, 2 bóng người đi tới chỗ bọn họ. Bởi vì trời hơi tối nên rất lâu sau nhóm người mới nhận ra đó là Quân gia Sebastian của bé Will và Quân gia riêng của anh em Shaen - Miranda

_Phần việc còn lại cứ để chúng tôi lo. Nam tước và Đỗ thiếu gia cứ tự do, chúng tôi sẽ không để bọn nhỏ làm phiền hai người nữa. - Quân gia Miranda ý vị thâm trường nói

_ Cảm ơn - Không đợi lũ nhóc và cô phản ứng, hắn đã kéo cô đi

Chân dài sai bước tới Khu Mộc Đình - một trong những mỹ cảnh của Royal Villa có một không hai. Hắn kéo cô xuống chiếc ghế gỗ trong ngôi đình nhỏ, lại sai người hầu đem tới cho bọn họ một ấm trà.

_ Không cần. Đem một chút bánh ngọt tới là được rồi. - cô nhỏ giọng phản phó.

Bởi vì đây là nơi mà Analise, Băng Di, cô cùng với tiểu công chúa Alisia nên ở đây lúc nào cũng có bột trà Mãn Nhi. Vừa hay, để hắn thưởng thức một chút món trà truyền thống của gia tộc Ruana.

Rất nhanh, trà bánh đã có đủ.

Đêm nay trăng thanh gió mát. Mới có 8 rưỡi mà trời đã tối đen như mực. Đêm có trăng chỉ có chút ánh đèn nhân nhật. Không rượu nhưng trà ngon. Mỹ nhân bên cạnh lại là người hắn định cả đời này. Mong rằng giây phút hiện tại có thể kéo dài mãi.... Cho tới khi rời nơi nhân thế....

Đáng tiếc, điều đó là bất khả thi. Bọn họ còn mang trên vai những sứ mệnh. Họ chưa thể buông bỏ tất cả mà sống một cuộc đời nhân nhả ung dung.

_ Ray, chúng ta vốn ban đầu là trò chơi.....- Cô rót ra một tách trà đưa hắn. Nhưng mùi thơm dịu nhẹ của trà lại tương phản hẳn với sóng ngầm mãnh liệt trong lòng hắn

_ Tiểu Tuyết. Là anh sai. Anh... - Hắn muốn giải thích nhưng cô không để hắn nói

_ Đừng ngắt lời em. Đợi em nói xong, anh sẽ nói.... - Cô nhân nhật ngắt lời - Vốn ban đầu chúng ta khởi đầu không phải tình yêu. Định hôn diễn ra gấp rút cũng đều là một tay Analise sắp đặt. Dù là anh cầu hôn em nhưng em vẫn chưa có thể tin anh dành cho em là tình yêu. Bởi vì giống Thanh QUỳnh, anh chọn em làm người thế thân. Kể cả có vậy, em chấp nhận. - Ngừng một chút uống trà, cô nói tiếp - Em thích anh, thích thực sự. Mà có khi là yêu mất rồi. Em đã không còn đường lui nữa, cho nên em bất chấp tất cả, đồng ý đính hôn, đồng ý cầu hôn. Du Duyệt... em gọi vậy anh cảm thấy thế nào? Có giống Thanh Quỳnh không? Em từ nay sẽ làm một Lâm Hòa Thanh Quỳnh, em sẽ dùng cái thứ gọi là tình yêu của mình, đổi lấy cho anh một cuộc sống có chị ấy. Cứ coi em là Thanh Quỳnh đi nhé? Để em có thể mãi mãi bên anh...

Ánh trăng bàng bạc soi tỏ khuôn mặt người con gái vốn kiêu kì, tự tin. Cô dành lấy tình yêu của mình như thế sao? Làm một kẻ thế thân... đáng sao? Cô như vậy, thật khiến hắn đau lòng. Vết thương nơi trái tim vốn bị người con gái mang tên Thanh Quỳnh rạch ra đã được cô gái nhỏ này khâu lại. Nay sao cô có thể rạch thêm một đường nữa. Hắn đau lòng lắm. Hắn sẽ không chịu nổi, một lần là quá đủ rồi....

_ Tiểu Tuyết. Em biết không, anh đã từng quên giữa chúng ta là một tình yêu giả. Bởi vì ngay từ ban đầu, anh đúng là có ý định dùng em làm thế thân để quên đi Thanh Quỳnh. Nhưng em biết không, nụ hôn đó rất ngọt. Nếu không có cảm tình, sao hôn lại có thể có vị? Anh thích Thanh QUỳnh thật. Nhưng cô ấy mất rồi. Tin tưởng nếu còn sống, cô ấy nhất định sẽ mong anh hạnh phúc. Tuyết, anh yêu em, thực sự yêu em. Định hôn kia chính là anh tới nhờ Tiên An giúp. Bởi vì anh biết em cả đời này ấn định là của anh. Anh yêu em, mãi mãi chỉ yêu mình em. - Hắn nâng tay xoa xoa gò má cô

_ Anh nói thật? - Cô cứ nghĩ là do cô đã chìm trong say đắm, trong tình yêu của hắn dành cho "nhỏ", không ngờ là tình yêu dành cho cô của hiện tại

_ Anh đùa em sao? - Hắn không ngờ cô lại có suy nghĩ ngốc nghếch như vậy - Giờ em nói cho anh biết, rốt cuộc mẹ đã nói cho em cái gì được không.

_ Mẹ nói... Mẹ không thích em.... Muốn em rời xa anh..... Mẹ bảo chúng ta quá khác biệt... - Cô cúi gầm mặt xuống, lí nhí trả lời

_ Tuyết!- Hắn nâng khuôn mặt xinh đẹp của cô lên, cười gian trá - Cả đời này không phải em anh không lấy. Mãi mãi chỉ yêu mình em, nhớ chưa?

_ Em biết rồi - IQ 160 nay vì tình mà mụ mị đầu óc, không nhìn ra nụ cười xảo trá của con sói xám

_ Còn nói mẹ không đồng ý! Rõ ràng đều đã gọi mẹ rồi, định lừa anh sao?! - hắn ôm cô vào lòng

Không gian đất trời như hòa hợp cùng đôi uyên ương.

Trời đột ngột đổ mưa lớn. Căn đình nhỏ có cặp đôi uyên ương rộng chỉ khoảng 15 mét vuông hôn nhau say đắm. Trời mới vào hè nắng nóng nhưng hai con người ấy dường như cũng làm ông trời cảm động, đưa một chút mát lạnh xua đi cái oi nóng kia.

Ôm thiên hạ trong lòng, hắn cả đời này sẽ không buông tay cô. Hắn định, cô cả đời này là của hắn rồi.

Dù em là ai, anh sẽ vẫn yêu em...

Cả đời này yêu em....

Anh sẽ quên người kia....

Để dành trọn cho em trái tim này.....

Tặng em....

Duy nhất em....

Mãi mãi chỉ yêu mình em....

Hơn 3700 từ, có lẽ đây là chương dài nhất trong tất cả các chương. Mong mọi người tiếp tục ủng hộ. Follow Ryu nhé. Yêu cái tên iu nhiều thật nhiều luôn. Ai cmt đầu tiên chương sau tặng người đó.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Trả Thù Gia Tộc (Part 1)

Hình như cả một quãng thời gian dài không động đến bọn họ là bọn họ bắt đầu tác oai tác quái rồi thì phải. Xem ra, phải thu phục bọn họ rồi.

5 năm... quãng thời gian ấy đủ dài để một con người có thể cải tà quy chánh.... nhưng là những kẻ này lại không biết quý trọng điều đó!

Ném tập tài liệu kia xuống bàn, Mỹ Tiên Tuyết cười nhạt một cái rồi xoay nhẹ cái chặn giấy Kỳ Lân bằng ngọc phi thúy trên bàn. Giá sách với cơ man nào là sách vang lên tiếng cọt kẹt rồi dịch chuyển, để lộ một đường hầm được xây tỉ mỉ.

Hiện tại, Mỹ Tiên Tuyết đang ở trong mật thất Rose Villa. Đây vốn là tài sản bà để lại cho cô nhưng lại bị người trong gia chiếm đoạt. Không may mắn, chủ nhân của nó 3 năm trước vì một cuộc làm ăn thua lỗ đã phải bán đi ngôi biệt thự này. Mặc dù không cam lòng bỏ tiền ra mua lại nhưng hiện tại, cô không còn cách nào khác. Ép giá xuống một con số không tưởng, cô cảm thấy số tiền đó thật lãng phí. Đó vốn là của cô.....

Năm năm trước, Jun đã lấy thân phận luật sư được lừa bọn họ kí vào bản hợp đồng chuyển nhượng mọi tài sản của Lâm Hòa Vân và Lâm Hòa Quyết sang cho Lione Ruana. Trong thời gian sau đó, cô đã theo gót những vị thiên tài này học thêm về làm ăn, quản lí tài sản..... Hiện tại, tuy không tự mở công ty nhưng thành tựu của cô cũng không phải nhỏ. 7% cổ phần của bà trong Tập đoàn Đình Phong cô đã sử dụng làm vốn, trở thành đại cổ đông của Tập đoàn. Số cổ phần mà cô đang có bây giờ là 9%. Ngoài ra, nhờ thân phận, cô còn quen biết rất nhiều các ông chủ lớn, mà cao nhất chính là Đình Dương Phong và Đình Dương Thiên - boss và đồng sự trưởng của Tập đoàn Đình Phong.

Phải nói là cô cũng may mắn. Vị bác sĩ điều trị cho bà cô năm xưa - Đình Thiên lại chính là đồng sự trưởng khi đó của Đình Phong. Sau này, quen biết ông, cô lại quen thêm cháu ruột và còn trai của ông, cũng là đương nhiệm hai vị boss tối cao của Tập đoàn lớn nhất Bát Đảo. Quả thực là rất may mắn.

Mật thất của Rose Villa chỉ có cô, bà và Thanh Linh biết. Mỗi lần mở nó là một cơ quan khác nhau. Thanh Linh và bà đã chết, bí mật này giờ chỉ còn cô biết.

Một làn khói xám u tịch lớn vờn, cả căn phòng chỉ hai màu đen trắng thật khiến người ta lạnh sống lưng hiện ra trước mắt. Đi tới gần cây dương cầm với đàn khuếch thanh khoa trương, Mỹ Tiên Tuyết bắt đầu đàn lên Khúc Dương Cầm Cầu Siêu. Đó là một bản đàn do cô tự soạn, mang theo một nỗi đau buồn không thể diễn tả thành lời.

Đàn xong, làn khói xám dần đổi sang màu trắng. Một cánh cửa khác tiếp tục mở ra. Nhưng cô không đi vào đó mà có người đi ra tìm cô. Đó là một người đàn ông với vết sẹo dữ tợn trên mặt, ngồi trên xe lăn.

_Tiểu thư.... - Gã khẽ gọi

_Đến lúc rồi. Ta sẽ khiến bọn họ trả giá. Ta cần ông ra tòa làm chứng. Làm ơn - Cô hướng về mặt cầu khẩn với gã.

_Tiểu thư, cô nói gì lạ vậy. Mạng của tôi là do cô cứu.... hơn nữa, chuyện năm đó là tôi sai. Cô cứu tôi, còn không giết tôi... tôi sao có thể báo đáp tâm lòng đó của cô đây? - Gã ghen ngào nói.

Người ta nói rằng, người giang hồ vì tiền có thể làm tất cả, cho rằng bọn học là kẻ xấu, là nô lệ của đồng tiền. Nhưng có ai từng nghĩ, không có tiền thì có thể làm được gì chứ? Người giang hồ sao? Đó chẳng qua chỉ là một danh xưng mà thôi. Mà nói bọn họ xấu sao? Họ là những người thoải mái, phóng khoáng. Có on tât đền, có thù tât báo. Tuy rằng không phải ai cũng như vậy nhưng người này chính là một người như vậy.

_Nhưng ta đã nhốt ông 5 năm nay, chưa từng để ông nhìn thấy ánh mặt trời. - Nhỏ không phải một người lương thiện, cho dù cứu gã, cũng sẽ không để gã sống một cuộc đời thoải mái.

_Đó là chi phí điều trị cho thương tật của tôi, là cái giá mà tôi phải trả. - Gã kiên định nói.

_Chẳng lẽ ông không hận tôi? - Cô không nghĩ ông ta sẽ nói như vậy.

_Không hề thừa tiểu thư. Cô cứu tôi một mạng, còn không truy cứu nặng nề trách nhiệm của tôi, cả đời này tôi sẽ vì cô mà làm trâu làm ngựa. - Gã khẳng định.

_Không cần thiết phải như vậy. Chỉ là, nếu ông chịu đứng ra làm nhân chứng cho tôi thì chắc chắn ông cũng sẽ bị liên lụy. - Cô nhắc nhở.

_Cho dù ở tù chung thân, tôi cũng không phải là một mình. Ít nhất còn có lũ người độc ác kia bồi tôi, không phải sao? - Gã cười giễu cợt.

_Ừ. - Nhỏ gật đầu - Hạ Từ Di là bạn của tôi, tôi sẽ nhờ cô ấy giúp ông giảm nhẹ án phạt.

Gã có chút kinh hãi nhìn cô. Gã biết cô không phải người tốt, nhưng là cô dễ dàng tha cho gã như thế sao?

_Tôi vẫn nhớ ngày đó là ông đưa tôi ra khỏi đám cháy - Cô nhắc lại chuyện cũ.

Năm ấy, Lâm Hòa Quyết thuê người đốt biệt thự cô đang ở. Gã và một tên khác chính là người thi hành. Kẻ kia đã bị Lâm Hòa Quyết chém một nhát trí mạng không qua khỏi. Còn gã bị Lâm Hòa Vân bắn liệt dây thần kinh ở chân, may mắn không chết. Ngày đó, nhóm sát thủ của Snow tới đưa gã tới nơi này, hóa ra người con gái này đã biết tất cả. Gã ngày đó vốn còn nhiệm vụ làm cho cô không nói được, nhưng là gã không làm....

Có lẽ, giây phút kia gã nổi lên lòng nhân từ... nên ngày hôm nay mới có thể toàn mạng ở đây.

Gã bị nhốt ở mật thất này, từ ngày đưa vào chưa từng nhìn thấy ánh mặt trời. Com tới bữa có người cũng đưa tới đầy đủ, còn có sách, trò chơi điện tử cho hắn giải trí, thậm chí cả điện thoại, laptop cũng có.... chỉ là luôn có người giám thị gã. Gã muốn liên lạc với bên ngoài cầu cứu, nhưng chính gã cũng không biết nơi này là nơi nào. Thậm chí, gã còn không biết cô hiện tại là ai.

_Tiểu thư, tôi nguyện ý ra tòa.

_Được. Vậy ba ngày sau, tôi đưa ông đi. Chỉ cần ông làm xong việc này, tôi sẽ giúp ông không lo ăn lo mặc phần đời còn lại. - Cô thật sự cảm thấy nên cho ông ta một cơ hội.

_Cảm ơn cô, tiểu thư. - Gã thật sự cảm kích.

_Nghe nói ông có một cặp trai gái lên 8....

Nghe lời cô nói, gã bắt đầu cảm thấy hoang mang. Cô... không phải lấy lũ nhỏ ra để trút giận chứ???

_.... Nếu không chê thì đem chúng tới. Tôi muốn có người có thể tin tưởng. - Cô nói.

Gã thở phào nhẹ nhõm.

_Tiểu thư, đại ơn đại đức của cô cả đời này tôi sợ không trả nổi.

Nếu gã thật sự đi tù, trong sơ yếu lý lịch của bọn nhỏ sẽ có một vết nhơ không bao giờ gột sạch, không thể xin việc ở những nơi cao cấp. Mà giờ cô nhận chúng... tương lai của chúng ắt hẳn sẽ thật tươi đẹp! Cô... chắc chắn không phải người tầm thường.

_Ừm...

P/S: chap này hơi ngắn, lần sau sẽ bù. Mục đích Ryu ra chap này là để đánh dấu sự trở lại của Cặp Đôi Siêu Quậy nha!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Trả Thù Gia Tộc (Part 2)

Hạ Từ Di ngồi bắt chéo chân nhìn cô gái trước mặt. Cô gái có sự ưu nhã như phát ra từ chính bản thân, không phải do cố ý, cũng chẳng phải do lâu ngày mà thành. Cái ưu nhã này là trời sinh nữ lệ, khó bì kịp. Thật hiếm có. Thân phận người này ắt cũng không đơn giản.

_Không biết Mỹ tiểu thư ghé thăm là có chuyện gì? - Hạ luật sư nhẹ nhàng châm trà. - Mời dùng thử. Đây là Hồng trà nhập khẩu, rất ngon.

Ngon không phải từ chính xác để chỉ hương vị của một ly trà. Ngon ở đây.... là một ẩn ý.

_Hạ luật sư khách khí rồi. - Miệng nói vậy nhưng Mỹ Tiên Tuyết vẫn cầm ly trà lên thử - Rất có vị.

Hai người nói chuyện nhìn qua tướng khách sáo nhưng thực chất chính là đang khiêu khích, thử tài lẫn nhau. Hạ Từ Di có tài năng thiên bẩm đọc một lần là nhớ. Mỹ Tiên Tuyết trời sinh quý tộc, ngằm từ trong xương trong tủy. Hai người họ, đều có niềm kiêu ngạo, sẽ không vì thân phận đối phương mà có chút quá phận.

_ Không biết phần việc nhờ Hạ luật sư làm tiến triển tới đâu rồi? - Mỹ Tiên Tuyết mở ra vấn đề.

_ Không có gì đáng ngại, sẽ không làm trễ các việc khác của Mỹ tiểu thư.

_ Thật thế thì tốt. - Không phải một câu nói khẳng định nghi ngờ nhưng lời này lại khiến người ta nghe thật khó chịu.

_ Bạn tốt nhờ, sao có thể làm qua loa đây.

Chỉ là da mặt Hạ Từ Di đâu thể chỉ dùng bức tường thành để so sánh! Người này kế thừa một đời da mặt của Đệ nhất Da mặt dày Lý Phi Phi cơ mà. So ra, con trai Lý Phi Phi da mặt so với cô còn phải theo mà xách dép. Đương nhiên, con gái thì chúng ta không nên so sánh với nhau rồi.

_ Hạ luật sư nếu đã biết thân phận thật sự của tôi thì chúng ta dễ nói chuyện rồi. - Mỹ Tiên Tuyết nhàn nhạt mỉm cười

_ Mỹ tiểu thư đề cao tôi quá - Hạ Từ Di bình thản uống trà.

_ Không nói nhiều nữa. Chúng ta hai bên cùng trao đổi, cô và tôi cùng có lợi. Mau đưa bản hợp đồng đó ra đây. - Mỹ Tiên Tuyết cô sống một đời chưa từng thấy ai lì lợm như con người này. Đàm phán 4 tiếng đồng hồ rồi mà không có được kết quả gì.

_ Ô, mất kiên nhẫn vậy sao? Nam tước Ruana? - Hạ Từ Di vẫn điềm nhiên như vậy.

_ Rốt cục thì cô muốn cái gì? - Mỹ Tiên Tuyết cô thế, vạn bất đắc dĩ, nếu không sẽ không bao giờ dây dưa với con người này. Vốn trước còn tưởng cô ta tốt!

_ Ba điều kiện. Thứ nhất, tôi muốn con trai cô khi được sinh ra phải tham gia khảo nghiệm khí chất của Tam Thập Tộc. Thứ hai, tôi muốn mượn Công chúa nhỏ Alee ba năm. Thứ ba, tôi muốn làm luật sư đại diện cho cô. - Hạ Từ Di đàm phán.

Mỗi đứa trẻ mang dòng máu của Tam Thập Tộc khi sinh ra sẽ có một cuộc khảo nghiệm khí chất. Nếu đủ tài năng, đủ khí thái sẽ được chọn là Faren - 10 thiên tài tuyệt đỉnh của 3T, thậm chí còn có thể làm Thủ lĩnh Faren - người chỉ sau Thủ lĩnh Thập đại gia tộc. Tuy nhiên Mỹ Tiên Tuyết là hoàng tộc Kanya, có thể không tham gia. Điều kiện là cô phải lấy Ray.

_ Điều kiện thứ nhất và thứ ba tôi đồng ý. Điều kiện thứ hai không nằm trong vùng kiểm soát của tôi. Phải hỏi ý kiến con bé và chị gái tôi. - Quan trọng là quyết định của Alisia. Con bé không muốn không ai kéo được nhỏ đi.

_ Di Tuyết, con đồng ý. - Alee đứng sau bức bình phong đi ra - Mẹ đã đồng ý. Di để con đi.

_ Tiểu Anh? Sao con lại ở đây? - Cô không ngờ con bé lại có mặt ở đây.

_ Con bé là đệ tử của tôi. - Hạ Từ Di cầm lên một thanh bánh trà xanh, nhấp nhẹ.

_ Nếu Alee muốn thì tùy con bé. - Ngoài dự tính nhưng không có gì xảy ra.

_ Được. Đàm phán thành công.

_ Tiểu Anh, có về cùng ta không? - Nhìn cháu gái yêu sa vào tay yêu nữ, Mỹ Tiên Tuyết thật không đành lòng.

_ Không. - Nhàn nhạt lắc đầu, Alee thật không giống với đứa trẻ ba tuổi.

Chờ đợi bóng hình mảnh mai khuất sau cánh cửa văn phòng, Hạ Từ Di trút xuống lớp mặt nạ bình thản, đem gương mặt xinh đẹp đầy tức giận hướng tiểu nữ nhân Alee.

_ Yêu nữ, người vừa lòng chưa? - Không ai có thể tin, Hạ Từ Di làm mưa làm gió trong xã hội thượng lưu lẫn trung lưu lại phải nghe một con nóc ba tuổi sai bảo.

_ Lão yêu bà, cô làm tốt lắm. Lần này tha cho cô. Dù sao chúng ta còn ba năm bên nhau, không vội. - Alee lời nói đầy tính đe dọa làm Hạ đại luật sư tức nghẹn họng mà không làm được gì - Mong rằng chúng ta sẽ có ba năm thật vui vẻ. Ta đi trước, tạm biệt.

Cao cao tại thượng xoay người bước đi, Mỹ Tiên Anh được một thầy bói tiên đoán rằng: tiền đồ vô lượng, bá chủ thương trường.

~o0o~

Nắm trong tay bằng chứng Lâm Hòa Vân, Lâm Hòa Quyết phạm tội, lại được cả nhân chứng năm xưa; mọi điều kiện đều đã đủ, chỉ đợi Mỹ Tiên Tuyết đưa đơn kiện. Nhất định lũ người kia không chết cũng tù trung thân. Nhưng cô có nên làm thế không? Dẫu gì, họ cũng là cô ruột, chú ruột của cô. Nên hay không?

_Tuyệt tiểu thư hình như có chuyện không vui? - Anh xuất hiện, thỉnh thoảng như cơn mưa rào mùa hạ, nhưng cũng đem tới cho tâm trạng bế tắc của cô môn cánh của yên bình.

_Anh Thiên? - Bất ngờ với người anh kết nghĩa lâu ngày không gặp, Mỹ Tiên Tuyết thật không biết nói sao.

Đình Dương Thiên mỉm cười dịu dàng nhìn cô. Vốn anh định tới Royal Villa tìm cô, không ngờ lại gặp cô ngoài này. Cũng hay, xem cô thế nào một chút, bớt đi quy cũ.

_Hình như em đang gặp vấn đề? Anh giúp được không? - Đình Dương Thiên từ sau cái ngày kia liền nhận cô là em gái, chăm sóc cô rất chu đáo. Đáng tiếc, năm vừa rồi phải xuất ngoại, phải hơn một năm bọn họ không gặp nhau rồi. - Cà phê chứ?

_Đi thôi. - Thân thiết nắm lấy cánh tay anh, Mỹ Tiên Tuyết có cảm giác, vấn đề của cô sắp được giải quyết rồi.

~oOo~

Quán cà phê mang đậm phong cách Nhật Bản thời Edo như mang một màu sắc khác khi xuất hiện một nam một nữ ngồi cười nói vui vẻ. Họ nhìn như một cặp tình nhân nhưng tuyệt đối không phải tình nhân.

_Em thử nghĩ, nếu bọn họ là em, bọn họ có tha cho em hay không? - Đình Dương Thiên hỏi ngược lại cô. Chỉ một câu của anh đã gỡ hết mọi xung đột trong lòng cô.

_Em hiểu rồi. Dương Thiên, cảm ơn anh. - Cô gái nhỏ mỉm cười. Nếu bọn họ là cô, năm xưa cô đã không phải dựng lên một vở kịch cho cái chết của mình.

_Đúng rồi, lần này trở về anh có định đi nữa không? - Sực nhớ ra, cô liền lập tức hỏi.

_Ách... Không đi nữa. Anh tới tìm em để đưa cho em cái này. - Lấy từ trong túi ra một phong bao màu đỏ, Đình thiếu ngại ngần chìa trước mặt cô.

_Uế? Cười sao? Đây là vị hôn thê của anh mà? Nhưng em tưởng hai người còn chưa có ý định buông tha cuộc sống tự do chứ? - Tuyết kinh ngạc.

Hôn thê của Đình Dương Thiên - Phương Nhật Âm cùng anh đều là những người yêu tự do. Bọn họ là thanh mai trúc mã, chơi với nhau, hiểu hết tính nhau, lại cùng là mẫu người muốn tự mình chủ trì hôn nhân, dù có hôn ước cũng chẳng để tâm, nay đột nhiên muốn kết hôn, không lạ sao?

_À, Tiểu Âm có thai gần ba tháng rồi, không kết hôn thì chờ đến bao giờ? - Đình gia, anh có thể dừng dừng thêm chút nữa được không?

_Thì ra là "ăn kem trước cổng" - Tuyết nói đùa.

_Thực ra nên ăn trong nhà, không nên ăn ngoài đường, lại còn trước cổng, không sợ người ta nhìn sao? - Thiên gia, đúng là không có mặt dày nhất, chỉ có mặt dày hơn.

Tuyết: ('oωo')

_Trở lại với vấn đề của em đi. Bao giờ em định đưa đơn kiện lên tòa? Nếu cần, anh có thể giúp em. - Thiên ca đột nhiên nghiêm túc.

Việc trình đơn lên tòa án rất phức tạp, rất nhiều việc phải làm, rất tốn thời gian. Nếu Dương Thiên lấy thân phân cậu cả Đình gia đưa lên, nhất định đơn kiện của cô sẽ không cần qua các quy trình rắc rối kia.

_Được, anh giúp em. Cảm ơn anh trước.

_Không có gì. Vấn đề nữa chúng ta cần trao đổi, đó là việc em đính hôn tại sao không báo với anh một câu?

Tuyết chột dạ. Cô đúng là quên luôn anh.

Chuyện ở quá Cà phê còn dang dở, Tuyết bỏ trốn mất dạng. Thiên không cười nhìn theo bóng lưng mảnh mai của cô.

Thẩm nương, bà có thể yên nghỉ nơi cửu tuyền rồi. Cháu gái nhỏ của bà đã có thể tự mình gánh vác một đời rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Siêu Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.